உ

சிவமயம்.

பிரபுலிங்கலீலை.

வேதாந்தசித்தாந்தவீரசைவசமையாசாரியராகிய

துறைமங்கலம்

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

திருவாய்மலர்ந்தருளியது.

இஃது,

உறையூர்

மதுரைநாயகமுதலியாரவர்கள்

குமாரர்

சொக்கலிங்கமுதலியாரவர்களால்

பார்வையிடப்பட்டு

திருப்பரங்குன்றம்

அருணாசலசரணர்

குமாரர்

நாராயணசரணரால்

தஞ்சை

"ஸ்ரீ கிருஷ்ணவிலாச அச்சியந்திரசாலையில்,

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

விகாரி-வூல.

சிறப்புப்பாயிரம்.

—o—

திருக்குருகூர்

ஸ்ரீமத்-ஞானசித்தசுவாமிகளால்

இயற்றப்பட்ட,

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

அருவுருவாயமைந்தருளியவணியுளவடியவருக்கருணை
க்காலும், பொருவருநல்வாக்காலும்புகழுறுமோர்வாதாலும்
புகலுங்காட்சிப், பெருவளவையானுமினும் பேசவொணாவ
னுபூதிப்பேற்றானுந்தன், றிருவடியினிழல்கொடுக்குமல்ல
மன்றன்றிருக்கதையைச்செய்தான்மன்னே (௧)

அப்பெருஞ்சீருடையவன்யாரொனிலறைதுங்கேண்மி
னிந்தவுலகெல்லாஞ், செப்பருஞ்சீர்படைத்ததுறைமங்கல
மாம்பதியமருஞ்சீலத்தான்றான், தப்பருஞ்சீர்வீரசைவம்
பகல்செய்வான்போல் விளக்குந்தகையான்செல்வ, வைப்
பெனவே துறவொழுக்கமோம்புசிவப் பிரகாசவள்ளற் கோ
மான் (௨)

அத்தகையநூலினைநற் *புத்தியுளோருறையுறையூரகத்
துமேவி,வித்தகமாரிருதயமாமதுரைநாயகக்குரிசில்விளக்க
மோங்கப், பத்தியெலாமுலகறியவுருவெடுத்தவதரித்தோ
ன்பன்னூலாய்ந்து, எத்திரமார்சொக்கலிங்கவேணுக்கிவச்
சிவிட்டானிவன்யாரென்னில் (௩)

தித்திக்குங்கவிபாடவெமக்கருளுங் குமரவேள் சிறக்க
மேவும், எத்திக்கும்போற்றுதிருப்பரங்குன்றப்பதிவாழ்வோ
னிசைமிக்கோனற், புத்திக்கிமிகவினியவெண்ணீறுங் கண்
டிகையும்பொருளாக்கொண்டோன், அத்திக்கிநிகர்கல்வியு
டையானன்னடையான்பொய்யடையானென்றும் (௪)

வீங்குபுகழமைவீரசைவமெனும்பயிர் வளர்க்கு மேகம்
போல்வான், தாங்குபுகழமையருணாசலசரணப்பெருந்தகை
யோன்பாலப்பன்னு, ளோங்குபுகழமைதரச்செய்மாதவத்
தின்பயனாகவுதித்தசீலன், தேங்குபுகழமைநாராயணசரண
னெனும்பெயர்கொள்சீர்த்தியோனே (௫)

---

* புத்தி=செல்வம்.

உ

சிவமயம்.

துறைமங்கலம்.

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் வேலையசுவாமிகள் கருணைப்பிரகாச சுவாமிகளென்னும் மூவர்சரித்திரச்சுருக்கம்,

---

தொண்டைமண்டலத்திலே, முத்திநகரம் ஏழனுள் ஒன்றாய் விளங்குகின்ற காஞ்சீபுரத்திலே, ஏறக்குறைய முன்னூறு வருடங்களுக்குமுன் தொண்டைமண்டல வேளாளர்க்குத் தீக்ஷா குருவாகக் குமாரசுவாமிப் பட்டாரகர் என்பவர் ஒருவரிருந்தார். அவர் திருக்கார்த்திகைத் தரிசனத்திற்காகத் திருவண்ணாமலை யாத்திரைக்குப்புறப்பட்டு ஒருநாள், வழியில் ஒரு நந்தனவனத்திற்றங்கிச் சிவபூசைமுடித்து, அன்று சாயங்காலமே தாங்குறித்த தலத்தையடைந்து, அங்குள்ள ஈசானிய தீர்த்தத்திலே அநுட்டானஞ் செய்துகொண்டு, தமது பூசைப்பேடகத்தைப் பரிசனர்களிடத்துவினவ? அவர்கள் பகலிற்றங்கியிருந்த விடத்தில் வைத்து மறந்துவந்ததாக அச்சத்தோடு விண்ணப்பஞ்செய்தனர். அதுகேட்டு மிகமனக்கலக்கமுற்று, அப்பரிசனர்களோடு அவ்வூர் மனிதனொருவனையுஞ்சேர்த்து பகற்றங்கியிருந்த நந்தனவனம் வரையும் பரிசோதித்து வரும்படி அனுப்பிவிட்டுத் தாம் ஓரிடத்திற்போய், நம்முடைய ஆன்மார்த்தமாகிய உடையவரைவிட்டுப்பிரியும்படி நேரிட்டதே என்னும் வருத்தத்தால் அன்றிரவுமுழுதும் நித்திரையின்றிச் சிவத்தியானஞ் செய்துகொண்டிருந்தனர். அத்தருணத்தில், அவரது சிவபுண்ணிய முதிர்ச்சியினாலே திருவண்ணாமலையிலெழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமான் ஓர் சங்கமத்திருவுருவங் கொண்டு அவரிடத்திற்கெழுந்தருளி, தம்மெதிர்வந்து தமக்கு நிகழ்ந்த ஆபத்தைத்தெரிவித்து வணங்கிநின்ற அவர்மீது கிருபாநோக்கஞ்செய்து, "நீர் அங்கம்வேறு இலிங்கம்வேறாக இருந்தமையால் இவ்வாறு பிரியும்படி நேரிட்டது, இலிங்காங்க சம்பந்தியாயிருந்தால் இவ்வண்ணம் நேரிடுதலியலாது, உமது பூசைப்பேடகம் நாளை உதயத்தில் வந்துசேரும். நீர் இது முதல் இலிங்கதாரணஞ்செய்துகொள்ளும் "என்று அநுக்கிரகிக்க; அவர் இச்செய்கை தமது சீடர் பந்துக்கள் முதலானவர்

களுக்கு விரோதமாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்து நின்ற
னர். அதுகேட்ட சிவபெருமான்" அந்தச்சீடர்முதலியோரா
பெறப்படும் பயன் சிறிதுமில்லை. நமது கட்டளைப்படி நீர் சி
லிங்கதாரணஞ் செய்துகொண்டால் உமக்கு மூன்று புத்திரர்
ளும் ஒரு புத்திரியும் பிறப்பார்கள். அவர்களால் இம்மைமறு
மையின்பங்களும் முத்தியுஞ்சித்திக்கும். ஆதலால், இவ்வா
லயத்திற்குத் தெற்குவீதியிலுள்ள மடத்திலிருக்கும் குருதேவ
ரிடத்திலே சிவலிங்கதாரணதீக்ஷை செய்துகொள்ளும்" என்று
வற்புறுத்தி ஆஞ்ஞாபித்து, வீரசைவசமயாசார நெறிகளையு
போதித்து, அவ்வாறே குருதேவருக்குங் கட்டளையிட்டு மறை
ந்தருளினர்.

மறுநாட்காலையில், சிவபெருமானது திருவாக்கின்படியே
பூசைப்பேடகம் வரப்பெற்று, ஸ்ரீ குருதேவராலனுப்பப்பட்ட
அடியார்களோடு மடாலயத்தையடைந்து குருதேவரைத் தரிசி
த்து, அவராலே சிவலிங்கதாரணதீக்ஷை செய்யப்பெற்று, திரு
க்கார்த்திகைத்திருவிழா நிறைவேறியபின் குருதேவரிடத்தில்
விடைபெற்றுக்கொண்டு காஞ்சீபுரத்திற்கு வந்து, தமது அநு
ட்டானப்படியே சீடர்களுக்குஞ் சிவலிங்கதாரணதீக்ஷை செய்
துகொண்டிருந்தனர். அக்காலத்திலே, அவருக்கு அண்ணா
மலையார் அநுக்கிரகித்தபடியே மூன்று புத்திரர்களும் ஒரு புத்தி
ரியும் அவதரித்தார்கள். அவர்கள் முறையே சிவப்பிரகாசர்,
வேலாயுதம், கருணைப்பிரகாசம், ஞானம்பிகை என்று நாமக
ணமுடையராய் முதல்மூவரும் கல்வியிற்பயின்று வருங்கால
தில், தந்தையாராகிய குமாரசுவாமிஐயர் சிவலிங்கவைக்கியம
யினர்.

பின்பு மூத்தவராகிய சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் தமது சகோ
தரர்களை அழைத்துக்கொண்டு திருவண்ணாமலைக்குப் போய்
குருதேவரைத்தரிசித்து அங்கேவாசஞ்செய்துகொண்டு, தமது
கல்விமுயற்சியிற்றளராது வாழும் நாள்களுள் ஓர்நாள், அந்த
சோணசைலத்தை பிரதக்ஷணஞ்செய்து வரும்போதே சோண
சைலமாலையெனப் பெயரிய நூறுசெய்யுள்களாற் றோத்திரம
பண்ணினர். பின்னும் பேரிலக்கணங்களைப் பெரிதுங் கற்கவ
ரும்பித் தமது சகோதரர்களுடனே தக்ஷிணதேசத்திற்குப் பி
யாணமுற்று, வாலிகண்ட புரத்திற்குத் தென்பாகத்திலுள்ள
துறைமங்கலம் என்னும் நகரத்தைச்சார்ந்த ஒரு நந்தனவனத்
தில் சிவபூசை செய்துகொண்டிருந்தனர். அக்காலத்தில் அ
கிராமாதிபதியாயும் சிவலிங்கதாரியாயும் குருலிங்கசங்கமபத்தி

யிற் சிறப்புற்றவராயும் விளங்கிய அண்ணாமலை ரெட்டியாரெ ன்பவர், சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் வரவைக்கேள்வியுற்று, அங்க டைந்து தரிசித்தமாத்திரத்தில் அவரிடத்தே அநுக்கிரகம்பெற விரும்பி அடிமைபூண்டு, "சுவாமீ, தேவரீர் இவ்விடத்தில் வாசஞ்செய்தருளவேண்டும்" என்று பிரார்த்தித்து, அவரை புடன்படுத்தித் தங்கள் குருவாகிய சென்னவசவையர் மடத்தி ற்கு மேற்றிசையில் ஒரு திருமடங்கட்டி, அதில் சுவாமிகளை எழுந்தருளுவித்து, அகோராத்திரம் பிரிவின்றி அணுக்கத் தொண்டராயமர்ந்திருக்க; சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் அவருக்குச் சன்மார்க்கங்களைப் போதித்துக்கொண்டு, இரண்டு வருஷம் வரையில் அங்கே எழுந்தருளியிருந்தார்.

அதன்பின்பு தாங்கொண்டகருத்தை நிறைவேற்றவிரு ம்பி தக்ஷிணதேசத்திற்குச்செல்லல்வேண்டுமென்பதை அவரு க்கறிவுறுத்தித் திருநெல்வேலியையடைந்து, பொருனை நதி தீரத்திலிருக்கின்ற சிந்துபூந்துறையில் தருமபுரவாதீனத்து வெள்ளியம்பலவாண சுவாமிகள் இலக்கண விலக்கியங்களில் அதிவல்லவர்களாய் இருக்கின்றார்கள் என்பதைக் கேள்வியுற்று அவ்விடத்திற் சென்று, சுவாமிகளைக்கண்டு, அவர்களாலுபசரிக் கப்பெற்று,தாம் இலக்கணங்கற்கவேண்டி வந்தமையைத் தெரி வித்துக்கொண்டனர். அச்சுவாமிகள் சிவப்பிரகாசசுவாமிகளு டைய இலக்கியப்பயிற்சியை அறிதற்பொருட்டு கு, என்பதை முதற்கொண்டு ஊருடையான், என்பதை இடைப்பெய்து கு, என்பதையே ஈற்றினும் கொண்டுமுடியும்படி ஒருவெண்பாப் பாடுக என்றுகூற; சுவாமிகள்

> குடக்கோடுவானெயிறுகொண்டார்க்குக்கேழன்
> முடக்கோடுமுன்னமணிவார்க்கு—வடக்கோடு
> தேருடையான்றெவ்வுக்குத்தில்லைதோன்மேற்கொள்ள
> லூருடையானென்னுமுலகு.

என்னும் வெண்பாவைத் திருவாய்மலர்ந்தருளினர். மேலை வெண்பாவினுள் வடக்கோடு தேருடையான் என்று அமைத்த மையை சுவாமிகள்வியந்துபாராட்டி, சிவப்பிரகாசசுவாமிகளை தழுவித் தம்மருகிருத்தி, அவர் சகோதரர்களாகிய வேலையசுவா மிகள், கருணைப்பிரகாசசுவாமிகளென்னும் இருவருக்கும் ஒரு பக்ஷத்துள் பஞ்சலக்ஷணங்களையும் பாடஞ்சொல்லி முடித்தார். அது கண்ட சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் அண்ணாமலை ரெட்டியா ரென்பவர் தங்களுக்குவழிச்செலவிற்குபகரித்தஐந்நூறுபொன் னையும் குருதக்ஷிணையாகவைத்து உபசரிக்க; சுவாமிகள். இது,

நமக்கு வேண்டுவதில்லை. நம்மைத்தூஷித்தலையே இயல்பாகக் கொண்டு திருச்செந்தூரில் வசிக்கும் தமிழ்ப்புலவரொருவரைத் தங்கள் வாயிலாக வெற்றிகொண்டு அவர்வந்து நம்மை வணங்கும்படிசெய்து கோடலே குரு தக்ஷிணையாகும்'' என்றுமறுத் தருளினர்.

அவர்கருத்தறிந்த சுவாமிகள் அதற்குடன்பட்டு, அவர் மாணுக்கரோடும் திருச்செந்தூருக்குப்போய், முருகக்கடவுளைத்தரிசனஞ் செய்து பிரதக்ஷணம் வரும்போது; அச்சுவாமிகளாற் சுட்டப்பட்ட தமிழ்ப்புலவர், எதிர்ப்பட்டுச் சிவப்பிரகாச சுவாமிகளை யாவரென்று அவருடன் வந்த மாணுக்கரிடத்திற்றுனே வினவி, மேற்படி சுவாமிகளிடத்திற் பாடங்கேட்டசுவாமிகள் என்பதை அறிந்துகொண்டு, அவர்களைத் தமதுவழக்கப்படியேதூஷிக்கத்தலைப்பட்டார். அப்பொழுது சிவப்பிரகாசசுவாமிகளுக்கும் புலவருக்கும் கலகநேரிட; புலவர் சுவாமிகளை நூதனவகையாற்பாடி வெற்றிபெறுவோ மெனத்துணிந்து "நாமிருவரும் நிரோட்டகயமகம் பாடுவோம். முன்னர்ப் பாடிமுடித்தவருக்கு அஃதியலாதார் அடிமையாவோம்'' என்று வாக்குத்தத்தஞ்செய்தார். சுவாமிகள் தங்கருத்து நிறைவேறும் வாயில் இதுவே என்று கருதி அதற்கிசைந்தருளி, அவரோடு பாடத்தொடங்கி உடனே அத்தலத்து முருகக்கடவுண்மீது நிரோட்டகயமகவந்தாதித்தொடையாக முப்பது கட்டளைக்கலித்துறை பாடிமுடித்தருளினர். அதுகண்டு புலவர், தாம் ஒரு செய்யுளேனும் பாடிமுடியாமையையுணர்ந்து, சுவாமிகளுடைய திருவடிகளைவணங்கி, "அடிமையாயினேன்'' என்று விண்ணப்பஞ்செய்துகொண்டார். சுவாமிகள் தமதடிமையாயமைந்த அப்புலவரை ஆதீனத்திற்கழைத்துவந்து தாம் போதகாசிரியராகக்கொண்ட அச்சுவாமிகளுக்கு, அடிமையாக்கிவிட்டார். சுவாமிகள் திருவுளமகிழ்ந்து சிவப்பிரகாச சுவாமிகளைப்பார்த்து, "தாங்கள் பாடியசெய்யுளிற் குறித்தபடியே சிதம்பரத்திற் சிலகாலம் வாசஞ்செய்தருளுக'' என்று விடைகொடுத் தனுப்பியருளினர்.

சுவாமிகள் அவ்விடத்தினின்றும் நீங்கி சிவஸ்தலங்கடோறுஞ்சென்று சுவாமிதரிசனஞ்செய்து, துறைமங்கலத்தைச்சார்ந்து முன்போலவே அண்ணாமலை ரெட்டியாரென்பவருக்குத் திருவருள்பாலித்து, அவரது வேண்டுகோளின்படி அவராளுகையுளமைந்த, வாலிகண்டபுரத்தின் வடமேற்பாகத்துள்ள திருவெங்கை மாநகரத்திலே, தம்பொருட்டு அவராற்கட்டப்பட்ட திருமடத்தில் வசிக்குநாளில், அவ்வூர்ப்பிடாரியாரது உற்சவ

ிரதத்தால், அடியார்களுக்குபயோகமாகத் திருமடத்தெதிரி
பிருந்த முருங்கைமரம் அழிந்தமைகண்டு

திருந்துதமிழிலக்கணவைந்தினுக்கோவைவிருத்தகிரிச்
செல்வர்க்கோதும், பெருந்தகைமையுடையம்யாம்விடுமோலை
வெங்கனூர்ப்பிடாரிகாண்க,விரும்புவியிலொருமுருங்கைக்கொ
ம்பொடியாமற்காத்திங்கிருக்குநீநம், முருங்கைதனைவேரோடுங்
களைந்தனையென்றாலுனக்குமுறைநன்றாமோ.

என்னும் திருவிருத்தத்தை அருளியமாத்திரத்தே,அவ்விர
நம் அழிந்தொழிந்தது, அதன்பின் சிலகாலமங்கிருந்து, அத்
தலத்திலுள்ள பழமலைநாதர்மீது திருவெங்கைக்கோவை, திரு
வெங்கைக் கலம்பகம், திருவெங்கையுலா, திருவெங்கையலங்
காரம் என்னும் நான்குபிரபந்தங்களை அருளிச்செய்து, பின்பு
துறைமங்கலத்தைத யடைந்தார். தமதடியாராகிய அண்ணாமலை
ரெட்டியாரென்பவர் சுவாமிகளை "தேரீர் விவாகம் செய்து
கொள்ளவேண்டும்" என்றுபிரார்த்திக்க ; அதற்குத்தரமாக

சேய்கொண்டாருங்கமலச்செம்மலுடனேயரவப்
பாய்கொண்டானும்பரவும்பட்டீச்சுரத்தானே
நோய்கொண்டாலுங்கொளலாநூறுவயதளவிருந்து
பேய்கொண்டாலுங்கொளலாம்பெண்கொள்ளலாகாதே.

என்னும் தரவு கொச்சகக் கலிப்பாவைப் பாடியருளிய
சுவாமிகள் கருத்துணர்ந்து, பின்பு வேலையசுவாமிகளைப் பிரார்
த்திக்க ; அவர் சிவப்பிரகாசசுவாமிகளுடைய கட்டளை எவ்வாறு
மோ என்னுங்கருத்தால் உடன்படல் மறுத்தலென்னும் இரண்
டுமின்றி மௌனராயினர். பின்னர் யாத்திரையினின்றும்வந்த
கருணைப்பிரகாச சுவாமிகளிடத்தில் தமது வேண்டுகோளை
விண்ணப்பஞ் செய்தமாத்திரத்தில், அவர் அதற்குத்தரமாக

நாணியென்பதைநாரியென்றுரைத்திடுநசையால்
வேணுவானதுவளைந்துபோய்ப்புகுந்ததுவென்றாற்
காணலாவதோருருவமெய்ந்நாரியைக்கண்டாற்
பூணுவார்மயல்காளையரென்பதும்புதிதோ.

என்னும் செய்யுளால் தமது கருத்தை உள்ளபடி தெரி
வித்தனர். சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் தம்பின்னோரிருவர்கருத்தை
யும் உணர்ந்து, அவர்களுக்குத் தாம் துறவறம் பூண்டமையைத்
தெரிவித்து " மணம் புரிவித்து," இல்லறத்தை ஒழுங்குபெற
நடத்தி வாழ்க என்று ஆசீர்வதித்து அவர்களை நிறுத்திவிட்டு,
தம்மிடத் தன்பு பூண்ட அண்ணாமலை ரெட்டியாரோடு சிதம்

பரத்திற்கு எழுந்தருளி, அங்கே ஒரு திருமடங்கட்டுவித்து அதில் வீற்றிருந்து, சுவாமிதரிசனஞ் செய்துகொண்டு, சிவப் பிரகாசவிகாசம், தருக்கபரிபாஷை, சதமணிமாலை, நால்வர்நான்மணிமாலை என்னும் பிரபந்தங்களைச் செய்தருளினர்.

பின்பு சிதம்பரத்தை அருமையாகநீங்கி, பிறதலங்களையும் வணங்கி, திருக்காட்டுப் பள்ளியையடைந்து, சுவாமிதரிசனஞ்செய்துகொண்டு அங்கிருக்கும்போது, கல்வியறிவிற்சிறந்த ஒருபெண் வீதியினிடத்தே உப்புவிற்றலைதலைக்கண்டு. இறக்கமுற்றுத் திருநோக்கதீக்ஷை செய்து, அவளதுநல்லூழையும் பரிபக்குவத்தையு முணர்ந்து, அவளுடைய புலமையைப் பிறர்க்குப்புலப்படுத்தத் திருவுளங்கொண்டு

நிறைய வுளதோவெளிதோ கொளுவேம்
பிறையைமுடிக்கணிந்தபெம்மா—னுறையுந்
திருக்காட்டுப்பள்ளிதிரிபாவாய்நீயிங்
கிருக்காட்டுப்பள்ளியெமக்கு.

என்னும் வெண்பாவைத் திருவாய்மலர்ந்தருளிய மாத்திரத்தே, அப்பெண்,

தென்னேங்குதில்லைசிவப்பிரகாசப்பெருமான்
பொன்னேங்குசேவடியைப்போற்றினே—மன்னேன்
றிருக்கூட்டமத்தனைக்குந்தெண்டனிட்டோந்தீராக்
கருக்கூட்டம்போக்கினேங்காண்.

என்னும் வெண்பாவைப் பாடிக்கொண்டு, தரிசனவேதியனெதிர்ப்பட்ட இரும்புபோல மனமுருகி மிக்கவினைவொடு விழுந்து நமஸ்கரித்தெழுந்து கூப்பியகரத்தினளாய் நிற்க; அப்பெண்ணிற்கு உண்மைஞானமுண்டாகும்படி கிருபாநோக்கஞ் செய்துசிலகாலமங்கிருந்தனர்.

அதன்பின் சுவாமிகள் காஞ்சிபுரத்தைத் தரிசிக்கவிரும்பி, அண்ணமலையொட்டியாரோடும் பிரயாணப்பட்டு வரும்போது வழியிலே சாந்தலிங்க சுவாமிகளைக்கண்டு கலந்து, களிகூர்ந்தபின் அவரை நோக்கித்தாங்கள் பேருரொன்னுந் திவ்வியதலத்தினின்றும் எனதயுத்தேசித்து எழுந்தருளியதென்று வினவ: அவர் ,,திருக்கைலாயத்தில் சிவபெருமானருளியவாறே சமுத்திரத்தில் திருவவதாரஞ்செய்து வீரசைவசமயத்தை உலகத்தில் நிலைபெறநாட்டி முருகக்கடவுளது வரப்பிரசாதியாய் மயிலமலையில் விளங்கியிருந்த சங்குகன்னனென்னுங் கணத்தலைவரது மாணக்கருட்சிறந்த சிவஞானபாலைய சுவாமிகளைத் தரி

சித்தல்வேண்டுமென்னும் காதலால் வந்தேன்,, என்றுரைத்தனர். பின்னர் இருவரும் களிகூர்ந்து பொம்மைய பாளையத்தைச் சமீபித்தவுடன் சாந்தலிங்கசுவாமிகள் சுவாமிகளைநோக்கி „நாமிருவரும் சிவஞான பாலையசுவாமிகளைத் தரிசிக்கவேண்டி யிருப்பதால் அவர்கண்மீது சிலதோத்திரங்கள் பாடுக,, என்றுபிரார்த்திக்க; „நாம்நரஸ்துதி பண்ணுகிறதேயில்லை,, என்று மறுத்துவிட்டு சாந்தலிங்கசுவாமிகளோடு அவ்வூரிலுள்ள ஐயனார்கோயிலில் அன்றிரவு துயில்கொண்டார். அப்பொழுது முருகக்கடவுள் மயில்வாகனரூடராய் எழுந்தருளி ஒருபாத்திரத்தில் விடுபுஷபங்களைவைத்து "இவற்றை மாலையாகத்தொடுத்து நமக்கு அணியக்கடவாய்" என்று திருவாய் மலர்ந்து மறைந்ததாகக் கனவுகண்டு, அதனைச் சாந்தலிங்கசுவாமிகளுக்குத் தெரிவிக்க; அவர் " சிவஞானபாலையசுவாமிகள் முருகக்கடவுளிடத்து அதிபத்திமைபூண்ட உள்ளத்தோடு விளங்கியிருத்தலால், அதுபற்றியே அக்கடவுள் தங்களுக்குச் சொற்பனத்தில் சுவாமிகள் மகிமையை இவ்வாறாகப் புலப்படுத்தினர்" என்று வலியுறுத்தினர். உடனே அச்சுவாமிகள் மீது தாலாட்டு, நெஞ்சுவிடுதூது என்னும்பிரபந்தங்களைப்பாடி அவர்சந்நிதானத்திலே அரங்கேற்றி, ஞானோபதேசம்பெற்று அந்தஞானாசாரியரது கட்டளைப்படியே தமது தங்கையாகிய ஞானம்பிகையைச் சாந்தலிங்கசுவாமிகளுக்கு விவாகஞ்செய்து கொடுத்துவிட்டு, தம்மை நெடுநாளாகப்பிரியாது அத்தியந்த அன்புடையராய் உடன்றொடர்ந்துவந்த அண்ணாமலை ரெட்டியாரைத் துறைமங்கலத்துக்குப்போகும்படி ஆஞ்ஞாபித்து, ஞானாசாரியரைத் தரிசித்துக்கொண்டு, அவ்விடத்திற்றானே இருந்தார்.

சிலகாலஞ்சென்றபின் ஞானாசாரியரிடத்தே விடைபெற்றுக் காஞ்சீபுரத்தையடைந்து சுவாமிதரிசனஞ்செய்து அங்கிருக்கும்பொழுது, நிஜகுணயோகியென்பவராற் கீர்வாணகன்னடபாஷையிற் செய்யப்பட்டிருந்த விவேகசிந்தாமணியின் ஓர் பாகமாகிய வேதாந்தபரிச்சேதத்தை வேதாந்தசூடாமணியெனப் பெயர்தந்து அதனையும், இரேணுகரொன்னுங்கணத்தலைவரால் அகத்தியமகாமுனிவருக்கு உபதேசிக்கப்பட்ட சித்தாந்தசிகாமணியையும், பிரபுதேவர்சரித்திரமாகிய பிரபுலிங்கலீலையையும் தமிழிற்பாடியருளி, சிவஞானபாலையசுவாமிகளைத் தரிசித்தல்வேண்டுமென்னும் பேராசையால், அவர்மீது பிள்ளைத்தமிழ், திருப்பள்ளியெழுச்சி என்னும் இரண்டு பிரபந்தங்களையுஞ் செய்து

கொண்டு, கூவமெனவழங்கும் திருவிற்கோலத்தின் வழியாக வரும்பொழுது, அந்நகரத்தார் சுவாமிகளின் அற்புதமகிமைக ளைக்கேள்வியுற்று எதிர்கொண்டுபசரித்து அத்தலபுராணத்தைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்தருளும்படி பிரார்த்திக்க; அவர்களது வேண்டுகோளுக்கியைந்து, புராணம்பாடி முடித்து, ஞானாசாரி யாரையடைந்து, தரிசனஞ்செய்து மேற்சொல்லியபிரபந்தங்களைச் சந்நிதியிலரங்கேற்றி, உடன்வசித்திருந்தார்.

பின்னர் ஞானாசிரியரிடத்தே விடைபெற்றுக்கொண்டு விருத்தகிரியையடைந்து, பழமலைநாதரையும் பெரியநாயகியம் மையாரையும் தரிசித்துவணங்கி, அவ்விடத்தில் ஞானசாரியர் கட்டளைப்படி ஒரு திருமடமமைத்துத் தம்வரவுநோக்கி எதிர் கொண்டு வணங்கிநிற்கும் சிதம்பரபூபதியைச்சிறப்பித்து,

வெங்கைப்பழமலையார்மீதுகோவைவியந்துரைக்கு
மெங்கட்கினியசிவஞானதேவனிசைவுகொடு
திங்கட்பவனியிருகான்முதுகுன்றர்சேர்மறுகின்
மங்கைச்சிதம்பரபூபதி நல்குமடமிதுவே.

என்னும் கட்டளைக்கலித்துறையைப் பாடியருளி அத் திருமடத்தடைந்து வீற்றிருந்து, பழமலையந்தாதி பிக்ஷாடன நவமணிமாலை, கொச்சகக்கலிப்பா, பெரியநாயகியம்மை நெடுங் கழி நெடிலாசிரியவிருத்தம், பெரியநாயகியம்மை கலித்துறை என்னும் பிரபந்தங்களைத் திருவாய்மலர்ந்தருளினர். ஒருநாள் மணிமுத்தநதியிலே ஸ்நானஞ்செய்து வரும்பொழுது அதனரு கிருந்த மாஞ்சோலையின்புறத்து வறிதே விழுந்துகிடந்த மாங் கனியைக்கண்டு, இது சிவலிங்கப்பெருமானுக்கு நைவேத்திய த்திற்கு உபகரணமாகுமென்று கருதி எடுக்க, அதுகண்ட அச் சோலைக்காவலாளன் சுவாமிகளின் மகிமையறியாது மடிபிடித் திழுத்து மனவருத்தஞ் செய்தமையைக்கண்டு

அடுத்துவருந்தொண்டனுக்காவந்தகனைத்தாளா
லடர்த்ததுவுஞ்சத்தியமேயானால்—லெடுத்தவொரு
மாங்கனிக்காவென்னைமடிபிடித்தமாபாவி
சாங்கனிக்காதித்தன்வரத்தான்.

என்னும் வெண்பாவை அருளிச்செய்தனர். அவ் வெண் பாவி லமைத்தபடியே அவன் சூரியனுதயமாக உயிர்துறந்து. சுவாமிகளைத் தரிசித்துப் பரிசிக்கப்பெற்றுத் தண்டிக்கலுற் றமையால் நற்கதிபெற்றுய்ந்தான். பின்னும் சிலநாளங்கிருந்து

திருப்பதிகம்பெற்ற திருத் தலங்கடோறும் யாத்திரை செய்து வரும்பொழுது, அகராதிசெய்த வீரமாமுனிவரென்பவர் எதிர்ப்பட்டு ஏசுமதமாகிய தங்கொள்கையை நாட்டுதற் பொருட்டுத் தருக்கஞ்செய்ய; உடனே அக்கொள்கையைமறுத்து, ஏசுமத நிராகரணமெனப் பெயரிய ஓர்நூலை அருளிச்செய்து, ஒவ்வோர் தலங்களையும் இரண்டு வெண்பாக்களாற் றோத்திரஞ்செய்து முடித்து, அதன்பின் கலம்பகமென்னும் ஓர் பிரபந்தத்தை இயற்றிக்கொண்டுவந்து, ஞானாசாரியரைத் தரிசித்து, அந்நூலை சந்நிதானத்திலரங்கேற்றி, உடன்வசித்தனர் ஒரு நாள் சாயங்கால அநுட்டான முடித்துக்கொண்டு, ஞானாசாரியரும் தாமும் ஏகாந்தமாயிருந்து, தமது சடஸ்தல இலிங்கவனுபவத்தையும் ஞானவிசேஷ சமரசபாவத்தையும் ஆராய்ந்து, இன்புறும்பொழுது, எதிரொழுந்த சந்திரோதயத்தைக் கண்டு

கடன்முரசமார்ப்பக்கதிர்க்கயிற்றூலேறி
யடைமதிவிண்கழைநின்றாடக்—கொடைமருவு
மெங்கள்சிவஞானவேந்தலிறைத்தமணி
தங்கியவேதாரகைகடாம்.

என்னும் வெண்பாவை அருளிச்செய்து, பின்னுமொருநாள் தனிமையாய்ச் சமுத்திரதீரத்தையடைந்து அங்குள்ள நறுமணற் பரப்பில் தாமெழுதிய நன்னெறிவெண்பா நாற்பதையும் தம்பின்னோராகிய கருணைப்பிரகாச சுவாமிகளுக்கு எழுதிவரும்படி, கட்டளையிட்டு, ஞானாசாரியரிடத்தே விடைபெற்றுக்கொண்டு நல்லாற்றூரையடைந்து, அவ்வாசிரியர் திருமடத்தில்வீற்றிருந்தார்.

இவரிடத்து விடைபெற்றுச்சென்ற கருணைப்பிரகாச சுவாமிகள் இஷ்டலிங்க வகவல் பாடிமுடித்து, சீகாளத்திபுராணத்தைப் பாடத்தொடங்கி சீகாளத்திச் சருக்கம்வரையும் தமிழில் மொழிபெயர்த்தருளி, திருவெங்கைமாநகரத்தில் பதினெட்டாம் வயதில் சிவலிங்கவைக்கியமாயினார். அதனையறிந்த சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் அவ்விடத்தேசென்று,

முன்னேமொருதமிழ்ப்புலவன்றனையுண்டுகெண்டசுவைமுதிர்ச்சியாலே, தன்னியலைமுழுதுமுணாத்தமையாமுன்னினைக்கவர்ந்துதடங்காளத்தி, மன்னவனுண்டானெனதுமாதவத்தின்வலிமைமண்ணின்மீதே, யென்னுடன்வந்தவதரித்தவிளங்கருணைப்பிரகாசனென்னுங்கோவே.

என்னும் செய்யுளைப் பாடிநிற்க, வேலையசுவாமிகள்,

ஆண்டதனுலெனையொவ்வாய்வித்தையினிற்றமையனினு மதிகமென்றே, பூண்டவுலகதனினுள்ளோர்புகல்வதுகேட்டிருந்துமென்னபுதுமைதானே, காண்டகுகண்மணியேநல்லிளங்கருணைப்பிரகாசக்காளாய்நீதான், மாண்டனையென்றறிந்திருந்துமுயிர்தரித்தேன்யானுமிகுவன்னெஞ்சேனே.

என்னும் செய்யுளைப்பாடித் துக்கித்துக்கொண்டு, சுவாமிகளைப் பிரியலாற்றாது வருந்தி நின்றனர். அவரை ஒருவாறுதேற்றி நிறுத்திவிட்டு, தாம் நல்லாற்றூரையடைந்து, திருமடத்திலிருந்துகொண்டு, சிவநாமமகிமையும், இஷ்டலிங்கப்பெருமான்மீது அபிஷேகமாலையும் நெடுங்கழிநெடிலும், குறுங்கழிநெடிலும், நிரஞ்சனமாலையும், கைத்தலமாலையும், சீகாளத்திபுராணத்தில் கண்ணப்பச்சருக்கமும், நக்கீரச்சருக்கமும் செய்தருளி, சிவாநுபவச் செல்வராய்ச் சிலகாலம்வாழ்ந்திருந்து, முப்பத்திரண்டாம்வயதில், கன்னிமதியில், பௌர்ணிமைத்திதியில், சச்சிதானந்தப் பிழம்பாகிய பரசிவலிங்கத்திற் கலந்தருளினார்.

அதனையறிந்த வேலையசுவாமிகள் அவ்விடத்தையடைந்து

அல்லிமலர்ப்பண்ணவனுமாராய்ந்தறிகவிதை
சொல்லுமிருவரிடைத்தோன்றியயான்—முல்லை
யரும்பிற்பொலியுமணிமுறுவனல்லாய்
கரும்பிற்கணுநிகர்த்தேன்காண்.

என்னும்வெண்பாவைப்பாடி அவ்விடப்படாத அருந்துயர்க் கடலின்மூழ்கி, ஒருவாறுதெளிந்து சிவப்பிரகாசசுவாமிகளது சமாதிதரிசனஞ்செய்துகொண்டு, அவ்விடத்தி னின்றுநீங்கி, நல்லூர்ப் புராணம்,இஷ்டலிங்ககைத்தலமாலை,கும்பகோணச் சாரங்கதேவர் சரித்திரமாகிய வீரசிங்காதனபுராணம், குகைநமசிவாயசுவாமிகள் சரித்திரமாகிய நமசிவாயலீலை, உபமன்னியமகாமுனிவரால் திருவடி தீக்ஷைசெய்யப்பெற்ற கிருஷ்ண சரித்திரமாகிய பாரிசாதலீலை, மயிலத்திரட்டைமணிமாலை, மயிலத்துலா என்னும் பிரபந்தங்களைச் செய்தருளி, சீகாளத்திபுராணத்தையுமுடித்து, பெருமத்தூர் மடத்தில், எழுபத்திரண்டாம் வயதில், சிவலிங்க ஐக்கியமாயினர்.

இம்மூவர் சரித்திரச் சுருக்கம்,

முற்றுப் பெற்றது.

உ

சிவமயம்

இம்மூவருளிச்செய்தநூல்களின் பெயர்.

சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்
அருளிச்செய்தன.

ோணசைலமாலை
ிருச்செந்திலந்தாதி
திருவெங்கைக்கோவை
திருவெங்கைக்கலம்பகம்
திருவெங்கையுலா
திருவெங்கையலங்காரம்
ிவப்பிரகாசவிகாசம்
ருக்கபரிபாஷை
தமணிமாலை
ால்வர்நான்மணிமாலை
ாலாட்டு
ெஞ்சுவிடுதூது
ேதாந்தசூடாமணி
ித்தாந்தசிகாமணி
ிரபுலிங்கலீலை [ள்ளைத்தமிழ்
ிவஞானபாலையசுவாமிகள் பி
திருப்பள்ளியெழுச்சி
திருவிற்கோலபுராணம்
பழமலையந்தாதி
ிக்ஷாடனநவமணிமாலை
ொச்சகக்கலிப்பா
பெரியநாயகியம்மை விருத்தம்
பெரியநாயகியம்மைகலித்து
றை
சுமதநிராகரணம்

க்ஷேத்திரவெண்பா
கலம்பகம்
நன்னெறி
சிவநாமமகிமை
அபிஷேகமாலை
நெடுங்கழிநெடில்
குறுங்கழிநெடில்
நிரஞ்சனமாலை
கைத்தலமாலை

வேலையசுவாமிகள்
அருளிச்செய்தன.

நல்லூர்ப்புராணம்
இஷ்டலிங்கக்கைத்தலமாலை
வீரசிங்காதனபுராணம்
குகைநமசிவாயலீலை
பாரிசாதலீலை
மயிலத்திரட்டைமணிமாலை
மயிலத்துலா

கருணைப்பிரகாசசுவாமிகள்
அருளிச்செய்தன.
இஷ்டலிங்கஅகவல்

இம்மூவராலும்
அருளிச்செய்யப்பட்டது.
சீகாளத்தி புராணம்.

ஆ நூல்கள் (௪௨).

இச்சரித்திரச் சுருக்கத்துள் இவர்கள் சமையுசிதமாய்ச் சொல்லப்பட்ட கவிகள் (௰௨).

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கதியின் அட்டவணை.

ஆக கதி உ௫-க்கு திருவிருத்தம் ககூ௫அ.

சிவமயம்.

பிரபுலிங்கலீலைமூலம்.

காப்பு-விருத்தம்.

சுரர்குலாதிபன்றூய்மலர்நந்தனம்
பெருகவார்கடற்பெய்தவயிற்றினேன்
கரகநீராக்கவிழ்த்தமதகரி
சரணநாளுந்தலைக்கணியாக்குவாம்.

முதலாவது

துதிகதி.

சிவபெருமான்.

பாய்நெடுங்கோட்டுறுபசுந்தேன்கைகான்முடங்குபொறியிலி
வாயொழுகிற்றெனவுலகமளந்தமாலுநான்முகனுந் [தன்
வாயென்நின்றேத்தெடுப்பத்தானேயுவந்தெங்கரதலத்தின்
வாவமர்ந்தமாமணியைத்தொழுதுவினைக்குவிடைகொடுப்
ம். (க)

உமாதேவியார்.

திபகவன்றனதூடறணிப்பான்பணியவவ்விறைவன்
தமிறைஞ்சுமதற்குநெற்றிப்பகையுமல்குற்பகையுமாஞ்
மதியுமரவும்விழுஞ்செயற்குமுவகைசெயாமலலை
துபணியுமதற்குமனமகிழுமுமையைவணங்குவாம். (உ)

விநாயகர்.

ரனெடுந்துவலைக்குமொருகரும்பையொடித்துமலர்சிதறி
ரியடுத்தவளிமாலைகுலையத்துரந்துரபங்தோடி
மனத்துவினைப்பாகர்குறிப்பின்னுழுகிவிளையாடு
மதிச்செஞ்சடைக்களிநல்யானையிணைத்தாளேத்துவாம். (ங)

சுப்பிரமணியர்.

பாகமொருபெண்குடியிருக்கும்பரமனணியிற்பரித்தமணி
நாகநுழைவுற்றுடல்சுருண்டுகிடந்துநகுவெண்டலைப்புழையி
போகமெல்லத்தலைநீட்டிப்பார்த்துவாங்கப்போகுமொரு [வா
தோகைமயில்வாகனப்பெருமாடுணைத்தாட்கமலந்தொழுதிடு

அல்லமாப்பிரபுதேவர்.

கலையைமதிக்கும்புலவர்தமைச்சித்தர்குழாத்தைக்கடவுளரை
நிலையைமதிக்கும்முனிவரைத்திசைமாமுகனைநினைவிளையாச்
சிலையைமிதுக்குநெடியோனைவிழுங்கியுமிழாத்திறன்மாயை
தலையைமிதிக்குமல்லமன்செங்கமலமலர்த்தாடலைக்கணிவாம்.

வசவேசர்.

வெள்ளவேணிப்பெருந்தகைக்குயான்செய்யடிமைமெய்யாகிற்
கள்ளவேடம்புனைந்திருந்தகள்வனெல்லாங்களங்கமறு
முள்ளமோடுமெய்யடியாராகவுள்ளத்துள்ளுமருள்
வள்ளலாகும்வசவேசன்மலர்த்தாடலையால்வணங்குவாம். (சு

சென்னவசவேசர்

பங்கவளற்றுவழிமாற்றியொருநல்வழியைப்பகர்வார்போற்
றங்கண்மதியிற்பலபிதற்றுஞ்சமயருண்டாகடைநீக்கி
யங்கநிலையிற்றிலிங்கநிலையிற்றென்றருளும்வீரசைவ
சிங்கநிலைத்தவருட்சென்னவசவன்றிருத்தாள்சிரத்தணிவாம்.

மடிவாலமாச்சையர்.

வார்க்குங்குமமென்முலைபாகனடியாரறுவைமாசடித்துத்[யை
தீர்க்குஞ்செயல்போல்விச்சலமன்னவன்றன்சேனைசெய்பிழை
தாக்குங்கரவாள்கொடுசின்னபின்னமாகத்தடிந்திட்டுப்
போக்குங்கருணைமடிவாலமாச்சன்பொன்னங்கழல்போற்றி.

சைவசமயாசாரியர்.

பெண்ணிற்கரசுதானுகவென்புபெருநீற்றறைபிரச
வண்ணக்கமலமலர்ப்பொய்கையாகச்செங்கண்மாழையா
நண்ணச்சிறியநரிகண்முடங்குளையபரியாய்நகர்புகுதப்
பண்ணற்குரியவமுதுறழ்முத்தமிழ்நால்வரையும்பணிகுவாம்.

சிவனடியார்.

பரவைகேள்வன் றிருத்தொண்டத் தொகையுளடியார் பத்தியெ
முருவமாகுநஞ்சோமநாதன்றுதியுளூஞ்சரண [லா
ரவவணியானடியார்கண்மற்றையவர்களனைவருந்தாம்
விரவிநாளுமிருப்பவிடங்கொடுக்குமுள்ளம்விரிந்தன்றே. (௰)

சிறப்புப்பாயிரம்.

வேறு.

தண்ணிலவுபுனைசடிலத்திறைபுகழ்லலமதேவன்சரிதத்தீம்
பால், புண்ணியரஞ்செவிவாயிற்றமிழ்ச்சங்கத்தான்முங்கதுபுக
ட்டினனு, வெண்ணரியபுகழ்மலயத்திருந்தவனோர்வடிவெடுத்
தானென்றுகூறப், பண்ணியன்முத்தமிழ்க்கவிதைச்சிவப்பிரகா
சப்பெரும்பேர்படைத்துளானே. (௰௧)

அவையடக்கம்.

வேறு.

அடலூறுமல்லமனரியசீரொடு
படுதலினயந்துபாராட்டும்பன்முறை
மடணிகுமுலகமென்மொழியைவந்துவர்க்
கடலினுமூழ்குவர்காலமொன்றினே. (௰௨)

படலத்தொகை.

காற்கதிதருமிடர்கடந்துநச்சுனர்
பார்க்கதிமுதலிருபத்தைந்தாங்கதி
மேற்கதிபெறவருள்விளங்குமல்லமன்
சீர்க்கதியிருபதோடைந்துஞ்செப்புவாம். (௰௩)

சம்பந்தம்.

கன்றியவயிரிகள்தீதுங்காதையும்
வன்றுயர்மதனநோய்வளர்க்குமாற்றமும்
புன்றொழிலினர்வறும்பொழுதுபோக்கலு
மன்ற[illegible]ல்லமனமலலீலையே. (௰௪)

அதிகாரிகள்.

புறங்கறைந்யொழுகுசெம்புண்ணிலீயென
வறுங்கதைபுல்லியர்கொள்வர்மாமல
நறுங்களிவண்டினல்லமனெண்காதையைப்
பிறந்துளபயன்பெறும்பெரியர்கொள்வரோ. (௰௫)

பிரயோசனம்.

மயலளற்றானின்றுகோன்மல்குமன்பெனு
மியலெழுத்தெழுதுகோலிங்கலிங்கமாம்
வியனிலத்தளவுகோன்மதிவிளக்கினை
யயர்வறத்தூண்டுகோலமல்லீலையே. (௰௬)

விடயம்.

நன்றிகொளடிகளுண்குறநடந்துபோ
யென்றனிநாவினின்றெழுமிச்செய்யுளான்
வென்றிகொளல்லமன்சீர்த்திமென்பயன்
கன்றலிலன்பராங்கன்றையூட்டுமால். (௰௭)

வேறு.

பரசிவம்பிரமமென்னப்பட்டொருதிரிவுமின்றி
யுணாமனமிறந்துநின்றவொருசிவலிங்கந்தன்னின்
வருமுயர்சதாசிவன்றான்மற்றவன்றனைப்பொருந்து
மருமைகொண்ஞானசத்தியவர்களாற்சிவனுதிப்பன். (௰௮)

சாற்றுமச்சிவனுக்கிச்சாசத்தியவ்விருவரானுந்
தோற்றுவனுருத்திரன்றான்சொல்லியவவற்குச்சத்தி
மாற்றருங்கிரியையென்பர்மற்றவரிருவர்பாலும்
போற்றுறுமரியுதிப்பன்பொறியவன்சத்தியாமால். (௰௯)

அத்திருமாலுமாவுமளிப்பவந்துதிப்பன்வண்டு
மொய்த்திசைமுரலுஞ்செங்கேழ்முளரிவாணவனவற்குச்
சத்திவெண்கமலையன்றோர்தரவருமுலகிற்றோற்ற
நித்தனங்குருகுகேசனினைவுமாத்திரையினுமால். (௨௰)

ஆக்குறுஞ்செயலதொன்றேயயன்றனக்காக்கலோடு
காக்குறுஞ்செயலிரண்டுங்கண்ணனுக்காக்கல்காத்தல்
போக்குதலென்றிம்மூன்றும்புராந்தகற்களித்தவர்க்கு
நீக்கருமிறைமைநல்கிநிற்குவினன்குருகுகேசன். (௨௧)

முதலாவது துதிகதி முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் ௨௧.

இரண்டாவது.

கைலாசகதி.

—:*:—

வெள்ளிமால்வரையினுச்சிவீற்றிருந்தருளுமுக்கண்
வள்ளலாரொடுசூளுற்றுமதரரிநெடுங்கட்செவ்வாய்ப்
பிள்ளைவாண்மதிநுதற்றெம்பிராட்டியல்லமனைக்காண்பான்
கள்ளமாயையைஞாலத்துவிடுத்தவக்கதியுரைப்பாம். (௧)

இயங்குவநிற்பவானயாவையுங்கலைமாதோடு
முயங்குபுமுன்னமீன்றமுளரிவானவன்வகுத்து
வியன்புவியண்டந்தன்னுள்விதித்தனன்றகுமிடங்கள்
வயங்கெழுமசுரர்நாகர்வானவர்முதலியோர்க்கும். (௨)

நான்முகவண்டந்தன்னுணனிசிறந்தொப்பிகந்த
தூன்முகவிழிகளாற்கண்டும்பர்களுவகைபூப்பத்
தான்மிகுமருளான்மேனிசாற்றியபேராநந்தக்
கூன்முகமதியணிந்தகொற்றவன்கைலைக்குன்றம். (௩)

கொள்ளைவண்டிழிந்துதாதுகுடைந்துமூக்குழவுடைந்து
கள்ளிழிந்தொழுகுசெம்பொற்கடுக்கைவேய்ந்திலகுவேணி
வள்ளல்வண்புகழ்திரண்டவளங்கெழுகைலைக்குன்றில்
வெள்ளிவந்தத்தியாசமாகவேவிளைந்ததம்மா. (௪)

கண்பிசைந்தொருசேயின்னுங்கலுழினுந்தனைக்கொடுப்பன்
மண்பிசைந்துண்டமாயன்மறுத்திடவலியனல்ல
னண்பிசைந்திறைவனுக்கேநாமிடமாவமென்று
பண்பிசைந்தலைதிரண்டபரிசினின்றிடுமக்குன்றம். (௫)

ஒழுகுறுமருவியீட்டமொலியினுனகுவெண்டிங்கள்
பழகுறுமுடற்களங்காற்பாகசாதனன்கூர்ங்கோட்டு
மழகளிறுமிழ்மதத்தான்மலர்மிசைக்கடவுளூர்தி
யழகுறுநடையாலன்றியறிதரப்படாவக்குன்றில். (௬)

விளங்கொளிதுளும்புமந்தவெள்ளியங்கிரியினுச்சி
துளங்கொளிவிரிக்குஞ்செம்பொற்சுடர்மணிச்செய்குன்றொன்று
களங்கறுபராரைத்துய்யகரூப்புரக்குவாலின்மீது
வளங்கெழுசுடரொன்றுற்றுவயங்குதல்போலுமன்றே. (௭)

இனைய திக்கைலவெற்பிலிறையரசிருக்கையொன்றுண்
டனையவ்விதயணியமாட்டாதப்புறம்போயினனென்
றெனையிகழ்பவர்களில்லையிலங்குமம்மண்டபத்தின்
றனிவளமனந்தனுலுஞ்சாற்றிடற்கரிதுமாதோ. (அ)

வேறு.

அன்னமண்டபத்தங்கணனோர்பகன்
மின்னுசெம்மணிவேதிகையொன்றின்மேன்
மன்னுசெங்கதிர்மண்டலத்துற்றன
னென்னவந்தங்கிருந்தனனென்பவே. (கூ)

குழவியாயுடற்கூனிநரைத்ததோர்
விழவுவாண்மதிவேணியின்மேவுறக்
கிழவியாகிக்கிரிக்கோன்மகப்பெறு
மழகுநீர்மக்களர்யிடைவாழ்வுற. (ய)

அங்கியென்னற்கடுப்பமேனேகிய
செங்கணொன்றுதிருநுதல்சேர்தரத்
திங்களென்றுந்தினகரனென்றும்வா
ழங்கண்மல்குமருண்மடைபோன்றுற. (யக)

எண்ணுமன்பரிதயமென்புட்பமே
கண்ணிபோன்றுவார்காதிடைத்தோடுற
நண்ணுமாதுமைநன்னுதற்பொட்டென
வண்ணநீலமணிமிடற்றென்றுற. (யஉ)

நகந்தருங்கொடிகண்களைநாணியே
முகந்திரும்புமுறையிற்றிரும்புமான்
மகிழ்ந்திடங்கதிர்வீரமழுவலிந்
தகுந்தகுந்தகுமென்னத்தயங்குற. (யங)

சொற்றெரிந்தசுடர்மணிக்கங்கண
முற்றிலங்கவொருகருங்கேழலின்
பற்றிருந்தமதாணியிற்பட்டெனப்
புற்றருங்கலையுற்றரைபொற்புற. (யச)

புரத்தைவென்றநகைக்குமென்போதினேன்
சிரத்தைவென்றசெங்கைக்குஞ்சிலைமத
னெரித்தகண்ணிற்குமின்றெனக்கூற்றபேஉத்
தரித்தவீரக்கழலொடுதாளுற. (௰௫)

இருந்தவாதியிடத்திலிருந்தனள்
பரந்தவானும்படியுமுயிர்களு
மொருங்குதோன்றவுதவிக்கருவுநீஇ
வருந்திலாதமணிவயிற்றன்னையே. (௰௬)

இறைவனங்கணெனுமுச்சுடர்களு
முறவுகொண்டவிருளெனுமோதிமே
லறவனென்றநம்மண்ணல்புனைந்தரு
ணறவுமிழ்ந்தநறுமலர்தாழ்ந்திட. (௰௭)

ஏற்றுவார்கொடியெந்தைசடைப்பிறை
யாற்றுள்வீழ்வுற்றிறப்பதற்கெண்ணுறத்
தோற்றமேவுசுடர்த்திருநெற்றியின்
ஞாற்றுமோர்மணிச்சுட்டிநலந்தர. (௰௮)

ஈசனூர்முகமென்னுமுளரியி
லாசைகூருமளிவிழிக்காரருள்
வாசமாமலர்வாய்க்கிளவெண்ணகை
தேசுலாமணியாகச்சிறந்துற. (௰௯)

மாணப்பூண்புனைமற்றையுறுப்பெனப்
பூணுட்பட்டிடாதோலையின்பூணென
யாணர்ச்செம்பொனிலங்கொளியோலைமேற்
காணக்காதெனும்வள்ளைகவின்செய. (௨௰)

ஓங்குவாவுடையும்பனயனரி
தாங்குமாவிதணந்தொழிநாளினும்
வாங்குறுவெழின்மங்கலநாணொளி
தேங்குபூணரசென்னச்சிறந்திட. (௨௧)

அஃவுலாஞ்சடையண்ணலைப்பிள்ளைதான்
பருவமூன்றினிற்பாடவின்பாருரும்
பொருவில்கொங்கைப்புகழெனப்பொங்கொளி
மருவுமாரமணிவடந்தாழ்ந்துற. (௨௨)

பறந்திடாமணிவண்டுபடுமலர்
சிறந்தநீலமலரொடுசேர்பெற
மறந்திடாதுமறைமுடியின்பொரு
ளறைந்துபைங்கிளிமுன்கையமர்ந்திட. (உ௩)

தோலுடைப்பரன்றன்மனையாட்டிதன்
பாலடுத்ததெவ்வாறெனும்பட்டரை
மேலுடுத்துவிளங்கவொண்மேகலை
நூலிடைக்குறுநோய்புரியாதுற. (உ௪)

புத்தனிச்சம்படினும்பொருமையை
யெய்த்துமற்றையிருமணத்தம்மியி
லத்தன்வைத்தவடிக்கமலங்களின்
முத்தரிச்செஞ்சிலம்புமுழங்குற. (உ௫)

இருந்தவாரருளெம்பெருமாட்டிபாற்
குரும்பைநாணுமென்கொங்கைப்பொறையினல்
வருந்துநூற்பகவன்னமருங்குலா
ரரம்பைமாதரளப்பிலரெய்தினர் (உ௬)

வேறு.

முல்லையந்தொடையருந்ததிமுதலெழுமுனிவ
ரில்லறம்புரிதுணைவியராமெழுவரும்போய்
வல்லரும்பெனக்குவிமுலைப்பனிமலைமகளைச்
சொல்லருந்துதிசெய்துவாழ்த்தெடுத்தனர்தொழுது. (உ௭)

அன்னமொன்றறியாமுடிக்கங்கையையறிந்து
துன்னவந்தலமருமெகினங்களின்றொகுதி
யென்னவம்புயத்தொருசதகோடியிந்திரைகண்
முன்னடைந்துவெண்கவரிகளிரட்டினர்முறையால். (உ௮)

அரவுகௌவியகதிரொனப்பட்டசாந்தாற்றி
பரவையல்குல்வெண்முத்தவாணகைகொலைபயில்விற்
புருவமென்மலர்க்குழற்சசிகோடிகள்புகன்று
மருவியம்பிகையருங்குநின்றசைத்தனர்மன்னோ. (உ௯)

எடுத்துவீணைகளுளர்நரம்பிதுமிடறிதுவென்
றடுத்தகேள்வராம்பிரமருழுறிவரிதாகப்
படத்தபாம்பணிபரன்புடைமாதுகீர்பாட்டிற்
றொடுத்துவாலியகலைமடந்தையர்பலர்துதித்தார். (௩௰)

செப்பமைந்ததண் ணுமையிசைதாளமென்சிறுதாட்
ப்பமைந்தவொண்சதிதழீஇச்சுவையபல்காய
முப்பமைந்தவின்கறியெனநடித்தனருழையோ
டாப்பமைந்தகணுருத்திரகணிகையருவந்து. (௯௧)

ரந்தைபாலுமைமுக்குணங்களுமுருவெடுத்து
ந்தமாதர்களருகுநின்றனர்பணிமகிழ
வந்தமாதருட்டமகுணமாதுமையருளாற்
ந்தமாயையென்பெயர்கொடுதருக்கிநின்றனளால். (௯௨)

தெள்ளுவார்திரைக்கங்கையுங்கங்கையுஞ்சிறிய
பிள்ளையாகியமதியமுமதியமும்பெரிது
துள்ளுமோரிளநவ்வியுநவ்வியுந்தொடர்பு
கொள்ளுமாறவணெருங்கினவுருத்திரகுழாங்கள். (௯௩)

சங்கமொன்றுடனென்றுதாக்குறவொளிதழைக்குந்
துங்கநேமியுமன்னவாறுறவலைசுருட்டும்
பொங்குவேலைவந்தெனவரிக்கணங்களற்புதத்த
வெங்கணுயகன்பேரவையிடத்துவந்திறுத்த. (௯௪)

முகங்கணுன்கினுநான்மறைவிதிமுறைமுழங்க
வுகந்துகையிருநான்குநான்குச்சியிற்குவியச்
சகந்தருஞ்செயற்பிரமர்களளப்பிலர்தையல்
பகுந்தமேனியனவையிடைப்புகுந்தனர்பரவி. (௯௫)

அயனுமாயனுமெனிலுயர்ந்தவரொன்பதன்றிக்
கயிலைநாயகனமர்திருவோலக்கங்காண்பா
னயனமாயிரமிலாமையினதிகனுனென்று
வயிரவான்படையிந்திரரொண்ணிலர்வந்தார். (௯௬)

உரகர்சித்தர்கள்வித்தியாதரர்சுரருயர்கிம்
புருடர்மெய்க்கதிர்முதலியகோடிசைபுரப்போர்
நிருதர்மற்றுளார்விழிபிதிர்ந்திடவுடனெருங்கி
வரதனத்திருவோலக்கங்காணியவந்தார். (௯௭)

அழிவுமாக்கமுமுணாயின்றிச்செயும்வலியடைந்தார்
மொழியும்யாக்கையுமனமுநல்லறங்களின்முயன்று
கழியுமாறுமுக்காலமுமுளர்தளைகழன்றோர்
பழியிலாவசிட்டாதிமாமுனிவரர்பரந்தார். (௯௮)

குழவிபால்குடிப்பதுகடல்குடிப்பதுகுழவி
பழகுமாறுணன்மண்ணெடுத்துண்பதுபடைப்பு
முழுதுமோர்தளர்நடைமகச்செயலெனுமுரண்கொள்
வழுவிலாவருட்கண்ங்களெண்ணிகந்தனவந்த. (௩௯)

செருக்கொடுஞ்சிவநிந்தைசெய்வார்க்கிலைதீர்வு
விரிக்கிலென்றுமுன்சிறுவிதிதலையறவெட்டி
யெரிக்குநல்கிநிந்தனைசெயாமறிமுகமியைத்துத்
தருக்கிநின்றவவ்வீரன்வந்தொருபுடைசார்ந்தான். (௪௰)

காதியாயிரமால்களைப்பிழிந்துமாங்கனிபோற்
கோதுவீசினுங்கடல்கவிழ்த்தனையசெங்குருதி
பாதியாயினுநிரம்புறாக்கபாலபாணியனாய்
மாதுபாதியனவையிடைப்புகுந்தனன்வடுகன். (௪௧)

வீரமாதருக்கில்லையென்றுரைப்பதென்விளங்க
வீரமாதெனவறிகிலிரோவெனவிளம்பி
வீரயோகினிவெள்ளமோடமர்பொரவிரும்பும்
வீரகாளியும்புகுந்தனளவையிடைவிரைந்து. (௪௨)

ஊன்றுஞானமோடியர்வயிராகநல்லொழுக்க
மூன்றுகாலெனக்கொண்டரன்முகத்திளமுறுவ
றோன்றுமாறுநின் றாடினன் கதிருடொலைத்தல்
போன்றுமாயையைத்தொலைத்திடுபிருங்கியென்புனிதன்.

படிகொண்மாமுடிக் கங்கணத்திறைபதம்படுமொண்
முடிகள்யாவையும்படுகழனந்தியெம்முதல்வ
னடிகளேந்துகையுறவடித்தொதுக்கியவ்வவையைக்
கடிகொண்மாலையம்பிரம்பொடுதிரிந்தனன்களித்து. (௪௪)

பெய்யுமாமழைமுகிலெனப்பெரியவாய்முழவந்
துய்யமாமதியனையவெண்சுரிமுகச்சங்க
மையவாணனும்பானுகம்பப்பெயரவனுங்
கையும்வாயுமொத்ததிர்த்தனர்செவிகாங்கவிழ்ப்ப. (௪௫)

துதிப்பரோர்சிலர்பாடுவரோர்சிலர்துள்ளிக்
குதிப்பரோர்சிலர்கைகளாற்றேளிணைகொட்டி
யதிர்ப்பரோர்சிலர்நெக்குநெக்குருகிநெஞ்சகமெய்
விதிர்ப்பரோர்சிலராயினரவையிடைமிடைந்தோர். (௪௬)

படைக்கலங்களிெனளியிமையவரொளிபரித்த
தொடைக்கலங்களிெனளியரம்பையர்பணைத்தோளி
னிடைக்கலங்களிெனளியெலாமிருளிறைமிடற்றி
னடைக்கலம்புகநிறைந்தனபரந்தபேரவையில். (சஎ)

கடவுளுக்குந்தேவிக்கும்
(வாக்குவாதம்.)
வேறு.

இன்னணமவையிடையிருந்தவெம்பிரான்
றன்னொடுவினவுமோர்தகைமையுன்னுபு
கன்னலுமமுதமுங்கைப்பவெம்முடை
யன்னைதன்வாய்திறந்தறைதன்மேயினாள். (சஅ)

தலைவநின்னவையிடைச்சார்ந்தவிப்பெரு
நலனுடையவரொலாநணுகிவெம்பவத்
தலைகிலராகியின்படைவரோவலா
னிலையிலரோவிதுநிகழ்த்துவாயென்றாள். (சகூ)

விளங்கிழைநன்றுநின்வினாவென்றெந்தைமண்
ணளந்தவனயன்முதலாயினோருமின்
புளங்கொளுநாமரூபத்தொடொன்றறத்
தளைந்துளகிரியையாற்சார்கிலாரென்றான். (ருo)

வேறு.

னையதேனுமரூபக்கிரியைகளனைத்தும்வெல்ல
னைவுறுசூட்சியொன்றுநீயெனக்குரைத்தியென்னப்
ணிமலைதவஞ்செய்தீன்றபவளவாய்மடந்தைகூற
னையவிழ்கொன்றைவேணிநம்பன்மற்றிதனைச்சொல்வான். ()

பாகபூமியினிற்போகதனுவினாற்பொருந்தலாகா
தகமாமின்பசித்தியியம்புறிற்கருமபூமி
ாகமான்துகொண்டன்றியாதலான்ஞாலத்தெய்தி
யாகமாநெறியினின்றேருண்மைசாதித்துக்கொள்வர். (ருஉ)

ன்றிதுகொழுநன்கூறவிளங்கொடியனையதாயி
னொன்றொருமக்கண்ஞாலத்துவமையின்ஞானசித்தி
ன்றுறவுளார்த்தவல்லகுரவன்யார்நவிறியென்னக்
ன்றணிமதியமொப்பக்குனித்தவன்கூறலுற்றான். (ருகூ)

தொல்லையி லுயர்சுஞ்ஞானி தூய்நிராங்கார னென்போ
னொல்லையி றவங்கள்செய்ய வெமது மெய்வடிவந்தானே
யல்லமனா மமைந்தனுயில் மனையான்றன்னை
வில்லுறழ் நுதலாய்காண்ட னமிகவுனக்கரிய தென்றான். (௫௪

என்றலுமிமையவல்லியெனக் கரிதென்ப தென்கொ
லுன்றனியல்லமன்றனுண்மையை யறியவேண்டி
னின்றவர்தமக்கெலாமு மெளிதெனு நெகிழ்ந் துரைப்ப
வன்றினர்புரமெரித்த வணிநகையாளன்சொல்வான். (௫௫

முனிவுறேல் வறியவுன்றன் மொழியளவல்லன்மாதே
வினைதபுமன்பரன்பால் வேண்டியவடிவனுகி
யனையவர்விழியிற்றோன்றி யருளுவனலமதேவன்
றனதியல்பியாவரானுஞ் சாற்றிடற் கரியதென்றான். (௫௬

மெய்ம்மையிம்மாற்றமாகும் வேறுளார்க்கியான் செய்மாயை
பொய்ம்மலி செயலிற்றப்பிப் போமெனிற் காண்பலென்று
மம்மலைமகடருக்கியறைதலு நின்றனுற்றன்
மைம்மலி குழலாய்காண்கு மென்றிதுவள்ளல்கூறும். (௫௭

இன்னணஞ்சுளியம்பியினி வறிதிருத்தியாயிற்
பொன்னவிர்சுணங்குபூத்த புணர்முலைமடவாய்தோல்வி
நின்னிடைவருமென்றண்ணனிகழ்த்தலுமிமையவல்லி
யென்னுறாதவருதென்று நெடுமொழியிசைத்துப்பின்னர். (

மாயையை-பூதலத்தில்விடுத்தல்

ஆயிடையருகுநின்ற தமோகுணவடிவமாகு
மாயையை விளித்து நீபோய் மண்ணிடையல்லமப்பேர்
நாயகன்றனையறிந்து நணுகுதியென்றுகூறி
யேயினளவள்வணங்கி யிறையதொன்றியம்பலுற்றாள். (௫௮

(மாயைகூறுவது)

அல்லமனியல்பறிந்தங் கணைகுவனழுவுமாயின்
வல்லிதின்வலிந்து பற்றியீர்த்திவண் வருவலென்று
சொல்லினளொருசூள் வேலைசுவறவுண்டிடுவலென்று
புல்லியவெறும்பொன்றாற்றல் புகல்வதுபோலவன்றே. (௬0

(மாயைபூதலத்தில்அடைந்தமை.)

ன்னளவறியாண்மாழ்கித்தண்மதிதவழும்வேணி
ன்னவனவையுணின்றுமொழிந்தவச்சூண்முடிப்பான்
ன்னகமுடிபரித்தபார்மிசைச்செலவைநெஞ்சத்
ன்னினளெய்தினளவ்வொளியிழைமாயைமாதோ (சுக)

இக்கதியில் (உ-வது) பாட்டுமுதல் (சு) பாட்டுகள் திருக்
கலாயச்சிறப்பும் (அ-வது) பாட்டு அரசாட்சிமண்டபச்சிறப்
ம் (கூ-வது) பாட்டு சிவபெருமான் ஆதனத்துற்ற சிறப்பும்
-வது) பாட்டுமுதல் (ரு) பாட்டுகள்சிவபெருமானதுசிறப்பும்
சு-வது) பாட்டு கடவுளிடத்து உமாதேவியாரிருந்தமையும்
எ-வது) பாட்டுமுதல் (கூ) பாட்டுகள் உமாதேவியார் சிறப்பு
(உசு-வது)பாட்டுமுதல் (உஉ) பாட்டுகள் மகாசபைகூடுதற்
றப்பும் பொருள் கொள்க.

இரண்டாவது-கைலாசகதி-முற்றிற்று.

ஆக-திருவிருத்தம்-அஉ.

மூன்றுவது

மாயைஉற்பத்திகதி.

பூதலத்தைப்பொருந்துபுமாயையென்
றோதலுற்றவொருபிடிநுண்ணிடை
மாதவத்தர்மனங்கள்கலங்குறச்
சாதமுற்றுவளர்ந்தமைசாற்றுவாம். (க)

(நாட்டுச்சிறப்பு.)

களங்கவெண்மதிநெஞ்சங்கவற்றுமோர்
துளங்குசங்குடைத்தோன்றன்மணத்தணி
வளங்கொண்மண்மகள்மார்பின்மதாணிபோல்
விளங்குமென்பவிளவலதேயமே. (உ)

வாவியாவுமதன்பெருந்தூணிசெய்
யாவுமாரனெடுக்குஞ்சிலையிடங்
காவெலாமவன்காளசாலைகள்
பூவைமார்மனைபோர்க்களமென்பவே. (௩)

பொறைக்கயிற்றிற்புகழையின்சொல்லெனும்
விறற்கயிற்றின்விருந்தைக்குரவர்சொன்
மறைக்கயிற்றின்மனத்தைத்திருவைநல்
லறக்கயிற்றினசைப்பவரெங்குமே. (௪)

வறியனுவன்வடதிசைமன்னவ
னறிவிலாளனனந்தனுமாவனேர்
சிறியனுவன்சிலைமதன்பூம்பொழில்
வெறியுலாவும்விளவலத்தெய்தினே. (௫)

(நகரச்சிறப்பு.)

இணையிலாதவிளையவளம்பல
நணுகிவாழும்விளவலநாட்டிலவ்
வணியினுப்பணமுத்தும்விலையிலா
மணியின்மேவும்வனவசைமாநகர். (௬)

படிக்குளீரப்பலாப்பழுத்தொண்புவி
வெடித்தவாயினனந்தன்மணிவெயி
லடுத்துவானத்தமர்மதியைத்தொடாக்
கடுத்தவேள்குடைக்காம்பெனத்தோன்றுமால். (௭)

நறவவிழ்ந்தநறுமலர்தோறும்வண்
டுறவருந்தியிருலுற்றொடுங்குமா
லறவர்தங்களகந்தொறுமையமுண்
டுறவர்தங்குகைதுன்னுதல்போலவே. (௮)

வாவிச்செங்கமலங்களில்வல்லிருண்
மேவித்துஞ்சிவிடிதருகாலையிற்
காவிற்சென்றுகளிவண்டிலங்குயில்
கூவத்தண்மதுக்கொள்ளைகொண்டுண்ணுமால். (௯)

பெடையொடுற்றுப்பிரிவில்லபங்கிள்ளைகள்
குடியிருக்குங்குளிர்பொழில்வாய்மலர்ப்
பொடியுதிர்க்கிலவேவலளிபோய்வயின்
மடையுடைக்குமதுப்பெருவெள்ளமே. (௧௦)

சேலுலாவித்திரியுநதிப்புனன்
மாவியானைமறையக்கதிர்த்தலைச்
சாலிநீடித்தழைத்துவிளைவயல்
காலினோடிக்கடிதுவிழுமரோ. (௧௧)

வரிக்கயல்செங்கமலம்வரிவளை
யிருக்கையான்மலரம்பிணையேந்தலால்
விரிக்குமஞ்சிறைமென்னடைப்புள்வயல்
செருக்குவின்மதன்செங்கைநிகர்க்குமால். (௧௨)

நளிர்கடற்றுயினுரணன்றன்னுருக்
கொளவளிப்பவர்கையிற்கொடுத்திடும்
வளைபிறக்குமிடமெனவண்புனற்
குளமணைத்துங்குடவளைமொய்க்குமால். (௧௩)

(அகழும் மதிலும்)

வேறு

ழ்ந்தோருயர்வொன்றுமிகவுயர்ந்தோர்தாழ்வொன்றுமறஞ்
ந்தோருணைக்குமூனைகண்டாமதில்சூழ்கிடந்ததொல்லகழி [ச்
ழ்ந்தோரனந்தன்மணிமுடிமேனின்றன்றுயர்ந்துதடவரையை
ந்தோர்வரையினுதிப்பவன்றாட்கீழ்நின்றதுபோய்ச்சூழெயி
). (௧௪)

(நான்குவருணத்தார்.)

ாற்போர்புரிவர்நான்மறையநறங்கமுணர்ந்ததொழுகுலத்
ற்போர்புரிவர்நெடியசிலையிராமனனையவிறல்வேந்தர் [தோர்
ாற்போர்புரிவர்பிறர்பொருளுந்தம்போற்பேணிப்புரிவணிக
ற்போர்புரிவரந்நகரில்வேளாண்குலத்துநெறியினரோ. [ர்

(நகரின்குறைவு)

உடுப்போர்க்குடுக்குந் துகில்களாலுண்போர்க்குண்ணும்பொரு
ள்களாற்,றொடுப்போர்க்கெடுக்குமலர்களாலணிவோர்க்கணியு
ஞ்சுடரிழையா,லடுப்போர்க்கடுக்குமனைகளாற்குறைபாடுடைம
தன்றதுதான்,கொடுப்போர்க்கிரப்பாரில்லாதகுறையொன்றுவ
துகூறுங்கால். (கசு

(யானைகளுங்குதிரைகளும்)

ஈசனளித்தவொருகோட்டியானைக்கியாங்களிணையாயின்
வாசவனைத்தாங்கிருகோட்டியானையெம்மைமானுமெனும்
பாசவுரற்கால்யானையொடுபொண்டிலிழுக்கும்பகடியெரிற்
றேசினிரதப்பரிசிறந்தவென்னும்பரிகடெருவகலா. (கஎ

(நூலாசிரியர்)

மறையுங்கலைகள்பற்பலவுமுழங்குமொலியுமங்கலஞ்செய்
பறையுங்குழலும்யாழுமியம்பொலியுங்கரியும்பரிமாவு
நிறையுந்தெருவினூடுமணித்தேரினொலியுநிறைகடலி
னறையுந்திரையிற்சென்றுவிசும்பமரர்செவியினடைந்திடுமால்

வேயைநகுமென்சுடர்த்தொடியதோண்மாதுமையைவிடை
பேயுமகன்றுவரற்கரியகைலைமலையைப்பிரிந்தெய்தித் [தொண்
தூயமனமுங்கலங்கவருந்தவர்வேள்குவவுத்தோள்வீங்க [
மாயைபிறந்தவனவசைமாநகரின்வளத்தையார்சொல்வார். (

(அந்நகரின்அரசன்சிறப்பு).

வேறு.

இம்மாநகரிற்கரசாகியிருந்துவாழ்வோ
னம்மால்புணருஞ்செயன்மாதரையாகம்வைத்தல்
சும்மாபுகழன்றெனவிந்தையைத்தோளில்வைத்தோன்
கைம்மாறுவேண்டாமழைபோன்மமகாரனென்பான். ()

திறைதானளக்குந்திறல்வேந்தர்க்கரியசீரான்
குறைதானிரக்குமவர்க்கோடிக்குறுகநிற்பா
னிறைதானவெற்புமணிநாகமுநின்றுதாங்கும்
பொறைதானெடுக்குமிகுமாற்றல்பொருந்துதோளான்.

இரப்பார்வரிசேனாரடிஞாலமெளியதன்றிக்
கரப்பார்கரக்கும்பொருளன்றெனவீகைகற்றே
யுரைப்பாருரைக்குமுரையாவும்புகழில்வைத்தோன்
றனைப்பாலுவமையிலையாகத்தருக்கிவாழ்வோன். (உஉ)

அவன்மனைவிசிறப்பு)

அன்னான்மனைவிவணர்வார்குழலையவேற்கண்
மின்னார்மருங்குறளர்ந்தொல்கிமெலியவிம்மிப்
பொன்னார்சுணங்குவிரிபூண்முலைப்பூங்கொம்பன்னா
ளின்னாரமுதமொழிமோகினியென்னும்பேராள். (உ௩)

ஒன்றானநம்பன்மருங்காயிழையுய்த்தமாயை
குன்றாதவாற்றன்முனிவோருளங்குன்றுமாறு
பொன்றாதபொற்பிங்கிவள்பூங்கருப்போந்துபெற்றா
ளென்றாலிவளுக்கிணையாவினியாரைச்சொல்வாம். (உ௪)

(அவ்விருவருமகவுக்காகநோற்றமை.)

வேறு.

இம்மம்காரனுமோகினியென்னு
மைம்மலிமென்குழல்வாள்விழிமாது
மம்மகவின்மையினாரஞரெய்தி
மெய்ம்மெலிநோன்புவிளைத்தனரன்றே. (உ௫)

(மாயைகருவுற்றமை).

முன்னியநோன்புசெய்மோகினிமாதின்
றன்னுத்ரத்துமைதண்ணருளாலே
மன்னியன்மாரன்வலப்புயமாடக்
கன்னிகைமாயைகருப்பமடைந்தாள். (உ௬)

(கருப்பக்குறி).

முத்தணிகொங்கைமுகங்கள்கறுத்தாண்
மெய்த்திருமேனிவிளர்த்துநரம்பு
பைத்தனமீதுபரப்பவிருந்தாள்
பொய்த்துயில்கொண்டுபுளிக்குமுவந்தாள். (உ௭

(கருவுயிர்த்தமை.)

இன்னணமையிருதிங்களிருந்து
பின்னருமோகினிபெண்மகவீன்று
டன்னிகர்கின்றசலஞ்சலமொன்றிங்
கின்னெளிமுத்திணையீன்றதையொத்தே. (உஅ)

(பிறந்துழிவிழாவெடுத்தமை.)

சங்கொடுதண்ணுமைசச்சரிதாளம்
வங்கியம்வெந்துடிவார்முரசங்கண்
மங்கலமங்கைமகப்பெறுநாளி
லங்கசன்வெம்முரசென்னவதிர்ந்த. (உகூ)

இதுவுமது

தூண்டொளிபோன்மகடோன்றவுவப்புற்
றூண்டகைமன்னவனந்தணர்கொள்ளப்
பூண்டுகின்மாமணிபொன்னிலமற்றும்
வேண்டினயாவும்வெறுப்பவளித்தான். (௩0)

(மன்மதன்செயல்.)

வேறு.

இங்கொருமாயையென்னுமெழின்முளைதோன்றலோடும்
பொங்குறுமுவகைநெஞ்சம்பொறுக்கலனாகியெய்யும்
வெங்கணைமழையுந்தூவுமென்மலர்மழையுமொன்று
வெங்கணுமதனவேணின்றிடையறச்சொரிந்தானம்மா. (௩க)

(தவஞ்செய்வோருக்குநேரிட்ட இடையூறு.)

கண்ணகனிலத்தகங்கைக்கரையினுமுழையிடத்தும்
புண்ணியவனத்துமெய்திப்புற்றுமாய்மரமாயுற்றுந்
தண்ணியபுனலிற்றீயிற்சார்ந்துமூண்டுயிறுறந்தும்
புண்ணியதவத்தோர்நெஞ்சம்பதைத்தனமயலின்மூழ்கி. (௩உ

(முனிவர்கள்காரணமாராய்தல்)

ஐம்பெரும்பூதமெல்லாமடுக்கழிந்தொழியும்போதுங்
கம்பமினமதுநெஞ்சங்கலங்கியதென்னைகொல்லோ
வம்புறசெயலீதிங்குவந்தவாறெவ்வாறென்னச்
செம்பொருளுணர்ந்தசீர்சால்செய்தவரிருந்தகாலை. (௩௩)

(துர்வாசர்வந்தமை.)

ளர்ந்துழியுதவுங்கல்விதானெனத்துருவாசப்பேர்
காளுந்தனிமுனிவர்கோமான்குறுகலுமுனிவரெல்லா
ளங்கனிவரநின்றேத்தியுயர்தவிசிடையிருத்தி
ளங்கெழுமலர்கடூவிவந்தனைசெய்துசொல்வார். (கச)

(முனிவர்கள்வினு.)

ன்றுமெம்முள்ளமெல்லாமெழுதியவிளக்குப்போல
ன்றிடுமின்றென்கொல்லோநிலைதடுமாறுநின்ற
தன்றன்முனிருந்தசெய்யசிறுசுடர்போலவைய
ன்றிதையுணருமாறுநவின்றருள்செய்தியென்றார். (கரு)

(அவருத்தரம்.)

ங்கரியொருசூளாற்றன்றமோகுணவடிவமாயை
ங்கையைவிடுப்பவன்னுள்வனவசைநகரிற்பிள்ளைத்
ங்களினுதித்தாளின்றுசெய்தவக்கிழமைபூண்டீ
ங்கணெஞ்சதனலாற்றலுடைந்ததென்றவனுரைத்தான். (கசு)

(அதனை அங்கீகரித்தமை.)

ருந்தவுமுனிநீகூறிற்றுண்மையேயன்றியெங்கள்
பெருந்தவமுயலுநெஞ்சம்பிறழ்தரற்கேதுவில்லை
ருந்துளம்வருந்தியாய்ந்தவெம்மிடையையமெல்லாம்
ரிந்தனவருளானீயெம்பால்வருகையினலென்று. (கஎ)

(அதனைவிரித்துரையென்றல்.)

முனிவரர்துருவாசப்பேர்முனிவர்கோன்றனைவழுத்திப்
னிமலைவல்லியேவப்பட்டெழுந்தின்மாயையென்னும்
வணிதையிவ்வுலகில்வந்தவாறுநீவிரித்தியாங்க
ரினிதுணர்வுறுமாறோதுகென்றலுமவனுரைப்பான். (கஅ)

(அவ்வாறுரைத்தமை.)

யிலையோலக்கத்துற்றகண்ணுதலல்லமன்ற
ரியல்பினையறிதறேற்றுயென்றுமையுடனுரைப்ப
யிலியலறிவலென்றுமாயையைவிளக்கைக்காண்பான்
யிலிருளினைவிடுத்தபரிசெனவிடுத்தாளன்றே. (கசு)

(அவ்விடையூறுநீக்குமாறுகூறினமை.)

காரணமிதுவேயெங்கோன்கைலையைவிடுத்துமாயை
தாரணிதனில்வரற்குத்தக்கவம்மாயையென்னு
மாரணவிடங்கலந்தயக்கமல்லமனென்றிட்ட
பேரணிகலுழன்றன்னைநினைந்திடிற்பெயருமன்றே. (சO

(இதுவுமது.)

பிணிதபவேண்டில்வாழ்நாள்பெரிதுறவேண்டிற்செல்வ
மணிதரவேண்டிற்கல்வியறிதரவேண்டில்வானம்
பணிதரவேண்டின்முத்திப்பயன்பெறவேண்டிலென்று
மிணையறுமல்லமப்பேரொந்தையைநினைப்பரொன்று. (சக

(இதுவுமது.)

புகன்றவருளத்திற்றுன்பம்போக்குபுதுருவாசன்ற
னகன்றுதன்னிடத்தடைந்தானன்றதொட்டருந்தவத்தோர்
மகிழ்ந்தருளல்லமன்றன்மலரடிமனசதிற்றாங்கி
யுகந்தவன்புகழ்வாய்வந்தவாறெலாமுரைக்கலுற்றார். (சஉ

(அவ்விடையூறுநீங்கினமை.)

நெஞ்செனுமகலிலன்பாநெய்நிறைத்துள்ளமென்னும்
பஞ்சுறுதிரியினுச்சிபற்றிடவல்லமப்பே
ரஞ்சுடரிலகவேற்றியருந்தவர்மாயையென்னுந்
துஞ்சிருளகன்றிருந்தார்தொல்லைமாதவங்கள்செய்து. (சங

(நூலாசிரியர்கருத்து.)

மந்தரகிரிப்பேர்பெற்றமத்தெறிகடல்போலையர்
சிந்தனைகலங்கிமெல்லத்தெளிந்தமைதெரிந்துாத்தாம்
வந்துமண்பிறந்தவன்றேமாதவர்மனங்கலக்கும்
வெந்திறன்மமகாரன்றன்மகடிறம்விளம்பலுற்றாம். (சச

(தந்தைநாமகரணமுதலியசெய்தமை.)

(வேறு.)

காந்தம்வலியுமிரும்புபோற்கண்கீடன்னேடுறப்பிணித்து
நேர்ந்தமனயோரணுவென்னனியாயமன்றென்றம்மனத்திற்
போந்தவாசைப்பெருங்கடலைப்புகட்டுமகளைக்கண்டுவேந்து
வேந்தன்மாயையெனுநாமம்விளம்பிச்சிறப்புப்பலசெய்தான். ()

மோகினிமகளைவளர்த்தமை.

யைப்பெயர்கொண்மகளைநறுமஞ்சடிமிர்ந்துகணைக்காலி
னயக்கிடத்திநீராட்டியிணைக்கணுங்கிநீருதி [வி
யத்துகிலின்மெய்துடைத்துநெகிழ்மென்முலையோடுறத்தழு
ரயிற்றிவலைகொடுதேய்த்துமண்பொட்டணிந்துநீறிட்டு. ()

ண்ணிற்கமையமையெழுதிக்காற்குச்சதங்கைபொற்றண்டை
ண்ணப்புனைந்துபொன்னாைஞாணுவிற்பூட்டிப்புலியுகிர்சேர்
ண்ணப்பசும்பொனணிமார்பில்வனைந்துசிறுமென்றொடிசேர்த்
ப்,பெண்ணிற்கரசிதிருநுதற்பொற்பிறைமேற்சுட்டியொன்ற
ரிந்து. (சஎ)

பூாக்கும்பொருளாற்கண்மிச்சில்போக்கியன்பான்முலையூட்டித்
ரக்கும்பவளக்காற்பசும்பொற்றொட்டின்மலியக்கிடத்தியே
ார்க்குஞ்சுவைவானமுதமேபார்வேந்தணியேயென்றுயரந்
ர்க்குங்கரும்பேகண்மணியேதிருவேயென்றுசீராட்டி. (சஅ)

டியனொருசெய்யாளனச்செய்விளையக்கர்க்குஞ்செயல்போலப்
டியில்நல்விவிரும்பினேன்பாடம்போற்றுமதுபோல
வாடிவில்செங்கோன்மனுவேந்தனுலகம்புரக்குமுறைபோலக்
காடியநோன்புசெய்தீன்றகொடியைவளர்த்தாள்மோகினியே

(மாயைவளர்தற்சிறப்பு.)

ள்ளமாயைதன்னெழில்போற்கண்டதில்லையென்னமிக
ள்ளம்வியந்துதலையசைப்பதொப்பவசையுஞ்சுடர்பார்த்து
மள்ளவிரலொன்றனைச்சுவைத்துமிளிர்பூஞ்சதங்கைத்தாளு
தந்து,விள்ளுமலர்வாய்குவித்தழுதுமீளநகைத்துங்கிடக்கு
ால். (ருo)

ாயைகவிழமுகங்கவிழ்ந்தமதனனிருந்தானவளிருப்பப்
போயசிலையொன்றெடுத்தெழுந்தான்பொன்னுலியன்றபாவை
யழ, மேயவனங்கவேண்டுந்தான்வேந்தன்பயந்தமகணடப்பத்
ாயதவஞ்செய்தைந்தவித்ததுறவினோர்பாலோடினான். (ருக)

குழலும்யாழுமினியவெனக்கூறுவண்ணமென்கனிவாய்
மழலைமொழிந்துமுடற்கின்பமருவவோடிமேல்விழுந்தும்
விழையுமமிழ்தின்மிகவினிமைவிளையநுகருஞ்சுவையடிசில்,
செழியசிறுகையாலளைந்துஞ்செய்தாண்மோகமீன்றோனை.

பரவுபெருஞ்சீருல்லமனைப்பற்றவந்தமதியாற்றன்
னுருவநிழலைப்பற்றநினைந்தோடியோடிக்கலுழ்ந்திடுவாள்
பொருவின்மதியமேன்முனிந்துபொங்குமழலைவீசாமன்
மருவியுறவுகொள்வாள்போல்வாவாவென்னவழைத்திடுவாள்.

(பெதும்பைப்பருவமடைந்தமை.)

மாதிப்பரிசுதந்தைதாய்மகிழவளர்வுற்றரசிருந்த
நீதிக்கிழவனிறப்பவவனெறிசேரிளஞ்சேயவன்றவிசின்
மீதுற்றதுபோன்முன்முளைத்தவெண்பல்விழவேறெயிறுதிப்பப்
பேதைப்பருவங்கடந்துமேற்பெதும்பைப்பருவநண்ணினாள்.

(அப்பருவத்தின்சிறப்பு.)

செய்யவல்லகம்மியன்செய்சிங்கஞ்சுமந்தமணியணைமேற்
பையவந்துமணிமௌலிப்பார்வேந்திருக்கும்பரிசுபோல்
வெய்யகுதம்பைவளர்த்தகலவிழுநீர்வள்ளைக்காதினிடைத்
துய்யபசும்பொன்மணிகுயின்றதுணைத்தோடமையுத்தோன்றி
னாள். (௫௫)

(அப்பருவத்தின்வளர்ச்சி.)

மட்டுக்கணைவேளரணைவளர்த்தகுழற்காடலர்விரவிக்
கட்டுற்றதுநம்பரன்களத்திற்கடுவும்விழிகள்சிறிதுற்ற
முட்டித்துறவாம்பறவைமயன்முடியிற்படுதன்மெல்லமறைந்
தெட்டிப்பார்ப்பவெனமுகங்கொண்டெழுந்தமார்பினிளமுலை
கள். (௫௬)

அன்னநடையுமன்னமிலாவையர்நடையுந்தளர்வெய்தக்
கன்னிநடக்குநடைகற்றாள்கரும்புகசக்குமொழிபெற்றாண்
மன்னுமலர்வீழ்சுரும்பனையமைந்தர்பார்வைக்குறிப்புணர்ந்தா
டன்னையரியளெனவறிந்துதானேமனத்திற்றருக்குற்றாள். ( )

இந்தக்கன்னிமதிமுழுநோக்கெய்திச்செவ்வாய்வலியடைந்து
சந்தச்சிங்கந்தனையடுத்ததக்கவரவின்வலிசார்ந்து
முந்தைக்கொடிமீனத்தலைவன்முனிவராகும்பகைவெல்லக்
கந்தப்பகழிபலவேழக்கருப்புச்சிலையிற்றொடுத்தனனால். (௫அ)

(மங்கைப்பருவ்மடைந்தமை)

கமாகப்பொங்கியெழும்பதமேபோலப்பொங்குமெழின்
ாகமாயைதன்பருவமுன்னிமுடிவேந்தயனுமா
குமாடமொன்றுபுரிந்ததன்கட்கல்விபற்பலவும்
ாகுமாதர்பலர்சூழப்போற்றியிருப்பச்செய்தனனல். (௫௯)

(பொழுதுபோக்கல்.)

வேறு.

வாய்த்துளவம்மணிமாடநண்ணுபு
பாத்தொடைபற்பலபயின்றுந்தந்திரி
நாத்தனியாழைமாணுக்கனென்றுதான்
பேர்த்துளவிரல்களாற்பேசுவித்துமே. (௬0)

அங்கொருமடவரலதிர்ப்பத்தண்ணுமை
மங்கையர்சிலரிசைமரபிற்பாடுறக்
கொங்கவிழ்மலரளிகுமுறத்தென்றலாற்
பைங்கொடியசைதல்போற்பாடியாடியும். (௬௧)

வருமுலையிறைக்கிணையாகவந்துறக்
கரமெனுமேவலன்புடைக்குங்காட்சிபோல்
வினைமவுரோதிமேன்மிஞ்றினைந்தெழப்
பருமணிகுயின்றமென்பந்தடித்துமே. (௬௨)

பூந்தொடைவார்குழல்புனைந்துநல்விரைச்
சாந்தமுநானமுந்தயங்கப்பூசியு
மேந்திழைபலவுறுப்பிசையத்தாங்கியு
மாந்துறுசுவைபலவகையமாந்தியும். (௬௩)

தீங்கனிபாலொடுசெம்பொற்பஞ்சரந்
தாங்குறுபைங்கிளியூட்டித்தன்மொழி
யாங்கதுபயில்வுறவளித்துங்கற்பகப்
பூங்கொடியனையவள்பொழுதுபோக்குநாள். (௬௪)

(அரசனும்ஆசிரியனுமணத்தலைவனைத்தேர்தல்.)

தென்னவன்செம்பியன்சேரன்கொங்கண
மன்னவன்மாளுவன்மகதநாட்டிறை
யென்னுமிங்கிவர்தமுள்யாவர்கண்ணதோ
கன்னிதன்மணவினைக்கெனென்றுன்னியே. (௬௫)

ஆய்ந்திருந்தனன்மமகாரனையிடைப்
பொந்தனனவன்குருவாகப்போற்றுறுஞ்
சாந்தவாங்காரனுந்தகுதிப்பேரினேன்
வேந்தனங்கெதிர்கொளீஇவிதியிற்றாழ்ந்தனன். (௬௬)

மன்னவன்வந்தனைமரபிற்கொண்டவன்
கன்னிதன்னெழினலங்காணப்போயினா
னன்னவளெதிர்நடந்தாரியன்றனைச்
சென்னியின்வணங்குபுசிறப்புச்செய்தனள். (௬௭)

மாந்தளிராலிலைவ்யங்குகோங்கரும்
பேந்தெழின்மனைமலரெய்தியற்புதப்
பூந்துணர்வல்லிநேர்பொன்னைக்கண்டவ
னோர்ந்தனன்காரணமாதென்றுன்னியே. (௬௮)

மாதுருவுறுகுறிமதித்தறிந்தவ
னாதரவொடுமுடியரசைநோக்கிநின்
கோதையையார்கொலோதோளிற்கொள்பவ
ரோதுகவென்றலுமுனிரத்தன்மேயினான். (௬௯)

உணர்ந்திலனடியனேனொருநங்கோதைதன்
மணந்தனக்குரியவர்மனிதர்வானவர்
கணங்களொருவரைக்கருத்திற்றேர்ந்துநீ
யிணங்குறவெனக்கிவணியம்புகென்றனன். (௭௰)

(தலைவனைத்தெளிதல்)

கொங்கவிழ்தொடையினாய்கூன்கொக்கன்றாவான்
கங்கையையடைவதுகடவுளன்னமே
மங்கையையணைபவர்மனிதரல்லர்நஞ்
சங்கரனேயிவடலைவனென்றனன். (௭௧)

(ஆசிரியன்அரசன்ஐயமகற்றல்)

மாலுநான்முகனுநாடரியவள்ளலிவ்
வேலவார்குழலினாட்கெளியனாவென
வாலமார்மிடற்றினனன்பர்வேண்டிய
கோலமாய்நணுகுமீதுண்மைகூற்றென்றான். (௭௨)

(உபதேசஞ்செய்தமை.)

இன்னணமரசனேடியம்பிமாயையாங்
கன்னியைவிளித்தவள்கருத்திணங்குறச்
செந்நிலைதனையுபதேசித்தேகினன்
றன்னிகர்குருபரன்றனதிடத்தரோ. (எ௩)

(நூலாசிரியர்)

குருவருண்மொழிநெறிகொண்டுமாயைதான்
வரவனவசைநகர்மதுகைநாதனைப்
பரவினளருச்சனைபயின்றுபூசனைக்
கருவிகண்முழுவதுங்கைப்பிடித்தரோ. (எ௪)

மூன்றாவது மாயையுற்பத்திகதி முற்றிற்று.

ஆக-திருவிருத்தம்-௧௫௬.

நான்காவது

மாயைபூசைகதி.

பதிவைமேவுறுங்காதனெஞ்சகத்தினுட்பதித்து
மதுகைநாதனைவரன்முறைவரிவிழிமாயை
யுதயகாலையிற்பூசைசெய்நாள்களுளொருநாள்
விதியையோதுவன்குவிமனத்தவர்கொளவிரித்து. (௧)

(சூரியனுதித்தல்.)

விதுவைச்சேய்மையிற்கண்டலர்குவளைகண்மேவிய
முதிர்விற்பூணிளமுலையெழின்மாயைதன்முகமா
மதியைச்சேர்தருவரிக்கருங்குவளைகண்மலரக்
குதிரைத்தேரவனெழுந்தனன்குணதிசைக்குன்றில். (௨)

(நீராடல்)

அனையகாலையிலன்னமென்றாவிபெய்யணைமேற்
றனியண்மாமயில்போற்றுயின்றவடியிறணந்து
வினையிளுன்மலிமஞ்சனச்சாலையுண்மேவி
யினியவாசநீராடினள்சேடியரோந்த. (௩)

(கலைதரித்தல்.)

விலைவரம்பறியாமணிக்கோவைசூழ்விளிம்பு
கலையணிந்தொருத்திலைமுலைமேலலங்கரித்தாண்
முலையொடுந்துகில்கண்டநாண்முதற்றொடர்ந்தன்றோ
விலகுறுங்கலைவல்லவர்கடபடாமென்றல். (௪)

(அலங்காரமண்டபமடைந்தமை.)

மணியமைந்தபொற்பாதுகையொருத்திமுன்வைப்பப்
பிணியவிழ்ந்தசெந்தாமரைப்பதங்கொடுபெயர்ந்தே
யணியணிந்திடுமண்டபத்தணைமிசையமர்ந்தாள்
பணியணிந்திடுமங்கையரடைந்தனர்பலரே. (௫)

(ஆபரணந்தரிக்குமுறைகள்.)

மாரவேள்சிலைவளைந்திடப்பூட்டியவண்டு
நாரியோர்தலைநெகிழ்த்துவிட்டெனவொருநாரி
காரவாமலர்க்குழற்சடைகைபுனைந்தியற்றி
வீரவேனெடுங்கண்ணிதன்முதுகுறவிடுத்தாள். (௬)

பின்னும்வேணிவார்குழலெனுங்கரியபேரரவ
முன்னமார்தருசுடர்களையுமிழ்ந்திடுமுறைபோற்
கன்னிவானுதன்மிசைக்கதிர்ப்பிறையொடுகவினப்
பொன்னவாஞ்சுணங்கவிர்முலையொருத்திகைபுனைந்தாள்

ஓதியாகியவறன்மிசைச்சுவடுறவூர்ந்து
தீதிலாதவொண்சந்தனத்திலதவெண்மதிக்குப்
போதுமோர்சிறுபாம்பெனமயிர்வகிர்ப்பொருந்தச்
சோதிமாமணிச்சுட்டியொன்றொருத்திதூக்கினளால் (௮)

வேனலம்பதிகொலைவிடமூட்டியவெவ்வேள்
மானவஞ்சனமெழுதியவிழிபொரவரலாற்
றானதன்பகைதனைத்துணைகொண்டுறுந்தகைபோற்
பானலஞ்செவிமிசையணிந்தனளொருபாவை. (௯)

அடுத்துமாதவமழிமினென்றனங்கவேடமக்கு
விடுத்தவோலையைக்கண்கடம்மேற்பழிவிளம்பிற்
கொடுத்தவேண்மிசைநிந்தைகூறுதற்குவைத்திருத்தல்
கடுத்துவாழ்தரவொருத்திபொன்னோலைகாதணிந்தாள். (௰)

தன்னைநிந்தைசெய்வெண்ணகைமேற்பழிசார
மன்னியங்கதுநிகரறவாழ்மனைவாய்தன்
முன்னிறந்திடுவேனெனஞான்றுகொண்முறைமை
யென்னவெண்மணிமூக்கணியொருத்திநின்றிட்டாள். ( )

கற்றையங்குழனறுமலர்த்தொடையொடுகனமா
யுற்றணங்குமென்றிலகுபூண்பிடித்ததையொப்ப
விற்றயங்குவாணுதலெழின்மாயைதன்மிடற்றிற்
பொற்றடந்தகட்டணியொருமடவரல்புனைந்தாள். (கஉ)

கன்னியத்தம்வந்தினமணிக்கற்கடகத்தின்
மன்னியுற்றதற்புதமெனவளைபலகாக்க
வின்னுதற்கருங்கண்மடமாதுகைவிளங்கப்
பொன்னினற்கடகம்புனைந்தனளொருபூவை. (கங)

ஆயுமின்சுவைதரச்செலுங்கையுடனடுத்து
வாயினெண்கவின்காணியமருவுறுமாபோன்
மாயைதன்கையிற்பொற்கடகத்தின்முன்வனைந்தா
டூயசெம்பவளங்களைக்கோத்தொருதோகை. (கச)

மங்கலத்தொழிலாடவர்மனநடுக்கிற்காக்
குங்குமப்பெருஞ்சேற்றினைக்குவித்திடுகற்போன்
மங்கையர்க்கொருதிலகமாகியவெழின்மாயை
கொங்கையிற்புனைந்தனளொருபெண்மணிக்கோவை. ( )

பாயும்வெண்டிரைக்கருங்கடனிலச்சுமைப்பாம்பி
றாயிரம்படங்களுந்திறையிட்டனவனைய
மீயிலங்கொளிவிரிமணிமேகலைவேய்ந்தாண்
மாயைமங்கைதனல்குலினொருதிருமடந்தை. (கசு)

கறையடிக்களியானையின்வரவினைக்கண்டு
மறுகினுற்றவரிரிதரமணிமருங்கிடல்போ
லுறுதவத்தினரறிந்தனரோடவொண்ணுதற்கு
நறுமலர்ப்பதத்தணிந்தனள்சிலம்பொருநங்கை. (கஎ)

(சந்தனக்குழம்பணிதல்)

கூடைமென்மலர்மணத்தினலறிந்ததைக்குறுகப்
பாடும்வண்டினஞ்சூழ்தல்போலிளைஞர்கண்பரப்பத்
தேடரும்பொருளனையவட்குறுநறுந்தெய்வ
வீடுறுங்குவிமுலைக்கணிந்தனளொருபேதை. (கஅ)

(கண்ணாடிதெரித்தல்)

நின்றன்விம்பமேநினக்கெதிரன்றிவேறில்லை
யென்றுகண்கொளீத்தெளிந்தபோராடியொன்றெடுத்தாள்
குன்றெனுங்குவிமுலையவளெதிர்கொடுங்குழைமேற்
சென்றுசென்றுபாயரிமதர்மழைக்கணோர்தெரிவை. (௧௯)

(மாயையின் விளக்கம்.)

வீரவேள்வளையாதசெங்கரும்பன்வில்லி
ளரிமேலிடாமலர்மறுவிலாநகைமதியங்
காருறாதமின்கடற்பிறவாதவின்னமுதம்
வேரிலாதபூங்கொடியெனவிளங்கினண்மாயை. (௨௰)

(நூலாசிரியர்)

மாதரிவ்வகையணியலுமதுகைநாயகன்றன்
பாததாமரையருச்சனைப்பொருள்கள்பற்பலவு
நீதியாலமைந்தனவினிநிகரிலெம்பிராட்டி
போதுவாயெனவொருமடமாதெதிர்புகன்றாள். (௨௧)

(பூசைக்கிச்செல்லல்)

மயிலெழுந்தெனவெழுந்தனள்கோமகள்வாழ்த்திக்
குயிலெழுந்தெனவெழுந்தனமடந்தையர்குழாங்க
ளியிலெழுந்தெனவெழுந்தனநூபுரத்துழனி
வெயிலெழுந்தெனவெழுந்தனமணியணிவிளக்கம். (௨௨)

பொன்னிலங்கியசிவிகைமுன்கொணர்ந்தனர்பொறுப்போர்
மன்னியங்கதையேறினண்மதர்விழிமாயை
சின்னம்வெண்பணிலம்பணைதண்ணுமைதிமிலை
முன்னிரைந்தனமதியெழக்கடன்முழங்குதல்போல் (௨௩)

ஆன்றிரட்டுறுங்கண்ணன்வாய்க்குழலி·. தணிபூண்
மான்றிரட்டுறுமெனக்குழலூதினர்மலர்விற்
கோன்றிரட்டியவமுதனையாண்முனங்குறுகி
மூன்றிரட்டியமுகமுடைமுருகனுமுருக, (௨௪)

வயங்குமாயையங்கரும்பினிற்றாழ்ந்தவர்மாவி
னுயர்ந்தமாதராருற்றிருந்தொழுகுகண்மலரை
நயந்துசூழ்தருமளியினண்ணினர்பிறர்காலா
வியங்குமாதிருபுடையினுமிடையறவீண்டி. (௨௫)

வேளளித்தனன்றன்குடையெனக்குடைவிதிர்க்கும்
வாளெனப்பிறழ்மதர்நெடுங்கண்ணிபான்மருவுக்
காளமொத்தகண் மடந்தையர்பலரிளங்கமுகின்
பாளையொத்தவெண்கவரிவீசினரிருபாலும் (உசு)

காமவெந்தழன்மூட்டல்போற்கடிமலர்ச்சிவிறி
தாமசைந்தனபொய்க்கணைசொரிந்துவிற்றடக்கைக்
கோமகன்றிருந்திழையுளமறிதல்போற்குறுகிப்
பூமடந்தையவென்றவர்பூமழைபொழிந்தார். (உஎ)

பாகுவெள்ளிலைசந்தனங்குங்குமம்பளித
மோகைமான்மதம்வண்டிமிர்நறுமலரொலியல்
பேர்கொழும்பணிப்பெட்டிமென்றுகிலுடைப்பேழை
தோகைமார்பலர்மருங்கினிற்சுமந்துபோயினரால். (உஅ)

கொங்கையங்குவிமுகிழ்விழிக்கயலிதழ்க்குமுத
மங்கையம்புயமுந்தியஞ்சுழியிவையடுத்துப்
பொங்குறுங்கவினீர்பெருகாற்றிணைப்புணையு
மங்கலந்திகழ்வுறுமணிமாளிகைமறுகு. (உகூ)

திங்கள்வாணுதன்மடந்தையர்செஞ்சிலம்பொலியுஞ்
சங்கிதேடணிகலன்களின்சிற்றொலிதாமுங்
கொங்குலாமலர்த்தொடையளியிசைகளுங்குழுமிப்
பொங்குமாழியிற்பஃறுளிபெருகுதல்போன்று. (ருய)

துன்றுபெண்படைசூழ்வரமாயையந்தோகை
வென்றியங்கனன்மழுவிஞேன்விழியினல்வேளைக்
கொன்றதென்னெனக்கேட்பமென்றுளவலிகொண்டு
சென்றிறுஞ்செயலென்னவத்தெருவிடைச்சென்றாள். (ருக

சேடியர்களைக்கண்டஆடவர் அறிவழிந்துபுகல்தல்.

வேறு.

அரிமதர்மழைக்கணல்லரிவைதன்புடை
வருமடவரலியர்வனப்புக்காண்டலு
மெரிபுரைவிழியரியேறுபோல்பவர்
கரிநுகர்வெள்ளிலங்கனியையொத்தனர். (ருஉ)

இடையொருசற்றுவாணுதல்சற்றேழையர்
படைவிழிசற்றுவாய்ப்பவளஞ்சற்றிணைக்
குடமொருசற்றிவுண்கொள்ளைகொள்ளநம்
புடைபெயரறிவெலாம்போயிற்றேயென்பார். (௬௩)

இனத்தியல்பாமறிவென்பதுண்மையே
மனத்துயர்செயுமயன்மாற்றுநீறுதா
னனிச்சமெல்லடியினார்நுதலடுத்தலும்
பனித்துடல்வெதும்புமால்படுத்தலாலென்பார். (௬௪)

தொல்லைநஞ்சடர்துயர்சொல்லக்காத்தவன்
வல்லிபங்குடையருண்மதுகைநாயகன்
செல்லுமங்கையர்விழிநஞ்சுசெய்வதுஞ்
சொல்லுதுமவனொடுதொழுதுநாமென்பார். (௬௫)

இக்குழுமகளிருள்யார்வனப்பினான்
மிக்கவளெனத்தமைவினாவினாரெதிர்
முக்கனிகளுட்சுவைமுதிர்ச்சிபெற்றுள
தெக்கனியதனைநீரியம்புவீரென்பார். (௬௬)

கரும்பினுமினியசெங்கயற்கணாரிளங்
குரும்பையும்பயன்படாக்கோவைதன்னையும்
விரும்பினமுலகர்முன்வீணினெஞ்சகம்
வருந்துதனகைதருமடமையேயென்பார். (௬௭)

விடங்குலாமதர்விழிவிரைத்தண்பூங்குழ
னுடங்குநூலிடைப்பிறைநுதற்பொற்கொம்பனார்
குடங்கணானுறுமிளங்குவவுக்கொங்கைபோ
லுடம்பெலாமூடினாலுய்யலாமென்பார். (௬௮)

இவ்வணங்கருத்தழிந்திளைஞர்மாழ்குறக்
கொவ்வையங்கனியிதழ்க்கோதைமாரொடு
மௌவலங்குழலெழின்மாயையென்பவ
ளவ்வரன்கோயிலினருகுபோயினாள். (௬௯)

(ஆலயமடைந்தமை).

சிவிகையினிழிந்துதன்சென்னிதாங்கிய
குவிகையினொடுபுகாக்கோபுரத்துள்வெண்
கவிகையினெனுமமகாரன்கன்னிகட்
செவிகையினணிபரனெதிர்சென்றாளரோ. (௭௦)

(பூசையின் துவக்கம்)

வேண்டியவனைத்தையுமேவன்மெல்லிய
ளாண்டருகுறவமைத்தளிப்பமாயைதான்
காண்டருநுதல்விழிக்கடவுட்கன்புளம்
பூண்டனளருச்சனைபுரிதன்மேயினாள். (சக)

(நிர்மாலியங்களைதல்)

ஆதியவரன்முறைசெய்தருக்கிய
மாதியகொடுபரனணிந்திருந்தபூ
வாதியகளைந்துமந்திரமறைந்துநம்
மாதியைமஞ்சனமாட்டன்மேயினாள். (சஉ)

அபிஷேகமுறைமை.

வேறு.

பிலமுடனுனிடத்தைந்தையமுதநறுநெய்பாறயிர்செழுந்தேன்
யலினெழுகரும்புடைத்துக்கொள்சாறுபழம்பிழிந்தமதுரச்சா
, புயலளவுதாழையிளநீர்நறுஞ்சந்தனக்குழம்புபோற்றுநூலி
ியலினமைதபனமிவையொன்றன்பின்னென்றுமுறையிறைவற்
ட்டி.

(சந்தனம் அட்சதை).

ங்குலவுமென்கைநெடுஞ்சுடரிலைவேல்விழிமாயைசாம்பற்பூ
து, மங்கலமாகியமேனிமுழுவதுஞ்சந்தனத்திரளைமலியச்சாத்
த்,திங்களெனுமொருசிறுகூன்முதுகிப்பியீன்றதெனச்சினவெ
ளேற்றான், கங்கைமுடிமீதினில்வெண்ணிலவெறிக்குநித்தில
க்கதையுமிட்டாள். (சச)

(மாலை பரிவட்டம் ஆபரணம்.)

றைதவழுநெடுஞ்சடையெம்பெருமானைச்சார்ந்துசர்ப்பபிராந்
மேவ, நறுமலர்மென்றொடைமாலைபலவணிந்துகூர்ங்கோட்டு
ல்வாய்ச்சிறக்க, கறையடியீருரிசுமந்ததிருமேனியழகுறநு
கலைபுனைந்திட்,டிறைவனெலுட்டணிநாணவவிர்மணிப்பூண்
பலவுமெடுத்தணிந்தாள். (சரு)

(கஸ்தூரி அன்னநிவேதனம் தாம்பூலம்).

நற்றூமங்கமழ்நித்தியகல்யாணிமணாளற்குநானஞ்சாத்திப்
பெற்றூனங்கடிதலிலாக்கறிமருவுபோனகங்கள்பிச்சையல்லா
மற்றூணொன்றில்லாதபெருந்தகைக்குநிவேதித்துவண்டுகிண்
யுற்றூதுங்கடிமலர்மென்குழன்மடவாள்வெள்ளிலையுமுவந்தளி
த்தாள். (சுகூ

(தூபம்தீபம் உபசாரம் வாத்தியம் தோத்திரம் பிரகாரம்).

நறியபுகைசெழுஞ்சுடர்மென்சிவிறியொடுவெண்கவரிநாடுமொடி
நெறிமுறையினெடுங்கடல்போலியமுழங்கநின்றுதவிநிமலன்ற
ன்னைப், பிறைநுதலிவ்வகைபூசைபுரிந்துதுதிபலசெய்துபெரு
குமன்பான், மறைபுகலுமஞ்செழுத்துமறைந்துவலம்வந்துமு
ணம்வணங்கிப்பின்னர். (சுஎ

(நடனசபையைஅடைதல்).

அன்பினுளமுருகிவிழிசொரிநீராலெழுதியமையழிந்திருப்பப்,
பொன்புனையும்வடிவமெய்ப்பொடிப்பவெயர்வாணுதலின்பொட்ட
ழிந்து, மின்புனையுநெடுஞ்சடிலப்பொன்மலையினனந்தவெள்ள
மூழ்கி, யின்பினடிப்பவளென்னவந்துநடநவிலரங்கத்தெய்தின
ளால். (சஅ

(நடன அலங்காரம்).

அரங்கினிடைநடநவிலுஞ்செயற்கேற்பவுடையணிந்திட்டரும்
பைவென்ற, குரும்பைமுலையினைவம்புகொண்டணிந்துதவங்க
ளெல்லாங்கொள்ளைகொள்ளுநங், கருந்தடங்கண்மலர்க்கோதை
சிற்றடியிற்கைபுனையக்கற்றமாதர், சுரும்புமுரன்மல்லிகைபெ
ன்போதனையசிறுசதங்கைதுளங்கவார்த்தார். (சகூ

(தாளம் மத்தளம் வீணை).

மாயைமுலைக்கிணையெனவென்முன்றூனும்வந்ததெனவலக்கை
த்தாளம், போயிடைக்கைத்தாளமதைப்பொருமையினாற்று
குதல்போற்புடைத்தொலிப்ப, வாயுரைக்குமொழிபோலத்தண்
ணுமைசெங்கைகளால்வார்த்தைசொல்ல, மேயகலைப்பெண்வி
ளர்ப்பவெழின்மாதரிசைபாடவீணைகொண்டு. (௫௦)

(நூலாசிரியர்)

ஒருகையோடுமற்போர்புரிகவெனநிற்பவள்போலிடையி
ரர்கை, மன்னியுறவைத்தொருகைநீட்டியரனெதிர்நின்றுமா
வல்லி, கன்னன்மதன்றனைவருகவெனவிளித்தல்போற்றழ
க்காற்சதங்கை, பொன்னினியலொருபாவைநடிக்கின்றதெ
னநடம்புரியலுற்றாள். (௫௧)

(நடனம்).

வேறு.

தண்ணுமைவிளங்கலுறுதாளமிசையெல்லாம்
வண்ணமலர்மெல்லடிவழிச்சதியினிற்பக்
கண்ணிணைகொள்பல்வளையகைவழிநடப்பப்
பெண்ணமுதமன்னவள்பெயர்ந்தனணடித்தாள். (௫௨)

மாயுமாசெய்சொற்பொருண்மலர்க்கரமுமைப்ப
பீயுயர்விசும்பினெழுமென்புளொலியெல்லாம்
பாயொளியபஞ்சுறுபதத்துறமிதித்துப்
பேயொடுநடித்தவிறைபித்துறநடித்தாள். (௫௩)

(நூலாசிரியர்).

அந்தணனிருங்கலையணங்கினையுமிழ்ந்தான்
செந்திருவைநேமியிறைசீயெனவெறுத்தா
னிந்திரன்றுஞ்சசியையெண்ணிலன்மறந்தான்
பைந்தொடிநடிப்பகாரர்பட்டதெனுரைப்பாம். (௫௪)

பொன்னெயிலின்றியபுழைக்குண்முகம்வைத்துந்
துன்னிமுனர்நின்றவர்தோளிடையிவர்ந்து
மின்னெனநடம்புரியுமெல்லியன்மருங்கு
லென்னும்வெளிகாணியவிடர்ப்படுவர்மைந்தர். (௫௫)

பற்றுமனமோடியிருபார்வையினுமெய்தி
மற்றைப்புலன்களைமறந்துநடமாடும்
பொற்றொடியைநண்ணவுயிர்பொன்மதிலுறுப்பி
னுற்றபொறிபோலசைவொழிந்திளைஞர்நின்றார். (௫௬)

(பிரசாதம் அளித்தல்).

இளங்கொடிமருங்குலவளின்னணநடிப்பக்
களங்கனியைவென்றமணிகண்டனையருச்சித்
துளங்குளிரருந்தவனுவந்திறையணிந்த
வளங்கெழுமுருந்தமலர்மாலையொடளித்தான். (௫௭)

(அவைஎற்றல்)

வணங்குமெதுகேசனிருமாலியமதேற்றங்
கணங்குமடவாருடனரங்கிடையிருந்தா
ணுணங்கிழைமருங்குன்மிகநோமெனவிரைந்து
பிணங்குறுசதங்கையமுபிள்ளையினடங்க. (ருஅ)

(நூலாசிரியர்)

மைத்தடநெடுங்கணிளவல்லிநிகர்மாயை
பத்தியொடருச்சனைபயின்றதையறிந்தா
னித்தனுலகெங்கணுநிறைந்தவனநாதி
முத்தனருளல்லமமுதற்பெயரினனே. (ருகூ)

நான்காவது மாயைபூசைகதி முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் உகரு.

ஐந்தாவது.

பிரபுதேவர்வந்தகதி.

நிரந்தரமடியார்வேண்டுநினைவெலாநிரப்பாநின்ற
பெருந்தகையல்லமையன்பெயர்ந்தொருமணிநனுகி
வருந்துறுமயன்மனத்தால்வந்தனைபுரிந்தாடன்பாற்
பொருந்துறுபவன்போற்செய்தபுணர்ப்பினைப்புகன்றுரைப்பாம்

(நூலாசிரியர்).

தாமுறுநுகர்வும்வீடுந்தந்திடவல்லன்றானே
யாமெனவியம்பலாலெம்மல்லமதேவனுண்மை
நாமமுமறையவேறோர்நாமமுற்றம்மாயைக்குக்
காமியவினைப்பயன்றான்றடைப்பிடித்தருளவெண்ணி (உ)

(மாயைமயங்க அல்லமன் வடிவுகொள்ளல்).

கதந்தருதிருநுதற்றீக்கண்ணினினீறுபட்ட
மதன்செயல்செய்யவன்றேன்வடிவுதான்கொண்டதென்ன
முதிர்ந்தழகெழுகுமாறுமுகங்களுட்சிறந்தவொன்றோ
டெதிர்ந்துளமுருகனென்னவிளமையோடழகுவாய்ப்ப. (ங)

விர்சடைமுனிவர்மாதராழுங்குறக்கொண்டசோலங்
வினுமிவ்வடிவங்கொள்ளக்கற்றுமுன்விட்டதென்னக்
விழுலைமகளிராவிகூட்டுணுங்கோலமென்னப்
வியுறுமிரவியென்னப்பொங்கொளிபுருவொன்றுற்றான். (௪)

ளிம்புறநடுக்களங்கள்வீழ்ந்துசூழ்மதியொன்றுண்டேல்
ளங்கெழுமயிலொழுங்குவள்ளல்வாண்முகநிகர்க்குங்
ளங்குறுமுந்திமேற்போய்மார்பிடைத்தோன்றுரோம
ளங்கருநளினமுண்டேலேய்க்குமென்றியம்பநின்றான். (௫)

லைவரம்பறியாவாடைவிரித்துடுத்தரையிலங்க
லைவரும்புதியசந்தமான்மதங்காதநாறக்
லைவரம்பறிந்துளோர்தங்கருத்தினுக்கரிதாயென்புன்
லைவருங்கமலப்பொற்றாடம்பிரான்மலியச்சாத்தி. (௬)

ளிர்த்ததண்பொழிலிற்றேமாந்தடஞ்சினைக்குயின்முகம்போற்
ளித்தலைமுகில்கவற்றுஞ்சுரிகுழற்சிகழியார்த்திட் [ம்
ரித்தொடர்மாலைவேய்ந்தவ்வலங்கனேக்குறுவோர்க்கெல்லா
வளிற்றுறைப்பொருள்போற்றோன்றமென்றலைச்சாத்தணிந்து

ளத்திடையிருப்பினுண்மைகாண்குவனென்னவாலங்
ளத்திடைவாங்கிவைத்தகொள்கைபோற்றிலதந்தீட்டி
யாளித்தனிமதிதன்பாங்கருரோணியோடொருபெண்கூட்டி
ளித்துறைத்ததென்னவணிமணிசெவிக்கணிந்து. (௮)

லைவில்வெண்டரளக்கோவைவீரசங்கிலிகேயூர
லகுசெம்மணிப்பொன்னாழியிவைமுதலாயவெல்லாக்
லனுமொண்கவினெனுஞ்செங்கனலிற்பெய்நறுநெய்யென்ன
லைவினங்குருகுகேசன்வயங்குறப்பெலாமணிந்து. (௯)

(மத்தளமேற்றல்)

ந்திரதிருவிற்கேற்றவிலக்கணமுழுதும்வாய்த்த
ந்தரகுமரற்காவாவிதனைத்தான்சுமப்பதாக
ந்துளதெதுகொலோவென்றெண்ணிமாணிடர்மயங்க
ந்தையின்முதுகின்பாற்றண்ணுமையொன்றங்கழத்தாங்கி. ( )

(மத்தள முழக்கல்).

சன்றருண்மதுகைநாதன்றிருமுன்வான்சுடர்வலஞ்சூழ்
ன்றுறழ்கொடிநெடும்பொற்கோபுரத்தெதிர்போய்நின்று
ன்றிடைநவில்கூத்தாடிமத்தளத்தொழில்கைக்கொண்டா
னன்றுளம்ருளவெங்கோனென்றிந்துதண்ணுமையதிர்த்தான். ( )

உரலசைந்திடாதடுக்கியுறியினெய்யெடுத்தயின்றான்
குரலசைந்தாதுமோர்வேய்ங்குழன்மொழிமாதர்மாழ்கச்
சிரலசைந்தாடாநின்றசிறகர்போன்மத்தளத்தை
விரலசைந்தறைதலன்றிமெய்யசையாமனின்றான். (கஉ)

(மாயைவியப்புற்றுப்புகல்தல்).

சுத்தமெய்ஞ்ஞானனந்தசூரியன்கரத்தாலார்க்கு
மத்தளமுகின்முழக்கநடித்துறுமயில்கேட்டம்மா
வித்தகைமனிதர்கையாலெஞ்செவிப்படாதிருந்த
புத்தொலியிதுவென்றுள்ளம்வியந்திதுபுகலுமன்றே. (கங)

மோட்டிளமுலையீரின்னதண்ணுமைமுழக்கங்காதாற்
கேட்டிலமிவ்வாறுண்டென்றுரைப்பவுங்கேட்டிலேமால்
வேட்டுலகனைத்துநின்றுவியக்குமிவ்விஞ்சைகற்றுக்
காட்டியவவன்யார்கொல்லோகாண்கவென்றணங்குரைத்தாள்.

(பாங்கியர்பகர்தல்).

மாதர்வல்விரைந்துசென்றுமத்தளமுழக்கிநின்ற
சோதியைவிழியாற்றுஞ்செய்தொல்லைமாதவத்தாற்கண்டு
காதொடுபொருதுமீளுநங்கயினெடுங்கருங்கட்செவ்வாய்க்
கோதைதன்மருங்கின்மீண்டுவந்திதுகூறலுற்றார். (கரு)

(பாங்கியர்மாயையின் முன்அல்லமனைச்சேர்த்தல்).

கற்றதன்விஞ்சைபோலக்கவினுநாங்கண்டதில்லை
விற்றொழிலனங்கவேளேமேனிகொண்டடைந்தானென்ன
வுற்றனனொருவனென்னவொண்டொடிவிளிமினென்றாண்
மற்றவர்விளித்துவந்துமாயைமாதெதிர்விடுத்தார். (கசு)

(நூலாசிரியர்).

அந்நிலையலமனுமத்தணணலைக்கண்டபோதே
செந்நிலமுகுநீர்போலச்செல்விமான்மயமேயாகிப்
பொன்னவிரொருபூம்பாவைபோன்றசைவறவிருந்தாள்
துன்னல்வின்மதவேளெய்துங்கையினைத்தருகுநின்றான். (கஎ)

(பாங்கியர்அல்லமனோடுரையாடல்)

மயக்குமென்பதுபோய்மாயைமயங்குமென்றிடவிருப்ப
வியக்குநின்றேயும்யாதுவீரவேளனையாயின்பம்
பயக்குநின்பெயர்யாதெங்குப்பயின்றுறைகுவைசொல்லென்று
நயக்குமென்மொழியார்கேட்பஞானவாரிதியுரைக்கும். (கஅ)

(அல்லமன்பாங்கியர்க்குப்புகல்தல்).

சல்லுறழ்குழலீர்தேயமோபரதேயஞ்சூளால்
ல்லவொன்னவந்தோர்வலிநிலையல்லவென்னு
ல்லமனென்பேரொன்றுமன்புசெய்பவரிடத்திற்
ல்லுவன்றொடர்பிலாமலென்றனன்பொய்ம்மையில்லான். ()

(அல்லமனைப்பாங்கியர்உபசரித்தல்)

லகுளவிஞ்சையெல்லாமுணர்ந்தவெம்பிராட்டிதன்பான்
லைவறவிஞ்சைகற்றோர்தம்மொடுமருவியப்பாற்
சலவினையொழிந்திருத்திசெல்வமோடையவென்று
லவிதழமுதமன்னரியம்பினரிணங்கும்வண்ணம். (உ௰)

(மாயைமகிழ்வுற்றது)

ன்கனிவாய்திறந்துசாற்றவேண்டியசொல்லெல்லா
ன்குழுவனையமாதர்விளம்பலுமகிழ்வுற்றீது
ன்சடைமதுகைநாதன்பூசனைப்பயனென்றெண்ணி
ன்குழன்மொழிமடந்தையிருந்தனளோயாடாமல். (உக)

(மாயைஅல்லமனுக்குத்தாம்பூலமளித்தல்)

மாகினிதனஞ்செய்தீன்றமுகிழ்முலைமாயைதன்கைப்
ாகுவெள்ளிலையளித்துப்பரிந்தருகுறுமடைப்பைப்
பாங்கியென்பவள்சிறந்தபோகிபோனடித்துநின்ற
யாகிதன்கரத்தளிப்பித்துரியனபலவுஞ்செய்தாள். (உஉ)

(அவையேற்றல்)

டிக்கமலங்கள்போற்றுமடியவர்வேண்டிற்றெல்லாங்
காடுத்தருள்கருணைவள்ளல்கொண்டகோலத்திற்கேற்ப
டிப்பவளுதலாலேநாமவேற்றடங்கண்மாயை
யடுத்துதவுறுவதங்கையேற்றனனிழிந்துளோன்போல். ()

(நூலாசிரியர்)

டக்கொடியமலன்றனைவிடைகொடுபுறப்போந்தங்கண்
டக்கொடிமதவேள்வாளிமரும்பாய்ந்துருவனைந்து
டக்கரிதாகியப்பொனகைமணிச்சிவிகையூர்ந்து,
தாடிக்கைநுண்ணிழைமருங்குற்றோழியர்சூழச்சென்றாள். ()

(மாயை அரசனைத் தன்வசப்படுத்தல்)

நண்ணிவெண் குடைவேந்தன் பானடம்புரி தொழிற்கிசைந்த
தண்ணுமையல்லமன்றன்சதுருணாத்துடனிருப்பக்
கண்ணகன்ஞாலங்காக்குங்காவலனிசைவுகொண்டு
பெண்ணமுதனையமாயைபிறங்குதன்மாடம்புக்காள். (உரு)

(மாயை அல்லமனோடுரையாடல்)

வலம்புரிவளையனந்தமருங்குசூழ்ந்துறச்சிறந்த
சலஞ்சலமிருப்பதென்னத்தமனியமணிமாடத்திற்
பொலங்குழைமகளிர்சூழப்பூந்தவிசிருந்துவிஞ்சை
நலந்தெரிபவள்போலெங்கணம்பனோடுரைவிழைந்தாள் (உசு)

(மாதரியற்கைக்குணம்)

நினைவவன்புணர்ச்சிமேற்றநெடுங்கணோக்கனங்கனன்று
ணனிமிகுமழகின்மேற்றுநாவெறுங்கூற்றின்மேற்று
புனைமலர்வணர்வார்கூந்தற்பொற்றொடிக்கிதனாலன்றோ
மனமொழிமெய்யொருங்குமங்கையரரியதென்பார். (உஎ)

(நூலாசிரியர்)

தீதறுகழைக்கரும்பிற்றீஞ்சுவையிரதநீத்துக்
கோதினைவிரும்பிக்கொள்ளுங்கொள்கைபோனுவியின்கட்
போதுறுமதம்விடுத்துப்புன்மலங்கொள்ளுமாபோற்
பேதையெம்பிரானுன்முத்திபெறாதுபுன்போகம்வேட்டாள். (உஅ)

(இதுவுமது)

ஒன்றிரண்டொழியவாளியுளவெலாமாரன்றூர்த்தான்
குன்றிரண்டனையகொங்கைக்கோமகளாற்றளாகி
மின்றிரண்டனையமேனிவிமலன்மேற்சாய்ந்துவீழ்வாள்
பொன்றிரண்டனையமாதர்பொருந்தலானுணர்நின்றாள். (உகூ)

(மாயைபரவசமடைந்தமை)

தளிரியல்காமத்தீயிற்சருகுபட்டாற்றளாகி
யுளநிகர்மகளிர்சில்லோருடன்வரவெழுந்துட்போகி
யுளிமலரளகஞ்சோரவணிமுலைத்துகில்விலங்க
வளமலியணையின்மீதுவாயுயிர்ப்பெறிந்துவீழ்ந்தாள் (௩0)

(மாயைபாங்கியர்க்குத்தன்கருத்துணர்த்தல்)

ள்ளிக்கொளும்பேரழகனருணமம்புகலுமவாவாறு
ள்ளக்கருத்தையுயிர்போலுமகளிர்க்குணர்த்துமுளத்தாலு
மன்னப்பவளவாய்திறந்துவீடேதலமன்மேவுதற்குப்
ன்னைப்பிறைவாணுதன்மடவீரொன்றுள்பிறவென்றளே.

(பாங்கியர்மாயைமனமறிதல்)

றங்குதுறையினீத்தாயிற்றென்னமாயையிடத்துமயல்
றந்தபொழுதேயுயிரளவாய்நின்றதென்னும்பெற்றிமையை
றிந்துமகளிர்நின்கருத்தையறியவுணர்த்திலல்லமற்குச்[வார்.
றந்தமனையொன்றளிக்குதுமென்றுரைத்துப்பின்னுஞ்செப்பு

ரமழைதோன்றிற்றுனக்கென்றெங்கள்கருத்திற்றோன்றிற்று
ரமமணிமேகலைமருங்குல்வடிவேன்மருட்டுமதர்விழியா
ரமுனதுநெஞ்சகமும்வேறலேநின்னிதயத்திற்
சமமதனைநாணமற்செப்புகென்றார்திருந்திழையார். (௫௩)

(மாயைதன்பெருமைகருதல்)

ன்னித்தன்மையழியுமெனுநாணுமுலகங்காக்குமொரு
ன்னற்குரியமகளென்னும்பெருமைதானுமத்தளிகன்
ன்னைப்புணர்ந்தாளென்றுவருந்தகாதமொழியுந்தன்னுளத்தி
ன்னிக்கருங்கண்மடமாயையொன்றுமுரையாதிருந்தனளால்.

(சகளைவிலாசியைவினாதல்)

றைவியொன்றுமுரையாமல்வாளாவிருப்பவேவல்புரிந்
றவினின்றசகளையெனுமாதுபிராட்டியுரையொடுதான்
றவுமின்றுவேறுபட்டாளென்னேபெண்ணேயறியேனென்
றிவுகலங்கியொருவுகலாவிலாசியணங்கைவினாவினாள். (௫௫)

(சகளைக்குவிலாசிபுகல்தல்)

னியான்மறைப்பதென்கொனுமக்கின்றுவந்தவல்லமனுந்
னிநாயகன்பேரழகென்னுநறவையுண்டுதெரியாமற்
னிவாய்மடந்தையுளமழிந்தாளென்றுவிலாசிகட்டுரைக்க
ணியாளியைந்துபுன்னகைகொண்டிருந்தாண்மாயைமுகங்க
ழ்ந்து. (௫௬)

(மாயையின்கருத்தைப்பாங்கியரறிந்தமை)

மாயையிடையையுளண்முலையான்மற்றைமாதர்போலென்று
தூயமதிஞரனுமதித்துச்சொல்லுமருங்குற்றோகைதான்
வாயினிளவெண்ணகைதோன்றவாளாவிருப்பக்கண்டுமய
லாயினுடையளெனமாதரறிந்தாரருத்தாபத்தியினால். (௩௭)

(அல்லமனிடத்தில்மதமானிதூதுசெல்லல்)

வல்லியுள்ளமறிந்தனமிம்மாயைதனையுமயக்கவல்ல
வல்லமன்றன்கருத்தையினியறியவேண்டுமென்றவர்தாஞ்
சொல்லவொல்லைமதமானியென்பாள்யானத்தோன்றறனை
மெல்லவுள்ளமறிவலெனச்சென்றாள்வினோதவிமலன்பால். ()

(அல்லமனுமதமானியும்வாய்வலிகூறல்)

மங்கைவருமவ்வரவையறிந்தவளோர்மாற்றம்வகுத்திடுமுன்
றங்குமனையிற்சென்றிருப்பனுங்கடலைவிபெனைத்தேடிற்
றிங்கணுதல்வெண்ணகைக்கருங்கட்செவ்வாய்த்திருவேசெப்பு
கவென்,றெங்கடலைவனியம்பமதமானியியம்பன்மேயினாள். ()

வீடுபுறநீவேண்டற்கவையவெமதுவிளங்குமணி
மாடநினதேயிவணுறைகவரசர்கோமான்மகளிதய
பீடமதனிலுனைவிடாதிருத்தியிருந்தாள்பிரிவறநீ
கூடவுறையும்விருப்புடையளென்றாள்குறிப்புவெளிப்படவே.

ஒன்றுமில்லேனானீவிர்மிகவுமுடையீரும்மிறைவி
வென்றியரசர்குலமடந்தைசாதியறியாவிகிர்தன்யா
னன்றிமகளிர்நீவிர்நான்மைந்தனென்றாலடாதம்மா [னான் (௪௧)
வென்றுமுங்களுடனுறைவென்றெந்தைநகைகொண்டியம்பி

நள்ளாதொழியினன்றியவணட்டாளாயிற்பினைப்பேதங் (டவுனை
கொள்ளாளொருவர்மாட்டுமெனிலுயிர்பேற்சிறப்பிற்கொண்
யெள்ளாளென்னவேண்டுமோவென்சொலெல்லாமிருந்தறிதி
வள்ளாலெனவின்மொழிபுகன்றாண்மாற்றமறிந்தமதமானி. ()

காரிற்சிறந்தமலர்க்குழலாய்நின்சொலெல்லாங்கவர்பொருளைப்
பாரித்திருந்தேதறுகிலேன்பணியொன்றொருவர்பாற்புரிவோர்
தூரத்திருந்துவருங்காலந்துணிந்துவருதறுணிவென்று
னரிக்கிணங்குமவன்போலநடித்துவிடுத்துநழுவுவோன். (௪௩)

ன்னர்மன்னன்மகடிருவோலக்கங்காணுமைந்தரோ
ன்னையுன்னுமவளல்லடலைவனாகவுன்னினளா
லன்னவன்னமனையாய்நுந்தலைவிக்கியற்கையுயர்த்திடுதன்
றன்னமென்னவடங்கியொழுகுறுதலெனக்குமுறையென்றான்.

சொற்போர்செய்துமறைப்பதினியென்றும்யாங்கடொழுமிறை
ாய்,நிற்போய்நின்னைபெதிர்ந்தளவேகரியுண்விளவினிறையழி
தாள்,கற்போனின்றவருந்தவருங்காணுமுன்னமுனைக்கண்ட
ற்போனின்றுதமொறநினைப்போலிருந்ததலைவியே. (௪௫)

(அல்லமன்மாயைக்குடன்பாடுற்றது)

ன்றுமங்கைகூறுதலுந்தலைவியிதயநீயறிவை
ன்றியின்றுபுதியன்யானறிவனோவிங்காப்தமாய்
ன்றவுன்றன்மொழிகேட்குமதுவேயெனக்குநெறியென்றான்
ன்றைறவென்றகுவிமுலையாள்களிப்பவெமையாட்கொள்ளு
வான். (௪௬)

(மதமானிமகிழ்வுற்றுமீளல்)

ல்லசகுனமென்னவெதிர்கண்டுவந்தாய்நம்பிநீ
ல்லவசுரர்சுரர்முனிவரெல்லாமயங்குமாயையையோர்
ல்விளெளியளெனப்புல்லநின்றாயெனப்புன்முறுவலொடு
சால்லிமகிழ்வுகொண்டிறைவிபான்மீண்டனளச்சுடர்த்தொ
டியே. (௪௭)

(மதமானிதூதுசென்றபின்மாயைவருந்துதல்)

ங்குமாயைமதமானிசென்றதற்பினசந்தளர்ந்து
ங்கைவாய்மைகூறியுடம்படுக்குமோமன்மகடனக்குப்
ங்கமாமென்றென்னுயிரைச்சிறியகலைப்பண்ணுமோ
ங்குநானெனன்செய்வளெனவறியேனென்னவிருந்தயர்வாள். ()

ன்றோவறிந்துபோயினாள்சந்துபொருந்தாதெய்துமோ
ன்றோவரசன்மகளென்னவஞ்சியழகனகலுமோ
ன்றோரன்னநினைவின்றியெனையேநினைந்திட்டிருக்குமோ
பான்றோற்றமும்வாண்முகங்கண்டலதுதுயரம்போகாதே. ()

(நூலாசிரியர்)

என்னப்பலவுநினைந்துமடமாயையிருப்பவிகுளைமார்
மின்னற்கருங்கணிடனூடக்குறிகணல்லவிளங்குதலாற்
கன்னிக்குவகைகைகூடுமென்னவிருக்குங்காலைதனி
லன்னப்பெடைபோனடந்துமதமாணிகளிப்புற்றனடந்தனளால்

(மதமாணிவரவறிந்தபாங்கிர்வினாவிற்குவிடைபுகல்தல்)

வண்டாமரைபோன்முகமலர்ந்துவந்தாள்சென்றமதமாணி
கண்டார்மகளிரவனுள்ளங்காயோபழமோகழறென்றார்
தண்டார்வனைமென்குழன்மடவீர்பழமேயென்றுசாற்றினாள்
கொண்டாருவகையவர்மாயையுவகையாரோகூறுவார். (௫௧)

(மாயைமகிழ்வுற்றது)

மன்னனறியினென்னுமோவறியோமிதனைமறைமினெனப்
பண்ணிமகளிருளத்தடக்கிக்கங்குல்வரவுபார்த்திருந்தா
ளன்னமனையாளல்லமன்றனுடம்பாடொத்தவம்மொழியே
கன்னன்மதவேளெய்தபசும்புண்ணின்மருந்தாக்களிப்புற்றாள்.

(இரவுக்குறி).

புனலின்விளையாடிருமைந்தர்தம்முளெழுந்துபோயோடிப்
புனலின்விழுவான்போல்விழுந்ததொளிஞாயிறுபோய்ப்புண
ரியிடைப், புனலின்விழுந்துமூழ்குபுவந்தெழுவான்போல்க்கு
ணதுகடற், புனலின்மிசைவந்தெழுந்ததிருள்பருகிப்புதுவெண்
டிங்களே. (௫௩)

(செவ்வானம்).

தொக்ககமலம்வாய்மூடக்கள்ளுண்டிடருஞ்சுரும்பினங்கண் [ற்
மொய்க்குநறுமென்குவளைவாய்திறந்தமுகிறுஞ்சிளம்பொழிலி
புக்கமணிநீர்க்கயத்திரைதேர்குருகுவிண்மீன்பூத்தனவாற்
செக்கரொனுஞ்செந்தீயினிடைப்பொரிந்துதெறித்தபொரிபோல

இதுவுமது.

தூயசோதிப்பகலவன்பேர்ய்மேலைப்புணரிதோய்ந்திடலு
மாயைநாமங்கொண்டிருந்தமணிமென்கலாபமயிலைநா
ணயங்காம்பிகல்விடுசினந்துடலஞ்சிவப்புற்றடங்கல்போன்
மேயமாலைப்பொழுதிலிருஞ்செக்கர்தோன்றிவீந்ததால். (௫௫)

(நூலாசிரியர்).

லையருந்பிப்பகலெல்லாம்போதாயிருந்தகாமமலர்
லைமலர்ந்துபொருமலொருமாயைநாமமணிவல்லி
லையிருந்துபுறம்போந்துவிரிவெண்ணிலாவென்முற்றத்திற்
லிமஞ்ஞையெனவீழ்ந்துமதநோய்மிகவாய்பிதற்றுமால். (ருசு)

(நிலவைப்பழித்தல்).

ாய்வாயடைந்துமிகுந்தலையைமோதிமோதிச்சலித்தலறக்
ாய்வாய்நிலவேயுடன்பிறந்தாளிருந்துவாழுங்கடிமனையை
வானெழுந்துவந்தழிப்பாயென்றாலந்தோநிலையின்றித்
தய்வாய்நின்னுடியைபில்லாவென்னையென்னசெய்யாயே. ()

க்கன்மகத்திலொருஞான்றுதாளிற்படுநீதலையேறி
க்கமுனிவர்மந்திரநீரிறைப்பவின்னுமீண்டிலாய்
க்கன்பவளவாய்ப்பட்டுக்களத்தேயிறங்குநஞ்சுநினை
யாக்குமென்பதறியாமையன்றோவொளிர்வெண்மதியமே. ()

ங்கமதினஞ்சிருத்திறோனங்கமல்லாவவிர்சடைமேற்
ங்கநினைவைத்திட்டதுநின்கொடுமைகருதித்தானன்றோ
பாங்குமமுதகலையென்னநின்னைப்புகறல்வெண்டிங்கா
ங்குமணிநர்காராட்டைவெள்ளாடென்பதேய்க்குமால் (ருக)

ருப்பமிகுவன்றழல்சிவப்புற்றலகர்காணவொளிதரவு [றோ
நருப்புவெண்மையென்பதுநன்னியாயர்நின்னைக்குறித்தன்
பாருப்புநறுஞ்சந்தனச்சேறுபுலர்ந்துபொரியப்பூவணையும்
ிருப்பமலருங்கொளுந்தழல்வீசியெழுந்தவெண்டிங்காள். ()

ன்றோருலகிலெனக்கொன்றுபிறர்க்கொன்றாகியிருக்கின்றாய்
ன்றோவுனக்குமதியமேஞாயிறேபோல்வாழாமன்
ன்றோகையர்களியாவனாயுமொப்பக்காணுமுயற்சியா
ன்றோதேய்ந்துபோகின்றாயந்தோவதனையறியாயோ. (கக)

(தென்றலைப்பழித்தல்). [யி

கால்லாநோன்புமுனிமலையிற்றோன்றியென்னைக்கொல்கின்றா
பொல்லாமந்தமாருதமேயென்னேகருணைபூண்டிலாய், சொல்
ாய்திருப்பாற்கடலினிடைத்தோன்றுங்கடுவிற்றன்குணமே,
ல்லாலமுந்குணமுண்டேயினின்னைவெறுப்பதறிவன்றே. ()

(குயிலைப்பழித்தல்).

உயிர்த்தபொழுதேநின்குரல்கேளாமுன்றோடிற்றீன்றதாய்
நயத்தின்வளர்த்ததாய்குரல்கேட்டலுமேநடுங்கத்துரந்ததாற்
பயத்தமலர்ப்பூங்காவகத்திலிருந்துபல்காற்கூவினாற்
செயிர்த்துநின்னைக்குயிலேநான்வெறுத்தல்செப்பவேண்டுமோ

(மன்மதனைப்பழித்தல்).

கன்னற்சிலையாயென்மனத்தைக்கலக்குங்காளைகவின்கண்டு
முன்னிற்பதற்குநாணியோவிங்ஙேநின்றுமுனிகின்றாய்
தன்னிற்பெரியரில்லையெனுமவனைச்சமரிற்றாக்காம
னன்னர்த்தளிரின்மெலியாரையடர்த்தாயாண்மைநன்றோ. ()

(மதமாணி அல்லமனிடத்தில்மாயையைசேர்த்தமை).

என்றுபுலம்பிமயன்முதிர்ந்துமாயையிரங்கியிருந்தயர
மன்றன்மலர்பெய்மெல்லணைப்பூம்பள்ளியறையின்மதமாணி
சென்றுநம்பியல்லமனைமுன்றந்திருத்தித்தேனையூண்
வென்றிமடங்கற்கிடுதல்போலவளைவிடுத்தாளவ்வறையுள். ()

வேறு.

(மாயை அல்லமனைத்தழுவுதல்).

வேனினண்பகலின்வெய்யபாலைபுணீர்வேட்டவனங்நிலத்துறு நீர், தானெதிர்கண்டுபருகவோடுதல்போற்றண்மலரணைமிசையமர்ந்த, ஞானநல்விளக்கைவிழியுறக்கண்டுநகையொடுதிருமுகமலர்ந்து, பானலங்கண்ணிபுணர்முலைவிம்மப்பரிந்துமேல்விழுந்துபுல்லினளால். (௯௯)

(அல்லமன் உருவெளிகண்டுமாயைவருந்துதல் .

நாடியவாடிநிழலெனவணைமேனண்ணுறத்தோன்றியவிறையை யோடினள்விழுந்துதழுவுறத்தழுவுறாமையாலணைமிசைவிழுந்தே,யாடியினிழலைபபற்றநீட்டியகையாடியிற்றாக்கநின்றழுதுவாடுறுமழலைப்பேதையேபோலவருந்தினண்மதர்விழிமாயை. ()

சொல்லருமழகன்றிருவுருவிழியிற்றோன்றலானமீளவுமெழுந்து, புல்லினண்மலர்மென்கைகளால்வெளியைப்புல்லல்போற்சவைத்தனள்வெறுவாய், வல்லியிவ்வாறுவெளிமயக்குற்றுவள்ளறன்கைப்படாமையினால், லல்லமனலனீதுருவெளியென்னவயிர்த்தனளுண்மையையன்றே. (௯௮)

(நூலாசிரியர்).

ருந்தவநெடுநேர்ண்முயன்றுதான்பெற்றவமுதைதவாய்வைத்திடு
ளவிற், கரந்தவறுதல்போலல்லமதேவன்கட்புலத்துற்றமென்
ருளிற், பொருந்துறவெளிபோல்வராமையாற்றீயிற்புழுவெ
ப்பதைபதைத்தரிவை, வருந்தினள்காமமல்லயனன்றிவடிவு
ரர்யார்கடந்திடுவார். (௬௯)

(இதுவுமது).

ன்னிகையென்றுமிறைமகளென்றுங்கருதிடாதவாவிளைத்தி
டு, மென்னிணைமுலைகண்மார்புறத்தழுவியிதழ்சுவைத்தணை
சைப்புணர்வுற், றின்னலினின்பக்கடலிடைமூழ்கவின்றனு
பெற்றிலேனென்று,தன்னகநைந்துவெய்துயிர்ப்பெறிந்தாட
த்தனையலைத்தவம்மடந்தை. (௭0)

(இதுவுமது).

பாழிந்திழிமழையால்வளிநனைந்திடுமேற்புகைந்தெழுமெரியி
வான்வேமேன், முழங்குவெண்டிரைப்பேராழியக்கலயமுனி
னையழுத்துமேனஞ்ச, மெழுந்தரன்றன்னைவருத்துமேன்மயக்
மெய்துவனல்லமதேவ, னெழிந்தவர்தம்மையொழிவறமயக்கு
மாருத்தியும்வன்றனைமயக்கும். (௭௧)

(கனவுகாணுதல், சூரியனுதித்தல்).

ண்ணினைக்குத்திக்கையிளைப்பவர்போல்கே னெடுங்கண்ணிய
ருந்த,வண்ணலைத்தழுவித்தழுவிமெய்வருந்தியவசமுற்றனை
சைபுறங்கி, யெண்ணுறுநினைவாலவன்புணர்ந்ததுபோலின்
றவொன்றுகண்டெழுந்தாள், கண்ணகனிலத்தினிருள்குடிப்
னுங்கருங்கடன்முகட்டினிலெழுந்தான். (௭௨)

(மாயைபாங்கியர்க்குக்கனவுகூறல்)

லையின்மாலைவார்குழன்மாதர்கண்டுளைசெய்வளல்லமன்றன்
நாலமென்சொல்வேன்விழியெதிர்தோன்றிக்குறுகிலென்கை
டானதனுற், சாலவுநைந்துதுயின்றனன்கனவிற்றடமுலைகு
ழந்திடப்புல்லி, மேலுநல்லருள்செய்துன்னைநானென்றும்விடு
லேனென்றனனென்றுள். (௭௩)

(பாங்கியர் அல்லமன் உண்மைதெளிதல்)

அருந்தவமழிக்குமழகுடையணங்கிற்ககப்படாவிறலினன்யாரோ, புரந்தரனயன்மால்சீரர்முனிவரர்கிம்புருடர்வித்தியாதரரென்னப், பரந்தவர்தம்முளலனிவனொருவன்பார்த்திடிற்பராபரனென்று, திருந்திழைமகளிர்மனத்துளேவியந்துதெரிவையோடுரைத்தன்மேயினரால். (எச)

(பாங்கியர்கனவின்பயன்கூறக்களிப்படைந்தமை)

ஆசைநின்னுளத்தின்மிகவளர்ப்பதற்காயல்லமனிவ்வகைநடித்தான், பேசுறுகனவின்பயனுனக்குரைப்பிற்பின்புணைமெய்யுறவணைவன், வாசமென்குழலாயென்றவண்மனத்தின்வருத்தமற்றிடவறிந்துரைத்தார், காசணிமருங்குன்மடந்தையர்மாயைகவலைதீர்ந்துள்ளுளேகளித்தாள். (எரு)

(மாயையைத்தாய்முனிதல்)

இன்னணமாயைமாதிடைநிகழ்ந்தவியல்பினையோகினிசிலர்போய்ப், பன்னுறவறிந்துமானமீக்கூரப்பருவரற்கடலிடைப்படிந்து, தன்னொருமகள்வாழ்மாளிகையெய்தித்தனையைப்பாங்கிமாரொடுகூ, டென்னிதுசெய்தாயையகோபேதாயென்றுநைந்தின்னனபுகன்றாள். (எசு)

மானமுமுயிருமொருங்குநில்லாதவழியுயிர்தன்னையேவிடுத்துத்தானுறுபொருளாய்மானமேகொளுமுன்றைந்ததன்செவிப்படிலென்னும், பானுவுமதியுமியங்குறுமளவும்பழியிதுவழிவழிவராதோ, யானுனைவருந்தியீன்றதுமிதற்கோவென்செய்தாய்பாவியென்றிசைப்பாள். (எஎ)

குரவர்தாமியைந்துகொடுத்திலராயிற்குமரமேளனையவரெனினு, மருவராகிற்பர்தந்தைதாய்தங்களாணையினொழுகுகன்னியர்தா, முருவிலாரெனினுங்குரவருண்மகிழ்வுற்றுதவுறினணையவர்தம்மைப், பரவுவான்கடவுளாகவேநினைந்துபண்பொடும்பயிலுவரன்றே (எஅ)

மணம்புரிவதன்முன்குரவராணையினுமணவினைமுற்றியபின்னர்ணங்குறவருள்செய்கொழுநனாணையினுமிருப்பர்தம்மையமிலரென்று, மணங்கனையவர்தாமென்பதையறிந்துமடாதவிச்செயலினைச்செய்தாய், பிணங்குவாரிலையென்றிருந்தனைபோலும்பேதைநீயென்றுதாய்முனிந்தாள். (எகூ)

(உலகவியல்பு, நூலாசிரியர்).

ான்செயுந்தவறுந்தாய்செயுமுனிவுந்தன்மனந்தனைநனிவருத்த
ரன்செய்வதென்னென்றிருநிலநோக்கிநாணிநீர்விழியுக விருந்
т, டேன்செய்மென்மொழியாண்மோகினிகண்டுசினந்தவிர்ந்
கங்கைாந்துன்மேண், மான்செயும்விழியாய்பிழையிலையென்று
ா மனங்கைாவன்னைபோலுண்டோ. (அ0)

(மோகினிமுனியப்பாங்கியர்புகல்தல்)

ங்கைமீர்நீவிர்சூழ்ந்தனரிருந்தும்வளை தருவேலியில்பயிர்போ
லங்கடம்மடந்தைநிறையழிந்தொழியவென்செய்தீர்பாவிகா
ளன்று, ளங்குறுமடவார்சொல்வரொம்பிராட்டியருளொடுகே
ாமதிமதனு, லுங்குலமடந்தையுயிர்விடாதிருந்ததுன்றவமென்
ைநைந்துைாத்தார். (அக)

ாங்கியர்பகரச்சினஞ்சிறிதவிந்துபாங்கியர்குழுவினுட்சிறப்புற்,
ுங்கியசகளை தன்முகநோக்கியுைாப்பண்மோகினியெனுமரசி
ங்கணைமதவேளனையவல்லமனைப்புறத்துநின்றகற்றிடாதெங்க
ர்ங்கதிர்முகமெல்லியன்முனம்விடுத்தாயென்கொலோவெனவ
ளுைாப்பாள். (அஉ)

ானிடப்பிறவியரிததிலரசர்மக்களாகுதலரிததனி
ானுறுப்பமைதலரிததிலரிதாலுணர்வொடுபோகங்களுகர்த
ானெனப்பெரியர்கூறலாலன்னுய்தவம்பலமுயன்றுநீபெற்ற
னைாட்பிறமுங்கண்ணியைவெகுண்டுவெறுப்பதுதகாதெனவு
ாத்தாள். (அங)

மாகினிசகளைபுகன்மொழிகேட்டுமுகமலர்ந்தென்றவப்பயனும்
ாகெனுமொழியாடவறிலள்யாழோர்பயின்மணமரசர்மேற்றெ
கவிலிவளுக்கல்லமன்றுனேயருமணத்தலைவனங்கவன் [ன்ப,
ாற், போகம்வேண்டியவாகொள்கெனப்புகன்றுபுகன்றனள்பி
ஞுமோர்மாற்றம். (அச)

(மோகினிமாயையினினைவிற்கிணங்கியது)

லகெலாமறியவதுவைசெய்காறுமுலகமன்னவனறியாமற்
லகவாணுதலாளொழுக்கநீர்மறைமின்றேமொழியீரிவடீமை[க்
லமெலாநுமதேயாதலானுமக்குநான்சொல்வதென்னெனுமகளு
லகிலாவுவகைசெய்துபோயினடன்னகத்தினுண்முனிவுறவங்
ாள். (அரு)

(மாயைவினவும் சகளை விடையும்)

என்பிழைபொருமலன்னையோடென்பாலிருந்தவரோசொலினத்
ஞ,லன்புடையன்னைமுனியுமோவென்னவறைந்தனண்மாயை
கேட்டறைவாள்,பொன்புனைசகளைநங்குருவுனக்குப்புராரியே,
லைவனென்றிருப்பப், பின்பிதுநீசெய்தனையெனினின்னைப்பிழை
சொல்வார்மேற்பிழையுண்டோ. (அ௬

மானனையாய்நந்தாயறிந்தமையான்மறைந்ததுநொய்துபட்டன்
றிக், கோனிதையறிவனெனினெளிதாமோகோமளவல்லிநீடே
ண்மோ, போனதுபோகவினியவன்றன்னைப்புறத்தினில்விடு
தேயறிவு, தானெனவுரைத்தாண்மாயைகேட்டயர்ந்துதாங்க
ந்துயரமோடிருந்தாள். (அஎ

(அல்லமன்அறியான்போன்று சகளையைவினவவிடைபுகல்தல்.

அல்லமனறிந்துநந்திருமடந்தைக் கடுத்ததென்புகலெனச்சகளை
வல்லிநின்மாயைவலையிடைப்பட்டமறையெலாமிறைமனைநிறை
ந்த, தொல்லைநல்வினையாலறிந்திலன்வேந்தனொருவனும்யாமுய
யவேண்டிச், சொல்லுவதொன்றுண்டையநீபுறத்தோர்சூழலிலி
ருத்தனன்றென்றாள். (அஅ

(அல்லமன்வருந்துதல்).

மாயையையகன்றனடக்கக்காலெழுமோவாயிடைமாற்றமொ
ன்றுண்டோ, போயொருவிடயமுணமனம்வருமோபொருந்து
றும்பகலிரவுளவோ, காயமுமுயிருங்கலந்துவாழ்வுறுமோகண்ட
னமெனவெனையொருவர், நீயறிவுறவிங்குரைப்பவருளரோநேரி
ழாயென்றனனண்ணல் (அ௯)

(நூலாசிரியர்)

கீருத்தினையறியாதவன்மொழிதனக்குக்காட்டியபொருளையே
கொண்டு, விரைத்துணர்மலர்மென்குழலினாள்புணரும்விதியுள
தென்னிலெங்கொடியைத், தரித்தெவனொருநீயிருப்பினுமுனக்
குத்தருமிதிலையம்வேண்டாவென், றுரைத்தனள்கருணையென்
றுசெய்குவனென்றுழன்றவளண்ணலைநோக்கி. (௯௰)

ளயிவ்வாறுமொழிதரநங்காய்சாலவுநன்றுநன்றென்று,
கமதிதவழுஞ்செஞ்சடைமதுகைநாயகன்றிருமுனஞ்சென்று
ழ்முலைநடிக்கும்பொழுதுதன்செயல்செய்முயற்சியினின்றன
னக்குத், தகுமெனவளர்பேரறிவினுற்றன்னைத்தானலாதறி
ப்படாதான். (சுக)

ஐந்தாவது-பிரபுதேவர்வந்தகதி-முற்றிற்று.

ஆ திரு-விருத்தம் ௩௱௬.

ஆறுவது

விமலைகதி.

அமலையேவவகனிலத்தெய்துபு
சமலமாயைதனக்கருண்மூர்த்தியா
நிமலனல்லமனீதியையன்பினால்
விமலைகூறியவண்ணம்விளம்புவாம். (க)

(நூலாசிரியர்)

மதுகைநாதனைநாடொறுமாயைதா
னதிகவந்தனையாற்றிநம்மல்லம
னுதவுமான்மனத்தோங்கவிருந்தன
டிதிகளெண்ணிலசெல்லநிலத்தினே. (உ)

(அம்பிகைவுதலால்விமலைமாயையைக்காண்டல்)

ஆயகாலையிலம்பிகைஞாலமேன்
மாயைபோய்நெடுநாளினும்வந்திலள்
போயிராதவட்கொண்டிவண்பேதென
வேயினுணல்விமலையையென்பவே. (௩)

கறையில்சேர்திக்கயிலையினின்றுநம்
மிறைவியேவவிறைஞ்சிவிருமுலைப்
பொறையினல்விழுந்தாளெனப்பூமிசை
மறுவிலாமதிபோல்பவள்வந்தனள். (ச)

வந்துபொன்னெயில்வட்டவனவசை
நந்துபொன்மணிமாடநணுகியே
சந்தமாயையதனதெதிர்நின்றனள்
கந்தமென்மலர்க்கற்பகவல்லிபோல். (ரு)

(மாயைவிமலைக்கு ஆதனமளித்தல்)

நின்றபேதைதெதிர்கண்டுநிலவுல
கன்றுபோலுமிவ்வாயிழைவாழிட
மென்றுமாயையெழுந்துதொழுதணை
யொன்றுமேவியிருப்பவுதவினள். (சு)

(பாங்கியரவ்விருவரைவியப்புறுதல்)

அருகிருந்தவனையரிருவரு
மிருகரங்களுமேந்துமணியென
வுருவமைந்திவணுத்தனரொன்றுசூழ்
புரமடைந்தையர்புந்திவியந்தனர். (எ)

(மாயைவினவிற்குவிமலைபுகல்தல்)

மாயைவந்தமடந்தையைநோக்கியே
நீயிருந்ததெங்குன்பெயர்யாதுநீ
மேயதன்மையென்னென்றுவினவலுந்
தேயுநுண்ணிடைசெப்புதன்மேயினள். (அ)

கயிலையென்னிடங்கற்பகவல்லியென்
பெயரியம்பின்விமலைபெருங்குலச்
சயிலமங்கைநின்றன்புடையேவினள்
வியனிலந்தனில்வந்துனைமேவினேன். (கூ)

என்னமன்மகளெம்பெருமாட்டிதான்
மன்னும்வெந்துயர்மக்கட்பிறப்பினேன்
றன்னையுன்னிநின்றன்னைவிடுத்ததென்
பன்னுகென்னப்பகர்தரன்மேயினள். (க0)

வேறு.

அல்லமன்வலிநிலையறிந்துவாவென
நல்லுமைநினைவிடநன்றெனறெங்கைநீ
வல்லமைபேசியிம்மண்ணில்வந்தபின்
சொல்லியநின்பெருஞ்சூண்மறந்தனை. (கக)

நின்னையுமறிந்திலைநீயென்றாலிவ
னுன்னுறுமனமொழியுறாதவல்லமன்
றன்னைநீயறிவுறுந்தன்மையுண்டுகொல்
கன்னிமாதுமைதமகலையையல்லயோ. (௧௨)

ஓடுறமருந்தயின்றுறங்கல்போலுனை
யாடியசூண்மறந்தயர்ந்திருத்தலா
னாடிநின்றனைத்தரற்கென்னைநல்லுமை
யேடவிழ்மலர்க்குழாலேவினாளென்றாள். (௧௩)

(நூலாசிரியர்)

கதிரொழுபகலெனக்கண்டிடாதுதண்
மதியெழுமிரவெனமணந்தெளிந்துதன்
றிதியொடுநினைவுமோர்சிறிதறிந்தனள்
விதியுணரிறைமகள்விமலைசொல்லினால். (௧௪)

மூலகாரணனெனச்சிலர்மொழிந்திடு
மரனுமோர்மானிடப்பிறப்பில்வந்துதன்
சீலமோர்ந்திலனெனிற்சிறியபேதைநான்
ஞாலமேன்மயங்குதனவிறல்வேண்டுமோ. (௧௫)

(இதுமுதல் ௯௫-கவிகளால்விமலைஅல்லமன்சரித்திரம்)
மாயைக்குப்புகல்தல்.

அல்லமனியல்பெலாமறியப்பூந்துணர்
வல்லிநின்குமுதவாய்மலர்ந்துகூறெனச்
சொல்லிநின்றிணையடிதொழுதமாதொடு
வில்லுறழ்நறுநுதல்விமலைகூறுவாள். (௧௬)

கயிலையினுமையொடுகண்ணுதற்பிரான்
செயலுறுமல்லமன்செய்திகூறலு
மயலுறவிருந்துநானறிந்துளேனதை
மயிலியல்கேளெனவகுத்தன்மேயினாள். (௧௭)

வேறு

டியில்வள்ளிகர்வையெனும்பதியிற்றனக்குநிகரில்லா
னுடிவில்கருணைநிராங்காரனென்னுமுண்மைப்பெயரினான்
டிவில்கற்பினவன்றேவிமாசுதீர்ந்தசுஞ்ஞானி
டிவின்மறையாகமவிதிகள்கண்ணுற்றறியவொழுகுவார். ()

மெய்ம்மைசிவமேயல்லாமல்விரியுமுலகம்பொய்யென்பா
ரிம்மைமறுமைநிலையல்லவென்னநிகழ்ந்தகருத்தினர்
செம்மைநெறியிற்புறமொடகந்திரியுங்கரணங்காமாதி
பொய்ம்மைவினையிலவர்குருநூல்பொருளாய்த்துணிந்து
வீடுவெப்பார். (கச

இனையராகியிருக்குநாளில்வாழ்க்கையினின்றிடுதலாற்
றனையரின்மையானெஞ்சந்தளர்வான்போன்றுநிராங்கார
னினையுந்தியானமில்லாதநெஞ்சுஞானமில்லாத
வினையும்போலுமக்களிலாமிக்கவாழ்வென்றியம்பியே. (உ

இந்தவுலகிற்குதவியாயியன்றதொழில்கள்பலசெய்யு
மைந்தன்வேண்டுமெனநிற்போன்மக்கட்பதடியாகுவா
னந்தவுலகிற்கானினைப்போனறங்கூர்மகனுமத்துவிதா
னந்தமுதவுமகவிருப்போன்ஞானியாகுமென்றெண்ணி (உ

உடம்பைப்பொறியைக்கரணத்தையுயிரைத்தானென்றுழலா
லடங்கத்துறந்துதனையறிந்துபேதாபேதமென்னுமயல்
கடந்திட்டிருக்கும்பரமுத்திகாட்டும்புதல்வன்வேண்டுமென [
விடும்பைப்பிறவிநோய்தணிப்பவெண்ணுமனத்தானெண்ணி

இரண்டோடிரண்டுமிரண்டையிரண்டாறிரண்டுமீமிசை
யெண், ணிரண்டோடிரண்டுகொ் ண்டிருந்தவிதழ்ப்பங்கயங்க
ள்கடந்துபோ, யிருந்தகுளத்தின்மேலோராயிரந்தோட்டமல
மலமிசை, யிருந்தசோதிதனைக்கண்டெம்மெண்ணமுடிப்பே
மெனவெழுந்து. (உ

வேறுமொருவனுடனிருப்பும்வேண்டாதவத்திற்கென்பதொ
மாறுய்மனையுங்கொழுநனும்போய்வனத்திற்கமலாசனத்திருந்
தேறுர்புனல்போற்றெளிந்தமனந்திறந்துந்திறவாவிழியொடு
பேறுமிட்டலிங்கத்திற்பிறழாதமையும்படிவைத்து.(உச) [த

தறிபோலுடலநேரிருந்துதயங்குமருங்கினிருநாடி
நெறிபோய்மீளும்வளியதனைநிடுவிநடுநாடியிற்செலுத்தி
யறிவோர்சிறிதுஞ்சலியாமலன்னப்பெயர்மந்திரமாறிக் [ரால்
குறிபோயிருந்தவொருகுறியைக்குறித்துகொண்டிங்கிருந்த

வாயுநிற்பமனநின்றுமனந்தானிற்பப்பொறிநின்று
பாயபொறிகணிற்பவிடர்படுபுன்புலன்கணின்றனவா
லாயபுலன்கணின்றமையாலகிலந்தோன்றாதுள்ளத்தே
தூயபரமானந்தபரஞ்சோதிதோன்றக்கண்டிருந்தார். (உ௬)

ஒருங்குமனமோடினையசிவயோகசமாதிநவதிங்க
ணிரம்பவிருந்தகாலத்துநெற்றிமிசையிற்பரஞ்சோதி
திரண்டுகுழவியுருவாகிச்சென்றுபுறமுற்றிடவதனை
விரும்புமிருவர்தாமுமுடன்விழிகடிறந்துகண்டனரால். (உ௭)

வெம்மையொழிந்துநிலத்திழிந்துவிளங்குகதிரோபனிநீங்கி
யெம்மையாளவருமதியோவிடுமிந்தனங்கணுகராத [ர்
செம்மையொளிவான்பேரழலோதெரியாதென்னவொளிர்ந்ததவ
தம்மையறியாவுவகையுளந்தழைப்பச்சோதிமதலையே. (உ௮)

அலைந்துபிறப்பிலாங்காரவஞ்ஞானிகளாமானிடரு
ழலிந்தசுரருமுனிவருமற்றையோரும்பெறுவரோ
தொலைந்தமாயைநிராங்காரசுஞ்ஞானிகள்போன்மலவிருளை
நலிந்துவளர்சச்சிதானந்தநந்தாவிளக்காமதலையையே. (உ௯)

பேரானந்தம்பிள்ளையாப்பெற்றவர்க்குவிடயத்து
ளோரானந்தம்பெற்றுடனேயொழியுமுலகர்தம்மைநா
நேராவியப்பலாகுமோநிகர்தாந்தம்மிற்றாமென்று
வாராரிளமென்முகிழ்முலைநன்மடவாயுரைப்பதன்றியே. (௩௰)

பண்டுபாசந்தபுசிலரும்பரஞ்சோதியைத்தாந்தம்முளே
கண்டுவாழ்வுபெறுநரலாற்கண்ணிற்காட்டுமெவரில்லை
தொண்டுபடுமிந்நிராங்காரசுஞ்ஞானிகடம்முட்கண்டு
கொண்டவொளியையுலகுய்யக்குழவியாக்கிக்காட்டினரால். ()

சங்குந்தெய்வதுந்துமியுந்தழங்கமலர்மாமழைபொழிந்த
வெங்குந்திசைகள்விளங்கினகன்றீன்றமலடுதறிதளிர்த்த
பங்கங்கலந்தபுனறெளிந்தபதகர்மனமுந்தெளிந்தவருள்
பொங்குந்துறவர்மனமகிழ்ந்தபுனிதன்மகவாய்த்தோன்றுநாள்.

நையாமனத்துநிராங்காரன்ஞானத்திரளாம்பிள்ளைதனை
மெய்யாமுளக்கணன்றியுமிவ்விழியுங்காணப்பெற்றனமென்
றெய்யாவுவகைக்கடன்மூழ்கியேறான்மார்போடுறத்தழுவிக்
கையாலெடுப்பவெங்குநிறைகனவான்கனவாநெய்தாகி. (௩௩)

செவ்வாய்ஞானமயில்கொழுநன்செந்தாமரைத்தாள்வணங்குபுந [ம்
மிவ்வாய்மகனதியல்புநீயியம்பாயென்னவவன்றெரிந்து
சைவாகமமுமாரணமுஞ்சாற்றற்கரியநம்மகவை
யெவ்வாறுரைப்பனியான்மடவாயென்றுவியந்துகூறுவான். ()

நாம்பார்க்குழவியாகாமனம்பாற்குழவியாயினன் [ந்
நீம்பாற்கடலிற்றுயில்வோனுஞ்செந்தாமரைமேலுறைவோனு
தாம்பார்க்கரியவடிமுடியோன்ருனேயையமிதற்கில்லை
காம்பாற்புரிந்ததனையதோட்கனிவாய்த்தடங்கணுயென்ருன். ()

ஆன்றமயல்செய்சையோகத்தன்றித்தவயோகத்தினு
லீன்றபொழுதிற்றன்மகனையிருந்துசான்ருேனெனக்கேட்டு
தோன்றுமுவகைக்கடற்படிந்தாள்சுஞ்ஞானித்தாய்பசும்பொன்
போன்றுவளர்ந்துமருங்குன்மிடிபோக்கவறியாவிளமுலை [மலை,
யாய். (௬௬)

வேறு.

மத்தநெஞ்சகமோடுதம்மதியினுன்றையறைந்தினு
மெய்த்துறும்பொருளென்றுரைதவேதமாகமமோதுமென்
றுத்திகொண்டுரைசெய்தெதிரொன்றைநிந்தைசெய்சமயர்தம்
பித்தையல்லெனுமல்லமாப்பிரபுவெனும்பெயரிட்டனர். (௬௭)

வினையினுலொருவன்றருமேனியாளனலாதொரு
மனிதனுகிநடித்திடும்வடிவனுதலிலல்லம
னினையுமாறுதவழ்ந்துபின்னின்றுமெல்லநடந்துபோய்
வனையுமாமணிமாளிகைமறுகினுடல்பயின்றனன் (௬௮)

வருகவெங்கடமாவியேவருககண்ணுகரமுதமே
வருகவெங்குலதீபமேவருககேடறுசெல்வமே
வருகபாசவிநாசனேவருகஞானவினோதனே
வருகவென்றவையுளமகிழ்ந்திடவந்துமேல்விழுமல்லமன் (௬௯)

மாயையாலுளவாகியவடிவுநாமமழித்துள
தாயவோர்பிரமந்தனையறியுமாறறிவித்தல்போன்
மேயபேதையர்மணலமைவீடுதாள்கொடழித்தனன்
போயுலாவுவன்மானிடன்போலவேவிளையாடுவோன். (௭௰)

ணியக்கினியங்குருஞானமென்றறிவிதல்போற்
ஹுருட்டுநல்வீதியிற்றமணியச்சிறுதேரினை
ரனடக்கருநெஞ்சகமிதனையொக்குறுமென்பது
பாணமக்குயிராயினேன்புதியபம்பரமாடுமோல். (௬௧)

டியொன்றெதிர்கொண்டுதம்மானனந்தெரிவார்கள்போல்
டியொண்குருவெதிர்கொடுகொண்டுதன்பெருவிஞ்சைக
றடியொண்கலைகற்றல்போனுடகம்பலசெய்தனன்
நிறும்பழமறைகளும்பேசரும்புகழாளானே. (௬௨)

ந்தைதாயுளமின்புறத்தனதுபேரருளாலிள
மந்தனுகியிருந்தொருவாலலீலைநடித்தரு
ளந்தைதானுலகெங்கணுமெய்திமக்கடம்வல்வினை
ந்துமாறுநினைந்திதுசெப்பன்மேயினனென்பவே. (௬௩)

ங்கள்பாவனையொருமையாலுருவமாமகனுகிநா
ங்குமேவியிருந்தனனினிநடந்துலகெங்கணுந்
ங்குமாதவர்முதலியோர்தங்களெண்ணமுடிப்பனென்
றங்கணுதனியம்பவவ்விருவரும்புகல்கின்றனர். (௬௪)

றப்பெனுங்கடலிற்படும்பிழையேமூறுபுணையனுய்
றப்பின்வீடெனுமொண்கரைதுன்னுறுதமிழ்வேமெனு
றப்பிலாவிருகுரவருமனமுளைந்துரைசெய்திடச்
றப்புஞானசிகாமணிதெளியுமாறுரையாடினுன். (௬௫)

ற்றுநும்மையகன்றிடேன்றளரன்மின்மனமென்றுநான்
சாற்றதையமுமக்கெனிற்றுணியுமாகமவேதநூல்
ற்றுளோரவினுய்நிராங்காரஞானிகடமையிவ
வுற்றவல்லமனகல்வனேலுணாமினென்றுணர்மின்களே. (௬௬)

ன்றுபொன்றுமிவ்வுடன்முதலியாவும்வேறெனநீக்குபு
ன்றதம்மில்வேறலனெனுநிலையைநின்றுதாதான்மிய
மான்றுறும்பரிசுரைசெயூவுணரும்வண்ணமுணர்த்தினுன்
ன்றலின்றியவல்லமாப்பிரபுவெனுங்குருராயனே. (௬எ)

ந்தைதாயிலனுகியதாணுவாகியசங்கரன்
மந்தனுய்மகவில்லெனுமனவருத்தமகற்றவு
ந்துதேசிகனுகிநன்முத்திநல்கவுமெய்தினே
ந்தமாதவர்லதிலையென்றுமக்கடுதித்தனர். (௬அ)

ஆதலாலெழிலல்லமனருளினாலுறுகின்றது
வாதமற்றநன்முத்திதான்மலைதருங்கொடியறிதியென்
றோதினளாதுபொழுதுடனிருந்தனனென்றவண்
மேதைமாயையறிந்திடவிமலைகூறினளென்பவே (சுகூ)

எள்ளிலெண்ணெயெனப்படரிந்தனத்தெரியென்னவாய்
விள்ளுமென்மலர்மணமெனவிரவியெங்கணுநிற்பினும்
வள்ளலல்லமனன்பர்தம்மனமடைந்துவிளங்குவன்
றெள்ளுமின்சுவைவிம்முபாறிரண்முலைக்கணிநெழுகல்போல்.

ஆறுவது-விமலைகதி-முற்றிற்று.

ஆக-திருவிருத்தம்-ஙடுசு.

ஏழாவது

மாயைகோலாகலகதி.

நல்லெழில்விமலையின்னணநவின்றிட
முல்லைவெண்ணகைவருமுயற்சியெண்ணியே
புல்லுவனவனையென்றெழுந்தபோதினி
லல்லமனகன்றமையறியக்கூறுவாம். (க)

(மாயைஅல்லமனை அடையும்விதம்வினாதல்)

முகிழ்மதியணிபவன்முதல்விக்கோதிய
வகைபெறவிமலைதான்வகுப்பமாயைகேட்
டகநெகிழ்வுற்றுநாமல்லமப்பெருந்
தகைதனையடைவதெவ்வாறுசாற்றென்றாள். (உ)

(இதுமுதல் ௰௨-கவிகளால்விமலைவிடைபுகல்தல்)

மழுவலமுயரியவள்ளல்வந்தனை
யழகுறவியற்றினையாயினல்லமன்
விழியெதிர்தோன்றிமனத்துவேண்டிய
தொழிவறநல்குவனுனக்கென்றோதினள். (ங)

முதல்வினீயுனாசெயுமுன்னமேயருண்
மதுகைநாயகன்றனைவழிபட்டேத்தினே
னதுதரும்பயனிலையறிந்துளேனெனப்
புதுமயன்மூழ்கினள்புலர்ந்துகூறினள். (ச)

வெருவறவிவளகவிழியிலாமையாற்
பரசிவபூசனைப்பயனிலென்றன
ளரகரவென்றுகாதங்கைவைத்தி:.
துணைசெயும்விமலைதன்னுளங்கலுங்கியே. (ரு)

பயனிலையருச்சனைபயின்றுமென்றனை
யயனரிமுதலியவமரர்க்காயினு
நயமொடுசெதாசிவநாதன்பூசனை
முயலுதலன்றியோவொண்ணமுற்றுமோ. (சு)

வாசவனரியயன்வானநாட்டுளோர்
பாசமின்முனிவரர்பலருமண்ணிடைப்
பூசனைவிதிமுறைபுரிந்தவாலயங்
காசணியல்குலாய்காண்கிலாய்கொலோ. (எ)

மலைமகள்சூரரமகளிர்பாற்கட
லலைமகண்முனிவரில்லறக்கிழத்தியர்
கலைமகள்விழிநுதற்கடவுட்பூசையா
னிலைமைகளடந்தமைநினைந்திலாய்கொலோ. (அ)

சித்தியுமாயுளுஞ்சிறப்புங்காமிய
புத்தியரடைவரப்புத்திபோக்கினோர்
முத்தியையடைவொம்முதல்வன்பூசையாற்
சத்தியஞ்சத்தியந்தளர்மருங்குலாய். (கூ)

பீடுறுமானிடப்பிறப்புவாய்த்துநல்
லேடவிழ்மலரினுலிறையைப்பூசியார்
பாடமைகாளெலாம்பாழ்க்கிறைப்பவர்
மூடரையெண்ணுங்கான்முந்திநிற்பரோ. (கO)

காம்பழிதோளிமுக்கண்ணன்றூண்மலர்
தேம்படுமலர்கொடுபூசைசெய்பவர்
பாம்பொடுபழகிலாப்பரமனென்றூவர்
பூம்பதமனமகிழ்ந்துலகம்போற்றுமே. (கக)

நோய்ப்பிறப்பிலாதவெண்ணுதலைப்பூசியா
வாய்ப்புறத்தலைக்கொருமதிபெறுநர
ஞய்ப்பிறப்புற்றதினறிஞரொள்ளுரு
நாய்ப்பிறப்பநற்றவுநன்றுநன்றரோ. (கஉ)

பொருவிலியாகமம்புகன்றமந்திரக்
கிரியைகள்வழுவறக்கிளக்குநல்லருட்
குருபரனருளினாற்கொண்டுசெய்குநர்
பரசிவபூசனைப்பயனைநண்ணுவார். (௧௩)

அண்ணலைம்முகங்களுமருளுமாகம
நண்ணியவிதிமுறைநன்குசெய்யினு
மெண்ணருமன்புளத்தில்லையேயெனிற்
பண்ணியபூசனைபயன்றராதரோ. (௧௪)

பூசைசெய்தன்னையும்பூசிக்கப்படு
மீசனதியல்பையுமிறைவன்பூசைசெய்
யாசறுபொருளையுமறிவறிந்துயர்
தேசிகனருளினாற்றெளியவேண்டுமால். (௧௫)

மந்திரதந்திரவழுக்கள்வந்தவோ
சிந்தனைபுறவிடயத்திற்சென்றதோ
பைந்தொடிபூசனைபயனிலென்றுநீ
நிந்தனைசெய்ததென்னிகழ்த்துவாயென்றாள் (௧௬)

(நூலாசிரியர்)

என்றுநல்விமலைமாதியப்பப்பூசையால்
வென்றிகொளல்லமன்விழியிற்றோன்றிய
நன்றியையறிந்திலணழவினிற்றலால்
வன்றுயர்மனமுறமாயைகூறுவாள். (௧௭)

(மாயைவினாவிற்குவிமலைமனமிரங்கிவிடைபுகல்தல்)

வேறு.

ஒன்றையுமுணர்கிலேனனெங்குருவுரைத்தவாற்றா
லின்றளவிலிங்கபூசையியற்றியும்பயனொன்றில்லை
யென்றனள்பருவமுற்றோர்க்கிருமறையுபதேசிப்ப
தன்றிவன்மனிதர்க்கோதினதுபயன்படுவதுண்டோ. (௧௮)

நெறிபலமுறையுரைத்துநினைந்திலள்தனையந்தோ
மறுகுறுமனத்தாளாகிமாயைமால்கொண்டிருந்தா
ளறிவிலர்க்கறிவிப்பார்தாமறிவிலராவரொன்று
வெறிமலர்வணர்வார்கூந்தல்விமலைதன்மனந்தளர்ந்து. (௧௯)

பண் மனங்கவன்றிருந்ததிதனைநானறிவலென்று
ரிமுலைவிமலைசொல்வாள்கோற்றொடிமடந்தாய்நின்மெ
ிழ்மலரம்புபட்டதாயிருந்தன்றெனக்கு
லுதிமறையேலன்னைநகமகளானையென்றாள். (௨0)

ணையைவெருவிமாயையம்பலத்தாடாநின்ற
ணுவுமுளம்விரும்புந்தண்ணுமைத்தொழிலாளகண்கட்
ண னுமழகின்மிக்கானொருவன்வந்தனனன்னானைக்
ண லுமெனைநான்காணேனென்றனள்கற்றார்போல. (௨௧)

லமனனையனுமமவன்றனக்கலதென்னெஞ்சக்
லுருகுறுதுமுக்கட்கடவுளுக்கன்றிமேரு
லுருவாவதுண்டோவிளங்கிழாய்நின்னைக்காணு
வினையொன்றிருப்பநானுயிர்தரித்தேனென்றாள். (௨௨)

பிலல்லமன்வேனெடுங்கண்வாணுதன்மடந்தாய்
னவிலல்லமன்றானச்சுமுன்றனக்குத்தக்க
ளிடவடிவங்கொண்டுவந்தனன்போலுமன்னான்
னநல்விழியினன்றிநயந்துதன்னுண்மைகாட்டான். (௨௩)

னநல்விமலைகூறவிலங்கிலைநெடுவேற்கண்ணி
ளிகரல்லமன்சச்சிதாநந்தசம்புவென்றா
னமனைவனிவன்றான்மத்தளவல்லமன்காண்
ன்றொடுபின்மயங்கமொழிக்தனையணங்கேயென்றாள். (௨௪)

ண்டியவடிவங்கொண்டுவேண்டியவாறுசெய்யு
ண்டருளல்லமற்கீதாமென்றுமாகாதென்றுங்
ாண்டருநினதுநெஞ்சாற்குறித்திடப்படுவதுண்டோ
ன்டிகழிலமென்கொங்கைப்பொற்றொடியென்றுசொன்னாள்.

(மாயைவிமலைக்குத்தன்வலிமைபுகல்தல்.)

க்கநின்னுடனுரைத்தறநாதினியரங்கிலென்றன்
த்துறுமனையன்றன்னைக்காட்டுவெல்கண்டுநீபின்
ாத்தருளினையனென்னவுணர்ந்தறிவரியனென்று
ரித்தவனுயினன்றான்றிறலினைக்காண்பலென்றாள் (௨௬)

(மாயைவிமலையோடாலயமடைதல்.)

கண்டுகொண்மணியின்றன்மைகாட்டுதற்கறிந்துளோனைக்
கொண்டுசெல்பவர்போல்வந்தகோதையையுடன்கொண்டேகிப்
பண்டுதன்பூசைக்கெய்தும்பரிசுபோன்மகளிர்சூழத்
தொண்டையங்கனிவாய்மாயைசுடர்மணிக்கோயில்புக்காள். (

அருச்சனைமுன்புபோனன்றூற்றுபுமதுகைநாதன்
றிருச்சரணங்கள்போற்றிச்சேயரிநெடுங்கட்செவ்வாய்
விரைத்துணர்மலர்மென்கூந்தல்விமலைமாதோடும்வந்து
நிருத்தமண்டபம்புகுந்தாணிரைவளைத்தளிர்க்கைமாயை. (௨அ)

(மாயைநடித்தல்.)

அல்லமரிவர்தாந்தாமென்றறிதரவறிதிராமற்
சொல்லுகவெனவடிக்குந்தோற்றம்போன்மத்தளத்தை
வல்லவனறைதலோடுமாயைநெஞ்சுசலாடச்
சில்லரிமணிச்சிலம்புசிலம்புறவாடுகின்றாள். (௨கூ)

முன்னுறவிருந்தஞானமூர்த்திமேல்விழியுமார்த்துப்
பின்னுறநின்றமூர்த்திமான்மிசைப்பெயருநெஞ்சு
மன்னுறவிருத்திநின்றுமாயைதானடித்தாள்கண்டோர்
தன்னயனமுமானெஞ்சுந்தன்மிசைவந்துவீழ. (௩0)

(நூலாசிரியர்.)

அரத்தமதுறுபளிங்காயரிமதர்மழைக்கண்மாயை
கருத்துறுகாமந்தன்பாற்காணுறத்தோன்றிநின்றான்
வருத்துறுசெயல்கொண்மாயைமருவியகுணமடுத்துப்
பரத்திநிற்றோன்றுமென்றுபகர்வதுமுண்மையன்றே. (௩க)

கூத்துக்குப்புகுந்தநம்பிகொட்டுக்குநாணூமற்
சீர்த்தப்புநடாவின்றுசிந்தைவேறாகிநின்றாள்
வார்த்தைக்குட்படாதஞானவாரியைவாயாற்சொல்ல
மூத்துக்குமதியைவென்றமுகத்தியர்குழாத்துணி. (௩௨)

கையொடுசெல்லாநின்றசடைக்கணன்மாயைகாட்ட
வையனைவிமலைகண்ணுற்றதிசயமுடையளாகி
வையகமதனின்மிக்கமனிதருளினையன்போல
மெய்யபழகுடையான்றன்னைவேறுவண்டிலனென்றெண்ணி. ()

றருமலமனேயிவ்வடிவுகொண்டிவள்செய்பூசைப்
றருளுதற்குற்றுஞெபெருந்தவத்தாற்பிறந்த
ளொருமகஞெவென்றுவிமலையைய த்தாளகித்
திலணிற்பமாயஞ்செய்துநின்றனனெங்கோமான். (௫௪)

மில்வேலையினிற்சேய்மைத்தடத்தொருவனைக்கண்டன்ஞெ
மைவுறவருதல்போதலையமுற்றறியார்போல
லனைவிகாரியென்றுநிகழ்நிருவிகாரியென்றும்
மலையேமயங்குமென்னின்மாயையைவெறுப்பதென்னே. ()

(விமலைமாயைக்குஅல்லமனைத்தெரித்தல்.)

நிலைகோலாற்காணுநீர்மைபோலிங்குநின்ருேன்
நிலைமாயைதன்ஞற்றெளிவுறவறிவலென்ஞெ
வர்நிலைவடிவமாயைக்கினையனேயலமனென்று
ர்நிலைமுலைமடந்தைவடிக்கணுற்காட்டினுளால். (௫௬)

(மாயைஅல்லமனையறிதல்.)

ண்ணிஞற்கேட்குஞ்சீர்சால்கங்கண்த்திறைவன்முன்னர்
ண்ணிஞற்குமரர்நெஞ்சக்கட்டவிழ்த்தாடுவொட்குக்
ண்ணிஞற்கூறவந்தகயிலைமாதறிந்தாளன்ஞள்
ண்ணிஞற்கண்டுஞானக்கண்ணிஞற்காண்பான்றன்னே. (௫௭)

(நூலாசிரியர்.)

ல்விதன்மனத்திற்காமமாய்ந்துவண்கயிலைக்குன்றிற்
சால்லியருணெஞ்சத்திற்ருேன்றலுஞ்சுழன்ருடிப்போ
ல்லமன்மீதுவீழ்வாளாகமேல்வீழ்ந்துபற்றிப்
ல்லியநினைந்துசென்ருள்புல்லியநெறியினின்ருள். (௫௮)

(அல்லமன்மாயையின்செயலைவெளிப்படுத்தல்.)

ண்டனன்வள்கிருத்தைதந்காரிகைமனத்திற்காம
ண்டலமுணரக்காட்டிவழிக்கொள்வலென்றுளத்திற்
காண்டுகைதவறிவீழ்ந்தகுடமெனமத்தளந்தான்
ிண்டுகவெறிந்துபோகட்டோடினன்விரைந்துவீரன். (௫௯)

(பாங்கியர்வியப்புற்றுவருந்துதல்.)

இத்தனையாட்டமெல்லாமிவட்கிதனாலென்றெண்ணி
மத்தளமதனைவீசிப்போதல்போல்வள்ளல்போகப்
பித்தடைந்தனன்கொலென்றுபித்துறீஇமாதரெல்லாங்
கைத்தளிர்விரன்முடக்கிக்கவுளடிவைத்துநின்றார். (சo)

பறையடித்தின்றுகாறுமறைத்தவிப்பாவைசெய்கை
பறையுடைத்தொழிந்துகாளைபாரொலாமறியச்செய்தான்
கறையடிக்களிநல்யானைக்கருங்கழற்சீற்றத்துப்பி
ணிறைமகட்குயிர்நிலாதென்றிகுளையர்மனமுளைந்தார். (சக)

(மாயைதன்சூள்நழுவவருந்தல்.)

சிலைமதனின்றுசெய்யுஞ்செருவினுக்கன்றிவெள்ளி
மலைதனிலியம்புமாற்றம்வழுவிற்றென்றுளமழிந்தாள்
கலவிசெய்தலைவனீங்கக்கைப்பொருட்கழுதிரங்கு
முலைவிலைமகளிர்போலமுத்தவாணகைப்பொற்கொம்பு. (சஉ)

(மாயையைப்பாங்கியர்தேற்றல்.)

மாலைவாய்மனையேபோலுமாயைவாண்முகத்தைக்கண்டு
வேலுலாங்கருங்கட்செவ்வாய்விமலைமாதவளுளத்திற்
சாலுமாரனாரறிந்துதடங்கணாய்தளரோனீநின்
சீலநாயகன்போந்தேயந்தேடிநாங்காண்போமென்றாள். (சங)

(நூலாசிரியர்)

சிலைநுதல்விமலைசொல்லாற்றெளிந்துளமிறையைநோக்கிக்
கலைதொடருழைபோன்மாயைகாட்டினிற்றொடர்ந்துபொனாள்
மலர்தொடரளிகள்போலமாயையின்பத்தொடர்ந்துசென்றார்
கொலைபடுமயிலமர்த்துக்குழைபொருதடங்கணல்லார். (சச)

மெய்த்தவம்பயின்றுபெற்றுவேந்தர்க்குங்கோட்டமன்முக்க
ணத்தனுக்கென்றுவாளாவரசன்வைத்திருந்தபாவை
மத்தளிகன்பின்போனாண்மகடனையந்தோவாண்டு
புத்தின்மேல்வைத்திருத்தல்பாவமென்றிகழ்ந்தார்கண்டோர் ()

முழம்பழியுநல்கும்பல்வகைப்புகழறங்கள்
வையுமழிக்குமெய்துமின்பமுமதனுலெய்து
வுநன்மரபுஞ்செய்யுநோன்புநல்லொழுக்கமேன்மை
மெண்ணுருமனிற்குந்தயங்குபுன்கிரமமென்பார். (சசு)

(மாயைபாலையிற்செல்லல்.)

வேறு.

பஞ்சின்மேன்மிதிப்பினும்பதைபதைக்குமென்பதங்க
ளஞ்சுருள்பரன்மிதிப்பதைநீருணவவாவாள்
விஞ்சுஞாயிறுமுதிர்கதிர்வெதுப்பினைவெருவா
ணெஞ்சியோகிமேலிருத்தியந்நிலைவளைசென்ருள். (சஎ)

(பாலைவனச்சிறப்பு.)

காமவெந்தழலாலுடல்வெந்துளங்கரிந்த
கோமடந்தையலாலலைமேல்வருகுளிர்தண்
பூமடந்தையப்பாலையிற்போமெனிற்புனலிற்
ருமிளங்கயல்சுடுமணல்வீழ்ந்தெனத்தளரும். (சஅ)

பானலங்கருங்கண்ணிபோகியகொடும்பாலை
யானைதன்புழைக்கைநிகர்துளியிடைவிடாமல்
வானநின்றுபெய்யினுந்தழற்பட்டவல்லிரும்பின்
மேலக்ந்தெறிதிவலைபோற்சுவறுறும்விரைந்து. (சகூ)

மாலருந்தியபோதுதன்வயிற்றிடையிராதிப்
பாலையென்றுடனுமிழ்ந்திலனுகின்மெய்பதைத்து
வேலையின்றலைவீழ்ந்ததனுலுமுண்வெண்ணை
யாலும்வெந்தழறணிந்துயிருய்குவனலனே. (௫௦)

நாயினும்விநீர்சிறுமுயற்குருளைகணக்குந்
தீயபாலையிற்றனைமறந்தவசத்திற்சென்ற
மாயைமாதுபின்ருெடர்ந்துசெல்மலர்முகயர்தர்
வாயினீரறீஇக்கண்கணீர்சுரந்தனவந்து. (௫௧)

கானனீளெனச்சிறிதிடங்கடிதுசென்றிளைப்பார்
மானனூர்சிலர்வாய்க்கடைநாவினுல்வருடித்
தானையோர்கரமுகத்தெதிரசைத்துமெய்தளர்வார்
வேனிலாகொடிதென்றுதம்விதியினைவெறுப்பார். (௫௨)

மாதரிவ்வணந்தொடர்ந்துபின்வரவெழின்மாயை
பாததாமரைவருந்தினபாலையுணடந்தவ்
வாதிநாயகன்றனைமறித்துதவிசெய்தறன்மெல்
லோதியோடுறவர்வமென்றுழைகண்முன்னேடும். (௫௩)

கூந்தன்மேல்விரிமுகிறரக்கோபம்வாய்காட்ட
வேந்துகொங்கையின்வடமலையருவியையேய்ப்பக்
காந்தளங்கைகடரவருங்காரெனக்கலாபம்
வாய்ந்தமஞ்ஞைகண்மகிழவந்தனள்பெருவனத்தில். (௫௪)

(மாயைவரவறிந்தமாதவர்மனந்தளர்தல்.)

சிங்கமுங்கரியும்பணிசெயத்தவஞ்செய்யூ
வங்குறுந்தவர்மாயைதன்முலையிடையாமா
தங்கமுஞ்சிறுசிங்கமுங்கண்டுளந்தளர்ந்து
பொங்குறுந்துயரோடெழுந்திரிந்துபோயினரால். (௫௫)

(நூலாசிரியர்.)

கொடியவாள்வரிவேங்கையைக்கண்டமான்குழாம்போ
னெடியவார்சடைமுனிவரர்கலங்குறுநிலையுந்
தொடியுலாவுமென்றேண்மடவார்வருதுயரு
முடியுமாறருள்செயநினைந்தனனருண்மூர்த்தி. (௫௬)

மாயைபோகவோர்கணத்தினிற்றுரப்பனீர்மனத்தி
னேயுநீரெனவொருமுனிபோனின்றுநுவன்று
தூயமாதவர்க்கருள்செய்துதொல்லைநல்லுருவாய்த்
தேயுநுண்மருங்கணங்கெதிர்தோன்றினன்சிரித்து. (௫௭)

பொங்குமாரழல்வெஞ்சுரம்புக்கபூவையர்க்குக்
கங்கையாறெதிர்ந்தாலெனக்கண்ணெதிர்தோன்று
மெங்களையகன்றிருவடித்தாமரையிணையைத்
தங்களாகுலந்தீர்ந்துமெய்குளிர்தரச்சார்ந்தார். (௫௮)

(பாங்கியர் அல்லமனைத்தூறுதல்.)

பெருகளற்றினிலழுந்தியங்கெழுபவன்பிடித்த
கரனெகிழ்த்துவிட்டகல்பவன்போலிளங்காளாய்
விரைமலர்க்கணைபட்டுளமையுமெல்லியலை
யருளறத்துறந்தனையென்கொலென்றனரவர்தாம். (௫௯)

(பாங்கியர்க்கு அல்லமன்சமாதானம்.)

பற்றியாயிடைவிடுத்ததுநீயிரோமற்றி
யிற்றைநாளுமைவிடுத்திலேனிதனையிவ்வுலக
முற்றுமோதுறுந்தம்பிழைமொழிகுநருளரோ
குற்றநாடியேதிலரிடைகூறுநரல்லால். (௬௦)

(பாங்கியர்அல்லமனைப்பழித்தல்.)

என்னவோதலுமல்லமனேந்திழைமடவார்
மன்னன்மாமகண்மனத்தெழுகாமநோய்வளரு
முன்னநீமுனியாதிருந்தின்றுதான்முனிந்தா
யென்னையேறவிட்டேணியைவாங்கினையென்றார். (௬௧)

(மாயைக்கும்அல்லமனுக்கும்வாக்குவாதம்)

தொல்லைநின்றிருமேனிபோலுள்ளமுந்தூய்தாய்
நல்லையென்றுனைநம்பினேன்வஞ்சகநடிப்பு
வல்லையென்பதையறிந்திலேனெனவன்சொற்
சொல்லிநின்றனண்மாயையெம்பிரானிதுசொல்லும் (௬௨)

வஞ்சநாடகநடிப்பதுமாயைதன்செயலோ
தஞ்சவல்லமன்றன்செயலோவெனத்தடங்கட்
பஞ்சின்மெல்லடியாய்கடவுளாையும்படிறி
னெஞ்சமாதவர்தமையுங்கேட்டறிதிநீயென்றான். (௬௩)

கள்ளன்மங்கையைக்களவுசெய்பொருளினைக்கண்டு
கொள்ளுநன்குறிபுகல்விப்பதொக்குமென்கூத்தைத்
தள்ளருஞ்சுரர்முனிவரரற்சொல்விக்குந்தகைமை
வள்ளலென்றுபுன்னகைகொளீஇயுரைக்குமம்மாயை. ()

நெஞ்சம்யாதினுமெனையன்றிடவரிநினைக்குங்
கஞ்சன்மாயையையிலனெனக்கழறவாயுண்டோ
விஞ்சும்வாணிறையென்னையெம்மெய்யினுல்விடுவான்
றஞ்சமாயையென்றிகழ்தரத்தக்கசொற்கற்றோய். (௬௫)

என்னையஞ்சிமாவழங்குகர்ட்டிருக்குமாதவரொன்
றன்னைவென்றிடவல்லரோவல்லரொன்றன்னைப்
பின்னைவென்றிடவல்லரியார்பேசுதியென்று
மின்னைவென்றநுண்ணிடைசொலவல்லமன்விளம்பும். ()

என்றனுண்மையைக்கடப்பவரிலையிலையென்று
வென்றிகூறினையேலவர்நிற்கவேல்விழியாய்
நின்றவாருயிர்முயற்சியானிகழ்த்தியமாற்ற
மன்றிவாழ்மறையாகமத்தறிதியென்றறைந்தான். (சுஎ)

* நாலுவாக்குநீபார்ப்பினுநானவற்றினுக்கு
மூலகாரணமாகுவன்மொழிந்தவிம்மாற்ற
நூலெலாமுணாத்திடுமெனச்செருக்கொடுநுவன்றாண்
மாலெலாம்பிறப்பதற்கிடமாகியமாயை. (சுஅ)

ஆட்டுகிற்பனிவ்வகிலமுமென்றனைநின்னை
யாட்டுகிற்பவராரொனவறிந்திலைபேதாய்
கேட்டுநின்னையோர்பொருளெனமூடரேகிளப்பார்
நாட்டுமென்னைநன்கறிந்துயர்ஞானிகணவில்வார். (சுகூ)

(நூலாசிரியர்)

ஆணையாரிருந்தாட்டுவரோவதையறியே
மாரவேள்செயுநோய்புறித்ததன்பினென்வாதம்
பாரொனுவியம்பினள்பசிக்கனமிடிற்பசிநோய்
தீருமாமருந்துதவுவனென்பவர்சீர்போல். (எ0)

காமியாகிநீயருச்சனைகடைப்பிடித்தமையா
னுமவேனெடுங்கண்ணினுய்கர்மிபோனடித்தேன்
நீமைநெஞ்சினுற்குணினைந்தனைநினைத்திண்டேன்
போமினுருடனென்றனன்வன்சொலாற்புனிதன் (எக)

(மாயைதன்வலியிழந்துவருந்துதல்).

வேறு.

மண்ணுலகிலிழிகுலமத்தளத்தொழிலோன்றனைவிரும்பிவறிது
நீண்டா, ளண்ணனன்மகளெனும்பழியைமாளாமனிறுவிப்போ
யங்கைகொட்டி, விண்ணுலகநகைசெய்யச்சூண்முடியாதெவ்வா
றுவிமலன்பங்கிற், பெண்ணரசிதன்முகத்தில்விழிப்பலெனமா
யையுளம்பீழையுற்றாள். (எஉ

* நாலுவாக்காவன. பரா, பைசந்தி, மத்திமை, வைகரி.
என்பவைகளாம்.

(அல்லமன்மாயையைமுனிதல்.)

ன்பினலன்புபெறற்கெளியனமெனச்சூளொன்றனைந்துவ
ர, வன்பினற்பெறவேண்டிநின்றழிந்தாயிதுதகுமோமாயை
தே, முன்பினுக்கடவிதைத்துக்கரும்பாகவேண்டிமிகமுயன்
ரெஞ்சிற், றன்பராய்த்திரியுமவர்போலென்றன்மாயைதனைத்
றக்கவல்லான். (எ௩)

(மாயைவருந்தவிமலைஅல்லமனுக்குப்புகல்தல்.)

ாகுறுகவந்தகலங்கவிழ்ந்தநாய்கன்போலக்கலங்கிநின்ற
ாபுணமென்முலைமாயைதனைக்கண்டுவிமலையுளமறுகிமாழ்கி
தமுறுகளிம்புமலிசெம்பினியனேக்குருவியல்புபோல
நள்புரிதியையவிவள்குணநோக்காதென்றுதொழுதஞ்சிச்
ான்னள். (எச)

(விமலைக்குஅல்லமன்சமாதானம்.)

லங்கிலைவேன்மருட்டுமதர்விழிவிழலாய்வறுயவோடிரதந்த
ற, னலங்கிளர்பொன்னுருவாயிலென்னலிம்மாயையின்பநனு
மென்று, புலங்களறிவரியபரமானந்தசிவயோகிபுகலமாயை,
ங்கியளிபசும்புண்ணிற்செவ்வேல்பட்டெனவழுங்கிக்கழறுகி
றள். (எரு)

(நூலாசிரியர்.)

வொருபுன்கனவாகமயங்கவெனைப்புணர்தலினனளும்வெ
றி, யெனதெனநின்றுளஞ்செருக்கிமடமாயைகூறுதலுமெங்க
காமான், கனவினுகர்வுறமுணவுகுறையுமோபசியதனற்க
வதுண்டோ, நினைவில்வருகனவொன்றுகண்டிறுமாந்தனை
தாய்நீதானென்றான். (எசு)

வண்ணமுனைவன்மைகொண்டுநீதன்னினுநானின்றுபோ
ன், கைவண்ணமலர்ப்பழிமதனனையாய்நினைத்தழுவிக்கட்டிக்
ண்டு, செவ்வண்ணனமர்கைலைக்கேகியெஞ்ஞான்முடிப்பலெ
செருக்கிச்சொன்னள், மைவண்ணமலர்க்குழலாள்வான்பிர
விழுங்குவலென்மாற்றம்போல். (எஎ)

முடிக்குமலர்க்குழன்மடவாள்சூண்முடிப்பலெனுமொழிக்கு
முறுவல்செய்து, பிடிக்கவலையாயிலெனைப்பிடிநடையாய்பிடியெ
ன்றுபிரான்மறைந்தான், மடக்கொடிதன்விழியினாற்காண்பதும்
போய்மதிமயங்கிவறிதுநின்றாள், சுடர்த்தொடிமென்றோண்மட
வாரின்றிழந்தோமிவளையெனத்துயருழந்தார். (எஅ)

வெண்டிங்கணிலவுவாயிடைப்புகினுஞ்சகோரமெனுமென்பு
ளன்றி, யுண்டிங்குவாழுமுயிருளதோநம்மல்லமனுமொருவன்
றானும், பண்டங்குமொழிமாயைகைப்படினுமவள்பிடிக்கப்ப
வனோதான், றொண்டன்பின்வழிநின்றுமனமாசுதீர்ந்தபெருந்த
யோர்க்கல்லால். (எகூ)

மாயைதனைவாதித்துத்தள்ளுபுதன்னிலைநின்றுமாயாவாதி
யாயினனல்வீரசைவசித்தாந்தகுலதீபமாயினனென் [மாற்றத்
றேயுமனநிறுவியிறப்பெதிர்வுநிகழ்வெனுங்காலமுணரு [ந்தார்
றூயமுனிவரசொல்லாமல்லமனைத்தொழுதுதவந்தொடங்கிவாழ்

ஏழாவது-மாயைகோலாகலகதி-முற்றிற்று.

ஆக-திருவிருத்தம்-சஙகூ.

எட்டாவது.

வசவண்ணர் வந்தகதி.

ஆசைவில்லமற்காயுமைநற்கலை
வசவதேவன்வலியகணங்கடாங்
கசியுமன்பிற்கயிலையினின்றுதென்
றிசையில்வந்ததிறமுரைசெய்குவாம் (க)

தீங்குகாணுஞ்சிறுவிலைநாட்கடன்
வாங்குமோர்பொருள்போக்கும்வறியர்போ
னீங்கஞானநெடுந்தகைமாயைநின்
றேங்குமாவியியக்கமுமின்றியே. (உ)

(மோகினியுமமகாரனுமாயையைத்தொடர்தல்.)

மத்தளங்கொடுவந்தவன்றன்னொடு
பொய்த்தநுண்ணிடைபோயினளென்னவே
சித்தநாணுந்துயரமுந்தின்றிடப்
பித்தர்போற்பின்றொடர்ந்தனர்பெற்றவர். (௩)

தக்கதந்தைதாய்சாயப்பழிசெயு
மக்களின்றிமலடர்தாமாதலு
மிக்கவன்பிணிமேவலுநல்லவென்
றுக்கநெஞ்சுடனோடினன்மன்னவன். (௪)

காய்பசிக்குக்கன்றுதசைதின
வாய்பதைக்குமறவர்வலையிடைப்
போய்விழக்குழக்கன்றுபுகுந்தவண்
டாய்பதைப்பதுதன்னெதிர்காணுமோ. (௫)

கண்டுவார்சிலைக்கானவர்பார்ப்பினைக்
கொண்டுபோகக்குடம்பைகண்டேங்கியே
துண்டமாரிரைசோரப்பறவைகண்
மண்டுநோயின்மறுகுதல்காணுமோ. (௬)

அரின்மிதிட்டதர்ப்பட்டப்பூம்பணை
மரமுறித்துமழைமதக்கைம்முக்
வுரலடிப்பிறையொண்மருப்பஞ்செவிக்
கரிநடப்பக்கலங்கியிரியுமோ. (௭)

பரற்கண்மென்பதம்வைத்துப்பதைக்குமோ
சுரத்துமேனிதுவண்டுவெதும்பிநீ
ரிரக்குமோமகளென்செயுமோவெனத்
தரிக்கருந்துயர்தாயடைந்தேகினாள். (௮)

பொன்னையன்னபுதல்விபொருட்டிவண்
மன்னர்மன்னன்மனத்தில்வளர்ந்தெழு
மின்னல்காணவுமூழொன்றிருந்ததென்
றுன்னிமாழ்கியவ்வூரர்பின்போயினார். (௯)

(அரசன்மகளைக்கண்டுபுகல்தல்).

அயர்ந்துநிற்குமரிவையைக்கண்டோன்
முயன்றுமெய்த்தவமுற்றும்பயின்றுனைப்
பயந்ததற்குப்பயனன்றுதவினை
நயந்தெமக்கெனத்தந்தைநவின்றனன். (௧௦)

(தாய்வருந்தல்).

என்னைநீங்கியிழிதொழில்செய்பவன்
றன்னைநாடித்தலைமையிழந்தெனோ
கன்னிநீகொடுங்காட்டில்வந்தாயென
வன்னையோவென்றரற்றியழுதனள். (௧௧)

(விமலைஅவ்விருவர்க்கும்உண்மைபுகல்தல்).

மகனுமல்லனவ்வல்லமன்மாயைநும்
மகளுமல்லள்வளைபுனைதோளினா
யிகலும்வாட்கணரசியுநீயுமிங்
ககலுமென்றுவிமலையறைகுவாள். (௧௨)

வினைப்பயன்கொளவேண்டுநேரிடந்
தனைப்பொருந்துறச்சம்பந்தமாத்திரத்
தெனக்கினாரிவனொன்றபிமானமொன்
றனைப்பொருந்தியழிவரறிவிலார். (௧௩)

தனையராகியுந்தந்தைதாயாகியு
முனையுறுதவுயிரிலையாதலா
வினையர்கேளிரினையரயலென
நினைவுறேன்மிளிர்நெட்டிலைவேலினாய். (௧௪)

(மாயைமுன்னிகழ்வுகூறிக்கைலாயஞ்சென்றமை).

வேனெடுங்கண்விமலையிவைசொலப்
பானலங்கட்பனிமதிவாண்முகப்
பூநறுங்குழற்பொற்றொடிமாயைமுன்
னூனடைந்தமைதந்தைக்குணர்த்தியே. (௧௫)

காவியங்கட்கனியிதழ்மாதுமை
யேவவந்தவென்னெண்ணமுடித்திலன்
போவனங்கிப்புரிகுழலோடுநா
னீவிர்நோவன்மினென்னைநினைந்தெனு. (கசு)

விரைந்தெழுந்துவிமலையணங்கொடு
வருந்துநெஞ்சகமாயையக்காட்டுளோர்
பிரிந்தழுங்குரல்பின்றொடர்ந்தேகவே
பொருந்தருங்கயிலைத்தடம்போயினுள். (கஎ)

(நூலாசிரியர்)

அழுதுவாய்விட்டரற்றிலன்றன்னுடல்
புழுதியாடப்புரண்டிலன்மன்னவன்
பழுதிலாததன்பாவைகாணுமையா
லெழுதுமோவியமென்னநின்றனனோ. (கஅ)

(மாயையைநினைந்துதாய்படுந்துன்பம்).

விழுவண்மீளவெழுவண்மெலிந்துநைந்
தழுவண்மேனியசைந்துநிலங்கையா
லுழுவள்வாய்கொண்டுயிர்ப்பளிறப்பலென்
றெழுவள்கைநெரித்தேங்குவளன்னையே. (ககூ)

பாடுமாதரும்பந்துங்கழங்குநின்
றாடுமாதருமாகுமரிவைய
ரோடுமேவியொருமகள்வாழ்ந்தவம்
மாடநானினிக்கண்டுயிர்வாழ்வனோ (உ0)

துளிக்கும்வார்மதுச்சோலையும்வாவியும்
பளிக்குமாடமும்பாழ்பட்டவென்மகள்
களிக்குமானிருங்காட்டினுளெய்மைவிட்
டொளிக்குமாறொருசற்றுமுணர்ந்திலேன். (உக)

என்னைநீவிட்டிருப்பினும்பொற்றொடி
யுன்னைநான்விட்டுயிர்பிழையேனென
வன்னைவாய்விட்டரற்றினளாயிடை
மின்னனாருங்கதறினர்வேலைபோல். (உஉ)

(ஆசிரியன்அரசனுக்குமகள்பெருமைகூற மனைவியுந்தானு
மகிழ்வுற்றிருந்தமை.)

வந்துவேந்தன்வழிபரபாரிய
னுந்தமாமகளேன்மைநுமக்குநான்
முந்துகூறிலனோதுயர்மூழ்கிநீர்
சிந்தைநேர்தறகாதெனச்செப்புவான். (உ௩)

அருந்தவம்பலவாற்றுமறிஞரும்
பொருந்தருங்கயிலைக்குமின்போனமை
தெரிந்துநெஞ்சந்தெளியவறிந்துநீர்
வருந்துந்தன்மைமடமைமடமையே (உ௪)

சிலைநுதற்பசுந்தேன்மொழிமாதுமை
கலைநுமக்குக்கவின்மகளாகநீர்
தலைமைபெற்றதுசாலுமுமையினி
யுலகினிற்பிறரொப்பவரில்லையே (உ௫)

என்றுகூறக்குரவனிறைமகன்
மன்றல்வாழ்க்கைமனையொடுதுன்போரீஇச்
சென்றுமாடத்திருநகரிற்புகாக்
குன்றமாமதிற்கோயிலினண்ணினன். (உ௬)

வேறு.

(நூலாசிரியர்)

கயிலையில்விமலையோடுகவிரிதழ்மாயைசென்று
வியனிலமதனிற்றன்னைவிடுத்தஞான்றென்னவானோர்
பயிலவைதன்னிற்புக்குப்பரனையுமிமையமின்றி
மயிலியறனையும்வாழ்த்திவணங்கியங்கருகுநின்றாள். (உஎ)

(கைலையிற்சென்றமாயைஅம்பிகைக்கித்
தன்செயலுணர்த்தல்)

பொலிவழிவதனங்கண்டபோதேயம்மாயைநெஞ்சின்
மெலிவினையறிந்துமன்னைவினவலுஞ்சூள்கொண்டேகி
மலர்தலைபுலகிற்றான்முன்மயங்கியவாறனைத்து
நலியுநாணடவருந்திகவின்றனள்குறிப்பிற்றோன்றி. (உஅ)

(அம்பிகைவருந்தமகாசபையில்சுவாமிநகைத்தல்.)

ன்னகமகள்கேட்டுள்ளநாணுபுமுகங்கவிழ்ந்தாள்
ன்னகசயனனாதிபண்ணவர்நெருங்கவக்கண்
ன்னகைசெய்துதீயமுப்புரமாளச்செய்தான்
ன்னகைபுரிந்தான்பங்கிற்புரிகுழல்செருக்குமாள. (உக)

ளியனென்றுனக்குநான்சொலல்லமனரியனேமற்
றளியனேவுனைத்திநீயென்றிலங்கயிலெறிதலேபோல்
வளியபுன்முறுவல்செய்யவிமலன்வெண்மதியங்கண்ட
ரினமென்மலர்போலென்றாய்நகைமுகமொடுங்கினாளால். (௩0)

(அம்பிகைவணங்கிப்புகல்தல்.)

பாக்கரும்வலிபுகன்றுபோய்வருமாயைசொன்ன
ாக்கினில்வருந்துவேனைவள்ளனீநகைசெய்தெள்ளன்
ாக்கிலிமுகத்தின்முன்னர்முகுரங்காட்டுதல்போன்மென்ன
க்கிளரிமையமீன்றமெல்லியன்மெலிந்துசொன்னாள். (௩க)

(சுவாமி அம்பிகையைத் தேற்றல்).

டம்பயிலெந்தைமங்கைநாணினால்வருந்தினளென்
டைந்தருள்சொல்வன்ஞாலமலைக்குமம்மாயைசூளா
னடுந்தகைமுன்னஞ்சென்றநிலையேநன்றுகொல்வோன்
ங்குன்முன்வெல்வேனென்றுவருதலேயாற்றலன்றே. (௩உ)

ல்லமன்பெருமையெல்லாமனைவருமறிந்துகொள்ள
ல்லெழின்மலைமடந்தாய்நன்குணர்த்தினைநீயென்று
சால்லுநரன்றிநின்னைநிந்தனைசொல்லவல்லா
ல்லையென்றியம்பயாவுமீன்றவளியம்புகின்றாள். (௩௩)

(அம்பிகைவினவும்சுவாமிவிடையும்).

பாறியிலியேன்செய்தீமைபொறுத்தருள்புரிந்துமெய்ம்மை
றிவருள்குரவனாகுமல்லமன்றன்னைக்காணு
நறியருள்புரிதியென்னநிரைவளைவணங்கிக்கூற
றிமழுவமர்ந்திருக்குமலர்க்கைவானவனுரைப்பான். (௩௪)

ந்தமதுறுகுணத்துமாயையைவிடுத்தவாற்று
த்தியகுரவன்றன்னைநீயறிந்திலைபணங்கே
துவகலைமுடன்றைதனையினிவிடுத்தியாயிற்
கத்தலநெல்லிபோலக்காண்குவையவனையென்றான். (௩௫)

(நூலாசிரியர்).

மிடியடவிறப்பலென்றுமேவுமோரிடத்திற்செம்பொன்
குடமொடுகெண்டவன்பேர்ற்கொலைசெய்நாண்டுநந்துவந்து
துடியிடையுமையெம்மானைத்தொழுதுசத்துவவணங்கைப்
படிமிசையலமற்றாண்பான்செல்கெனப்பணித்தாளன்றே. (கசு)

(நந்திதேவர்அம்பிகைக்குப்புகல்தல்).

அப்பொழுதருகுநின்றவருணந்திதேவனன்னே
யொப்பரும்பத்தியென்னுமஞ்சனமொன்றுண்டாயிற்
செப்பருஞானனந்தவல்லமதேவனென்னும்
வைப்பினையெளிதுகாணலாமெனமகிழ்ந்துசொன்னான். (கள)

(நூலாசிரியர்)

அழிவருநிதியவைப்பையஞ்சனங்கொண்டுகாணும்
விழியுடையவன்போன்ஞானமெய்க்குரவனைத்தான்கண்டு
கழிமயலன்பர்காணக்காட்டுவோனிவனென்றெம்மை
வழிவழியடிமைகொள்ளும்வள்ளனந்தியைப்புகழ்ந்து. (கஅ)

சத்தியால்யான்பிணித்ததளைதனைத்தனது தூய
பத்தியாலவிழ்க்கவல்லோன்பார்க்கினிநந்தியேதா
னித்திறல்விலங்குபூட்டுமிறைவனேவிடுவிப்பானோ
மெய்த்தவாரருளினேன்யார்விளம்புகவென்றுசொல்வாள். ()

(சுவாமிநந்திதேவர்க்குவிடைபுகல்தல்).

அல்லமனென்னுஞானவானையையகப்படுத்த
வல்லவொண்பார்வைநீயேயாதலான்மண்ணிற்போகி
யெல்லையிலன்பர்நெஞ்சத்தின்பருணந்தியென்று
சொல்லினனுயிரிற்றோன்றுத்துணையெனவிருக்குப்பெம்மான்.

(சிவகணங்கள்வினவும்சுவாமிவிடையும்.)

அந்திவண்ணத்தெங்கோமானருளினாலின்னகூறச்
சுந்தரிதனக்குமெட்டாத்தூயவன்றனைக்காண
நந்திவல்லவனோவென்றுநகைசெய்துகணங்கடம்முள்
வந்தொருசிலருமைப்பமங்கைபங்கரின்சொல்வான். (சக)

தியென்றனையுணர்ந்தானவன்றனையுணர்ந்தேன்
ந்தைசெய்தெம்மைநீவிர்தெளிவுறவறிகிலீரொன்
றந்தையெம்பெருமான்கூறவிகழ்ந்துரைசெய்தோரெல்லாம்
வந்துயர்கொண்டுநின்றார்மீளவும்விமலன்சொல்வான். (சஉ)

சறுநந்திபத்திவார்த்தையாலறியீர்நீவிர்
சினியதனிற்சென்றுகண்களாலமையக்கண்டு
பசுதிர்பின்னரொன்றுபெருந்தகைநந்திதன்றே
சனண்கணங்கடம்மையேவினனருளினனே. (சங)

(நூலாசிரியர்)

ண்ணுதலருளாலேவுங்கணங்களுட்டலைமைபெற்றோர்
ண்ணுலகதனில்வேண்டும்வளம்பதிதோறும்வந்து
ண்ணினருலகர்கண்ணினரர்வடிவாகத்தோன்ற [ர்.
வண்ணுறினெழுநூற்றின்மேலெழுபதென்றுரைக்குமெண்ணு

தியென்கின்றஞானஞாயிறுநிலத்துதிப்பின்
ந்துறுமயணரென்னுமூடுவல்லிருள்கெட்டோடுஞ்
திரமௌலிசிர்வெண்டாமரைமலருமென்று
ந்திரன்முதலாயுள்ளவிமையவர்மனமகிழ்ந்தார். (சரு)

எட்டாவது-வசவண்ணர்வந்தகதி - முற்றிற்று.

ஆக-திருவிருத்தம்-சஅக.

ஒன்பதாவது

அக்கமாதேவியுற்பத்திகதி.

புரஞ்சுடுசிறுநகைப்புனிதன்பாலமர்
கருந்தடங்கண்ணிதன்கலையுநந்தியு
மருங்கணநாதருமகனிலத்திடை
வருந்திறமறிந்தவாவகுத்துக்கூறுவாம். (க)

பெடையொடுசுரும்பினம்பெரிதிரைந்திடக்
கடிதடமளவுவாய்க்காலினூடியே
மடையுடைமதுமழைமலர்பெய்சோலைசூ
முடுதண்டையெனுநகரொன்றுண்டாயிடை. (உ)

நன்மையென்பனவெலாமுடையனான்மறைப்
புன்மையென்பனவெலாம்பொருந்துறானெனுந்
தன்னமதன்பெயரினாலறியத்தக்கவ
னின்மலனெனவொருநிகரிலானுளன். (௩)

அவனெழின்மனையவளாடகத்தினைச்
சுவணமென்குதலெனச்சுமதியென்பவ
டவனிலைதன்னினுந்தலைமைத்தென்னவே
யுவமையிலில்லறத்தொழுகுநீர்மையாள். (௪)

ஆநிருமலனுக்கச்சுமதிதன்னிடைத்
தானொருமகளெனச்சார்ந்துதோன்றினா
ளானுயர்கொடியினோனங்கைதாங்குறு
மானுறழ்சத்துவகலைமடந்தையே. (௫)

(நூலாசிரியர்)

மதிபெறுகடலெனமகளையீன்றவர்
நதிபெறுசடைமுடிநம்பன்பாலுறு
கதிபெறுமதிநுதற்கரும்பைப்பெற்றுநற்
றுதிபெறுமலையெனமகிழ்ச்சிதுன்னினார். (௬)

(பிதாவினால் உபதேசமும் சிவலிங்கதாரணமும்செய்தல்.)

நெறிமுறைநிருமலனீறுசாத்தியே
யறிவருமஞ்செழுத்தறைந்துமெய்யுணர்
குறியினைத்தரித்தனன்குழவியாகிய
பொறிநிகருறுமொருபுதல்விக்கென்பவே. (௭)

(நாமகரணம்.)

இந்துவார்சடையினோனிடத்தளேயெனுஞ்
சிந்தையான்மகளைமாதேவியென்றொரு
சந்தநாமங்கொடுதானழைத்தனன்
றந்தையரதற்குநற்றவம்புரிந்தவன். (௮)

(மாதேவியம்மைவளர்ச்சி.)

அறிவருளாதரவடக்கம்வாய்மைமெய்த்
துறவுநல்லொழுக்கமேதூய்மையென்றிவை
யுறவொடுகுழவியாயுடன்வளர்ந்திட
மறுவறுசுமதிதன்மகள்வளர்த்தனள். (௯)

வாடியமருங்குலம்மாயைதோன்றுநாட்
கோடியசிலைகொடுதவங்குலைப்பவே
யோடியமதனன்மாதேவியோங்குநாள்
வீடியசிலையனுய்வீழ்ந்துமாழ்கினன். (கo)

விழுந்தனகொடியதீவினைப்பரப்பெலா
மெழுந்தனநல்லறம்யாவுந்திங்களங்
கொழுந்தெனநிருமலன்குமரியோங்குநாள்
முழங்கினசிவாகமமுற்றுமெங்குமே. (கக)

வேறு.

(நூலாசிரியர்)

ஈங்குமாதேவியின்னணமிருப்பவெம்பிரானேவியகணங்க
ளாங்கள்வேண்டியவொண்பதிதொறுமுன்செய்தவத்தர்பானன்
மகவாகித், தீங்கிலாச்சித்தராமையன்மாச்சிதேவனென்றிடுபெ
பர்முதலா, யோங்குநாமங்கள்வேறுவேறுக்கொண்டுற்றனர்ந
ற்றவமுயன்று. (கஉ)

பயக்குறுமினியசங்கரபூசைபல்வகைநெறிப்படவியற்றிச்[சிறக்க
செயற்கருஞ்செய்கைசெய்தவரிருந்தார்தென்றிசைக்கயிலைபோற்
மயக்குறுமமணவல்லிருண்மெலியவயிணவமெனுமுடுமழுங்க
வியக்குறுசைவமலரநன்னாத்திவெய்யவனுதித்தமைவிரிப்பாம்.

வாயின்மண்ணிட்டுக்கொண்டவன்றன்னைமதித்துநன்னுதலி
ன்மண்ணிடாமற், பாயும்வெண்டிரையிற்றுயில்பவன்றனக்குப்
பரிதியொன்றளித்தருண்முக்க, ணயகன்றனையேகருதிவெண்
ணீற்றானன்ஞ்தல்வீதியையணியுந், தூயநன்மறையோர்தமக்கி
டமாகுந்துரிசிலாவிங்குளாபுரியே. (கச)

(நகரச்சிறப்பும்அந்தணரொழுக்கமும்.)

கதிர்விளைச்செந்நெற்காடுசூழ்கரும்புகரும்புசூழ்கதலியங்கதுசூழ்
புதுநறும்பாளைக்கமுகந்சூழ்முப்புடைப்பசுங்காயதெங்கதுசூ
ழுதிர்கனித்தேமாந்தண்பொழில்பார்ப்பார்க்குயர்வுறுதுயர்மிடி
புகாம, லதிர்முரசியம்பும்வீதியங்கரிற்கணிகள்வைத்திடுபடை
காட்டும். (கரு)

விருந்தினுக்கிடுவாரன்னமந்நகரின்வேதியர்மடந்தையரெல்லாம், பொருந்துமுன்னத்திற்கிடுவனவிருந்துபுனல்வயற்செங்கமலங்கள், வருந்துநுண்ணிடைநன்மாதர்கைம்மலர்க்குவண்டினைகொடுப்பர்பேரின்பந், தருந்தனிநகர்சூழ்தடங்கள்வண்டிற்குத்தாண்மலர்கொடுத்திடுமன்றே. (௧௬)

இந்நகர்வாழுமறையவர்செய்யும்யாகதூமம்படிந்தன்றோ, பொன்னகர்வாழ்நர்நிறைந்தவாயுளராய்ப்பொருந்துதலிந்நகர்மறையோ, ருன்னருமனுவாநெருப்பினைவளர்த்திட்டொழுகுநீர்காட்டுறினன்றிப், பின்னொருசெயலாற்கலியுகந்தன்னிற்பெருகுநீர்காணுறப்படுமோ. (௧௭)

இனையமாநகரினந்தணர்க்கெல்லாமிறைமைபூண்டுளனொருமறையோ, னினைவெலாமரன்றாளினுமுறையெல்லாநிருமலன்றுதியினுஞ்செய்யும், வினையெலாமவன்பூசனையினும்வைத்தோன் வேதமுமொழுக்கமும்வல்லான், மனையுளானெனினுந்துறந்தவர்க்கொப்பான்மற்றவனுமமாதரசன். (௧௮)

திருந்தியவனையான்றேவிதன்னுமஞ்செப்பின்மாதாம்பிகையென்ளருந்ததிமுதலாங்கற்பினரியாருமாநிலையூறின்றிமுற்ற [பார்
நிரந்தரமவளைக்கைகுவித்திறைஞ்சினினைர்துபின்பாயலிற்படுப்பா
கருந்தடங்கயற்கட்பூங்கொடியனையாள்கற்பினையாவரோபுகல்வார். (௧௯)

பூங்கொடியனமாதாம்பிகைபெருமைபுனைந்துரையன்றுபட்டாங்கே, யோங்கியவபரசிவனெனவேதமுறைத்திடுமருணந்திருந்தான், றுங்குறவவடன்வயிற்றிடையதனுற்றக்கவர்தகவிலவென்ப, தாங்கவர்பயந்தபுதல்வனுற்றெளியவறிமினென்றறைகுவர்பெரியோர். (௨௦)

ஐந்தொழிலொருவன்றிருவுளமகிழுமறுதொழிலாளன்மாதரசன், பைந்தொடிகொழுநற்றெழுதெழுதொழிலாள்பரிந்துதீவளர்ப்பவன்மறையோன், செந்திருவனையாள்விருந்தினர்வயிற்றித்தீயவிப்பவளிவர்பெருமை, நந்நெறின்மலரோன்சொன்மகளிருக்குநாவினும்புகன்றிடப்படாதே. (௨௧)

(நந்திதேவர்திருவவதாரம்.)

இன்னமாதரசன்றேவிதன்வயிற்றினிவ்வுலகெலாஞ்செய்புண்ணியத்தான், மன்னுமாரளிகள்விருந்துணக்காமர்வல்லியின்மலர்மலர்வதுபோ, லென்னையாளுடையநந்திவானவன்றானெய்திவந்துதித்தனனன்று, சென்னியாலமரர்தொழுதுபூமாரிசிந்தினர்துந்துமிமுழங்க. (௨௨)

(நூலாசிரியர்.)

ங்குருநந்திதோன்றுநாட்புதுமையென்சொல்வநுங்கண்டுமு
டன்னும், வெங்குணவமணருளத்தெரிமழுவோன்வேடங்க
ஞ்சலிசெய்ய, வங்கொருநேயம்பிறந்ததுதிருமாலடியவரு
தினிலெங்கள், சங்கரனிறைவனெனவொருஞானஞ்சார்ந்த
மையறியாமல். (உங)

கொலைகளவழுக்காறவாவொடுவெகுளிகொடுஞ்சொல்பொய்ப
ரிலகூற, னிலையழீஇயொருவன்செய்நன்றிமறத்தனிந்தனைவ
னைபிறர்தஞ், சிலைநுதன்மடவார்க்கருதலென்றினையதீமைக
பாவும்பொயினவா, னலமலிதருமமூர்த்தியாகியநன்னந்திவா
வன்புவிவருநாள். (உச)

சிவபெருமானுல் வீபூதியும்சிவலிங்கதாரணமும்தரித்தல்)

தாடலைதந்திங்கெம்மையாணந்திதாயகட்டினுநின்றுதனைமே,
டவிழ்மலர்வாண்முகமதுதோன்றவெழுந்தருளுதன்முனங்கு
வாய்க், கூடலசங்கமேசன்றாய்க்கொளித்துக்குறுகினன்னுதலி
றணிந்து, வீடருள்பரமசிற்கனலிங்கமெய்யுறத்தரித்தனனம்
. (உரு)

(வசவேசனென்னும்பேயரிட்டமை.)

ரித்தபின்முனதுமேனிதோன்றமற்றுயெதிர்நின்றிடபப்பேர்,
ித்துநல்வசவனென்றுபேரிட்டுச்சென்றனன்சிவன்றனைக்கு
வா, யொருத்தர்தம்மிடத்திற்பாவனைசெய்கென்றுரைப்பவரு
கெடத்தானே, யருட்குருவடிவாய்வந்தருள்புரிந்தவாலமார்
லபாணியனே. (உசு)

(உலகுளோர்வசவேசனைப்புகழ்தல்)

பிறந்தமெய்ஞ்ஞானப்பிள்ளைநன்னுதலிற்பெருகொளிநீறமொ
களத்திற், சிறந்துளவமலலிங்கமுங்கண்டுசெறிந்தவரனைவரு
வியந்து, மறைந்தரன்குருவாய்வந்திவைபுனைந்துமகவினைவச
னென்றெருபே, ரறைந்தனனென்னவறிந்தனரமலனறிவுணி
றறிவிக்கவன்றே. (உள)

றில்வழிலுகரந்தனிநிலையாயுங்கூடியதகரமுன்னெழுத்தென்
ிகுறிவடிவந்திரிதல்போனந்தியடல்விடைமெய்திரிந்துறினு
மலர்விழியிற்கண்டவொல்லாநந்தியேயென்றுளமகிழ்ந்தார்
றுதவமுயன்றவன்னையும்பிதாவும்பெறுமுவகையினையாரு
ரப்பார். (உஅ)

{ சாதகன்மம். உத்தாபனம். நாமகரணம். அன்னப்பிராசனம். பிரவேசம். பிண்டவிர்த்தி. சவுளம். உபநயனம். }

(இவ்வெட்டுவகையுமுறையேகூறப்படுவன) புத்திரோற்பத்தியாயகாலத்திற்செய்யுங்கிரியை, அசுத்தமாகியஅறைவீட்டினின்றும்சுத்தமாகியவுயர்ந்தவிடத்திற்குழந்தையைச்சேர்ப்பிக்குங்கிரியை, பேரிடலிற்செய்யுங்கிரியை, சோறூட்டுதலிற்செய்யுங்கிரியை, குழந்தையெடுத்துக்கொண்டுஆலயத்திற்குசெல்லுங்கிரியை, சரீரத்தைவிர்த்திசெய்யுங்கிரியை, மயிர்வினைக்குச்செய்யுங்கிரியை, பரசிவத்தைத்தரிசிப்பதற்குச்சமீபமாகியநயனத்தையுண்டாக்குங்கிரியை, இவையாவுமுற்றமுடித்து (கூ-வதுகாண்டோபக்கிரமணமாகியவேதபாகங்களைஅத்தியயனம்பண்ணுவித்தல்.)

ஈன்றநாடொடங்கிச்செய்கடன்முற்றுமியற்றினன்மாதரசன்றன், றொன்றுமோர்குழவிப்பதங்கடந்தெங்கோன்சொல்குருமுன்னுறுங்காலை, யான்றமாமறைகண்முதலவாய்த்தான்முன்னறிந்துளகலையெலாமறிந்தான், சான்றதாமதியமிரவிவந்திறுப்பத்தன்கதிர்தானடைகுதல்போல். (உகூ)

(நீலாசிரியர்.)

பரமனையிகழ்ந்துநெறியலாநெறிபோம்பரமதயானையையடக்க, வுரமுறுகூர்மையங்குசமென்னவரனடியாரொனுமாவிற், கொருமழவிளங்கன்றெனவருள்வசவனெழுநாள்வளங்கொள்கல்யாணபுரமுறவமணகுழாத்தொடுமிக்கபுரவலன்விச்சலனிருந்தான். ()

படியில்கல்யாணபுரமெனுந்தூசுபரசிவபத்தியால்விளர்ப்பக் கொடியபுன்சமணமாசுவர்பிடித்தாங்குவலயத்திருந்திடுமந்நாளடியவர்செல்வமெனும்வசவேசனங்குடன்வந்தநாகாம்பையுடன்வரவந்தவ்விச்சலலனகரினுற்றனனற்றவர்நெருங்க. (௬௧)

(விச்சலராசன்உட்பகைகொண்டுவசவேசனைத்தன்னிடஞ்சேர்த்தல்.)

வந்தனன்வசவதேவனென்றுரைப்பமன்னவன்விச்சலனறிந்து மந்திரியென்றுமறைந்தவுட்பகையைமலிபொடிமூடியதழலை வெந்தழலென்னவறிந்திடாதெடுப்பமென்கைதீண்டுதலெனவெதிர்போ, யுய்ந்திடவரிதாய்த்தன்மதமழியவுடன்கொடுகோயிலுட்புகுந்தான். (௬உ)

(நூலாசிரியர்.)

ாருந்துமத்தாணியிடைத்தவிசொன்றுபுறமதகோளரிக்குதவி
நந்திறற்சிங்கஞ்சுமந்தபூவணைமேலிருந்தனனரசன்போதி[ர்
நந்திறற்றுனைகாவலர்வேந்தரமைச்சர்வெண்கவரிகொண்மாத
ருங்கிரிற்கரியபேரவையிடத்துநிகழ்ந்தமையொன்றெடுத்து
ரப்பாம். (௬௩)

வேறு.

ந்திரனெதிர்நின்றுடுமேந்திழைகாதிற்செம்பொற்
தரவோலையொன்றுசோர்ந்தெனச்சுருண்முடங்க
தரமுகட்டினின்றுமரசன்பேரவையிடத்து
தெதிர்விழுந்ததொன்றுமாணிடர்மருண்டுநோக்க. (௬௪)

ற்றவ்வொடுத்துவந்துநெடுங்கையிற்கொடுப்பவாங்கி
வன்றிகொண்மடங்கலன்றான்விரித்ததையெழுத்துநோக்கித்
ற்றலையெழுத்தேயென்னத்தானுணர்ந்திலன்மயங்கி
ன்றிறலமணகாலன்மலர்க்கையிற்கொடுத்தானன்றே. (௬௫)

ாங்கியமுடங்கலேனக்கிவசவநாயகனிவ்வோலை
ங்குநின்றவிசின்கீழோர்தமனியம்வைப்புண்டென்ற
தாங்கியதூண்செய்தோளாயுனக்குநான்காட்டுவேனென்
ங்கதையவிழ்வித்தானவ்வரசர்கோனதிசயிப்ப. (௬௬)

கழ்ந்திடநிதியவைப்பொன்றுடகமலைபிலத்திற்
துந்திவண்வந்துமெல்லப்புறப்படல்போலத்தோன்ற
கிழ்ந்தனனரசர்கோமான்வசவனைக்கண்டபோதே
நழ்ந்தவொண்பயனுணர்ந்துநெஞ்சகநனிவியந்தான். (௬௭)

பிலுநல்வினைவெமக்குப்பயந்தவிவ்வசவதேவன்
பிலைநன்மலைக்கிரண்டாங்கடவுளேயென்றுசொல்லி
யலுமைமிடந்தைபொய்யாளென்பதைப்புதுக்கினனச்
சயலிணைவிழியிற்கண்டோர்தெளிந்துநெஞ்சகமகிழ்ந்தார். ()

(விச்சலன் தன்னரசுரிமையைவசவேசற்களித்தல்).

ந்திரிக்கிழமைநல்கிமரபுளியுரிமையரற்றி
மந்தனைப்புரக்குந்தாய்போன்மற்றெனைப்புரத்தியென்று
ந்தனைகளிப்பவின்சொற்செப்பியாயிடையிருப்ப
ந்தியைத்தொடர்புகொண்டானந்தகத்தடக்கைவேந்தன். (௬௯)

(நூலாசிரியர்).

(அரசன்வசவேசற்குவிவாகமுடித்தல்).

பெருந்தகைவசவதேவன்பெருமைக்குத்தக்கவாறே
யருங்கடிமணஞ்செய்வித்தானலங்கல்வேன்முருகனன்னான்
றிருந்தியவம்மணத்தின்சிறப்புநாம்விரிப்பதென்கொல்
புரந்தனையன்றுதொட்டுப்புகன்றுகல்யாணமென்றால். (சO)

இவ்வகைகல்யாணத்தினிருப்பநாகாம்பையென்னுந்
தவ்வைநம்வசவதேவன்றன்பிரசாதந்தன்னா
லெவ்வமின்முத்திமெய்யோடிருக்கையினளிக்கும்வீர
சைவநன்னெறிவளர்க்குந்தனயனையீன்றாளம்மா. (சக)

மைந்தனையீன்றுவந்துவசவநாமம்புனைந்தா
ணிந்தையில்கற்புநங்கைநீழ்திருமுகங்களாறு
* மந்தமிறலங்களாறாயறிவித்தற்குலகில்வந்த
கந்தனென்றுன்னவந்நாகாம்பைதன்மகன்வளர்ந்தான். (சஉ)

வீரமாகேசனொன்னுமென்பயிர்வளர்க்கவந்த
மாரிபோனிகரில்சென்னபசவதேசிகனிருப்ப
நேரிலாவசவநாமநெடுந்தகைமகவொன்றீன்று
சீருலாஞ்சங்கமேசதேசிகன்பெயர்புனைந்தான். (சங)

மொழியினானினைவானோக்கான்முக்கணனடியர்வேண்டிற்
றொழிவிலாதுதவித்தாய்போலோம்பினன்புறமதத்தோர்
வழியெலாம்வழக்குமாறமலிபுகழ்ச்சைவமென்னும்
பழியிலாவழிநடப்பப்பண்ணினன்வசவதேவன். (சச)

(கைலையினின்றும்வந்தகணங்கள்கல்யாணபுரிக்கிச்செல்லுதல்)

அரனடியவர்க்குத்தேனுவாகியவசவன்கீர்த்தி
விரிநிலமுழுதும்போர்ப்பவெள்ளிவெற்பினையகன்று
தரைமிசைவந்திருந்தகவெலாமுணர்ந்துசென்றார்
பொருவில்கல்யாணத்திற்குப்போதல்போற்கல்யாணத்தில். ()

---

*ஸ்தலங்களாவன - பக்தஸ்தலம், மஹேஸ்வரஸ்தலம், பிரசாதிஸ்தலம், பிராணலிங்கஸ்தலம், சரணஸ்தலம், ஐக்கியஸ்தலம்

(வசவேசர்அடியார்களையுபசரித்தல்).

ொடுவரினுமெள்ளும்படி தனிவரினுமிக்க
மொடுவரினுமேனிநலமறவரினுஞ்சேர்சான்
மகள்கணவன்றொண்டர்வரவுகண்ணுறினெதிர்ந்து
மிசைவணங்கியஞ்சிநின்றுநன்றாற்றுநந்தி. (சசு)

நியுங்குறியுநீத்துச்சரணரைச்சிவனேயென்று
தபங்கயமிறைஞ்சிப்பத்திசெய்குவனன்னந்தி
று சுவைத்தீங்கண்டாற்செய்தசெங்கரும்பும்வேம்பும்
தமொன்றாமற்சாதிபெயர்விடுத்தறிதல்போல. (சஎ)

தர்கடமையகன்றமலிதுறவினரெண்ணில்லார்
ாதையருடனிருந்துங்கொடுமையலிலரெண்ணில்லார்
ைதகொளருச்சனைக்குவேண்டுவமுழுதுங்கொண்டு
ா துகள்வழாமலீசன்பூசைசெய்பவரெண்ணில்லார். (சஅ)

தங்கள்வேறுவேறுமேவிநிற்பவரெண்ணில்லார்
ஞ்செய்மதராரிக்கட்பரத்தையர்மனைகடோறுஞ்
ஞ்செய்பவரெண்ணில்லார்தூயநன்னந்திநாம
தன்றன்பின்வாழும்வழுவின்மாகேசரம்மா. (சகூ)

செய்யமணர்முன்னர்ச்செயற்கருஞ்செய்கைகாட்டி
துசெய்தவர்செருக்குமாய்வுசெய்திமையமீன்ற
செய்முலைமடந்தைதுணைவனார்தொண்டர்க்கெல்லாம்
துசெய்குவனென்றேவலியற்றுவன்வசவதேவன். (௫0)

ரங்கெளிசரணர்தம்மோடிம்முறையொழுகுநாளி
ரந்தறிவரியசோதியல்லமன்வரவுநோக்கி
ரங்கெழுதிருக்கல்யாணவளநகர்தனில்வாழேனுக்கு
ாம்பயிர்போலிருந்தானெம்மையாளுடையநந்தி. (௫க)

ஒன்பதாவது-அக்கமாதேவியுற்பத்திகதி-முற்றிற்று.

ஆக-திருவிருத்தம்-௫௱உ.

பத்தாவது

மாதேவியம்மைதுறவுகதி.

தன்னைக்காணுவேள்கிளைபாயத்தமொறு
மன்னைக்காலுஞ்சோறென்விட்டருண்மாதேவி
மின்னைப்போலுமல்லமதேவன்விளையாடுங்
கொன்னைக்காளிற்றேடியடைந்தமைகூறற்றும். (க)

(பேதைபெதும்பைநீங்கி மங்கைப்பருவமடைந்தமை.)

கொங்கைப்பொறையைக்கொண்டுமெருங்குற்கொடிவாட
வங்கைக்குடநெய்பெய்தழலென்னவழகெய்தி
நங்கைக்கிணைகண்டிலமுலகெங்கணுநாமென்ன
மங்கைப்பருவநண்ணினண்முற்றுணர்மாதேவி. (உ)

வாதித்தொன்றேடொன்றேழல்போன்முலைவந்துற்றும்
பேதைப்பெண்போற்காமமுளத்திற்பிறவாமற்
பாதிப்பெண்மேனியனெனுமின்பப்பதிதன்னைச்
சாதித்தெய்துஞ்சாதனமோடுதலைப்பட்டாள். (ந)

தன்னையறிந்திடையீடறமுக்கட்டலைவன்பாற்
பின்னமறும்படிமேவுபெரும்பருவப்பெண்ணைக்
கன்னனெடுஞ்சிலைமன்மதன்வேரிக்கணைபாயு
மன்னுமிளம்பருவத்தினளென்பர்மறைப்புற்றார். (ச

வண்டுபடாதலர்சண்பகமேயெனமாறாகிப்
பண்டாரனோடமர்செய்மதன்வண்டுபடாமேனி
கண்டிடுமொண்சுடரோயெனுமாறுகவின்பொங்க
வொண்டவனின்மலன்மாதமர்நாள்களினோர்நாளில். (ரு

(அமணனாகியகவுசிகராசன்பவனிவருதல்.)

வீரங்குறைவின்மும்மதவேழமிசைகொண்டு
தாருந்தோளும்பொங்கமதிக்குடைதன்மேலா
மாரன்கரிமேல்வந்தனனென்னமணிப்பொற்றே
ரூருந்தெருவிற்கவுசிகமன்னனுலாவந்தான். (சு

இயங்கடாங்கநெடுங்கடலென்னவெழுந்தார்ப்ப
வுயங்குமருங்குன்மடந்தையர்பாடியுடன்போத
வயங்களிவர்ந்திளமைந்தர்மருங்கினடுத்தேகப்
புயங்களலங்கலிலங்கவிசும்பிறைபோல்வந்தான். (எ

மானுநெடுங்கரிமீதுபுரந்தனில்வந்தானைக்
காணுமடந்தையரோதுமுணர்ந்திலர்காமத்தா
னாணுமிழந்தனர்தூசுமிழந்தனர்நன்றாகும்
பூணுமிழந்தனராவியிழந்திலர்போனார்கள். (அ

நல்லமதந்தானென்கவுளின்பானன்றுண்ணச்
செல்லுசுரும்பேவெங்கரியின்றாழ்செவியூடு
மெல்லநடந்தேபோவெனமெல்லவிளம்பென்று
சொல்லிமறங்கூர்வேலனகண்ணார்துயர்கின்றார். (க

(அரசன்மாதேவியம்மையைக்காண்டல்.)

கோதையர்மாலாலிவ்வகைநோவக்கொடிமாட
வீதியினூடுவருந்திறன்மன்னன்வினையில்லா
மாதவனருகுநின்மலனுக்கோர்மகளாகுங்
காதொடுகோதுங்கண்மடமாதைக்கண்டானே. (கo)

(அரசன்யானைமீதுபரவசமடைந்துபுகல்தல்.)

கண்டனனோவிலையோவெனுமுன்னங்கழைவாங்கிக்
கொண்டனன்வாளிசொரிந்தனனோடிக்கொடுமார
னுண்டிலையோவெனவாவிதளர்ந்தேயும்பன்மேல்
மண்டலமாளுமன்னனிருந்தான்வசமற்றே. (கக)

கொங்கைப்பாரத்தான்மலர்வாசங்கூடாம
லிங்கிப்பாரிற்போதுமலர்க்கணெழின்மாவோ
மங்கைக்கோலங்கொண்டுநிலத்தில்வருமின்னோ
வங்கைக்காந்தட்பொற்றொடியாரோவறியேனே. (கஉ)

வஞ்சிநடந்தேயென்னெதிர்வந்தேமயல்செய்தா
ணெஞ்சுதளர்ந்தேன்மாலில்விழுந்தேனிலைகாணே
னஞ்சலையென்றேயின்றணையாளேலனல்காணும்
பஞ்சுபடும்பாடங்கசனம்பாற்படுவேனே. (கங)

(அரசன்மாதேவியம்மையைத்தெரிதல்.)

என்னநினைந்தேமன்னவன்வெந்தீயிழுதாகி
முன்னர்மருங்கேநின்றவொருத்தன்முகநோக்கிப்
பொன்னெனவந்தவ்வாய்தலின்றுபுறப்பட்ட
கன்னியணங்கார்நீயறிகென்றான்காமுற்றே. (கச)

ஓடியறிந்தேயன்னவன்வந்தங்குரைசெய்ய
வாடுமருங்குன்மங்கையையின்னான்மகளென்று
நீடியவெந்துயர்மன்னனறிந்தேதந்தெறியாலுங்
கூடுவனிந்தவணங்கினையென்றுகுறித்தேகி. (கரு)

கோயிலின்மேவியிருந்துயர்ஞானக்குறிகூறுந்
தூயவராகியவாரியர்தாமுஞ்சுடர்செம்பொற்
சேயிழையாரும்வலிந்துறிலின்புசெயாவொன்று
வாயிலிறலணைவேனெனமன்னன்மனத்தெண்ணி. (கசு)

(மாதேவியம்மையைமனைவியராக்க அரசனால்விடுத்த தூதியர் நிருமலய்யருக்குப்புகல்தல்.)

வேறு.

தூதுவல்லநன்முதுக்குறைமாதரைத்துணிந்து
நீதிவல்லவனிருமலன்மகடனைநீவிர்
திதிலெம்மனைக்கிழத்தியாம்படியுரைசெய்து
போதுமின்களென்றேவினன்வியனிலம்புரப்பான். (கஎ)

ஐயவன்னதேசெய்குவமெனப்புகன்றகத்திற்
பையவந்துநன்னிருமலன்றிருமுகம்பார்த்து
வையமன்னவன்கருத்தினைவகுத்தனர்மறுத்துத்
துய்யமங்கைமீரொமக்கடாதிதுவெனச்சொன்னான். (கஅ)

வேந்தன்மாமனைநும்மகளாயினவ்வேந்தன்
சார்ந்தவாழ்வெலாநுமவெனவறிகிலீர்தானே
போந்தவோர்திருமகள்வரவினைப்புறம்போக்கு
மாந்தர்யாருளரொன்றுமங்கையர்சொலவகுப்பான். (கக)

இம்மைசேர்பயன்கருதியேதகாதவரிடத்திற்
கொம்மைவார்முலைமகட்கொடைநேர்ந்தவக்கொடியா
ரம்மையாழ்நிரயத்திடைவீழ்ந்தனராழுந்தித்
தம்மைநோக்குநரொருவருமின்றியேதளர்வார். (உ0)

தமக்கடாததுசெய்துயிர்வாழ்வதுதன்னிற்
சுமைக்கடாதமெய்விடுத்தலேநன்றெனச்சொல்வ
ரொமக்கடாததுபுகன்றனிர்மங்கைமீரிச்சொ
னுமக்கடாததென்றியம்பலுமங்கையர்நுவல்வார். (உக)

உறையில்வாளொடுமாவழங்குறுவனத்தோடி
மறவனோர்பொருடருகெனவிரத்தலைமானு
மிறைவன்வாழ்குடிதன்னிலொன்றொருபொருளிரத்த
லறவனாகியநீயிதையறிந்திலையந்தோ. (உஉ)

(நிருமலய்யர்தூதியரைமகளிடத்துய்த்தல்).

என்றுமாதரார்கூறலுநிருமலனெங்கண்
மன்றல்வார்குழல்பேதையோவல்லனும்மனத்தைச்
சென்றுகூறுமினவண்மனமிசைந்துரைசெய்யி
னன்றுபோமினென்றியம்பினனவர்மனநயந்து. (உ௩)

மங்கைபாலடைந்தறைகுவர்மதன்வலிமாய்க்
கொங்கைமாமுகிழ்ப்பூங்கொடிநீயருள்கூர்ந்தே
யெங்கள்கோமகனாருயிர்நிறுத்தினையென்னி
லங்கண்மாநிலத்துயிர்க்கெலாமன்னையாகுவையால். (௨௪)

(மாதேவியம்மைஓர்வினையத்தைக்கருதியிணங்கியது).

என்னவோதலுநிருமலனீன்றருளென்றாய்
மன்னான்மனைதுறக்குமோர்சூழ்ச்சியைமதித்துப்
பொன்னனீரரசெனக்கொருசூளினைப்பொருந்திப்
பன்னுமாயினீர்பணித்ததுநன்றெனப்பகர்ந்தாள். (௨௫)

(நூலாசிரியர்).

ஆதுசென்றவர்பொற்கொடிசொல்லியசொல்லாற்
காதல்கொண்டனனென்றுளந்தெரிந்துதாங்கருதி
மாதுநின்பெருங்கருணைசெய்வதற்கெங்கண்மன்னன்
யாதறைந்தனையதுசெயத்தக்கவனென்று. (௨௬)

உள்ளமார்வமோடேகியம்மடந்தையருரைப்ப
வள்ளலாகியமன்னவன்மனநனிமகிழ்ந்து
தெள்ளுமாரமுதனையவளிருந்துழிச்சென்றா
னெள்ளுகாமநோய்கொண்டவனென்செயவிசையான். ()

(அர்சன் அழகைநோக்கிப்புகல்தல்).

வல்லிகொங்கையைப்பொன்மலையென்னவேமதியா
னில்லுறுங்குடமாகவேயெண்ணினனுதலை
வில்லெனும்படிநினைத்தன்வெண்பிறையென்றான்
சொல்லுவன்றனக்ககப்படுமடந்தையாய்த்துணிந்து (௨௮)

(அரசன்வினாவும் மாதேவியம்மைவிடையும்).

அருள்செய்தென்னைநீயளித்திடுமதற்குநான்செய்வ
துரைசெய்நானதுசெய்வனென்றரசர்கோனுரைப்ப
வரைசெய்தோளினாயென்னைநீவலிந்துபுல்லாமைக் [ங்கி. ()
கொருசொலுண்மைசொல்லென்றனளொருபுடையொது

நூலாசிரியர்.

நின்கருத்திசைவாலன்றிநின்னையான்வலியே
னென்பதற்கொருசூளுரைக்குமுன்முகிலெழுந்த
மின்கொடிச்சிறுமருங்குலாய்கேளெனவெள்வேற்
புன்புகர்க்கருங்கடாக்களிற்றரசர்கோன்புகல்வான். (௩0)

அரசன்சபதம்புகல்தல்.

வேறு.

வந்தநல்விருந்திருப்பமனையினுற்றருந்துவானும்
பந்தியினுணவுவேறுபண்ணுபாதகனுந்தாயுந்
தந்தையுமுணவுண்ணாதசழக்கனுமுச்சிப்போதி
னொந்தவர்தமைநோக்காமனுகர்ந்திடுகொடியன்றானும். (௯௧)

நிந்தைசெய்யுணவினானுநிருமலன்பூசையின்றி
வெந்துணவருந்துவானுமறுத்தவூணுகர்விப்பானுந்
தந்தநல்வினையாற்செல்வஞ்சார்ந்தவர்தம்மைக்கண்டு
சிந்தனைபொறாதழுங்கித்தீர்வினுண்மகிழ்வான்றானும். (௯௨)

ஈன்றுணவிடாமலான்பால்கறந்துகொள்பவனுஞ்செய்த
நன்றிகொல்பவனுங்கோடிநடுநிலைதவறுவானுங்
கொன்றுயிர்பதைப்பநோக்குங்கொடியனும்போர்க்களத்திற்
றன்றலைவனைவிடுத்துச்சாய்ந்துபோமடமையானும். (௯௩)

அடைக்கலமெனவந்தானைப்புளித்திடாதகற்றுவானுங்
கொடுக்குதுமெனவுரைத்துக்கொடானுமொண்கொடைவிலக்கி
விடுக்குறுமவனும்பாவவினையிடத்துதவியாகி
நடக்குறுமவனுந்தேர்ந்துநட்டபின்வஞ்சிப்பானும். (௯௪)

குரவர்தம்முரைகடக்குங்கொடியனுந்துறந்துளார்தம்
வரவெதிர்கண்டெழாதமறவனுமறிந்தான்போன்று
கரவினிலருநூல்கற்குங்கயவனும்புதியராகி
யிரவினில்வந்தநல்லோர்க்கிடங்கொடாதகற்றுவானும். (௯௫)

முன்புகழ்ந்துரைத்துப்பின்னர்முறுவல்செய்திகழ்வான்றானுந்
தன்பெருங்கிளைநல்கூர்ந்துதளர்வுறவாழ்கின்றானு
மன்புகொண்டொருவன்வைத்தவரும்பொருள்கவர்கின்றானுந்
துன்புறுந்தொழில்செய்வித்துச்சொல்பொருளிலையென்பானும்.

கற்பழிமனைவியோடுகலந்திருப்பவனுமற்றோர்
பொற்புடைமனைவிதன்னைப்புணர்வதற்கெண்ணுவானுஞ்
சொற்பொருளுணர்த்தினானைத்தொழவுளநாணுவானும்
விற்பனவலாதவிற்றுமெய்வளர்த்தழிகுவானும். (௯௭)

நலமலிவயலிலாற்றினங்தனத்தாலயத்திற்
கலமலமொழிப்போன்றானுந்தனிவழிவிலக்குவானும்
விலைமொழிபொய்த்துவிற்கும்வெய்யவாணிகனுந்தாழ்ந்த
குலமிலிதன்குற்றேவல்கூலிகொண்டியற்றுவானும். (கூஅ)

உறவுசெய்தறிந்தசொல்லையுவர்த்துழிக்கூறுவானும்
பிறர்பிழைதனையேநாடிப்பிறரொடுபேசுவானு
முறைவழுவுறுகொடுஞ்சொன்முனிவிடைமொழிகுவானு
மறிவழிமனைவிசொல்லின்வழிநிற்குமறிவிலானும். (கூகூ)

கலந்தவர்தமைப்பிரித்துக்கலகங்கண்டிடவல்லானும்
புலந்தருநூலினில்லாப்பொருளினைக்கூறுவானு
நலந்தனையழுக்காறெய்திநகைத்திகழ்கிற்போன்றானு
மெலிந்தவரிடத்துமிக்கவெகுளியைப்பெருக்குவானும். (சுo)

புண்ணியம்பிறர்பொருட்குப்புரிபவன்றானுமிந்த
மண்ணிடையின்பத்திற்காமறுமைசெய்தொழில்விடுக்குந்
தண்ணியவறிவிலானுந்தவத்தரையிகழ்கிற்பானும்
பண்ணியவினையிலென்றும்பாவமேபயில்கின்றானும். (சுக)

(நூலாசிரியர்.)

ஆவனுணுண்மைநீயாதனைறந்தனையதுசெய்தன்றி
மேவுவேறுழியினென்றுவேள்விரும்பழகன்கூறக்
காவிநேர்விழிமாதேவிகருத்திசைந்தற்றேயாயிற்
பாவம்வாவென்றுசொன்னாள்புரவலனுவகைபூத்தான். (சுஉ)

கோயிலின்முன்னர்சென்றான்கொற்றவன்சிவிகையேற்றி
யாயிழைமடந்தைநல்லாரருகுசூழ்வுற்றுச்செல்லப்
போயினளரசர்கோமான்புக்குழிப்புக்காளொள்வேற்
சேயரிநெடுங்கட்செவ்வாய்த்திலகவாணுதன்மாதேவி. (சுகூ)

(அரசன்காமமிகுதியால்மனங்கனைந்துரைத்தல்.)

மடந்தையைத்தனிக்கண்டங்கேமருவியவரக்கேபோல
வுடைந்துநெக்குருகியாற்றாவுள்ளமோடிளம்பூங்கொம்பே
கடந்திடற்கரியகாமக்கடல்கடந்தேறக்கொங்கைக்
குடந்தரத்திருவுளத்திற்கோடியென்றரசிறைஞ்ச. (சுச)

(மாதேவியம்மைநகைத்துப்புகல்தல்.)

காவலன்காமமிக்ககழிபடர்கிளவிகண்டு
பாவைபுன்முறுவல்செய்துபண்பெனுந்தொடரால்யாப்புண்
டோவல்செய்யாதுநிற்குமொருகளிறனையாயான்சொ
லேவல்செய்திட்டபின்னரொன்றொடுபேசுகென்றாள். (௪௫)

(அரசன்தான்செய்யும்பணியைவினவமாதேயம்மைபுகல்தல்.)

ஏதுநான்செய்வதன்னதியற்றுவனறைதியென்ன
வோதினனரசனேதவொண்டொடியயன்மாறேடுஞ்
சோதிமாசிவலிங்கத்தைத்தூயையாய்க்கரபீடத்திற்
போதினாலருச்சித்தென்னைப்பொருந்துதிபின்னரென்றாள்.

(அரசன்சிவபூசைக்கிணங்காமையைநோக்கிமாதேவியம்மை
மறுத்தல்.)

எல்லையில்காமம்பொங்கவிளமுலைஞெமுங்கத்தோளாற்
புல்லுவனென்றெழுந்தபுரவலன்றனைத்தடுத்துச்
சொல்லியதன்னமன்னாள்சுரத்துணீர்முகந்துவாயிற்
செல்லுமொண்கரத்தையோடிச்சென்றுபற்றுதலையொக்கும். ( )

(நூலாசிரியர்.)

மூகையிடைமுருகுண்டாயின்முளையிடைவிளைவுண்டாயின்
மகவிடைமதனவின்பம்வருவதுண்டாயிற்சைவப்
பகையொடுமருவிநின்றபார்த்திபன்றனதுளத்தி
னுவிடையமலற்போற்றுமொழுக்கமும்வந்துநண்ணும். (௪௮)

(அரசனுமாதேவியம்மையும்மதவழிநிற்றல்.)

செப்புறுஞ்சூணிணைந்துதீண்டிலனரசனின்று
முப்புரஞ்சிறுமுங்கண்முதல்வன்பூசனைதான்யாங்க
ளெப்போழுதுஞ்செய்தக்கதன்றெனாவிணையிலாநின்
றுப்புறுதோளுய்யாங்கடொடுவதன்றெனப்புகன்றாள். (௪௯)

(மாதேவியம்மைதுறவடைந்தமை).

மட்டவிழ்குழன்மடந்தைவாயுமைகையும்வாயுங்
கட்டியதெனவடக்கிக்காமமிந்தனமீறிப்போற்
கெட்டிடவறிதிருந்தான்கிளர்மணித்தூண்செய்தோளா
னெட்டிலையயில்வேற்கண்ணணித்தனள்பேர்கவெண்ணி. (௫௦)

றவெனுமரசுநெஞ்சத்தொன்னகர்கொளவவாவா
றைவனதாணையெல்லாமிரிதல்போற்பூண்கள்யரவு
றுவையுமகற்றியோதியவிழ்த்துவார்மைக்குழம்பின்
றைவுறுமணிப்பொற்பாவைபோலுடன்மறையவிட்டாள். ( )

ருளடைந்தனள்கொலென்றுமருண்டுமன்னவனிருப்பத்
தருளடைந்தங்கைகொண்டசிவலிங்கத்தொழினைந்த
பாருளடைந்தெனமகிழ்ச்சிபொங்கமன்னவனைநீங்கி
ருளடைந்தொழுகுகண்ணுளணிமறுகூடுசென்றாள். (ருஉ)

(ஸ்ரீதேவியம்மைபிதாமாதாகளுக்குத்தன்கருத்துணர்த்தல்).

புன்னையும்பிதாவுங்கேளாவருமட்கடுத்ததென்னென்
வன்னிவந்தழுங்கநீவிரும்மகளென்றுமாழ்கி
பின்னல்கொண்டிரங்கன்மின்போமென்னைநானறியத்தேடித்
ன்னிருங்கருணைசெய்யுஞ்சற்குரவனைச்சார்கிற்பேன். (ருங)

(நூலாசிரியர்).

ன்றவளவரைநோக்காதேதிவர்போலகன்று
சென்றனணிருமலப்பேர்ச்செல்வனுஞ்சுமதிதானு
ன்றிவணினைந்ததென்றுநம்முடைமரபிற்கெல்லா
ன்றிடும்புகழென்றெண்ணிநிறுவினர்தங்களுமம். (ருச)

(கண்டோரிரங்கல்).

ண்டவரெல்லாநெஞ்சங்கரைந்துகக்கண்ணீர்மல்கத்
திண்டிரலரசன்பின்னர்ச்சிவிகையூர்ந்தலர்பூஞ்சோயி [லங்
லொண்டிருமகள்போற்சென்றவொண்டொடியிப்பேய்க்கோ
கொண்டிவண்போகாநின்றகொள்கையேதறியேமென்பார். ( )

ங்கையையிவண்கண்டேம்வயிறெரிதவழநின்றே
திங்கிவடன்னையீன்றாளொன்படுவாரோவென்பார்
ங்கலவடிவங்கண்டுமகிழ்ந்தகண்ணிதுவுங்கண்டு
பொங்குறுதுயரங்கூறப்புரிந்ததெப்பாவமென்பார். (ருசு)

(நூலாசிரியர்).

இன்னணநகரமெல்லாமிரங்கமாதேவியம்மை
கன்னலுமமுதுந்தேனுங்கைப்பப்பேரின்பநல்குந்
தன்னிகர்குருகுகேசன்றன்னையேதேடிச்சென்றாண்
மென்னிழல்விரும்பிமிக்கவெயில்சுடச்செல்வார்போல. (ருஎ)

அடவிகடொறுமடைந்துமடுக்கல்கடொறுமிவர்ந்துங்
கடிநகர்தொறும்புகுந்துங்காமனைவென்றவல்லி
மடிவருமனத்திலன்புவளர்தரக்கருணையாலெங்
குடிமுழுதடிமைகொள்ளுங்குரவனைத்தேடுகின்றாள். (ருஅ)

பத்தாவது-மாதேவியம்மைதுறவுகதி-முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்-ருகூ௦.

பதினோராவது
கொக்கிதேவர்கதி.

—:o:—

அருள்செயுமல்லமனகிமிடப்பெயர்க்
குரவனைமெய்யொடுகலந்துகொண்டுதான்
பரவுறுமடியர்தம்பவந்துறந்துபோய்த்
திரிதருநிலையினைத்தெரிந்துசெப்புவாம். (க)

(அல்லமன் அடியார்களை நோக்கிசெல்லுதல்).

சீர்நிலையல்லமதேவன்சூல்கொளுங்
கார்நினைமயிலெனக்கருதித்தன்னையே
பார்நிலமிசையமர்பத்தர்தம்மையா
ளோர்நினைவொடுநடந்துலாவுநாளினே. (உ)

ஒன்றொருநாளொருதிசையினோங்கருட்
குன்றனையானொருகோலங்கொண்டுதான்
சென்றனனவனெதிர்சிறந்துதோன்றிற்று
மன்றன்மென்மலரிளவனமொன்றுயிடை. (ஙூ)

சிறுபொழுதைந்தினுந்திரிவிலாதபே
ரறுபொழுதினுமிதழவிழ்ந்துதேன்சொரி
நறுமலர்நிறையுமந்நந்தனத்தினைப்
பெறின்மகபதிவளம்பெறவுவந்திடார். (ச)

படிமிசைதவம்பலபயின்றுநொந்தவர்
வடதிசைக்கயிலையின்மருவவேண்டலக்
கடிமலர்ப்பொழின்மணங்கலந்ததென்றல்வந்
துடன்மிசைதவழ்தரலொன்றுமுன்னியே. (ரு)

கண்ணுறுமலர்பலகண்டுகொண்டுபோ
யுண்ணுறுநறுமதுகொளவுழன்றிடு
மெண்ணறுமளியினமிரையுந்தன்மையாற்
றண்ணுறுநந்தனம்வண்டின்சந்தையே. (சு)

நறுமலர்நிறையுமந்நந்தனத்தினைக்
குறைவறவளிப்பவன்கொக்கி தேவனென்
றறைதருபெயரினனனையனுயிடைத்
திறமுறுசெயலினைச்செய்துநின்றனன். (எ)

(அல்லமன்நந்தனத்திற்கொக்கிதேவரைக்கண்டுவணங்கல்).

நின்றவன்றனையருணினைந்தநெஞ்சொடு
சென்றநம்மல்லமதேவன்கண்டிவன்
புன்றொழில்விடவரும்பொருளுணர்த்துவ
லென்றருகடந்தையசரணமென்றனன். (அ)

(கொக்கிதேவர் அல்லமனைவணங்கிவினவல்).

தானெதிர்நிமலனைச்சரணெனத்தொழாத்
தேனலர்வனத்தனின்செயலியாதுநின்
மேனியின்பெயபொதுவிளம்புகென்றனு
ஞானநல்விளக்கனனவிறன்மேயினன். (கூ)

(அல்லமன் தன்னுண்மைபுகல்தல்).

பத்தர்தம்மனைதொறும்பத்திப்பிச்சைகொண
டெத்திறவினையுமின்றிருப்பனல்லம
னுத்தமவென்பெயர்பெயருனக்கெனென்
றத்தனும்வினவத்தன்பெயரறைந்தவன். (கo)

(கொக்கிதேவர் அல்லமனைப்புகல்தல்).

அருங்குருலிங்கசங்கமத்திற்காகமெய்
வருந்துறுதொழிலறவறிதிருப்பவ
னருந்துறுபிணமெனவுறையுமாற்றநீ
தெரிந்திலையோவெனச்செப்பன்மேயினர். (கக)

வேறு.

எய்தற்கரியயாக்கைதனக்கெய்திற்றென்றாலதுகொண்டு
செய்தற்கரியவறங்கள்பலசெய்துதுயர்கூர்பிறவியினின் [திற்
றய்தற்கொருமைபெறவெண்ணுதுழல்வோனுடம்புபொற்கலத்
தெய்தற்குரியபால்கமரிற்பெய்தகொக்குமென்பரால். (கஉ)

மின்போலழியுமுடல்கொடுநல்வினைசெய்தழியாவுடம்பெய்தி
யின்போடமர்தலாயிருப்பயாக்கைவருந்துமென்றெண்ணி
யன்பொடறஞ்செய்திளையாமலருந்திவாளாவிருக்குமவன்
றன்போன்மருளரிலையென்றான்றண்பூம்பொழில்வைத்தளிக்
கின்றான். (௧௩)

(அல்லமன்சிரித்துகொக்கிதேவர்க்குஞானோபதேசஞ்செய்தல்.)

உரைத்தமொழியையல்லமப்பேருடையான்கேட்டுக்கைகுலைத்
துச்,சிரித்துவினைநல்லனசெய்துசிதையாவின்பம்பெறுவானேல்
வருத்தலுறுமும்மலங்களினோர்மலமாகியவாணவத்தாலும்
பொருத்தமுறுபேரின்பநாம்புணரலாமென்றியம்பியே. (௧௪)

தான்செய்வினையாலோருடம்பிற்சாருமின்பமென்றனையவ்
வூன்செயுடலமொழியவுடனொழியுமம்மெய்யழியாமல்
வான்செய்பதத்திலிருக்குமெனின்மாயைதந்ததன்றாகுங், கான்
செய்மலர்நந்தனஞ்செய்துகருவைத்துடைப்பவெண்ணுவோய்.

இன்பநனிசெய்நல்வினையினிறப்பினிறப்பவுடம்பினிடைத்
துன்பமதுசெய்தீயவினைதோன்றுமத்தீவினைமாய்வின்
முன்புசெயுநல்வினைவருமிம்முறையாலிரண்டுமாறிவரு
மென்பவுலகிலொண்பகலுமிரவுமாறிவருதல்போல். (௧௬)

புறத்துக்கருமம்பலசெய்துபொருட்பயனைபயகழ்ந்திட்டெலிபிடித்தா
கிறப்பச்சிறியவிண்ணினின்பமெய்துமவனோநோவாமின் [ங்
மறுத்துச்செயல்களனைத்தினையும்வாளாவிருந்துபேரின்பம்
பெறத்தக்கவனேமருளன்யார்பேசுகென்றானெம்பெருமான்.)

பொறியிற்புறத்துமனஞ்செல்லிற்புலனேதோன்றியிடுமகத்திற்
செறியக்கரணம்பராநந்தசிவமேதோன்றுஞ்சிவந்தோன்ற
வறிவிற்பரந்தவிடயமயமாகுமுலகந்தோன்றாமற்
பிறவித்துயரக்கடல்கடந்துபேரின்பஞ்சார்குவனொன்றே. (௧௮)

கண்ணுற்காணக்காட்டியிவன்கருத்தைத்திருத்தவேமென்ன
வெண்ணக்கருணைக்கடலனையானிவணியகழ்தியென்றுரைப்ப
கண்ணப்பெருமனென்றென்றுநவின்றநிலத்தையகழ்கின்றான்
பண்ணுற்சிறந்தபொறிவண்டுபாடுமலர்ப்பூம்பொழிலுடையான்.

(கொக்கிதேவர்அநிமிடனைக்காண்டல்)

தொடலுஞ்செம்பொற்சிகரமொன்றுதோன்றச்செய்யுட்பொ
ர்போலக், கடிதினகழ்ந்துபுகுந்ததனுட்கண்டார்நிலத்தையக
திட்டு, மிடியன்கண்டபொருள்போலவிடையம்புறத்துக்கா
மல், வடிவஞ்சிறிதுமசையாமல்வசமற்றிருக்கும்யோகியை
. (௨௦)

யிற்சிவலிங்கத்தின்மேற்கண்கள்வைத்திட்டெலும்பல்லான்
ய்யிற்றசையொன்றின்றியேமேவும்புனிதன்றனைநோக்கிச்
ய்யச்செயலிலாதசெயற்சிவயோகியைக்கண்டனையோவென்
யத்தடைந்தவவனறியவறிவித்துயரல்லமதேவன். (௨௧)

(கொக்கிதேவர்அல்லமனைக்குருவாகவடையநினைத்தல்.)

லில்விழுந்து துயர்பவர்க்குக்கலமொன்றருகுவந்ததெனக்
டலில்பரமகுருவெனக்குக்கிடைத்ததாவாவற்புதமென்
லம்விதிர்ப்பக்கண்கணீரொழுகவுருகித்தொழுதனனல்
லின்மரபிற்குருசீடவிதியைவிளக்கவுளங்கொண்டு. (௨௨)

(அநிமிடன்முத்தியும்-அல்லமன்சிவலிங்கம்பெற்றமையும்.)

ந்தங்கண்டவிரும்புபோற்கண்டபொழுதேயநிமிடன்ற
னந்துஞ்செங்கைச்சிவலிங்கமெங்கள்பெருமானங்கைமலர்
பாந்தங்கிருந்தததுபொழுதிற்புனிதன்சிவகலைதானுஞ்
ர்ந்தங்கிருந்தசிவலிங்கந்தன்னோடவன்பாற்சார்ந்ததால். (௨௩)

(நூலாசிரியர்.)

துபரமசிவலிங்கமருவப்பெறுமல்லமன்றனையு
தவிமலலிங்கமுடனடைந்தஞானக்குரவனையுங்
தமலர்நல்வனமுடையான்கண்டுமகிழ்வுற்றிவர்பெருமை
தமறைதேர்நான்முகனுஞ்சாற்றற்கரிதென்றறைகுவான். ()

(கொக்கிதேவர்அல்லமனைப்புகழ்ந்துசரியைத்தொழிலைவிட்டு
ஞானநிலைநின்றுபுகல்தல்.)

ன்னுற்கண்டேன்சிவலிங்கநிஷ்டைஞானயோகிதனை
ன்னுட்கருமமனைத்துமினிமுடித்தேன்ஞானநிலைநின்றே
ன்னுற்செய்யப்படுமுதவிக்குதவிவேறுநெடுந்தகா
பன்னுற்செய்வதொன்றுளதோவெழிலிக்குதவியார்செய்வார்.

ஐயநின்னையுநின்கரத்தினடைந்தசிவலிங்கத்தினையும்
பொய்யில்குரவன்றனையுமொருபொருளென்றறிந்தேனின்றெ
செய்யகமலத்திருவடியிற்சென்றுதொழுதல்லமநாம [ன்று
மெய்யனெதிர்நின்றன்பினால்விளம்புமவனங்காவலனன்றே. ()

என்னையறிவித்ததுபோலிவ்விஷ்டலிங்கமகம்புறமு
மன்னியிருக்குநெறியினைநின்மலர்த்தாள்பரவுமடியார்க்குப்
பன்னியுணர்த்திச்சரமாகிப்பாரிற்சரிப்பாயெனத்தொழுதான்
றன்னினிலத்தினரெல்லாந்தகும்பேரின்பம்பெறநினைந்தான். ()

(அல்லமன்கொக்கிதேவரைத்தழுவிக்கிருபைசெய்தல்.)

கொக்கிதேவனிரந்தமொழிகொண்டுகிளரல்லமதேவன்
றக்கபெரியோர்தமக்கியல்புதாம்பெற்றுள்ளபேறெல்லா
மிக்கவுலகம்பெறுகவெனவேண்டிக்கோடலெனப்புகழ்ந்து
செக்கர்மலர்ப்பூங்கைகளாற்றீண்டித்தழுவியருள்செய்தான். ()

(நூலாசிரியர்.)

அங்கைச்சிவலிங்கத்தினிடையமைத்தநோக்குநெஞ்சகமுந்
தங்கச்சிவயோகத்தினையேசார்ந்தங்கிருந்தானேவியம்போன்
மங்கைக்கிடந்தந்தருளினேன்மலர்த்தாட்கிடுபூவனமாக்கிப் [ன்.
பொங்கப்புரந்ததவத்தான்மெய்ப்பொருளாசிரியர்கண்ணுற்ற

அடியர்வேண்டிற்றேபுரியுமல்லமப்பேரெம்பெருமா
னெடியவிழிகளருள்சுரப்பநிமலலிங்கங்கரத்தேந்திப்
படியிலரியதவஞ்செய்யும்பத்தருள்ளீங்களிகூர
வடியவிளமாத்தழைப்பவருமந்தாநிலம்போற்சரிக்கின்றான். ()

பதினோராவது-கொக்கிதேவர்கதி-முற்றிற்று.

ஆக-திருவிருத்தம்-கூஉ0.

பன்னிரண்டாவது

முத்தாயியம்மைகதி.

கண்டிலேனசகண்ணனையென்றஞர்
கொண்டுவாடுங்கொடியிடையாயெர்
விண்டுபோகவிரைந்துவந்தல்லமன்
பண்டுகூறும்பரிசுவிளம்புவாம். (க)

பொடியணிந்தெழில்பொங்குறுமல்லம
னடியர்தங்களகத்திற்றுயரினை
யுடையிழந்தவொருவன்கரமெனக்
கடிதடைந்துகளைந்தருள்செய்யுநாள். (௨)

அசகணன்முத்தியடைந்தமைநோக்காது
உடன்பிறந்தாள்வருந்துதல்.

மறைத்திருந்தமலிசிவபத்தியைப்
புறத்தறிந்தபொழுதேயுடம்பினை
வெறுத்தகன்றுவெளியுருவாயினு
னறுத்தபந்தவசகணனென்பவே. (௩)

அறைந்ததூயவனங்கவுபாதிபோய்
நிறைந்தநீர்மைநினைந்திலள்போயுயி
ரிறந்துபோயினனென்னத்தளர்ந்துடன்
பிறந்தமாதுபெரிதுளமாழ்கியே. (௪)

(அல்லமனைமுத்தாயியம்மைகண்டழுதல்).

புலம்பிநைந்திருக்கின்றவப்போதினி
லிலிங்கமுங்கரமுந்திகழ்வெய்துற
நலங்கொளல்லமணண்ணினனண்ணலுங்
கலங்கிநின்றவக்காரிகைகண்டனள். (௫)

கண்டபோதசகண்ணனைக்காண்கிலாள்
கொண்டபீழைகுறையவழுதடிப்
புண்டரீகப்புதுமலர்வீழ்ந்துகண்
மண்டுநீருகவாய்விட்டரற்றினாள். (௬)

பாவியேன்முகம்பார்க்கவொண்ணுதென
வாவியாமசகண்ணனகன்றுசெய்
நோவெலாமிவனூக்கவருளினன்
மேவினுயெனமீண்டும்வணங்கினாள். (௭)

முத்தாயியம்மைக்கு அல்லமன் அசகண்ணன்றன்மையையறிவித்தல்.

வணங்குமாதின்மலர்முகநோக்கியே
யணங்கனாய்நல்லசகணன்றன்மையை
யுணர்ந்திடாமலுளைதலுணர்வுளார்க்
கிணங்குறாதெதன்றெந்தையியம்புவான். (௮)

அழிவிலானையழிந்தனனென்றுநீ
விழியினூன்மிகுவெள்ளம்பெருக்கினை
கழிவிலாதவாகாயங்கழிந்ததென்
றொழிவிலாமலுளமெலிவார்கள்போல். (கூ)

சச்சிதானந்தசங்கரனாகவே
யச்சநீங்குபுதன்னையறிந்தவன்
றுச்சமாந்துயர்தோன்மலியாக்கையை
யிச்சியானதையானெனவெண்ணியே. (க0)

ஒண்டனாக்கனொழிவிலருளுருக்
கொண்டடுத்தகுருவருளாற்றனைக்
கண்டமெய்த்தவன்காயந்தனையன
முண்டநெட்டிலையொப்பவிடுப்பனால். (கக)

படியில்வந்தபரமகுரவனாற்
றடையறும்படிதன்னையறிந்தவ
னுடல்விடும்பொழுதொன்றொருமண்மயக்
கடமுடைந்தவர்காயநிகர்ப்பனால். (கஉ)

பந்தபாசமுழுதும்பரிந்திட
நந்துமோர்சிவஞானிநரர்வினை
சிந்துமாறுசெறிந்தவுடம்புதான்
வெந்ததூசின்விழியெதிர்தோன்றுமே (கங)

யாவுமாகியிருக்குஞ்சிவத்தொடு
மேவுஞானவிழியுடையான்றனக்
கோவுமாறிலுறவுபகையெனும்
பாவமோவிலையென்றறிபாவையே. (கச)

யாக்கைதாமென்றிருந்தழிகின்றவ
ருக்கிலாவறிவாகியுடம்பொடு
தாக்கிலாதவர்தம்மையுந்தாமென
நோக்குவாரவருண்மையைநோக்குறார். (கரு)

கூத்தனுடைகக்கோல்நடிப்பினைப்
பார்த்துவாய்மையென்றெண்ணிலர்பாருளா
ரோத்துஞானிதன்யாக்கைநடிப்பினை
*யோர்த்துமாதவருண்மையென்றுன்னுறார் (கசு)

---

* ஓர்ந்து என்பது ஓர்த்து எனவலித்தல் விகாரம்பெற்றது.

அறிந்திடாமலசகணன்றன்மையை
யிறந்துளானென்றிரங்கினையன்னை நீ
மறந்திடாயிம்மதியென்றணல்சொல
நிறைந்தஞானமுத்தாயிநிகழ்த்துவாள். (௧௭)

(முத்தாயியம்மையல்லமனைப்புகழ்ந்துபுகல்தல்).

அரவின்காலரவன்றியறிபவர்
தரையினில்லையசகணன்றன்னை நீ
தெரியினன்றிச்சிறியளறிவலோ
பெருமயான்செய்பிழைபொறுப்பாயென்று (௧௮)

வேறு.

பங்கனிருந்தபதிக்கருள்செய்து
கங்கையடைந்தகணக்கெனவென்பா
லிங்குறவந்தனையெங்குடியுள்ளார்
தங்கடவந்தருதன்மையினென்று. (௧௯)

வந்தனைசெய்துவழுத்திமுனின்று
பந்தமகன்றபதம்பெறும்வண்ண
மெந்தையியம்பியெனக்கருள்செய்யென்
றந்தமடந்தையறைந்தனளன்றே. (௨0)

அல்லமன்முத்தாயியம்மையைப்புகழ்ந்துஉபதேசஞ்செய்தமை.)

தேசிகனல்லமதேவன்மகிழ்ந்து
பாசமகன்றுபரம்பொருள்காணு
நேசமடைந்தனைநின்னைநிகர்ப்பார்
காசினியின்மிசைகண்டிலமென்று. (௨௧)

பிறப்பொருகோடிபிறந்துபிறந்து
புறக்கருமங்கள்புரிந்திடினும்போய்
மறப்புறுமாணவவல்லிருளின்றிச்
சிறப்புறுமுத்திசெறிந்திடுவாரோ. (௨௨)

மரிப்பொடுதிப்புமறிக்குதுமென்று
கருத்தைவெளிக்கருமத்தின்விடுத்து
விரிக்குதனெய்யைவிடுத்தெரிகின்ற
நெருப்பையவிப்பநினைப்பதையொக்கும். (௨௩)

மட்டறவோடுமனத்தைநிறுத்திக்
கட்டுதல்வீடுவிடுத்திடல்கட்டென்
றொட்டியபண்பினுரைத்தலமப்பேர்ச்
சிட்டனவட்கருள்செய்தனனன்றே. (௨௪)

(நூலாசிரியர்.)

தத்துவமுற்றுமயக்குவதள்ளி
மெய்த்ததனைப்பெறவேறுகொடுத்தான்
பொய்த்துறுகுப்பைகிளைத்தொளிபொங்கு
முத்தையளித்தெனமுத்தைதனக்கு. (௨௫)

(முத்தாயியம்மைஅல்லமனைவணங்கிச்சிதம்பரஞ்சென்றமை).

வீடுவிரும்பிவெறுத்திலன்மெய்யைத்
தாடருமொண்குரவன்றனையெங்கு
நாடியுழன்றிலனுனயவென்னைத்
தேடியடைந்தருள்செய்தனையென்று. (௨௬)

அல்லமனென்னுமருட்குரவன்றாள்
புல்லிவணங்குபுபொற்கொடியன்னாள்
செல்லலகன்றுசிதம்பரமெய்தி
யெல்லையிலின்பொடிருந்தனளம்மா. (௨௭)

பன்னிரண்டாவது-முத்தாயியம்மைகதி முற்றிற்று.

ஆக-திருவிருத்தம் ௬௪௭.

பதின்மூன்றாவது.

சித்தராமையர்கதி.

காமருசித்த-ராமனிடத்திற்
போமணல்சொற்ற-சீர்மையுரைப்பாம். (௧)

செல்லல்களைந்து-நல்லறிவின்பஞ்
சொல்லுவனென்னு-மல்லமனென்பான். (௨)

(அல்லமன்சொன்னலரிபுரமடைந்துசித்தராமனையிகழ்தல்).

கருமயோகமுங்-கிரியையாவையும்
மருவிராமன்வாழ்-புரியைமேவினன். (௩)

வாவியாலயங்-காவிராமனு
சேவலாளர்செய்-தோவிலாமையை. (ச)

பார்த்தருளண்ணன்-மூத்தவிராமன்
வார்த்தையறிந்த-கூத்தினனென்றே. (ரு)

பேரறிவன்னுன்-சாரவிருந்த
வூரினுமில்லென்-ருரவிகழ்ந்தே. (சு)

இல்லமகன்றிவ்-வல்லலடைந்தா
னல்லபசும்பொன்-வல்லியுவந்தான். (எ)

என்றுநினைந்து-நன்றுறவாவி
யொன்றகழ்வார்பாற்-சென்றிதுசொல்வான். (அ)

வேறு.

ட்டராமனுளத்தினி-லிட்டம்யாதுகொலித்தொழின்
ட்டிலாமன்முயன்றனன்-கொட்டிவீழுமிகுத்தல்போல். [மை

ழற்கிறைப்பவிடுத்தல்போற்-றொழிற்குளெய்த்துறுதொழினு
மைழக்கவிட்டதெனென்றிட-ரொழிக்கலுற்றவனேதினன். ()

(நூலாசிரியர்.)

ந்தனேதியதாழ்மொழி-காய்ந்தவேலிருகாதினும்
பாந்தபோன்றுபுகுந்தன-மீந்தராகுலமன்னினர். (கக)

சித்தராமர்ஏவலரும்அல்லமனும்வாய்வலிகூறிப்பூசல்புரிதல்.)

றமழித்தனையன்றியு-நெறியறக்குருநிந்தனை
பறவுரைத்தனைவித்தவென்-றுறவுறுத்தனரொட்டலர். (கஉ)

ட்டனென்றனையும்பருஞ்-சிட்டனென்றுகொள்சித்தனைத்
ட்டவென்றுசுளித்தனர்-வெட்டிருந்தடமேவினோர். (கங)

வேறு.

மெய்த்தடமகழ்பவர்வினையையன்றியே
சித்தர்தஞ்செயலொருசிறிதுமின்மையான்
மத்தர்நுங்குரவனைமண்ணினும்மினு
மூத்தமவொட்டனென்றுரைத்துமென்றனன். (கச)

நிகழ்ந்துலகிடைநிலைநிற்குநல்லற
முகிந்துசெய்பவன்றனையும்பனேயெனப்
புகழ்ந்தவர்புண்ணியர்பொருமையானிழித்
திகழ்ந்தவர்நரகமொன்றிசைப்பர்நல்லவர். (கரு)

மறவினையுடையமாமாற்றித்தூயநல்
லறவினையுடையமாயறிந்திட்டன்னரோ
டுறவினையடைந்திலையொப்பக்கண்டறத்
துறவினையுளையெனவொட்டர்சொல்லினர். (கசு)

ஓங்கிருவினைகளுமொப்பக்கண்டவர்
தாங்களென்றனையொருதமரிற்பேணுவ
ராங்கவையிரண்டையுமடைந்துபோயுழ
னீங்களென்றனையுணர்நெறியிலீரொன்றன். (கஎ)

எனக்கறவினையுமிலென்றுகூறிஞ
யுனக்கொருகதியிலென்றுண்மைகூறியே
சினத்தனர்நிலனகழ்சிறியர்யாவருந்
தனக்கிணைதானெனுந்தம்பிரானையே. (கஅ)

முற்றியகல்வியின்மூடர்நீவிர்நுங்
கற்றறிமூடனைக்கறைமினன்னவ
னுற்றனனெனிலவனுணர்வுஞ்சொல்லிஞ
லிற்றெனவுணர்வமென்றெந்தைகூறினன். (கக)

சேடனும்புகழ்வுறுஞ்சித்தராமனை
மூடனென்றுரைத்தவம்மொருகயந்தொடாத்
தோடருங்கொட்டினேர்சீற்றத்துப்பெனு
நீடுவெந்தழல்சொரிநெய்நிகர்த்ததால். (உ0)

இறுக்கினரழுக்குடையெயிறுமென்றன
ருறுக்கினரதிர்த்தனருயிர்த்துமீசையை
முறுக்கினர்நகைத்தனர்முருட்டுக்கைகளாற்
பெறுக்கினர்சிலைகளைப்பெருஞ்சினத்தராய், (உக)

நங்குரவனையிகழ்நயமிலான்றனை
யிங்கொருசிலையினலெறிந்துகொல்லுதல்
பொங்குறுமறமொடுபுகழுமாகுமென்
றெங்குரவனையவரெதிர்ந்துசூழ்ந்தனர். (உஉ)

கட்டுமினடிமினுங்கரத்திற்கொட்டினுல்
வெட்டுமினிந்தைசொல்வாயின்வெண்பலைத்
தட்டுமினெறிமின்வன்றலைகுமைந்திடக்
குண்டுமினெனவுளங்கொதித்துக்கூடினூர். (உந)

(நூலாசிரியர்.)

என்மனவிருளறவெழுந்தவல்லமன்
மின்மலிவுறுதிருமேனிமீதிடிச்
சொன்மலியொட்டலர்சூழ்ந்துகொண்டுவென்
கன்மழைசொரிந்தனர்கைசலிப்பவே. (உச)

சாக்கியனொறிதனிக்கலன்றிமெய்
நோக்கிலர்தாமொருநூறுகோடிகன்
மீக்கிளர்சோதிதன்மீதுவீசினும்
தாக்குறுமோவவைதாக்குருவரோ. (உரு)

கொடியவரெறிந்தகல்குவியக்குன்றென
முடிமிசைநின்றனன்முத்தனல்லமன்
புடவியினுடனிழல்புதைப்பவந்நிழல்
கடிதினின்மீமிசைகாணுந்தன்மைபோல். (உசு)

(இச்செயலினைக்கண்டோர்அல்லமனைவியப்புறுதல்.)

ஒறுப்பவனிழிந்தவனொருவன்செய்தநோய்
பொறுப்பவனடுவுளன்பொறுக்குநெஞ்சமு
மறப்பவனுயர்ந்தவனென்றுவாய்மையாற்
சிறப்பவரிம்முறைசெப்புவாரரோ. (உஎ)

தீங்கினையெதிர்நின்றுசெய்தபோதினே
தாங்கிலன்முனிவினைமறந்துதாமரைத்
தேங்கமழ்மலரொனமுகஞ்சிறப்புறீஇ
யிங்குநின்றிடுமிவன்யாண்டுளான்கொலோ. (உஅ)

மலர்மிசைவேதனேமலர்க்கண்மாயனே
பலர்புகழ்மழவிடைப்பாகனேவெனி
லலனிவன்பிழைசெயுமவ்ரிடத்தினு
நலனுளனென்றுகண்டவர்நவின்றனர். (உகூ)

(நூலாசிரியர்.)

கல்லெறிப்டாமையைக்கண்டவொட்டலர்
சொல்லுறினிவனொருசூழ்ச்சிமந்திரம்
வல்லவனிவன்றனைவலிந்துபற்றியே
கொல்லுவமெனவெதிர்குறுகினாரரோ. (ஙo)

குறுகலுமவன்பலகோலங்கொண்டன
ணிறைபுனற்குடந்தொறுநிலவுதோன்றல்போன்
மறுகிலஃர்நிலனகழ்மணிதற்பற்றுதற்
கறிகிலரிணையனென்றமலன்றன்னையே. (௯௧)

(ஏவலர்மயங்கிஅல்லமன்றன்மையைச்சித்தராமர்க்குணர்த்தல்)

மருண்டவர்சித்தராமப்பெருந்தகை
யிருந்தருளிடத்துமெய்யிளைப்பவோடியே
திருந்தியவடிமிசைச்சென்றுவீழ்ந்தெழுந்
தரந்தையோடினையனவறைதன்மேயினார். (௯௨)

யாந்தொழில்செயுமிடத்தேதுவின்றியே
போந்தனனொருமகன்புதியனின்புக
ழோர்ந்திலனுனைக்கொணுமொழியுரைத்தனன்
மாய்ந்திலமுடனசைமருவியாங்களே. (௯௩)

(நூலாசிரியர்.)

என்றவரறைதலுமிராமன்சிந்தையிற்
புன்றொழிலகன்றுமெய்ப்போதம்பெற்றிட
வன்றருளல்லமனடிகள்காட்டுறு
மொன்றொருசீற்றம்வீந்துதித்தெழுந்ததே. (௯௪)

யாவனென்றன்னையின்றிகழ்ந்துளானவ
ளுவரிந்திடுவனொனெனவெழுந்தனன்
மேவுறுந்தவமதவெருளிதானினி
யோவுறுந்தரத்ததன்றொருவரானுமே. (௯௫)

(சித்தராமரும்-அல்லமனும்புகழுதல்போ
லிகழ்ந்துபோர்புரிதல்).

வேறு.

என்னவைதவன்யாரவனெனமுனிந்தெரிபோன்
முன்னரெய்தினன்சித்தராமப்பெயர்முதல்வ
னன்னயன்னநம்மல்லமஃவன்சினமறிந்து
சென்னியொண்கரமசைத்துவெண்ணகைசெய்துசெப்பும். (௯௬)

அகழ்கின்றார்தமைத்தாங்குறுமகனிலமென்ன
விகழ்கின்றார்தமைப்பொறுக்குமித்தன்மையெய்தலினு
னிகழ்கின்றாருண்மாதவமுடையோகிநீயென்று
புகழ்கின்றானெனவிகழ்ந்தனன்பின்னரும்புகல்வான். (௯௭)

றப்புப்பெற்றநல்யோகிதன்மனத்தெழுசினந்த
றத்தைக்கொன்றிடுமுன்புபஞ்சியிற்புகுமழல்போ
லாறுக்கப்பட்டவன்பவம்பிணையொழித்திடுமதனுற்
பாறுத்தற்கொப்பிலையென்றுநன்றறிந்தனைபோலும். (௩அ)

லனின்முனம்பொறையுளனுகுவன்கடல்சே
லநல்லமுதாகுமென்றவன்றவம்புகழ்வான்
பாலவைதனன்கொடியவனெனும்பொருடோன்றச்
லநல்குமோர்தொழில்செயுமல்லமதேவன். (௩௯)

பாறையுறும்படியல்லமன்சூழ்ச்சியிற்புகலக்
றையுறுஞ்சினமிருந்தனனெருப்பெனக்கொதித்தே
றையுறுந்திரள்பந்தெனச்சித்தராமைய
றையுறுந்திருவருளுடைப்பிரானுடனிகழ்த்தும். (௪O)

றிப்பில்வைதனைவெளிப்படையிகழ்வினுங்கொடிதாய்
றுப்புமுன்செயாவென்னைநீமிகவிகழ்ந்தமையாற்
பாறுப்பனல்லன்யானுதல்விழித்தீயிடைப்பொடிப்ப
றுப்பனென்றனனிகழ்வினுக்காருளமறுகார். (௪க)

ன்னைக்கொல்லினுந்தான்பிறிதொன்றினைக்கோறல்
ன்னிற்பாவமென்றறைகுவர்கற்றுணர்பழையோர்
ன்னைச்சொல்லியவறத்தினைநிந்தையென்றெண்ணி
பன்னைக்கொல்லுவனென்றநீயறவனேயென்று. (௪உ)

தனங்களுணீறுமுந்தியதென்பர்சாற்று
தவங்களுளுயிர்செகாமையுமற்றுமதிப்பிற்
தகங்களிற்கொலைசிறந்தன்றெனப்பார்த்து
தெரிந்திலையரக்கனேயென்றனனிமலன். (௪௩)

சருக்கொழிந்திலையென்னெதிர்செவிசுடுதீச்சொ
றைத்துநின்றனையுனைவிடுகிலனெனவுருத்து
நருப்பெனுந்திருநுதல்விழிதிறந்தனனினைத்து
ரிப்பினுந்தருவேனுயிரொன்றிராமன்ருன். (௪௪)

நற்றித்தீவிழிக்காமனைநீற்றுவதன்றிப்
ற்றிக்காமமில்யோகியைப்படுத்திடவற்றே
சற்றத்தானுதல்விழியழலல்லமதேவன்
வற்றித்தாண்மலர்க்கீழ்ச்சென்றுபணிந்ததுவிரைந்து. (௪௫)

பணிந்துமீளுமவ்வழலொருவீரன்மேற்பாயத்
துணிந்துபோயவனாற்றல்கண்டுளவலிதொலைந்து
தணந்துபேடிமேற்செல்லுமாறலைவனசரன்போ
லணைந்திராமன்வாழ்நகரினைப்பற்றியதன்றே. (சசு)

(நூலாசிரியர்).

கங்கைவார்சடைக்கறைமிடற்றிறைநகைக்கனல்போய்த்
துங்கமாமதில்சூழ்தருபுரத்தினைச்சுடல்போ
லெங்கணாயகன்மேல்விடுமிராமனன்னுதற்க
ணங்கிபோகியந்நகரினைச்சுட்டதையன்றே. (சஎ)

அணியெரிந்தனமென்றுகிலெரிந்தனவாரத்
துணியெரிந்தனகலவைகளெரிந்தனசுவையின்
பணியெரிந்தனமனைவளமெரிந்தனபகரு
மணியெரிந்தனவெரிந்தனகண்டவர்வயிறு. (சஅ)

சேயெடுப்பவர்விருத்தரையீர்ப்பவர்சேமம்
போயெடுப்பவர்புகவரிதாகிமண்புரண்டு
வாயடிப்பவர்மனையெரியவிப்பவர்மறுகிப்
பாயலைக்கடலெனவழுதிரங்கினர்பதைத்து. (சகூ)

உதித்தஞாயிறுபோன்றுசெம்மணியினமொளிரப்
பதித்தமாளிகைமீதுபற்றியவழற்கொழுந்தாற்
கொதித்தவாடகச்செங்கமலத்துவான்கங்கை
கொதித்ததாயிடைக்கொதிபொருஉன்னங்கள்குழைய. (ருo)

அன்னகாலையிலருக்கடலல்லமதேவன்
சொன்னலாபுரத்தவர்துயரனைத்தையுந்தொலைப்ப
வுன்னியோர்விழியழலினையிமைப்பினிலொழித்தான்
முன்னமாலமுண்டமரரைக்காத்தருண்முறைபோல். (ருக)

எந்தையல்லமனருளினனுதல்விழியெரியால்
வெந்தவந்நகர்பண்டையின்மும்மடிவிளக்கம்
வந்தபல்வளமொடுசிறந்ததுநரர்மகிழ
வுந்துவெவ்வழலிடைவெந்தவாடகமொத்து. (ருஉ)

ஒருத்தன்வந்தவாருக்கியபொற்பணியொன்றைத்
திருத்தவல்லவனழித்ததைச்சிறந்திடச்செயல்போற்
புரத்தைநன்றுறவல்லமன்புரிதலும்புரத்தோர்
கருத்தில்வந்தெழுந்தோங்கியதார்வமாக்கடலே. (ருா)

ஒருகணற்றல்போயொழிந்திடவலியறுமிராம
ணிருகணுலுங்கண்டுளச்செருக்கென்பதொன்றின்றிப்
பெருகுநாணெனும்புனல்கொளப்பேரழல்விழுந்து
கருகுநாண்மலரெனமுகங்கரிந்திதுகருதும். (௫௪)

அல்லமனுண்மைகண்டுவணங்கியசித்தராமற்கு அறிவுறுத்தல்)
வேறு.

ன்றொருநுதல்விழித்தீயிவன்றனையிறைஞ்சலாலே
ன்னருளதனுலென்னைத்தடுத்துவந்தாளவேண்டிப்
பான்னவிர்சுணங்குபூத்தபுணர்முலைமடந்தைபாக
ிங்கிலவரைப்பிற்கோலமிதுகொடுவந்தானென்று. (௫௫)

யனேனறிவிலாமற்செய்பிழைபொருத்தாட்கோடி
பயனுனொருவன்செய்தபிழையினையவனையீன்ற
ாயலர்ற்பொறுப்பர்யாவர்தாணுவேயென்றிராமன்
பாயெனாமுதின்செந்தாட்போதினைப்பற்றிவீழ்ந்தான். (௫௬)

ன்னினமாமிராமன்சரண்புகிலவன்செய்தீமை
ன்னுவ்னலனெங்கோமானுடன்றுவந்திலங்கைகாக்கு
ன்னவன்கவின்கூர்வெள்ளிமலையெடுத்தலைத்துவந்து
ன்னவன்வணங்கிநிற்பப்பிழையுளங்கொண்டதுண்டோ. ()

சய்யதாண்மலரின்வீழ்ந்தசித்தனையருளானோக்கி
யயநீயெழுகநெஞ்சிலஞ்சலையென்றுகூறிக்
கயினுலெடுத்தணைத்துக்கல்வியுந்தவமுமாய்க்கும்
வய்யதாம்வெகுளிதன்னைவிட்டிடென்றெந்தைசொல்வான்.

லியவனிடத்துமொத்தான்மாட்டினும்வெகுளிகாத்தல்
ாலிவுசெயறமதென்னப்பொருந்துறுதனையர்தம்பா
லிவுறுவெகுளிசெல்லாதாதலாணலியலாற்று
மலியவனிடத்திற்காக்கும்வெகுளியேயறமதென்பார். (௫௯)

வதவன்றன்னைநன்றுவாழ்த்தினனெனவுந்தீய
ய்தவன்றன்னைநல்லசெய்தவனெனவுங்கொள்வோன்
கதவமகன்றமுத்திகண்டவனவ்வாறுன்னான்
பாய்தவனென்பதென்றுபுகன்றனர்புலவரன்றே. (௬௦)

பரியவர்தம்மைக்காய்ந்தான்டிறங்கல்கல்வியகோலொப்பான்
ிவனபுரியப்பட்டுப்புலம்புவனொத்தார்க்காய்ந்தா
னரிநரகதனில்வீழ்வனிழிந்தவர்க்காய்ந்தானென்று
லாருவர்தம்மிடத்துஞ்சீற்றமுறாமையேநன்றுமாதோ. (௬௧)

யாவர்க்குமொப்பனன்றுமென்னினுஞ்சினமிலாமை
மூவர்க்குமுரியசெய்யமுனிவர்க்குஞ்சிறந்ததென்று
தேவர்க்குமரியவின்பஞ்சித்தராமப்பேரண்ணன்
மேவற்குவடிவுகொண்டுமேவியவிமலன்சொன்னான். (கூ

(அல்லமன்கூறியஅறிவிற்ககமகிழ்ந்துபுகல்தல்)

அல்லமனறைந்தமாற்றமறிந்துநஞ்சித்தராமன்
சொல்லுவன்முத்தியெய்துந்துணையசாதனங்களெல்லா
மில்லையென்னிடத்திலேனுமென்னைநீவலிந்தாட்கொள்ள
நல்லவனகைச்செய்தநன்மையேநன்மையென்று. (கூ

கருத்தழிகடமிறங்குகவுட்கரிவலிந்துபற்றித்
திருத்துபுதன்காலேவுஞ்செயல்செயக்கொள்வதன்றி
யொருத்தல்வந்தறிந்துதானேயுறவுகொண்டிடுவதுண்டோ
தெரித்திடிலடியனேனின்றிருவடிக்கத்திறத்தேன். (கூ

அடன்மலிவீரன்வீரமவனெதிர்மலைந்துநின்றோன்
படைமிசைகொண்டுகாணப்படுமதுபோலவுன்றன்
கடன்மலியருளினாற்றல்கண்டிடப்படுமிங்கென்றன்
கொடுமையின்மிகையாலென்றுகுடந்தம்பட்டமுங்கிக்கூறி.

என்குறைநினையாதெந்தாயினித்திருவுளமிரங்கி
நன்குறுமுத்திசேருநன்னெறிகாட்டுகென்று
தன்குறையிரந்துளைந்துதனைநிகர்சித்தராமன்
முன்கனாயிறந்தவன்பான்முதல்வனைவணங்கினால். (கூ

(அல்லமன்சித்தராமர்க்குஞானோபதேசஞ்செய்தல்)

வணங்கியவனை ஞானவாரிதியருளானோக்கி
யிணங்கியபருவங்காணுமிவன்றனககின்பமுத்தி
யணைந்திடுநெறியீதென்னவறைவமென்றுளத்துட்கொண்டு
பிணங்குறுபிறவியென்னும்பிணிமருந்தனையான்சொல்வான்.

பருவமுற்றிலர்க்குமுக்கட்பகவனாகமத்தினுண்மைப் [ஞா
பெருமையைப்பொருளாவெண்ணிப்பெருமிதத்துணைப்பிலன்
குரவரிற்பதடியென்பகுறித்துநற்பருவநோக்கி
யருள்செயிற்குரவசிங்கமவனெனுவறைவனையன். (கூ

உரைசெயிற்பரமஞானமொன்றுமேமுத்திக்கேது
சரிதைநற்கிரியையோகந்தாமொருமூன்றுஞான
மருவுதற்கேதுவென்றுமறைபுகன்றுரைக்குமிந்தக்
கருவியைப்பொருளென்றெண்ணிக்களிப்பவர்கயவரன்றே.

மழும்யோகந்தானுங்கரணத்தைப்புனிதமாக்கிப்
ாருமிடர்வாயிரூறும்புக்குழல்கறங்குபோலத்
ருமராதுண்ணிறுத்துந்தெளிந்தவக்கரணந்தன்னு
நுமலனுகுமீசனித்தனென்றுணர்வுதிக்கும். (எ0)

தியணிமலனென்னுநினைவுறினநித்தமாகிப்
ாய்த்தழியுடம்புடம்பைப்பொருந்தியபொருள்வெறுத்து
ய்த்தருள்குரவன்றன்னைவிரும்பினன்சென்றுசார்ந்து
துவமுதறிநின்றதனியறிவினையேகாணும். (எக)

ன்களையொழித்தபோதேபொறிகளும்பூதமைந்துங்
ங்குறுகரணநான்குங்கலாதியுஞ்சுத்தமைந்தும்
லங்குறுமடியில்வைத்தவெறுங்குடந்தள்ளின்மேன்மேன்
ங்குறவொருங்கடுக்குமட்கலம்விழுதலேபோல். (எஉ)

ந்தியமோரொன்றாய்விட்டிடின்மற்றையொன்றுசாரு
ந்தியமனமழிப்பமுற்றும்போமணியபாம்பி
ந்தலைகளினுளொன்றையரிந்திடின்மற்றொன்றாலஞ்
திடுமிடரறிந்தாற்றீர்ந்திடுமொருங்குமாதோ. (எ௩)

நலான்மனமடங்கிலங்கலிங்கங்கடம்முட்
தமோவபேதமோவென்றழிவுறுபித்துநீங்குந்
லாயென்றியம்பிச்சித்தராமற்குநாவா
ாதொணுவுணர்வினுண்மையுணர்த்தினன்குருகுகேசன். ()

(நூலாசிரியர்.)

ளிதருளுரகர்சித்தர்வானவர்கணங்கடம்முண்
ணிவருளென்போனின்றன்முழுதருள்பெற்றாரில்லை
ணியெனைநிகர்வார்யாவரொன்றருட்குரவனூர்தம்
னிமலரடியில்வீழ்ந்துபணிந்தனன்சித்தராமன். (எடு)

ப்பரிசருளினாலேயிராமனுக்குபதேசித்துச்
ப்பருமவன்குற்றேவல்செய்யியவுளமகிழ்ந்து
கப்படுமமுதமன்னகருணைவாரிதியிருந்தான்
ப்புரவமைந்துசேர்சால்சொன்னலாபுரத்துமாதோ. (எசு)

பதின்மூன்றாவது-சித்தராமையர்கதி-முற்றிற்று.

ஆக-திருவிருத்தம்-எஉங.

பதினான்காவது.

வசவண்ணர்கதி.

சித்தராமனோடாரியனல்லமதேவன்
பத்தராகியபயிர்செய்கல்யாணமாம்பழனத்
துய்த்தநீரொனும்வசவனையுழவரிற்கண்டு
மெய்த்துமார்வமங்கடைந்தமையாமினிவிரிப்பாம். (க)

அன்னமீனுடனிகழ்வறக்கொண்டமையாமற்
செந்நெலார்வயறீப்பசியாற்றுபுசிறந்த
சொன்னலாபுரந்தவஞ்செய்ததென்றுவான்றுதிப்ப
வென்னையாளுடையல்லமனிருந்தருளினில். (உ)

(மார்க்கவாசிகளால்வசவேசர்புகழைஅல்லமனறிந்தமை)

சந்தமேவுகல்யாணமாநந்தனந்தன்னி
னந்திநாண்மலர்ப்புகழ்மணநயந்தசொல்வளியால்
வந்துகாதெனுநாசியிப்புகமிகமகிழ்ந்த
துந்துவார்திரைக்கருங்கடலுடுத்தபேருலகம். (௩)

முக்கணுயகன்புகழெனுமூரலுண்பதற்குத்
தக்கதீஞ்சுவைக்கறியெனச்சமைந்ததுவசவன்
மிக்கவான்புகழவற்றினைமாதவர்விரவித்
துய்க்குநாவினிற்றுய்த்தனர்பவப்பசிதொலைய. (ச)

(அல்லமன்வசவேசரன்பினைசித்தராமர்க்குணர்த்தநினைத்தல்.)

விலக்குமுற்பவச்சித்தராமற்குமுன்விளம்பு
மிலக்கணத்தினுக்கருணந்தியெனுமிலக்கியத்தைக்
கலக்கமற்றறிந்திடுவதற்குதாரணங்காட்ட
மலக்கமற்றநம்மல்லமன்றிருவுளம்வலித்தான். (ரு)

(அல்லமன்சித்தராமனையுடன்கொண்டுகலியாணபுரம்
நோக்கிச்செல்லுதல்.)

அடியவர்க்கெளியானெனுமவனெமதகத்திற்
குடியிருக்குமவ்விராமனையுடன்கொடுதறிலோர்
நெடிலடுத்தநன்னிரையெனவர்நகர்நீங்கிக்
கொடிமதிற்கலியாணமாநகர்வழிக்கொண் டான். (சு

(வசவேசனைநோக்கிச்செல்லும் அடியார்களைக்கண்டு
இருவரும்புகழ்தல்.)

நறும்பழஞ்செறிதனியிடமொய்த்திடநண்ணு
மெறும்பெழுங்கெனவரனடியவர்திரளெழுந்து
மறந்தும்வெஞ்சமண்குண்டரையினங்குறுவசவ
னுறும்புரம்புகலிருவருங்கண்டுளமுவந்தார். (எ)

தம்பிரானருள்வசவனுக்கியவறச்சாலைக்
கும்பவாசநீர்முதலியவேண்டுவகொண்டு
வம்புலாமலர்வனத்தயர்வுயிர்த்துநல்வழிசேர்ந்
தெம்பிரானடியவர்திரளேகுதல்கண்டார். (அ)

பாண்டின்மாவளஞ்சிவிகையூர்ந்தேகுநர்பரிந்து
வேண்டுமாறுகொள்வேடத்தர்துறந்தவர்விரத
ரீண்டுமாறுகண்டுவந்துசென்றெழிலலங்கார
காண்டமாமெனுமங்கலபுரத்தினைக்கண்டார். (கூ)

(அல்லமன்கலியாணபுரியின்நகர்வளச்சிறப்பைச்
சித்தராமர்க்குப்புகன்றுகொண்டேகுதல்.)

கண்டுசெல்லுமப்போதிலந்நகர்வளங்கருத்திற்
கொண்டவல்லமன்றிருவுளமிகக்களிகூர்ந்து
பண்டைநல்லிசைப்புலவர்சொல்லிராமனைப்பார்த்து
மண்டுபல்வளங்காட்டுவென்றனித்தனிவகுத்து. (க0)

(சோலை.)

தனைவிரும்பிவந்தடைந்தவர்தம்மைமுன்வெறுத்த
தினகரன்கதிர்விரும்புறச்செய்தளித்திரள்க
ணனிவிருந்துணுங்கடிமலர்சுமந்துபொன்னகரார்
கனிவிரும்புதண்பொழினிகழ்வதையெதிர்காணாய். (கக)

(வண்டு)

பூவினோடுசெந்தேன்மழையொழிவறப்பொழியுங்
காவினோடுவெள்ளிதழவிழ்ந்தொழுகுதேங்கமல
வாவியோடுநல்லிசைபயிலஞ்சிறைவண்டு
பாவினோடுவெண்குழலெனத்திரிதலைப்பாராய். (கஉ)

(வயல்)

கடிமலர்ப்பசுந்தேன்றுளிபிலிற்றுபூங்காவைக்
குடியிருக்குமவ்வளவெனக்கொண்டுவெண்குருகு
மடியடுத்தவொனவிருந்திளங்கயல்வரலு
கொடியினிற்கவர்தண்பணைமருதமுநோக்காய். (கரு)

(கதிர்)

குதிரையங்கதிர்மணிக்குடநீர்குடிப்பதுபோ
லதிரிளங்கமஞ்சூல்வளைதவழ்வயலணிநெற்
கதிர்வளைந்துசெந்தாமரைவாயுறக்கவிழ்ந்து
நுதிபொருந்தியவழகையுமையநீநோக்காய். (க௪)

(கோட்டை)

இங்குத்தன்னுள்வாழ்பயிற்சியாலிறந்துயிர்போயு
மங்குப்பொன்னெயில்வட்டத்துளிருண்மனத்தமணர்
தங்கற்குன்னுமிப்பொன்னெயில்வட்டமுஞ்சடைமேற்
கங்கைப்பெண்ணமர்பரனடிக்கன்பநீகாணாய் (க௫)

(கோபுரம்)

திறந்துமூடுநின்னுதலிமைவிழியெனச்சேர்ந்து
பிறங்குமாமணிக்கதவிருபுடையினும்பெற்றுச்
சிறந்தகோபுரவாய்தலுமலர்மிசைத்தெய்வம்
பறந்துநாடியமுடியிறைக்கன்பநீபாராய். (க௬)

(சிவனடியார்கள்)

இலங்குநீறெனுங்கவசமிட்டக்கமென்றியம்பு
மலங்கல்வாகைவேய்ந்தஞ்செழுத்தத்திரமடுத்த
நலங்கொள்வீரராம்பத்தர்தமறுகமணள்ளார்
கலங்குபாசறைபோன்றெதிர்நிகழ்வதுகாணாய். (க௭)

(கொடிகளையுடையமாடங்கள்)

கட்டுவார்சடைக்கண்ணுதல்பூசனைக்கரும
மட்டுமாதவர்தீப்பசியாற்றுறுமறமுள்
ளிட்டுமேற்புறங்கண்டவர்கொடியனவென்னப்
பட்டுமாளிகைபற்பலநிகழ்வனபாராய். (க௮)

(சித்திரம்)

பொறித்தவாழையின்கனியினைக்கடைத்தலைபொருந்தக்
குறித்திடாதுணவெனக்கறித்தலகுநோய்கொண்டு
நிறுத்துவாழையின்கனியுமச்செய்கையாய்நினைந்து
கறித்திடாதமர்செம்முகப்பசுங்கிளிகாணாய். (க௯)

(கிள்ளைகள்)

வள்ளனல்வசவன்புகழ்வாயினல்வழுத்தா
தெள்ளும்வல்லமண்குண்டர்தம்பிறப்பினுமிழிப்பில்
புள்ளுநல்லனவெனவிளம்பூவையோடிருந்து
கிள்ளையவ்வசவன்புகழ்சொல்வதுகேளாய். (உ0)

(நூலாசிரியர்)

என்றுகூறியவ்விராமனைமகிழ்வுசெய்தின்ப
மன்றல்வீதியில்வசவநாயகன்றிருமனைமுற்
குன்றுபோலுயர்கோபுரவாய்தலைக்குறுகச்
சென்றுமேவினனெம்மையாளல்லமதேவன். (உக)

(வாசல்வளமும்அடியார்கள்சிறப்பும்)

தொடர்த்துளைக்கைவெண்மருப்புரற்காற்கருந்தோற்றா
லுடுத்தமெய்ப்பரன்கொலைகுறித்தொடாமழுவொப்ப
வடைத்தலைக்குறித்திடாதசெம்மணிக்கதவடுத்த
கடைத்தலைக்கண்மாதவர்குழாநெருங்குதல்கண்டார். ()

வேறு.

றுசுவையடிசிலுண்பானடைகுவாரடிசிலுண்டு
றுகிடைவருவார்சான்றோர்வைகியவிடங்கணுடிக்
றியொடுமெருவுசோற்றுக்காவடிசுமந்துசெல்வார்
வமலர்சுமந்துதண்டநாதன்பூசனைக்குப்போவார். (உ௩)

ஞ்சரணிறைஞ்சிநல்குஞ்செழுந்துகில்கிழித்துக்கீள்கொண்
ஞ்சியமிகையென்றெண்ணியிட்டவணகன்றுபோவா
ந்சுடர்மணிப்பசும்பொன்னணிதுகிலலங்கல்சாந்தம்
ஞ்சியர்தமக்களிப்பத்தருகெனவாங்கிச்செல்வார். (உச)

ளைதிசெய்தெமையெதிர்ந்தநெறியில்புன்சமணர்தங்கண்
மந்திரையறியச்சொல்வம்வசவனுக்கென்றுசெல்வார்
திரையவணங்கவேறுநகர்தொறுநின்றுபோந்து
ந்துரம்வயமாவம்பொற்சிவிகைவிட்டிழிந்துசெல்வார். (உரு)

(நூலாசிரியர்.)

ர்கெழுவசவற்பாடத்திவவியாழ்கொண்டுசெல்வா
கிவின்மதனைவென்றோனடியவர்குழாநெருங்கு
மர்கெழுமணிப்பசும்பொன்னிருங்கடைநோக்கிநின்று
ராகையோடலமனுமத்தொருவனுமிராமன்றானும். (உசு)

(அப்பணனென்னுமடியார்வசவேசருக்கு இவ்விருவர்
வரவுணர்த்தல்.)

யிடைநின்றோர்தம்மையப்பணப்பெயரின்மிக்க
ரயவனெதிர்கண்டேகைசொல்லுவலையற்கென்று
காயிலுள்மலபூசைகுழாத்தொடுசெய்யும்போதிற்
பாயினன்வசவனோடுபுகழ்ந்திதுபுகலலுற்றான். (உஎ)

மாதவரிருவரையமழைமதர்நெடுங்கண் மங்கை
பாதியனுருவிரண்டுபடைத்துவந்தனனேயென்னச்
சோதியதரளக்கோவைத்தோரணவாய்தன்முன்னம்
வீதியினின்றுரொன்றுவிளம்பினன்றவத்தின்மிக்கான். (உ௮)

(வசவேசர்ஏவுதலால்அப்பணன் அவ்விருவரையுமழைத்தல்)

என்றவனியம்பநந்தியெனும்பெயர்க்கருணைக்குன்றங்
கன்றினைநினைந்துநெஞ்சங்கரைந்துவந்தணையுந்தாய்க்கிங்
கொன்றொருதடையுமுண்டோவொல்லைநீதருதியென்னச்
சென்றவனமலனோடுசித்தராமனைவணங்கி. (உ௯)

பரசிவலிங்கபூசைபண்ணியபயனேயுங்கள்
வரவெனவுளமகிழ்ந்தான்வசவனீர்வருகவென்ன
வெருவொடுமுளமுளைந்துமெய்த்தவன்விளம்பவெங்கள்
குருபரன்முனிவான்போலக்குறுநகைகொண்டுகூறும். (௩0)

(அல்லமனுரையும் நூலாசிரியரும்).

அரசியலடைந்தார்தம்பாலையமேற்றருந்துகின்றோர்
வருசெயல்வரிசையன்றுமறித்துநீபோதியென்று
வுரைசெயவமலனப்பனுளம்வெரீஇக்கடிதுமீண்டு
வரைசெயும்வயிரத்திண்டோள்வசவநாயகற்குச்சொன்னான்.

(அப்பணன்வசவேசர்க்குப்புகல்தல்).

அல்லமன்புகன்றமாற்றமப்பணன்சென்றுநின்று
சொல்லலுந்துணுக்கென்றுள்ளஞ்சொற்றளர்ந்துடல்வியர்த்துப்
புல்லவந்தணையுந்தாய்முன்பொருதுதும்பறுத்திட்டோடு
நல்லிளங்கன்றுபோன்முன்னான்செலாதிருந்தேனென்று. (௩உ)

(வசவேசருக்குமடிவாலமாச்சய்யர்புகல்தல்).

கரைந்துகுமனமுளைந்துகவலைகொண்டழுங்கநந்தி
பெருந்தகைமாச்சிதேவன்பெருங்கடற்பிறந்தசாவா
மருந்துதன்னெதிர்கிடைத்துமற்றதைவாரிக்கையா
லருந்துறவலசுவான்போலாயினைநீயுமென்றான். (௩௩)

(வசவேசர்அடியார்களுடன்வந்துஅல்லமனை
வணங்கிக்குறைபாடுரைத்தல்).

பெருந்தகைமாச்சிதேவன்பேசுசொல்விளக்குத்தூண்டுந்
துரும்பெனவுதவச்செம்பொற்றூணெனுந்தோளான்மாழ்கி
யிருந்தவப்பிழையென்மேற்றேயென்றடியிறைஞ்சியொய்யென்
றருந்தவரொடுபுறப்பட்டல்லமனருகுவந்தான். (௩௪)

ன்குணமறமேயாகியானதிற்றிரிதலில்லே
ன்குணமருளேயென்ருனீயதினிற்றியெந்தாய்
ன்குணமகவின்றீமைபொறுத்தருள்செய்கையென்னுங்
ன்குணம்விடுத்தொழிக்குந்தாய்வியனுலகிலுண்டோ. (௫௫)

த்திரப்பாவையானச்சூத்திரிநீயருட்கண்
ர்த்தெனைக்குறையகற்றிப்பணிசெயக்கோடியென்று
ய்த்தநற்குரவன்செந்தாமரையடிமிசைவிழுந்தா
னத்திமெய்ப்பத்திநீத்தமெனப்படும்வசவதேவன். (௫௬)

(சென்னவசவேசர்வணங்குதல்).

மகள்பொருதுதள்ளினிறுத்துநர்யாவரோதை
விகடல்புரளுமாயின்மறிப்பவருளரோவெங்க
லவநீமுனிவையாயிற்றடுப்பவருலகில்யாண்டு
லயிலையருள்செயெந்தாயெனச்சென்னவசவன்ருழ்ந்தான். ()

(மடிவாலமாச்சையர்வணங்குதல்).

சாற்றிடுங்குதலைச்சொல்லிற்சொற்றிறந்தெரிதல்போலிச்
ற்றிளங்குமரனன்புசெயவடியிடுமுனேக்கேல்
ற்றுநின்கடைக்கண்வைத்துத்தண்ணளிபுரிகவென்று
ற்றவமாச்சிதேவனங்குரவனைப்பணிந்தான். (௫அ)

(கின்னரப்பிரமன்வணங்குதல்.)

னமனமெய்யொருங்கியுன்பணிசெய்யவல்லோன்
ாமிசையிவனலாதுதாறெருவனையுங்காணே
ருள்செயவேண்டுமென்னவல்லமனடிபணிந்தான்
ரிமகள்கொழுநற்கன்பன்கின்னரப்பிரமனம்மா. (௫௯)

(அடியார்கள்யாவரும்வணங்கஅல்லமன்புகல்தல்.)

மையெலாமடிமைவேண்டினிவன்பிழைபொறுத்தியென்று
மையுலாம்பணைமென்றோட்சேயரிமதர்மழைக்கட்செவ்வா
மைமணுளனையுவந்தவொண்டவரொலாம்பணிந்தார்
மையுளாருணருமெங்கடம்பிரான்சாற்றலுற்றான். (௬0)

சால்லியசொற்கள்கற்றீர்சொற்றவங்நெறியினிற்கு
ல்லியலில்லைநும்பானவிறருமாற்றமொன்று
ல்லியசெயலொன்றாகப்பெரிருந்துநர்தம்மிலார்க்கும்
ல்லியமொடுநடிக்கும்பரதரோபெரியராவார். (௬௧)

ஆதரவிலையேல்வேண்டுமறத்தினிற்பொருளோர்செம்பொற்
பூதரவளவளித்தும்பொருளழிவளவேயாகு
மாதரவுளதேனல்கும்பொருளணுவளவென்றாலும்
பூதரமெனவளர்ந்துபுண்ணியப்பொருளளிக்கும். (சஉ)

துறவறமனையறஞ்சீர்தூய்மைநற்கல்விநல்லோ
ருறவொடுமெகங்கடானமொண்டவம்விரதம்பூசை
யறிவிவையனைத்துமில்லையாதரவில்லையாயிற்
பெறுவனமெய்வருத்தம்பெரும்பொருளழிவுமாதோ. (சங)

ஆதரவுடையான்செய்யுமல்லவுநல்லவாகு
மாதரவிலாதான்செய்யுநல்லவுமல்லவாகு
யாதரவதனுலாவிக்கருந்துணையின்பமுத்தி
யாதரவலாதுவேறென்றளித்திடக்கண்டதுண்டோ. (சச)

(நூலாசிரியர்)

ஆதலாலன்பினுஞ்சொல்லகமகிழ்வினைச்செயாவென்
றேதினுணடியர்தீமையொழித்தருடொழிலினின்றேன்
காதலால்வணங்கினேர்நின்கருணையாலன்றியாங்க
ளேதினுனல்லராவேமென்றடிதொழுதுநின்றார். (சரு)

(வசவேசர்பத்திக்குவியந்துசித்தராமர் அல்லமனுக்குப்புகல்தல்.)

காஞ்சிரங்கனிதின்றாங்குக்கடையனேன்பிழைபொறுத்தாய்
தீஞ்சுவையமுதமன்னதிவ்வியகறியிற்குற்ற
மாஞ்சுவையறைதல்போலிவ்வன்பினைச்சிறேலென்று
பூஞ்சரண்மிசைவணங்கிப்போற்றினன்சித்தராமன். (சகா)

(அல்லமனைவசவேசரும்சென்னவசவேசரும்வணங்குதல்)

அடைக்கலமென்னையாளாயண்ணலேயென்றுநந்தி
கடிக்கமலங்கள்வென்றகான்மிசைமீண்டுந்தாழ்ந்தான்
விடுத்திடேலென்றுசென்னவசவனும்வீழ்ந்திறைஞ்சித்
தொடிக்கரந்தொழுதானன்பர்துதித்தனர்சூழ்ந்துகொண்டு. (சஎ)

(நூலாசிரியர்)

அல்லமனெனுமெங்கோமானருட்கடைக்கண்வைத்தைய
சொல்லுவனெழுதியென்றாதுணைக்கையாலெடுத்தணைத்து
நல்லருள்புரிந்துதண்டநாயகன்றிருமடத்து
ளெல்லையிலடியர்சூழவினிதெழுந்தருளினுனல். (சஅ)

பதினுன்காவது-வசவண்ணர்கதி-முற்றிற்று.

ஆக-திருவிருத்தம்-எஎக.

பதினைந்தாவது

மருளசங்கரதேவர்கதி.

தாணுவினுயர்பிரசாதகுண்டத்திற்
காணருமருளசங்கரனைக்கண்டருட்
பூணணியல்லமன்போதநல்கிய
மாணுறுநெறியினைவகுத்துக்கூறுவாம். (க)

(வசவேசர்அல்லமனைக்கொண்டுதம்மனைக்குட்புகுதல்.)

மாதவவொண்ணிலர்மருங்குசூழ்தர
வாதுலவொதிர்பெருளாகவல்லம
நாதனையறிவறிநந்திகொண்டுதே
னேதமின்மனையிடையெய்தன்மேயினான். (உ)

(அல்லமன்பிரசாதகுண்டமடைந்தமை.)

அவத்தைகள்பலபலவகன்றுமெய்ப்பர
சிவத்தினையடைபவர்செய்கைபோற்கடை
தவப்பலகடந்துபோய்ச்சாதகுண்டத்தை
யுவப்புடனடைந்தனனொப்பிலல்லமன். (௩)

(அல்லமன்மருளசங்கரதேவரைநோக்கஅவர்வணங்கினமை.)

உயர்பிரசாதகுண்டத்தினுண்கனை
மயன்மலிபித்தரின்மருளசங்கரன்
பயிலுதல்கண்ணுறீஇப்பரமயோகிதன்
னியலினையுணர்ந்தனனெம்பிரானரோ. (௪)

கண்டருளலனைக்கண்டுதானெதிர்
வெண்டிரையமுதினைமிடியன்மேவியே
யுண்டனனெனமகிழ்ந்தோடிவீழ்ந்தனன்
வண்டிருவடிமிசைமருளசங்கரன். (௫)

(அல்லமன்மருளசங்கரதேவர்குணங்களைச்சித்தராமருக்
கெடுத்துரைத்தல்.)

வணங்கியவறவனைவந்தெடுத்துமெய்
யணைந்தெழுமுவகையோடருள்செய்தல்லம
னிணங்குறவ்ருணிலையிராமற்பார்த்தவன்
குணங்களைவியந்திதுகூறன்மேயினான். (௬)

குண்டமேவுறுபிரசாதங்கொள்ளைகொண்
டுண்டுவாழ்மாதவனுண்மைத்தன்மையைத்
தண்டநாயகன்முதற்சரணர்யாவருங்
கண்டிலர்யாரினிக்காணவல்லவர். (எ

சரியையொண்கிரியைகாறடுக்கும்யோகிவை
புரிபவர்தம்மையப்புரியுஞ்செய்கையாற்
றெரிதரலாகுமோர்செயலுமின்றிவா
ழரியநன்ஞானியையறியலாகுமோ. (அ

நலமுறுமோர்சிவஞானியில்லில்வாழ்
நிலையறமாகினுநீத்துநிற்குமோர்
தலையறமாகினுந்தரித்துஞாலமே
விலைமறைகாயெனவிருக்குமென்பவே. (கூ)

வல்லனென்றிருப்பினுமிருக்கும்வன்மையொன்
றில்லனென்றிருப்பினுமிருக்குமெள்ளுறப்
புல்லனென்றிருப்பினுமிருக்கும்புண்ணிய
நல்லனென்றிருப்பினுமிருக்குஞானியே. (க0

அறிவறிஞானியாலன்றிவன்பவ
மறிவுறுகருமியான்மாய்வுறுதுகா
ணெறிகதிரிரவிவந்தெழுந்திடாவிடிற்
செறியிருளகலுமோசித்தராமனே. (கக)

சங்கரமுனிநிலைதனைக்கண்டாய்கொலென்
றெங்குருபரன்சொலவிராமன்கைதொழு
திங்கிவன்மருளரிலிருந்ததன்மையென்
னங்கணவறைகெனவறைதன்மேயினான். (கஉ)

வேறு.

தொழிலான்முயன்றுநுகர்வமெனிற்றுயரொன்றுயிர்க்குவிளையு
வொழியாவமலசரமூர்த்தியுண்டமிச்சினுகர்வமெனிற் [மென
பழியாதுமிலையகன்றுபேரம்பவமுமென்னப்பிரசாதக்
குழியானதனையகலாமற்கொண்டிங்கிருந்தான்குணமிக்கான் ()

பந்தமகன்றசிவபத்தர்பாதீம்விளக்கும்புனற்குழியில்
வந்துபிறந்துழுழ்கியதில்வைகும்புழுவின்பெறும்பேறு
முந்துகங்கைமுதலவாமுற்றும்படிந்துதீவினைகள்
சிந்துமந்தணுளருமேசேராவொன்றுமறைசாற்றும். (கசு)

ாய்க்குவழுவின்மகளிர்க்குத்தந்தைதனக்குப்பசுவிற்குச்
சய்க்குமறையோர்தமக்கிடர்செய்தீர்வில்கொடியபாதமும்
பாக்குமிமைப்பிற்கரணத்தைப்புனிதமாக்கிச்சிவமாக
ாக்குமரன்றன்பிரசாதமாயினதற்குநிகருண்டோ. (கரு)

சிக்குமருந்துமாய்வீடுபயக்கும்வண்மைசேர்ந்துபவ
மாசிக்குமரன்றன்பிரசாதவூதியந்தானுணர்ந்திங்கு
பசிக்குந்தகைமைசங்கரற்கேவருவதன்றிப்பசிக்குணவு [ன்.()
சிக்குமனிதர்தமக்கென்றும்பொருந்தாதென்றனெம்பெருமா

(சித்தராமர்அல்லமனைப்புகழ்தல்.)

ன்னையறிவன்சங்கரனேநீயேயவனையறிகுவாய்
ின்னையுலகில்யாரறிவார்பேசிற்பாம்பேபாம்பின்கா
ன்னையறியுமெனவலமன்றூட்டாமனையின்கீழ்ப்பணிந்தா
னென்னையடிமையாவுடையவிராமனென்னுமிணையில்லான். ()

(வசவேசர்அல்லமனைவணங்கிப்புகல்தல்.)

ும்பொன்வைப்பின்மீதிருந்துமறியாதல்லற்படுவான்போ
ம்பன்மருளசங்கரனைநானேனுவறியாதிருந்தழிந்தே
ிம்பர்மருவிநிரஞ்சனநீயெனக்குக்காட்டித்தந்தனையென்
ும்பர்பரவுமல்லமனையுவந்துபணிந்தானருணந்தி. (கஅ)

(அல்லமன்வசவேசனைப்புகழ்ந்துபுகல்தல்.)

ணங்குமிக்ககாமிதனக்கின்பமுடல்சரலிங்கம் [ர்த்தற்குக்
ிணங்கன்முத்திகாமிக்குப்பேரின்பென்பதுண [றுளதோநினை
ணங்கண்மிக்காய்நினைச்சினந்தாங்குறையொன் [கரவின்,
ணங்கொணிலத்திற்பரமசிவபத்திக்குவானீயென்றக்கால்.

ங்குமருளசங்கரன்போலெண்ணிலார்நின்மனைவாயிற்
க்குல்பகலுமகலாமற்காப்பொன்னினின்முன்றில்
ங்கவினையின்வலிகடந்தபலருந்தாஞ்செய்தவப்பயனாற்
ங்குகயிலைமலையன்றேதண்டநாதவென்றமலன். (உ0)

ெம்மையெதன்கணிகழ்ந்திடினுஞ்செந்தீக்குணமென்பதுபோ
ம்மையுலகின்யாண்டேனுமேனோக்கிற்பத்தியதைநினதென் [ல
ிம்மையுலகமியப்புமெனிலெங்கள்வசவநின்பெருமை
கொம்மையிளமென்முலைமடந்தைகூறனென்றியாரறிவார். (உக)

பத்திக்கடலேகுணக்குன்றேபாசப்பகையேயெம்முறவே
முத்திக்கரசேசிவானந்தமுதலேஞானமணிவிளக்கே
சித்திப்பொருளேயருணந்திதேவேநின்னைத்தொழுமடியார்
புத்திக்கமுதேயாவர்நினைப்போல்வாரவவாயறியேமால். (உஉ)

அல்லமன்புகழுதலேற்றவசவேசர்வணங்க
அடியார்மகிழ்வுற்றமை.

என்றுகூறவெம்மையுடையானெனக்குப்புகன்றநலமெல்லாஞ்
சென்றநாளிலிலைநினதுசெந்தாமரைத்தாடொழப்பெற்ற
வின்றுதொடங்கியுளவாமென்றெந்தைநந்திவணங்கியெழ
நின்றவமலசிவசரணர்நெஞ்சமுவகைபூத்தனரால். (உகூ)

(மருளசங்கரதேவர்க்குஉபதேசஞ்செய்தல்.)

அருளான்மருளசங்கரனுக்கமரர்தாமுமறிவரிய
பொருளாகியபேரின்பவநுபூதிவிளக்கமருள்செய்தா
னுரையானினைவாலருணோக்காலுலகருணர்வைப்பிணித்தமல
விருளானதனையறமாற்றவெழுந்தஞானசூரியனே. (உச)

பதினைந்தாவது மருளசங்கரதேவர்கதி-முற்றிற்று.

ஆக-திருவிருத்தம்-எகூரு.

பதினாறாவது
இட்டலிங்ககதி

சிட்டனல்லமதேவனருளுறீஇ
நட்டநண்பொடுநந்தியுணர்வுற
விட்டலிங்கத்தியல்புபுகன்றமை
கட்டுவெல்வினைக்கட்டறவோதுவாம். (க)

சங்கரற்குத்தனைநிகரின்பவீ
டங்களித்தருளல்லமனந்திதன்
மங்கலத்திருமாளிகைகட்செலிக்
கங்கணற்கினியாரொடுகண்டனன். (உ)

(வசவேசர்அல்லமனுக்குஆதனமளித்துப்புகல்தல்.)

மண்டுபேரொளிமாடத்துநாப்பணந்
தண்டநாதன்றவிசொன்றன்மைத்திட
வண்டநாயகனல்லமனுயிடைக்
கண்டநோக்கங்களிப்பவிருந்தனன். (ஙு)

ஆதனத்திலமர்ந்தருளல்லமன்
பாதமன்பொடுபன்மலர்தூயிது
மாதவத்தின்வலியெனத்தாழ்ந்தெழு
காதன்மிக்குக்கசிந்துளநந்திதான். (ச)

அடியனேன்சிவபத்தியறிந்தமை
படியிலூமன்கனவெனப்பட்டது
முடியுமாறுமொழிந்தருளென்றுபொற்
றொடியுலாங்கைதொழுதுவிளம்பினான். (ரு)

(அல்லமன்வசவேசனைப்புகழத், தான்மனம்வருந்திப்புகல்தல்.)

கேட்டவாரியன்கேடில்சிவநெறிக்
கூட்டமேவுறுகொள்கையினாய்நினைக்
காட்டுவாருளரோசெங்கதிர்க்கிரு
ளோட்டுசோதியுமுண்டுகொலோவென்றான். (சு)

வள்ளலின்றெனைவந்துபுகழ்ந்தனன்
றெள்ளுதண்புனறேக்குமுளைத்தலைக்
கிள்ளிநின்றெறிகின்றவர்போலெனு
வுள்ளுடைந்திட்டுரைக்கும்வசவனே. (எ)

வேறு.

இகழ்ந்தெனதுளச்செருக்கினையகற்றிலாய்
புகழ்ந்தனைவிழைபுளிங்கறியிட்டாறுநோய்
மிகுந்தெழவளர்த்தல்போலெனவிளம்பியே
தகுங்கழலிறைஞ்சினன்றண்டநாயகன். (அ)

அருளினனினதடியருச்சிக்கும்படி
தெருளிலாவெனக்குரைசெய்தியென்றலு
மருளறுமெனுமொருமதிஞற்கீந்தருள்
பொருளினனினையனபுகறன்மேயினான். (கூ)

(அல்லமன்வசவேசருக்குஉபதேசஞ்செய்தல்.)

புன்மரநெளிபுழுப்புள்விலங்கெனும்
பன்மயறுயர்செயும்பவங்கடப்பியே
வன்மைகொணிலமிசைமக்களாகுத
னன்மைகொளுயிர்க்கலாலரிதுநந்தியே. (க0)

நார்வடிவாயினுநன்மையற்றுரு
மரபினிலுலகினில்வருதறப்புத
லரிதுநல்லறப்புரிவழியடுப்பினு
மருவுதலரிதறம்வளர்க்குமங்கமே. (கக)

அறத்துறப்பெய்தினுமன்பினாலறஞ்
சிறப்புறச்செய்தலிங்கரிதுசெய்யினும்
புறச்சமயங்களைப்போக்கியாகம
நெறிச்சமயங்களையரிதுநேர்தலே. (கஉ)

ஆகமம்புகனெறியடைவனாயினுஞ்
சோகமில்சைவநற்றுறையைநன்றெனச்
சேர்குதலரிததுசேர்வனாயினு
மேகலிங்கயிக்யனாகுதலன்றெண்மையே. (கங)

புண்ணியமுதிர்வினாற்பொருந்தியங்கையிற்
கண்ணுறநிகழ்வுறுசிவலிங்கத்தினை
யெண்ணியமனமுடனென்றும்வந்தனை
பண்ணியமுயல்பவன்பத்தனென்பவே. (கச)

ஆவுறுபிணிகெடவாவின்பால்கறந்
தாவினையூட்டல்போலாணவங்கெட
வாவியுளமலனையங்கைதந்துபின்
னாவியுளமைவுறவாக்குமாரியன். (கரு)

கருங்கொடியிருவிழிக்கண்ணுமோர்மணி
திரிந்திடுசெயலெனத்திருதலின்றியே
பொருந்துறுமகமொடுபுறமுந்தீர்வற
விருந்திலகுறுமருளிட்டலிங்கமே. (கசா)

குறிபலபலமுறைகொண்டுபல்வகைப்
பொறிதொறுமருவியொண்புலனுகர்ந்துமாய்ந்
தறிவருநிலையவாதாரமேவியு
நிறைவுறுமங்கையினிகழுமிட்டமே. (கஎ)

அடைந்துளவுருச்சுவையமைதியென்பன
வுடம்பொருமூன்றினுமுற்றடைந்திடுந்
தொடர்ந்துளவினைவலிதொலைத்தியானெனு
மிடும்பையிலின்பருளிட்டலிங்கமே. (கஅ)

என்றறிவுறவறிந்திட்டலிங்கமா
மொன்றொருபொருளிலேயுறவிழித்தவன்
பொன்றுறுசகமெனப்புணர்ந்தமாயையை
வென்றவனவனெனாவிளம்பும்வேதமே. (ககூ)

பொருவில்சற்பத்தியாந்தாரம்பூண்டொரு
வரவயிராகமாம்வத்திரம்புனைந்
தொருவலி லுணர்வெனுஞ்செச்சையொன்றுறப்
பரமனையிருத்துவோன்பத்தனாகுவான். (உ0)

ஒன்றினொன்றுள்ளுறவுடம்புமூன்றையு
*மன்றநல்வத்திரமடியதாக்கியே
யென்றுமங்கமைவுறவிட்டம்வைப்பனே
லன்றவன்சிவமயமாகுமென்பவே. (உக)

அருளெனும்புனலினையாட்டிச்சாந்தமாம்
வரைநறுஞ்சந்தொடுமருவவிந்திய
விரைமலர்புனைந்தறிவினையருத்துறிற்
பரமனையவன்சிவபத்தனாகுவான். (உஉ)

ஆசறுமனத்தெழுமன்பையன்றியே
பூசனையுவக்கிலென்புராரிசென்னிமேல்
வீசுறுதிரையினுமிக்கதோசொலா
யூசல்செய்மனமுடையொருவனுட்டுநீர். (உ௩)

பூப்புனைகையுமெம்புனிதன்றன்புகழ்
பாப்புனைநாவுமேபடைத்துளான்றனைச்
சேப்புனைகொடியுடைத்தேவனேயெண
நாப்புனைபுகழொடுநாகரோத்துவார். (உச)

பூசனைசெயாதகைபுராந்தகன்புகழ்
பேசுதலிலாதவாய்பெற்றுழன்றிடு
நீசரானவர்தமினெடுவனத்திடைக்
கூசுதலிலாதபுன்குரங்குநன்றரோ. (உ௫)

குடிப்பனவிழுங்குவகூறெயிற்றினாற்
கடிப்பனநக்குவவனைத்துங்கைம்மல
ரடுத்துளசிவன்றனக்கற்பித்துண்பவன்
விடுத்தவன்மேல்வருமவினைகள்யாவுமே. (உ௬)

தானுறுமுடன்மனந்தனமென்றுள்ளவை
யீனமில்குருசிவசரங்கட்கீந்துதான்
யானெனதென்குதலின்றிவைகுவோன்
மேனிகழ்சிவமொடுவேறலானரோ. (உ௭)

---

* மன்ற-அசைநிலை.

குருசிவசரங்கொளக்கொடுத்தமெய்மனம்
பெருளிவைநமவெனப்புந்திசெய்துகொ
ளொருவனில்வழிமறித்தொறுத்துக்கொள்வன
சரனனிநல்லன்மெய்தவறிலாமையால். (உஅ)

விடுவனகாமம்வெவ்வெகுளிமாலிவை
தொடுவனகுருசிவசரங்கடொல்பவங்
கடுவெனவெருவியகருத்துளார்க்கிவ
ணடுவனவெனப்புலனட்டவாற்றலாய். (உகூ)

அங்கையினமர்தருமரனைவிட்டொரு
வெங்கடவுளர்தமைவிழைந்துபோற்றுவார்
கங்கையையகன்றுவர்க்கழியின்மூழ்குநர்
தங்களின்வேறலர்தருமமூர்த்தியே. (௩௦)

மோகமில்குருசரமுனியின்முன்னுள
தாகியசெயிர்முழுதகன்றுவண்டுறைப்
போகியமடியெனப்புனிதனுகுமேற்
பாகெனுமொழியுமைபாகற்கன்பனும். (௩க)

விள்ளருநற்சிவவேடத்தோர்பொருள்
கொள்ளைகொள்கிற்பினுங்குறைகள்கூறினும்
பிள்ளையையறுப்பினும்பிழைகள்செய்யினு
மெள்ளுதலிலனெனிலீசற்கன்பனும். (௩உ)

சங்கமந்தனக்கொருசாதியுன்னினு
னங்கையினமர்தருமரற்குமுன்னினுன்
சங்கரனெடுசரந்தம்மில்வேறெனு
மங்கவனறிவருமளற்றழுங்குவான். (௩௩)

தலைமைகொள்குருசிவசரங்கட்காகவே
யுலையிடுமரிசியன்றேங்கன்மத்தெறி
யலையமுதாந்தமக்காகவாக்குறிற்
கொலைசெயுநஞ்சினுங்கொடியதாகுமால். (௩௪)

தனுவுளவளவுமோர்தகுநற்செய்கையு
மனமுளவளவும்பாவனையுஞானமுண்
டெனவுளவளவுஞேயமுமியைந்தவன்
பினையுளவளவுநோய்பிறர்க்ககற்றுமே. (௩௫)

ஈசனையிருத்துறுமிதயத்தோர்பொரு
ளாசையையிருத்துதலந்தனுளர்தாம்
வாசமுற்றிடுமொருமனையிற்புன்செய
னீசனையிருத்துதனிகர்க்குமென்பரால். (௩௬)

சினமுதலியமயநீ ரமாற்றுபு
வினைதபுவாய்மையாமெழுக்கையன்பெனும்
புனலொடுவிரவியேபூசினல்லது
மனமெனுமனையிடைவராதிலிங்கமே. (௩எ)

காலமுங்கருமமுங்கடந்தகாரணன்
பாலுறும்பரிசறப்பார்மடந்தையர்
கோலமும்பொருளையுங்குறித்துநச்சுநர்
சீலமும்விரதமுந்தீயவென்பரால். (௩அ)

வெங்கொலைகளவுபொய்வெகுளியாசையென்
றிங்கிவையொடுமரீஇயிருக்கின்றார்தமக்
கங்கையினெல்லிபோலவிர்சடைப்பிரான்
செங்கையிலிருப்பினுஞ்சேயன்சேயனே. (௩௯)

பத்தரைப்புகழ்வுறப்பணியவுண்டவர்
வைத்தனகொளவுடன்மருவப்பெற்றவர்
சித்தியுங்கடவுளர்சிறப்பும்வேறொரு
முத்தியும்பொருளெனமுன்னுறார்களால். (௪0)

இன்னணநன்னெறியாவுமாயிடைத்
துன்னியசிவகணந்துணிந்துகொள்ளவே
மன்னவனெனுமருள்வசவநாயகன்
றன்னொடுபுகன்றனன்றலைவனல்லமன். (௪௧)

பாடினன்பரவினன்பணிந்தசொல்லுரை
யாடினன்பன்முறையல்லமன்றிருத்
தாடலைபுனைந்தனன்றண்டநாயகன்
மூடியவுவகையின்மூழ்கினனரோ. (௪௨)

திருந்தவிவ்வகையுபதேசித்தெண்ணிலா
வருந்தவர்குழாத்தொடுமருணந்திப்பெயர்ப்
பெருந்தகைமகிழ்வுறப்பிரிவிலாரிய
னிருந்தனன்மலிகலியாணத்தென்பவே. (௪௩)

பதினாறாவது-இட்டலிங்ககதி-முற்றிற்று.

ஆக-திருவிருத்தம்-அ௩அ.

பதினேழாவது

கதலிவனகதி.

வரையிற்புண்ணியவனத்தினில்வளங்கெழுநதியின்
கரையிற்பன்னெடுநாளருட்குரவனைக்காண்பான்
றிரிதற்குற்றுலாய்வந்துமாதேவிகல்யாண
புரியிற்கண்டுவந்தேகியமுறையினிப்புகல்வாம். (க)

(மாதேவியம்மைஅல்லமனைத்தேடிக்காணாது
கலியாணபுரியைஅடைந்தமை).

காட்டினும்பெருங்குன்றினுந்தேடினள்காணாள்
வாட்டுறும்பிறப்பெனும்பிணிமாய்வுறவீட்டிற்
கூட்டுநன்மருந்திருப்பதையறிஞராற்கூறக்
கேட்டுவந்துமாதேவியந்நகரினைக்கிடைத்தாள். (உ)

தலையின்வெண்கலையொன்றுறவெற்றரைசமைந்து
பலிகொளும்படிமனைதொறுமுலகெலாம்பழிச்ச
வலமரும்பரற்கினியவள்வெற்றரையாய்க்கட்
புலன்விருந்துணுங்கடிநகர்வீதியுட்புகுந்தாள். (ங)

நாற்குணங்களுண்முதற்குணமாகியநாணைத்
தீர்க்குமிம்மடமுடையவள்யார்கொலோதெரியேம்
பார்க்கிலின்னவள்பித்துடையாளெனப்பலரு
நோக்கும்வண்ணம்வந்துற்றனளுலகியனோக்காள். (ச)

(மாதேவியம்மைவசவேசர்மடத்திலுற்றமை).

உலகுளார்தமைப்பேதையென்றுணர்ந்தனளோதா
னுலகுளார்தனைப்பேதையென்றுணர்குவொன்றோ
வுலகுளார்தமைநாணிலணீங்கியவுடையா
ளுலகுளார்தொழுந்தண்டநாயகன்மடத்துற்றாள். (ரு)

(மாதேவியம்மைஅல்லமனைக்கண்டுவணங்க
சிவகணங்கள் வியப்புற்றது).

தண்டநாயகனொடுபலர்நெருங்குறத்தவிசி
னண்டநாயகனல்லமன்வீற்றிருந்தருளக்
கண்டுபோயருகிறைஞ்சினளாண்டமர்கணங்கள்
பண்டுதாமறியாவியப்படைந்தனர்பார்த்து. (சு)

(மாதேவியம்மைபிறவிநோய்க்குவருந்தியழுதல்).

நெஞ்சமாரழலரக்கெனநெக்குநெக்குருகச்
செஞ்சொல்வாய்தடுமாறவாள்விழிபுனல்சிந்தக்
கஞ்சநாண்மலர்க்கைதொழுதநங்கநோய்காணு
ளஞ்சினேன்பவப்பிணியினிலருள்செயென்றழுதாள். (எ)

(அல்லமன்மாதேவியம்மையின்பக்குவமறிந்தமை)

வீடுவெப்பவராணெனப்பெண்ணெனவேறு
வேடலர்க்குழலுமைகலையேயிவளிவள்போ
னுடுறிற்பருவம்பெருமவரிலைஞானங்
கூடுதற்குரியாளெனவல்லமன்குறித்தான். (அ)

தானலாதொருபொருளிலைச்சகமெனவென்னு
ஞானமேவலாற்காமவின்பந்தனைநண்ணு
டானலாதரவாற்றனைத்தழுவியின்புறுந
ரேனைமாந்தருளர்கொலோவென்றனரிருந்தார். (கூ)

(அங்குள்ளசிவகணங்கள்மாதேவியம்மையைப்புகழ்தல்).

இன்றுகாமனைவென்றவளினையளாயிழையோ
டொன்றுமேனியனாகியகண்ணுதலொருவன்
வென்றுளானெனவுலகினிலெடுத்தசொன்மெய்ம்மை
யன்றுபோலுமென்றியம்பினர்சிலரவணமர்ந்தோர். (க0)

உடலமானமற்றிவளொணவனைத்தையுமொருங்கு
விடவலார்க்கலாவிளமையுஞ்செல்வமும்விரும்பி
நடலைவாழ்வினில்வெறுப்புறாப்புல்லியநரர்க்குத்
தொடருமாவினைதொலையுமோவெனச்சிலர்சொன்னார். ( )

(அல்லமன்அடியார்கள்தாரதன்மயமறிந்துமாதேவி
யம்மைக்குஉண்மைநிலையுணர்த்துதல்).

சென்றுதேடிநாந்தத்துவமருள்செயுஞ்சீட
ரன்றிஞானதேசிகனுளனோவெனவாய்ந்திட்
டின்றுமேவுமாதேவிபோலிலையெனவெம்மா
னின்றஞானமூலந்தனையுணர்த்துவானினைந்தான். (கஉ)

பூதநீயலைபொறிகளுமலையலைபுந்தி
யேதுநீயலையிவற்றினைமயங்கியானென்னும்
போதநீயலையென்றிவையனைத்தையும்போக்கிச்
சோதியாகியபிரமமேநீயெனச்சொல்லி. (கஙு)

ஞேயஞானஞாதுருவெனுமிவைபலநிற்கு
மி, யின்வேறறுமுத்தியன்றதுசகமாமென்
றேயுமாறிதுவதுவெனுஞ்சுட்டிலாவியல்பை
மாயைமாறியதேவிபாலருளினன்வள்ளல். (கச)

(இவ்வாறுணர்த்த-மாதேவியம்மைவணங்குதல்).

தேறுநீரெனவெனதுளந்தெளித்ததேசிகனைம்
மாறுகாண்கிலேனுடல்பொருளாவிகண்மதிப்பில்
வேறுபோய்நினவாயினவென்றவள்விழிக
ளூறுநீரொடுமெல்லமன்றொடொழுதுளைந்தாள். (கரு)

(மாதேவியம்மைஅல்லமனிடத்தில்விடைபெற்றுத்
திருப்பருப்பதமடைந்தமை.

அன்னைநீயினிக்கதலிமாவனத்தினையடைந்திட்
டென்னைமேவினைகேட்டவிப்பொருளினையெல்லா
நின்னினீதெளிந்துறுதிகொணிருத்தியாசனத்தின்
மன்னுவாயெனவேவினனறக்கொடைவள்ளல். (கசு)

வள்ளலுண்மலர்த்திருவடிவணங்கியம்மருங்கிற்
கொள்ளைமாதவர்தாடொழுதருள்விடைகொண்டு
வெள்ளமாகியவன்புநின்றுய்த்திடமேவித்
தெள்ளுமாரமுதனையவள்பருப்பதஞ்சேர்ந்தாள். (கஎ)

(அரம்பைவனவளம்).

வசவன்பாலருளல்லமனுற்றெனவானோர்
பசுவின்பாணிறைசுனையிடைநழுவிவீழ்பழத்தை
மிசையும்பூங்கிளிமிழற்றொலிகடலெனவிரவ
விசையும்பாசிலைக்கதலியங்காடதிலிலங்கும். (கஅ)

விரிந்தவாழையினெட்டிலைமிசைநிறைமதியம்
பொருந்துமாறுவிண்முழுதையுமளித்தருள்புத்தே
ளருந்தவாய்மடைத்தொழிற்றிறநிரம்பியவடிசில்
சொரிந்ததாமெனமனங்களிகூர்தரத்தோன்றும். (கக)

(நூலாசிரியர்).

இனையவாழையங்காடுகண்டெங்கண்மாதேவி
முனிவர்வானவரியாவருமுறைமுறைபோற்றத்
தனியளாயொருபுற்பசந்தூளசுவைதருசெங்
கனியவாவியவுள்ளமோடிருந்தனள்களித்து. (௨௦)

பதினேழாவது-கதலிவனகதி-முற்றிற்று.

ஆக-திருவிருத்தம்-அருஅ.

பதினெட்டாவது
சாதகாங்ககதி.

வினையடுத்தவிழுமந்துடைத்தெமக்
கனையடுத்தவருளுடையல்லமன்
மனனடக்கம்வசவற்குணர்த்துத
றனையெடுத்தினிச்சாற்றுதுநாமரோ. (௧)

காவினீடுங்கதலிவனத்துமா
தேவிபோதத்திருவருள்செய்தவண்
மேவிஞானவிளக்குறவெம்முடை
யாவிபோலும்வசவனறைகுவான். (௨)

(வசவேசர்வணங்கஅல்லமனுபதேசஞ்செய்தல்).

மத்தவாதமயக்கமிலாதுயர்
முத்திசாதனமொன்றுமொழிந்தரு
ளத்தநீயென்றடிகடொழுதெழப்
பத்திவேண்டும்பரமன்பகருமால். (௩)

பரமமுத்திபதம்பெறுமேதுவுட்
கரணசுத்தியதனதுகாரண
மரணெரித்தவமலற்குறித்தநற்
கிரியையித்திறம்வேதங்கிளக்குமால். (௪)

மனமிலிங்கமருவிலேயேனுட
றனிலிலிங்கந்தரித்துமிலையிலை
யெனவியம்புமிணையிலியாகம
நினைவரன்கழனிற்கநிறுத்திறுய். (௫)

தாவிலாதமனமொடுசார்தரா
தோவுமாயினுலகிற்புனலுமொண்
பூவுநாடொறும்போக்குறுபூசனை
யாவிபோகியவாகநிகர்க்குமால். (௬)

புறம்புகாண்குவன்புல்லியனீசனை
யறிந்தஞானியகமுறக்காண்பனு
லெறும்பிகாணுறிலின்கரும்பேகொளுஞ்
செறிந்தவாடிலைதின்பனவென்பவே. (௭)

கரங்கணல்லகருமஞ்செயநிற்பத்
திரிந்துசெல்லுஞ்செலாதவிடத்துநெஞ்
சொருங்குறுதவொருமனந்தன்னினும்
பரந்தவல்லற்பழிக்கும்பகையிலை. (௮)

துயிலையின்பெனச்சொல்லுதலிந்தியத்
தியலுநெஞ்சமிலாமையினலன்றே
பயிலுநெஞ்சம்பரந்துதிரிதருஞ்
செயலில்லைச்சிறிதுஞ்சுகமரோ. (௯)

மனமொருத்தன்வசப்படுமேலவன்
பிணிவருத்தும்பிறப்பையடைந்திடான்
மனமொருத்தன்வசப்படாதேர்டுமே
னனிபிறப்பிடைநாளுஞ்சுழலுமே. (௧0)

அறவினைக்குமரும்பொருளின்பொடு
பெறுவதற்கும்பெருங்கல்விகற்றுயர்
விறலினுக்குநல்வீரந்தனக்குமொண்
டுறவினுக்குந்துணைமனமென்பவே. (௧௧)

நல்லசெய்துநரரையுயர்த்தவு
மல்லசெய்தங்களற்றிடையாழ்ப்பவும்
வல்லதிந்தமனமலதையனே
யில்லையென்னவியம்புமறையெலாம். (௧௨)

நெஞ்சமாதுமைநேசனைநண்ணுமேல்
விஞ்சுபாதகங்கோடிவிளைப்பினு
மஞ்சுறானவனவ்வினையாவையும்
பஞ்சுதீயிடைப்பட்டெனமாயுமே. (௧௩)

மக்கண்மானிடரென்றுமனத்தினன்
மிக்கமேன்மைவிளங்கினரில்லெனிற்
பொக்கமேவும்பொறிகளேர்ரொந்தினு
லொக்குமாவினையொத்துயர்வுற்றிடார். (௧௪)

கெடுக்கவல்லதுங்கெட்டவர்தங்களை
யெடுக்கவல்லதுமிம்மனமென்றதை
யடக்கவல்லவனையபவக்கடல்
கடக்கவல்லவனுவன்கடிதரோ. (௧௫)

ஆயின்மிக்கோரரியசெயலெலா
நேயமிக்கமனத்தைநிறுத்தல்காண்
வாயுநிற்கமனமுமுடனிற்குந்
தோயநிற்கூறினிற்குந்துரும்புமே. (௧௬)

ஓடுமாவைநிறுத்திறினுள்ளுறக்
கோடும்வாய்க்கலினத்தினைக்கொள்ளுவார்
நீடுமாமனநிற்கநிறுத்துறி
லோடும்வாயுவையுள்ளுறவீர்ப்பரால் (௧௭)

அடுத்தநாடிகளாங்கொருமூன்றிலும்
விடுத்தும்வாங்கியுமேவநிறுத்தியுந்
தடுத்தும்வாயுவைத்தன்வசமாக்கில்வாய்
மடுத்திடாதுமனமும்வசப்படும். (கஅ)

ஒடும்பொன்னுமுறவும்பகையுமோர்
கேடுஞ்செல்வமுங்கீர்த்தியுநிந்தையும்
வீடுங்கானமும்வேறறநோக்குதல்
கூடுந்தன்மைகொளுமனநன்மனம். (க௯)

மன்னுகாமவெகுளிமயக்கமென்
றின்னகூடியெறிவளிமுற்சுட
ரொன்னவாடுமியன்மன்நீமனந்
தன்னையாருந்தடுக்கத்தகாதரோ. (௨0)

மறிந்திடாதுமனபவனங்கடாஞ்
செறிந்தவாயிற்சிவமயமாகுமா
லறிந்துவாயுவையங்ஙனமெய்திஞே
ணிறந்திடாதவிலிங்கப்பிராணியாம். (௨க)

இன்னவாறுபலவுமியம்பினு
னன்னைபோலுநமமல்லமதேசிகன்
றன்னைநேர்தருசைவம்வளர்க்குமோர்
மன்னனுகும்வசவனைநோக்கியே. (௨௨)

(வசவேசர் அல்லமனைப்புகழ்ந்துவணங்குதல்).

நின்னைநோக்கவுநின்னையிறைஞ்சவு
நின்னைவாழ்த்தவுநின்மொழிகேட்கவு
மென்னமாதவஞ்செய்தினனோவெனப்
பன்னிநாதற்பணிந்தனனந்தியே. (௨௩)

(அடியார்கள் வணங்குதல்).

சித்தராமனுஞ்சென்னவசவனு
முத்தனுமருண்மாச்சன்முதலிய
பத்தராகும்பலருமென்புன்றலை
வைத்தநாதன்மலரடிவாழ்த்தினர். (௨௪)

ஆனகாலையிலல்லமனுகிய
ஞானவாரிநடந்துலகெங்கெணு
மேனைமாதவர்க்கின்பமளிக்குவல்
யானெனுவுளத்தெண்ணினனென்பவே. (௨௫)

பதினெட்டாவது-சாதகாங்ககதி-முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்-௪அ௫.

பத்தொன்பதாவது

கோரக்கர்கதி.

வசவனைமுதலாயுள்ளமாதவர்தமையகன்று
பசுமதிதவழ்குவட்டுப்பருப்பதமலையைநண்ணிக்
குசைசுமறையோர்போற்றுங்கோரக்கனெனும்பேர்ச்சித்த
னிசைவுறவுண்மையெந்தையியம்பியவாறுசொல்வாம். (௧)

(அல்லமன்னீங்கஅடியார்கள்வருந்துதல்.)

பொறிவழிசெலாதுநெஞ்சம்புனிதமாம்வகைபுகன்ற
நெறிமுறைவழாதியற்றிநீவிர்நின்மின்கண்மிக்க
வறவரையுலகிற்கண்டிங்கடைதுமென்றண்டையோர்கட்
கிறையவனினிதியம்பியெழுந்துமின்னெனமறைந்தான். (௨)

கன்றின்வாய்முலைநெகிழ்த்துக்கறவைவிட்டகன்றதென்னச்
சென்றனனையனென்றுதிசைதொறுநோக்கிமாழ்கி
வன்றழலிழுதுபோலமனமுகக்கண்ணீர்மல்கி
நின்றனர்வசவனாதிநிகரில்சற்பத்தரெல்லாம். (௩)

காணுதலொழிகநல்லார்க்காணினங்கவர்பானட்புப்
பேணுதலொழிகபேணிற்பிரிவுறலொழிகவுற்றான்
மாணுயிருடம்பில்வாழும்வாழ்க்கைபோயொழிகவென்னா
வூணிடுமொருதாய்நீத்தபார்ப்பெனவுளங்குலைந்தார். (௪)

(சித்தராமர்அல்லமனைநினைந்துதனதிடமடைந்தமை)

தண்டநாயகன்கரத்திற்றம்பிரான்றன்னைக்கண்டு
பண்டுபோலுவகைபூத்துப்பத்திசெய்தாங்கிருந்தான்
றெண்டனாகியவிராமன்சொன்னலாபுரத்தினெஞ்சிற்
கொண்டவாரியனைநாடிக்கொடுவழிதப்பிநின்றான். (௫)

(நூலாசிரியர்.)

அல்லமனறைந்தமாற்றமுகங்கொடுபிறருந்தாஞ்செய்
நல்லனபுரிந்துதத்தமிடந்தொறுநணுகிவாழ்ந்தார்
தொல்லைநல்வினையாற்றன்னைத்தொழப்பெறுமடியர்தம்பாற்
செல்லுவனென்றுசென்றான்செயலினித்தெரிக்கலுற்றாம். (௬)

எரிபுரைதளிர்தளிர்ப்பவிளமரக்காவிற்றென்றன்
மருவுதல்போலவன்பர்மனமொடுகண்களிப்பத்
திருவுருவொன்றடைந்துசென்றவக்கருணைவள்ளல்
கருமுகிறவழ்பராரைப்பருப்பதந்நண்ணிச்சென்றான். (௭)

)ல மன்கண்டுசெல்லுமப்பருப்பதத்தின்மேன்மை
ால்லுதலறியாராகிச்சுரர்முனிவரர்கடம்முள்
ல்லவனொவிருக்குமறிஞருமயங்கிநிற்பப்
)லறிவாண்மைகொண்டுபுகலுவன்சிறிதஞ்சாமல். (அ)

(உதயகிரி-அஸ்தகிரி.)

டொறுமுதித்தொடுங்குஞாயிறுதனைச்சுமக்கும்
ாடுறுவனாகுணக்குங்குடக்குமாய்த்திசைத்துநிற்பக்
டுதல்பிரிதலின்றிக்குறைமதிதலைச்சேர்ந்தின்பந்
டருகதிரைச்சென்னிதரிப்பதக்குன்றமாதோ. (௯)

(திருக்கைலாயம்)

ான்னற்குன்றெழுவாயாகப்பொருப்பளவிறந்துநிற்பச்
ன்னிக்கட்டவழ்வெண்டிங்கட்சிலாதரன்குழவிவெற்புத்
ன்னைக்கண்டவனையென்னோர்தலைமிசையேற்றுமென்னென்
ன்னற்கட்படிந்தன்றேவவ்விறைமலைவிளர்த்ததம்மா. (௧௦)

(மேருகிரி.)

சிவலிங்கமொன்றுபருப்பதம்போற்றரிப்பத்
ரிசறவடைந்தேனில்லையென்னுமச்சோகத்தீயா
ருகுறுமமையத்தேடியொருமலைகுழைத்தானன்றிக்
ருகமர்தளிரியற்குக்குழைந்தவன்குழைக்குமோதான். (௧௧)

(மைநாகபருவதம்.)

ாருப்பிறைமகனுனெற்குப்பொருந்துறுதீசநாம
ருப்பனையான்சார்ந்தாங்குநிகழ்தொடர்மொழியினன்றிப்
ருப்பதமெனவேவகூறப்படுமிதுவென்னுநாணற்
ணைப்பொலிகடலிற்சென்றுவீழ்ந்ததுசிலம்பொன்றம்மா. (௧௨)

(விந்தகிரி-மந்தாகிரி.)

ன்னையோர்கையால்வீழப்பிலத்திடைத்தள்ளிவந்தோன்
சென்னியால்வணங்கியேத்துஞ்சிலம்பினைவிந்தமொக்கு
மன்னலாமென்னலாமோவிணையறுபருப்பதத்தைப்
ன்னுவருந்திரையிலிட்டுப்பெயர்த்தபுன்மத்தோவொக்கும். (௧௩)

(சுனையின்மகிமை.)

கைமதிப்பிள்ளைபோலநரைத்தகூன்கிழவன்சென்றோர்
கைமலர்ச்சுனையின்மூழ்கிமுருகுகொப்பளிக்குந்தோட்டுப்
கைமலர்க்குழன்மடந்தைபகர்ந்தவோவீணைகாத்து
கிழ்மனத்*தன்பனேபோல்வந்துமேலெழுவனன்றே. (௧௪)

* அன்பன் *திருநீலகண்டநாயனார்.

(கோட்டுப்பூ-கொடிப்பூ-நீர்ப்பூ-நிலப்பூவுடையகொடிகள்.)

சினைமலர்புதன்மென்போதுசெழும்புனற்பசுந்தாட்செந்தே
னனைமலர்தமதுதண்பூநண்ணியீர்ங்கொடிகள்குண்டுச்
சுனைமலர்விழிகள்போலத்தோன்றுமப்பராரைக்குன்றிற்
புனைமலர்பலவுங்காட்டும்புரிகுழன்மகளிர்போலும். (கடு

(அருவியும்-யானையும்).

தூங்கிசையருவிபாயத்துளைக்கைவெண்கோட்டிரற்கா
லீர்ங்கவுணெடுநல்யானையேற்பவெந்தழலலாமற்
றேங்குதண்புனன்மேனோக்காதென்பதுதீரச்சென்று
பூங்கதிர்பனிவெண்டிங்கள்போன்மெனத்திவலைசெய்யும். (கசு

(யோகிகள்).

விஞ்சையருளர்நரம்பின்வீணையாறெழுமின்னோசை
குஞ்சரமனையவென்றிக்குன்றவர்புரத்திலென்றுந்
தஞ்செவிமடுத்துக்கேட்பார்தனிநிலையோகமுற்று
ரஞ்செவிநிறையவுள்ளேயரியயாழோசைகேட்பார். (கஎ

(கெர்ப்பகிரகம்,ஸ்தூபி).

பீடுறுகருவினோடுபெயரியவில்லினும்ப
ரோடுறுபசும்பொனாற்செய்தோங்குறுசிகரமொன்று
நீடுறுசிலாதரன்றனெடுந்தூப்பிள்ளைக்குன்றின்
மோடுறுமுடியின்மீதுகவிழ்த்தபொன்முடியையொக்கும். (கஅ

(சோதிவிருக்ஷம்).

செங்கதிரவனெழுந்ததிவாவிடைக்குடம்பைதெற்றிப்
பொங்கொளிமரத்திற்சேர்சால்புள்ளினம்பொறையுயிர்த்துக்
கங்குலினடைகிடப்பக்கருதிவந்ததனைக்கண்டு
வெங்கனல்கொளுந்திற்றென்றுமீமிசைச்சுழன்றிரங்கும். (ககூ

(மூங்கில்).

நறுமலர்க்குழல்வெண்முத்தநகைமலைமடந்தைமிக்க
வறம்வளர்ப்பதற்குநெற்சிற்றளவிருநாழியென்று
கறைமிடற்றிறையளப்பவொருபெருங்கருவிதானிவ்
வெறிமலர்க்கூடுமிக்குன்றின்வேய்களுளொன்றிற்பெற்றாள். (

(திருப்பருப்பதத்தின்மகிமை.)

நெடியவன்குறுகியப்பாலின்றுகைதொழுமவ்வெற்பின்
மிடியுடையொருவன்விற்கும்விறகினைக்குறித்துச்சென்று
வடிவுடைநவியங்கொண்டோர்மரத்தினைத்துணித்தலோடும்
படியுறுபசும்பொன்னாகும்பரிசுகண்டுவந்துசெல்வான். (உக

(சோலையும்வானரமும்).

கொண்டல்கண்முழவினார்க்குங்கோதைவெள்ளருவிவெற்பில்
வண்டுபொண்முரன்றுமூசிமலர்கிளைத்தூறுசெந்தே
றுண்டுகண்டுயில்பூங்கொம்பருயர்மரத்திவர்ந்திராசி
ஞெண்டுகண்டஞ்சிமந்திஞேரோலெனவிழியுமன்றே. (உஉ)

(பளிங்குமலையும்யானைச்சத்தமும்).

களிர்க்குளகினைத்தேன்ரேய்த்துத்தனதுவாய்க்கொடுக்குஞ்செ
பளிக்கறையதனுட்கண்டுபெரிந்துவேறென்றினுக்கிங் [ய்கை
களித்ததென்றுளமயங்கியரும்பிடியொருகூர்ங்கோட்டுக்
களிற்றினைமுனிந்துசெல்லுங்கம்பலையுடைத்தக்குன்றம். (உ௩)

(குறவர்குறத்தியர்)

கண்ணுறுமதியின்மானைப்பிடித்துநீநல்குகென்ற
வொண்ணுதன்மடந்தைவேண்டவொருகுறமகன்கேட்டன்று
பெண்ணுணாகொண்டிராமன்பிடிப்பதற்கெண்ணுமாபோ
லெண்ணிலனிதற்கென்செய்வேனென்றுளநைந்துநிற்பான். ()

(அருவி).

மருமந்தரமேயாதிவெற்பெலாமெனைவெறுப்பச்
சாருமென்மாட்டேமுக்கட்டம்பிரானெனநினைந்து
சேருமொன்னலாயஞ்சிச்சிலம்பழுமாறுபோல
பாரவெள்ளருவிபாயுமழகினையுடைத்துமாதோ. (உ௫)

(அல்லமன்கோரக்கரிருக்குமிடம்அடைந்தமை).

இனையனவளமிருந்தவெந்திருச்சயிலந்தன்னை
யினையினுமினியனெங்கோனல்லமன்சென்றுநண்ணித்
தனியுடஞ்சித்திபெற்றுத்தருக்குமக்கோரக்கன்று
றணியுளமகிழ்ந்திருக்குநல்லிடந்தனையடைந்தான். (உ௬)

(கோரக்கர்அல்லமனைக்கண்டுமுகமன்கூறல்).

அத்தனேர்வருதல்கண்ணுற்றப்பெருஞ்சித்தன்றன்னோ
டொத்தவோர்சித்தனாகவுன்னுபுதனைவியந்து
சித்தநாண்மலர்த்தாடாழாநின்றுகைகுவித்துஞான
வித்தநீவருகவென்றோர்தவிசிடைச்சேர்த்திச்சொல்வான். (உஎ)

வேறு.

இரவிவானனெழுந்ததுமின்றெனக்கதாஅன்று
தெரியவாயினகண்களுமின்றுநின்சிறந்த
வரவுநானெதிரின்றுபெற்றமையினின்வரவு
பொருவின்மாதவம்புரிந்திடார்க்கெளியதோபுகலின். (உஅ)

மதலையாகியநற்குணஞ்சார்ந்துநல்வாய்மை
சிதைவிலாவடியாரினஞ்சேர்ந்திடாதவன்கண்
ணுதலினுனையுஞ்சேர்ந்திடானென்பவெந்நூலு
முதலிலான்பெறுமூதியம்யாதுகொன்மொழியில். (உக)

ஒருவிருந்தினர்க்குறைசெயுமுகமனேடொப்பக்
குருபரன்றனக்கினையனவின்மொழிகூறி
வருபெருந்தகையார்கொனீயுரையெனவாழ்த்தி
யருளினங்கடறனைவினுய்நின்றனனன்றே. (௩0)

(கோரக்கர்முகமனுக்குஅல்லமன்புகல்தல்).

செறிந்தமூலவாங்காரத்தின்வேறெனத்தீர்ந்திட்
டிறந்திடாதுதற்கண்டவனென்னையுங்காண்பான்
மறிந்துபோமுடன்மானிலியயுரைப்பதென்மதித்தென்
றறிந்தஞானிகள்வேறறவறிபவனறைந்தான். (௩க)

(கோரக்கர்காயசித்தியைவியப்புறுதல்).

ஆதிநாதனதருளினுற்குளிகையாதிகளான்
மேதையாமுடல்சித்திபெற்றவனென்றும்விளியா
ஞதலாலதுபெருதவனழியுமென்றறைந்தான்.
பூதமேனியேதானெனப்பொருந்துபுந்தியினன். (௩உ)

(அல்லமன்பழித்தல்).

உடம்புவாழ்தருன்வாழ்தலுமூன்பொதிந்தியற்று
முடம்புசாதருன்சாதலுமாகவேயுரைத்தா
யுடம்புதானுயிரொன்னநீயுன்னினைபோலு
முடம்புவேறறியாவுலகாயுதனெத்து. (௩௩)

யாக்கைதானெனிலென்துடம்பென்பதிங்கென்னை
போக்குமாடைபொன்முதலியபொருளொன்றெனதென்
றூக்குவார்தமிலதனையானென்பவரைய
பார்க்கில்யாருளர்பகர்தியென்றல்லமன்பகர. (௩௪)

(கோரக்கர்)

ரணிலேனந்தனனேடினனென்றியம்புதலாற்
?னெனப்படுகின்றதேதெனக்கது தன்னை
நிகழ்த்துகவென்றுகோரக்கனின்றியம்ப
நாணநற்குருபரனிதுநவின்றனனயந்து (௩௫)

(அல்லமன்)

ரணிலேனந்தனனெனக்கரணத்திலேநண்ணு
ான தன்மையாலுடல்பொறிகரணங்களைத்துந்
ானெனும்படிவரும்வரத்தான்பலவதனு
ரீநவின்றதத்தியாசமென்றறிகெனநிகழ்த்த. (௩௬)

(கோரக்கர் நூலாசிரியர்)

ழியுமென்னுயிரெனுமிடத்தவ்வுயிரொழிய
மொழியவேறுமோருயிருளதோவிதைமொழிதி
ழியினல்லருட்குன்றமேயென்றவன்பகரச்
செழியமென்மலர்ப்பதத்தெமையாள்பவன்செப்பும். (௩௭)

(கோரக்கருக்கு அல்லமன் புகல்தல்)

யிரெனும்பெயரியங்குகாற்கியற்பெயருறைப்பி
யலுறுந்தனக்கப்பெயராகுபேரமென்
ியலுணர்ந்தவரியம்புவரொன்றெமக்கிறைவன்
யலறும்படியுரைத்திலதுணைத்தனன்மன்னே. (௩௮)

தன்னைச்சச்சிதானந்தமென்றருமறைசாற்ற
பின்னிற்கெட்டிடுந்தசைநிணமென்புதோன்மேய்ந்த
வின்னற்பொய்க்குடிலாகியவுடம்பினையானென்
முன்னிக்கெட்டனையென்கொனீயென்றினுமுரைக்கும். (௩௯)

வெருவுறப்படும்பிறவியையொழித்துமெய்வீடு
மருவுதற்குளம்வைத்தவனிம்மலவடிவைத்
தெருவினிற்புனிதம்படாவொன்றனைத்தீண்டி
பருவருப்பவன்போலருவருத்ததையகற்றும் (௪௦)

மருந்துகொண்டுநோய்தீர்ப்பவர்போற்சிவமருவி
யிருந்தவிவ்வுடம்பினைப்பெரியவர்விடவெண்ண
மருந்துகொண்டுநோயோடுறமதிப்பவன்போல
விருந்தவிவ்வுடம்போடுறவெண்ணினையென்னே. (௪௧)

பிறந்தவாகமொன்றிறந்திடாப்பெருமையுமுடைத்தோ
வெறிந்தவான்சிலைவீழ்ந்திடாதிருப்பதிங்கில்லை
செறிந்தகாரியமென்பதொன்றாயினுஞ்சிதையு
மிறந்திடாதுகாரணமெனப்படுமதேயென்றும். (சஉ)

மருந்தினாலுடனித்தமாமென்றுநீவருத்த
திருந்துவாழுநாட்பன்மைகொண்டன்றிவேறில்லை
பொருந்துநீயுடலழிந்திடாதென்பதுபொருந்தா
தருந்தவாவினிவீடுவேண்டென்றனனையன். (சங)

(கோரக்கர்தன்னைவியந்துஅல்லமனுக்குப்புகல்தல்)

எதுசொல்லினுமென்னுடலழிவுறாதென்றும்
வாதுசெய்வதென்காட்சியாலுணர்த்துவன்வலியின்
றாதினாதனதருளினாலென்றுகோரக்கன்
றீதிலாவருள்வாரியோடுரைத்திதுசெய்யும். (சச)

இன்னியங்களின்முழங்குவெள்ளருவிவெற்பெறிந்த
மன்னவன்படையன்னதோரொளிரயில்வாய்வாட்
டன்னையெம்பிரான்கைக்கொடுத்தனையனென்றன்னை
நின்னிரும்புயவலியினாலெறிகெனநிகழ்த்தி. (சரு)

அத்தவீச்சிறகன்னதோர்தோலறுமேனுஞ்
சித்தனானலேனென்றுமுன்னின்றனன்செருக்கி
நித்தன்யானிவன்கருதியதேசெய்துநெஞ்சின்
வைத்தமாதருக்கொழிப்பலென்றருளுளம்வலித்தான். (சசு)

(கோரக்கர்செருக்கொழியஅல்லமன்வாளாலெறிதல்)

வாங்கும்வாளினைமின்னெனவிதிர்த்தருண்மாரி
யோங்குவானுருமேறெனவதிர்த்தவனுடம்பிற்
றாங்கமால்வரைமீதெறிந்தானெனத்தாக்க
வாங்கொரோதைகிண்ணென்றுமேலெழுந்ததையன்றே. (சஎ)

(கோரக்கர்தேகவலிமை)

திருப்பருப்பதநடுங்கியதவ்விறற்சீற்றத்
தரக்கனுற்றிதுதனையுமின்றெடுத்தனனாமென்
றுரைப்பதற்கரிதாகியவச்சமுற்றோடிப்
பொருப்பிறைக்கொருமகளரன்புயங்கள்புல்லினளால். (சஅ)

விஞ்சைமாதர்தம்யாழொலிகேட்டமாவேட
ரஞ்சிலோதியர்பதலைகேட்டயரசுணம்போ
னெஞ்சுமாழ்கினர்புள்ளினமெழுந்தகானிமிர்த்துத்
துஞ்சுமாவெழுந்தோடினவான்றுளிதுளித்த. (சகூ)

(கோரக்கர்முன்னினுஞ் செருக்கடைந்தமை)

ஒன்னவாறொலியெழவுடலூறின்றியிருப்ப
முன்னமேவியசெருக்கினுமும்மடங்கெய்தி
யென்னைநேர்பவரிலையெனவனுளத்தெண்ணித்
தன்னையேகனிவியந்தமையறிந்தனன்றலைவன். (ருல)

(கோரக்கனை அல்லமன்நகைத்துப்புகல்தல்)

வலியெழுந்திடவின்னணநினதுபேருடம்பு
வலியடைந்தநின்னொப்பவரிலைவளிவழங்கு
முலகிலென்றுகைகுலைத்திளநகைபுரிந்தொருகைம்
மலர்பொருந்துவாளவன்கையிற்கொடுத்திதுவகுத்தான். (ருக)

(அல்லமன்ஏவியவாறேகோரக்கர்செய்தமை).

வாங்குவாளினுனின்வலியொடுநமர்வலியுந்
தாங்கியென்னைநீயெறிந்துகாணென்றுநந்தலைவ
னுங்குநின்றனன்சித்தனுமஞ்சிலனுகி
யோங்குவாளினுலெறிந்தனனொப்பிலானுருவை. (ருஉ)

(நூலாசிரியர்).

அணுமயங்குமின்னுழைகதிரொறிந்தவாளாக
விணைமயங்குமெய்ப்படாதுவாள்வறிதுபோயிற்றுப்
பணைமயங்குதோண்மாயைதன்படாமுலைபடாத
மணமயங்குதண்சோதிமேல்வாள்படவற்றோ. (ருஈ)

வேறு.

(அல்லமனுண்மைகண்டுகோரக்கர்வணங்கிப்புகல்தல்).

வானெறிந்துகையிளைத்தகோரக்கநாதன்மிகமனம்வியந்து,[த் தானிறைஞ்சும்பரஞ்சுடரேயிவனென்றுமெய்விதிர்ப்பநடுநடுங்கி தானடைந்தசெருக்கொழிந்துதலையன்பினெறிநடப்பத்தலைப்பட் டெங்கோன், றேனடைந்தசெழுங்கமலத்திருவடியில்வீழ்ந்தெழுந்தெழுப்புகின்றான். (ருச)

நின்னையறியாதுமதுவுண்டவன்பேசன்மனஞ்செருக்கிநினைந்தபாவம், பின்னரொதிர்நின்றுநினதுணைமறுத்துப்பித்தனெனப்பிறற்றுந்தீமை, யின்னுயிர்கொன்றுடல்கவருமறவன்போற்செய்தபிழையெல்லாமெந்தாய், மன்னியநின்பேரருளாற்றீர்த்தெனையாட்கொடியெனமறித்துந்தாழ்ந்தான். (ருரு)

---

* அணு-உரோமகசாக்கிரகம், அதாவது மயிர் நுனி.

செய்தபிழைபோகவினிப்பிழைசெய்யாதுடம்புநசைதீர்ந்துநின்றன், மெய்தெரியினெனக்குநீயினியனெனப்பெருங்கருணைவெள்ளங்கூற, வுய்தலிலென்பிழைபொறுத்திட்டடித்தரியவானமுதமூட்டுகின்றாய், கைதருசெம்மணியனையாயான்செய்வதேதுளதுகைம்மாறென்று. (ருசு)

(கோரக்கர்பக்குவங்கண்டு அல்லமன்புகல்தல்).

முற்றுமருள்செய்துநீயானறியவேண்டுபொருண்மொழிதியென்று, பற்றுடலநசைதீர்ந்துகோரக்கனிற்பவவன்பருவங்கண்டு, கற்றறியுமறிவினாலறிவரியபரஞ்சோதிகருணைகொள்ளப், பெற்றதிருவுளமகிழ்வுற்றன்பொடுகேண்மதியென்றுப்பேசலுற்றான்.

(அல்லமன்புகலக்கோரக்கர்புகல்தல்).

இருந்தபடிகுகேசனைநீயறிவையெனினின்பிறவியெனுநோய்தீர்ந்து, பொருந்துறுவைபேரின்பமென்றமலன்கூறவவன்போற்றியெந்தாய், பரிந்தருள்செய்குகேசனெனுமொழிப்பொருளேதுகூறப்படுவான்யாவன், றெரிந்துணரவருள்செய்வாயென்றுதொழவெம்பெருமான்செப்புகின்றான். (ருஅ)

(இதுவுமது).

குகையிதயமதன்கணமரிறையீசனென்றுபொருள்குறித்துக்கொண்மோ, நிகழனையகுகேசமொழியுடையன்யான்றனெனவேநிமலன்கூற, வகமகிழமுகமலர்ந்துசித்தனறைகுவனீயேயாகிலுன்றன், முகையவிழ்மென்மலர்க்கரத்திற்சிவலிங்கங்கொண்டதென்கொன்மொழிதியென்றான். (ருகூ)

(அல்லமன்புகல்தல்).

பிறந்தபயன்பெறவுலகரெனைக்கண்டுகொண்டுமெனம்பிறழ்தலின்றிச், சிறந்தசிவலிங்கமலர்க்கரங்கொண்டுபூசனைதாஞ்செய்யவேண்டி, நிறைந்தவெனதுருவாகுமிக்குறிகைக்கொண்டனன்யானீங்காதென்று, மறிந்துதெளிகுதிமனமென்றருள்செய்தெங்குருதேவனறையலுற்றான். (சுo)

போதகனாகியகுரவனெஞ்ஞான்றுநற்கருமம்புரிகவென்று [வேவேதமுதலாகியநூன்முழுதுமொருங்கொருவந்தம்விதித்தலா
சாதகனாகியபருவமாணைக்கன்பாசவலிதணிக்கவல்லான், [தால்.
மேதினிமேலுடலொடுநற்செயல்விடுவதன்றியிடைவிடலாகா

ான்றுதனதியலுணர்த்தியுடம்புநானென்றிருந்தவியல்புபோல,
நின்றவெனையுணர்ந்துநீசோகம்பாவனைகொண்டுநிற்மையாயிற்,
றொன்றலுறுவிடங்களுழன்றனைநினைப்பப்போதல்போற்போம
விச்சை, நன்றறிதியெனவறிவித்தனனெங்கோன்கோரக்கநாத
ன்றன்னை, (சஉ)

(கோரக்கர்அல்லமன்வடிவடைந்தமை)

ஞானகுருபரனருளாற்றனக்குரைத்தமொழிப்பொருளைநன்
கறிந்திட், டூனவடிவென்பதுவிட்டுண்மையலாவனைத்தையுநீத்
துண்மைகண்டு, தானதனையடைந்துதானதுவென்னுமருளகன்
று தானேயாகி,வானவருமறிவரியபெரும்புகழ்க்கோரக்கனவண்
மன்னினனால். (சங)

பத்தொன்பதாவது-கோரக்கர்கதி-முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்-கூசரு.

இருபதாவது

முனிவர்கதி.

பணிவளைமகளொடுபவளவார்சடைத்
தனிவரையமர்திருச்சயிலநீங்கியே
துனிவரையல்லமன்சுருதிமெய்ப்பொருண்
முனிவரையுணர்த்தியமுறைமைகூறுவாம். (க)

அருந்தவமுயன்றகோரக்கற்கம்முறை
விரிந்தறிவுருவமாமெய்ம்மைத்தன்மையைப்
பரிந்தருளமலனப்பாலுமுத்தரம்
பொருந்துனர்தமக்கருள்புரியப்போயினன். (உ)

(அல்லமன்இயற்கைக்குணம்).

நல்லனதீயனநாடுறுதுகொள்
ளல்லழலெனவருண்மழையெனப்படு
மல்லமனெதிர்ந்தவரறமுளாரற
மில்லவரொனதறிவியற்றினனரோ. (ங)

யாவருந்தனதருட்கேற்றுளாரெனப்
பாவவன்றளையறப்பரிந்துநன்னெறி
மேவவந்தருள்புரிவிமலனுயிடை
மாவழங்குறுமொருவனத்திற்போயினன். (ச)

(அல்லமன் ஓர்வேடனுக்குமனமிரங்கல்).

அக்கொடுவனத்தெதிரன்பென்கின்றதுட்
புக்கறிகிலாவொருபுளினன்கூன்புறக்
கொக்கெனநாடொறுங்கொலைகுறித்தவன்
கைக்கொடுமரமொடுகெடிதுதோன்றினன். (ரு)

அன்பனுய்க்கண்ணிடந்தப்பும்வேடனுக்
கின்பமீகுதல்புகழ்க்கேற்றதன்றுநான்
வன்பனுய்த்திரியுமிம்மறவற்காப்பலென்
றென்*பொலாமணிமனமிரங்கிற்றென்பவே. (சு)

(அல்லமன்வேடனைநோக்கஅவன்வணங்கினமை).

நல்லறிவவனுளநடுதற்கொப்பிலா
வல்லமன்வினையறவருட்கண்வைத்தனன்
கொல்லையின்விதையிடக்கொழுப்புகாமுளி
புல்லெரிவுறவழற்போகட்டென்னவே. (எ)

மேவுதீவினையெலாம்விளிந்துதூயனுய்ப்
பாவியேனுய்வகைபகர்தியென்றனன்
மாவலால்வழங்குறுவனத்தில்வேட்டுவன்
யாவர்தாமிறையருளெய்தினுய்ந்திடார். (அ)

(வேடனுக்குத்துன்பமொழிந்துநன்னெறியுணர்த்தல்)

அறிவெனும்வேலினலைம்புலன்களா
மறியினமருளெனுமலையைத்தப்புறு
தெறிகுவையெனினினக்கில்லைத்துன்பெனு
நெறியினைமருவறநிமலன்கூறினன்.

அறிவொடுமனஞ்சிலையம்பதாகநான்
குறியெனவெய்வையேற்குமரநின்றனைப்
பொறிமதிலிலங்கைமுன்புரந்துளான்றலை
பறிபடவெய்தவன்பணிபுமென்றுமே, (ய)

(நூலாசிரியர்)

இப்பரிசெலாழ்வலியெயினனுய்வகை
செப்பிநன்னிலையருள்செய்திருத்தியே
யப்புறமருளுடையமலன்மேலப்பொழு
தொப்பறுதவவனமொன்றுதோன்றிற்றே. (கக)

* பொலாமணி = தூ... ...மணி.

(வனச்சிறப்பு)

கோடமைகரிகளுங்கொடுமடங்கலும்
பாடமைபகைதவிர்பரிசினானதற்
காடரவொடுமதியமர்பிரான்சடைக்
காடலதுவமையாங்கண்டதில்லையே. (கஉ)

பெயர்க்குறுகால்கள்கையாகப்பெற்றவு
முயிர்க்குறுநாசிகையாகவுள்ளவு
மயக்கறுதீயினைவளர்த்துவான்புனல்
பயக்குறுமுனிவரர்பணிகள்செய்யுமால். (கங)

மறைபலவோதுநர்மகம்வளர்க்குநர்
கறைமிடற்றுடையநங்கடவுட்பூசனை
முறைவழிபுரிகுநர்மூச்சவித்தொரு
தறியெனவசைவறவிருக்குந்தன்மையார். (கச)

வேறு.

ஆயிருக்குமருந்தவர்தங்கள்பாற்
போயிவர்க்குறுபோதனையாற்பவ
நோயகற்றுவலென்றுநுவன்றனன்
றூயனெக்கொருதானெனுமல்லமன். (கரு)

(அல்லமன்முனிவர்களுக்குப்போதித்தல்.)

நோற்றுநோன்புடனொந்துவருந்துவீ
ராற்றுநீர்மகமாதிவினையினான்
மாற்றுமாயைமலஞ்செறுவிற்படு
சேற்றினாற்கழுஞ்சேறுநிகர்க்குமால். (கசு)

ஞானங்கொண்டுநண்ணுகுஞ்சிவபத
மூனங்கொண்டகருமத்துறுவது
வானங்கொண்டுவளர்த்தல்புகையநு
மானங்கொண்டுவளர்த்தலையொக்குமால். (கஎ)

குடுமியங்கிரியொப்பக்குவித்தபுற்
சுடுதல்கொண்டுபிறவிசுடப்படா
தப்புலன்களறிவெனுமங்கியிற்
சுடுதல்கொண்டுபிறவிசுடப்படும். (கஅ)

போதமாகும்புனிதத்தழலினுட்
பேதபாவனைப்பேரவிபெய்வனே
லாதி§சோவுடைமாசியவனென
வேதம்யாவும்விளங்கவிளம்புமே. (ககூ)

---

§சோவுடைமாசி-சோமாசிமாறநாயனார்.

மறையினுள்ளகருமஞ்§மணவினை
வறியர்கொள்ளுதல்போலமதியறுஞ்
சிறியர்கொள்வர்தெளிதத்துவமசி
யறிஞர்கொள்வரணிகொளுஞ்செல்வர்போல். (உ௦)

(முனிவர்கள் அல்லமனைத்தொழுதுவணங்குதல்.)

என்றுகூறவிருந்தவரன்பொடு
நின்றுஞானநெடுந்தகைதாண்மிசை
யின்றுநீவரவெத்தவஞ்செய்தன
மன்றயாமெனவாழ்த்திவணங்கினர். (உக)

மாயைதோன்றியஞான்றுமனத்தினை
மூயமோகமுடிந்திடச்செம்மலர்
வாயினூற்றுருவாசன்சொலப்படுந்
தூயனுமிவனென்றுதுதித்தனர். (உஉ)

(நூலாசிரியர்)

இன்னவாறிங்கிருந்தவரின்புற
மன்னுஞானமறைமொழிகூறியே
தன்னைமேவுந்தலைமைபுரிந்தன
னன்னைபோலுநம்மல்லமதேவனே. (உ௩)

இருபதாவது முனிவரர்கதி முற்றிற்று.

ஆக-திருவிருத்தம்-௯௬௯.

இருபத்தோராவது

சூனியசிங்காதனகதி.

அல்லமனையறிதற்கோரறிகருவியாகவுன்னிச்
சொல்லரியவெழுநிலைப்பொற்சூனியசிங்காதனமொன்
றில்லையெனலில்லையெனுமெங்கள்குருவசவேசன்
மல்லலுறவினிதாற்றிவைகுமுறைவகுத்துணாப்பாம். (க)

(வசவேசர்யோகநிலையடைந்தமை.)

ஒக்குமனம்வீட்டினெறிக்கொருதுணையாகும்புறத்து
நடக்குமனநிரயவழிநடப்பதற்குத்துணையாமென்
றிடக்கர்மனமடக்கும்வகையெம்பிரானியம்பியவா
றடக்கமனமுறநெறியினருணந்திதலைப்பட்டான். (உ)

§ மனவு சங்குமணி.

ல்லாதுபோமனத்தைக்கால்பிடித்துநிறுத்தியே
ல்லாருமதியமுதம்விருந்திட்டுநட்புறீஇப்
பால்லாதபுலனுகரப்புறத்துநிலேதடுமாறிச்
சல்லாமலுடன்கொண்டுசித்திரமொத்திருந்தனுல். (ரு)
ன்றமனங்கொண்டுதானித்தமாந்தனையுணர்த்த
வன்றுவருஞானகுருவெனவெழுந்துவளர்காத
லான்றுமொழிவறநிற்பவுவப்பதுலகிற்பொருள்வே
ன்றியருணந்திபிரானெந்தைவரவினேநோக்கி. (சு)
(வசவேசர் அல்லமனேயறியுமாறு ஆதனமமைத்தல்.)
வ்வுருவிெனுடுவருமோவெம்பிரான்றெளியகிலேன்
சவ்வியவோர்தவிசமைத்துச்சேர்ந்ததன்மேலிருப்பவனே
வ்வியமிலல்லமனென்றறிவன்யானென்றுதுணிந்
வ்வுலகமுளம்வியப்பவிதுசெய்தானருணந்தி. (எ)
தியாதாரமாதியடுக்கெனப்பன்னிறத்த
சாதியேழ்நிலேகளோங்கச்சூனியபீடமொன்று
பாதினுனுளம்வியப்பப்பொன்மணிபளிங்குகொண்டு
திநான்மறைகள்போற்றுஞ்சைவநாயகன்செய்வித்தான். (சு)
ரணவுபாதியேழ்மேற்கண்டிடுஞானிபோலச்
ரணிநுதலின்மீதுசென்றுகாண்யோகிபோலப்
ரணஞானுனந்தப்போதகனிருப்புக்காண்பா
னரணிநிலேகளேழ்மேனிகழ்வெளித்தவிசமைத்தான். (எ)
(ஆதனத்தின்றேற்றம்)
ளங்கமின்மதியம்போலக்கண்டவர்மனமலர்த்தும்
ளிங்குசெய்நிலேயுள்வந்துபார்ப்பவர்மெய்ந்நிழற்போய்
ளங்குதறன்மேற்றேன்றவெந்தெரிபசும்பொனுற்செய்
ளங்கொளிநிலேயைச்சென்னிசுமத்தல்போற்செய்தவொக்கும்
(ஆதனத்துட்புகுந்தமானிடர்மயக்கிப்புகழ்தல்.)
ருந்தியபளிங்குகொண்டுசெய்தவந்நிலேயின்வாய்தல்
பொருந்துதறெரிகிலாராய்ப்புகுந்துகாண்மனிதரொல்லாங்
ரங்கொடுதடவிக்கண்டுகண்டெரியார்கள்போல
வருந்தியமனமகிழ்ந்துவசவனேவியப்பரன்றே. (அ)
(ஆதனத்தின் அழகைநோக்கித்தேவர்கள்புகழ்தல்.)
னேவினு*லொருவன்செய்தநெஞ்சுளாலயமேயன்றி
வினேயினுலுலகர்செய்துவிளங்கியபணிகடம்மு
னேயதோடுவமையாதலில்லேயென்றும்பரொல்லாந்
னேயலானிகரிலாததவிசினேவியந்துநின்றூர். (கம)

* ஒருவன்-பூசலநாயனுர்

(ஆதனத்தின்பெருமைநோக்கி அடியார்கள்வசவேசனைப்புகழ்தல்)

அம்பராசனமியன்றவதிசயங்கேளாமுக்கட்
டம்பிரானடியாராகத்தனையுளாரெல்லாஞ்சென்று
செம்பொனாலியன்றவந்தச்சீர்கெழுபீடநோக்கி
யெம்பிரான்வசவதேவனிணையடிதொழுதிருந்தார். (கக)

(வசவேசர்ஆதனத்தினியல்புநோக்கிஅல்லமன்
வரவுபார்த்திருத்தல்.)

கரையிதுகல்விக்கென்னக்கற்றவர்பலருமேத்தத்
தரைமிசையமர்ந்திருந்தசாரதாபீடமேபோ
லுரைமனமிறந்ததாமிவ்வொருதனிஞானபீட
மருடருகுருகுகேசனன்றியேறிடுதற்காமோ. (கஉ)

இப்பெரும்பீடமேறியிருந்திடவல்லோனென்றும்
வைப்பெனும்படிமறைந்தெம்மனத்திருப்பதற்குவல்ல
வப்பெருங்கருணைக்குன்றமாகுமல்லமனேயென்று
செப்புறுபரிசிலானுய்ச்சிந்தைசெய்திருந்தானந்தி. (கங)

(நூலாசிரியர்)

கரைபொருகங்கையாற்றிற்கண்ணிவைத்தரசவன்னம்
வருதலைநோக்கிநிற்கும்வாறுபோலிருள்விழுங்கிப்
பெருகொளிவிரிக்குஞானபீடமொன்றமையவாக்கிக்
குருபரன்வரவுநோக்கிக்கொண்டிருந்தனனெங்கோமான். (கச)

(வசவேசனைநோக்கும் அல்லமனை அடியார்கள் கருதுதல்.)

எட்டினைப்புதுநீராற்றிலெதிர்கிழித்தேறவிட்டோன்
பாட்டுடைத்தலைவனன்பர்பலருநம்வசவன்றன்னை
நாட்டமுற்றடையுமாசானமக்குமாமென்றிருந்தார்
வீட்டினுக்கேற்றுசோதிவிருந்திற்குமுதவுறுதோ. (கரு)

இருபத்தோராவது-சூனியசிங்காதனகதிமுற்றிற்று.
ஆக-திருவிருத்தம்-கூஅச.

இருபத்திரண்டாவது
சூனியசிங்காதனத்திலிருந்தகதி.

பள்ளம்புகுபுனல்போனெறிபடருஞ்சிவனடியா
ருள்ளம்புகுமருணந்தியிவ்வுலகோரறியாமற்
கள்ளங்கொளுமனமோடுசெய்யணைமேலொருகருணை
வெள்ளங்கடிதேறுஞ்செயல்விருப்பாலெடுத்துரைப்பாம். (க)

(அல்லமன்வரவுதலுக்குவசவேசர்பரவசமுறுதல்)

ரனுடுறுகயலாடல்செய்செய்ந்நாடுடையுழவ
ரனுடுறுமொருகாவிரியறனுடுறுமுறைபோற்
ரனுடுறுமடியார்வினைபரியத்திரிகுரவன்
ரனுடுறுமுருகும்பரவசவன்புறுவசவன். (உ)

(அல்லமன்வரவுதாழ்ப்பவசவேசர்மனம்வருந்துதல்.)

பொன்றுனமைகதிர்வீசணைபுரிந்திரறுபருவம்
பின்றுயினயான்செய்தொழில்பிள்ளைத்தொழிலாயிற்
றெறந்நாள்வருமெனையாளுடையெம்மானறியேனென்
வன்றுவருதுயரோடுளமுளைந்தான்வினைகளைந்தான். (ங)

(வசவேசர்சென்னவசவேருக்குத்தனதுங்மித்தங்கூறுதல்)

இவ்வாறமர்நாளோர்பகலெமையாளுடைவசவன்
செவ்வாறுசென்மனத்தல்லமதேவன்வரமுன்றிற்
றவ்வாறதுநிகழ்வுற்றவனுர்வந்தனையொருநா
னெவ்வாறுனைசெய்வன்பணியிறையுஞ்சொலவரிதால். (சு

பலமாடினவிழிதோளருள்வசவற்கதிதூரஞ்
செலுமாடவன்வருநாள்விழியிடமாடியசெயல்வாய்
தலமாதுளமெனவேமகிழ்கொண்டன்புநிறைந்து
மலமாயைகடிரக்குஞ்சென்னவசற்கிதுபுகல்வான். (ரு)

வேறு.

நற்குறிபலவுமிற்றைநாணிகழ்கின்றவென்பால்
வற்கலமுனிவர்போற்றும்வசவவந்நிகழ்ச்சியானும்
பிற்பெறுபயன்யாதென்றுபெருந்தகைவினவநின்ற
சிற்பரமுணர்ந்தசென்னவசவதேசிகனுரைப்பான். (சு)

(சென்னவசவேசர்வசவேசருக்குநிமித்தத்தின்பயனுணர்த்தல்)

ஜயவிந்நிமித்தந்தன்றுலல்லமற்காண்பையின்று
மெய்யுறையிதுசாணென்றுவிடுத்தனன்மருகனெங்கள்
கையுறுமமுதனுன்றுன்கருதியபடிவிண்ணப்பஞ்
செய்யவுண்மகிழ்வுபூத்துச்செயல்செய்வார்க்குரைக்கலுற்றுன்.

(அல்லமன்வரவறிந்தவசவேசர்கலியாணபுரியை அலங்கரிக்கச்
செய்தல்)

உடம்பெனும்வனத்தினின்றவுயிரொனுங்கன்னிதன்னைத்
தொடர்ந்திசைமணத்தாற்சேர்ந்ததுணைவனல்லமனின்றெய்து
மடைந்தருள்கல்யாணத்தையணிமினென்றெந்தைகூற
நடந்தனர்நன்றென்றன்றுர்நகரியோர்க்குணர்த்தினுரால். (அ)

(தோரணம்)

அலர்கதிர்ஞாயிறூருமணிநெடுந்தேர்க்கொடிஞ்சி
விலகுறவிதிற்றூக்காமன்மேலளவொருசாணிற்பப்
பலர்புகழ்மணிமாடத்துப்பறக்குமொண்கிளியொழுங்கி
லிலைசெருகியபசும்பூந்தோரணமிசையவார்த்தார். (கூ)

(நிலைத்தேர்-கொடி)

போதகக்குருநழ்ழுருட்புகக்கொடிகட்டனன்றென்
றுதரவொடுமசைத்தாரவிர்கொடிமாடத்தும்பர்
சோதிதன்னிரதமென்றுஞ்சுழலமேனகுதல்போல
வீதியுளாடியோடுவிளங்குறுநிலைத்தேர்செய்தார். (ம)

(பனிநீரால்வீதிதிருத்தல்)

குங்குமநறியசந்தங்குழைத்ததண்பனிநீர்சிந்திப்
பொங்கெழின்மறுகனைத்தும்புதைசெழுஞ்சேறுசெய்தார்
மங்கலமனைமுன்பந்தர்மணப்பந்தருண்மையாகக்
கொங்கவிழிதழ்நறும்பூங்கோதைகடூக்கினூரால். (கக)

(வாழை-கரும்பு-கமுகு)

வயலிடஞ்சேர்ந்துநின்றவாழையுங்கரும்பும்பாளை
யுயரிளங்கமுகுமொன்றோடொன்றுநின்றுசாவித்தாமெல்
லியரருந்தொடைதோள்கண்டமெனுமுறுப்பழகிரக்குஞ்
செயலில்வந்தடைந்தவென்னச்செழுங்கடைத்தலைமுனூர்த்தார்.

(பூரணகும்பம்)

இலையினூற்பொலிந்தவாழைதொடையினுலெய்தும்பேறு
முலையினூற்பெறுவமென்றுமுன்னிவந்திருத்தல்போலக்
கலையினூற்சிறந்தவல்குற்கயற்கணூர்நிறைகுடங்கள்
விலையினூற்சிறந்தசெம்பொன்வேதிகைமீதுவைத்தார். (கரு)

(தீபம்)

மனத்திருளகற்றுநின்றமணிச்சுடர்வரவுபார்ப்பி
நினைத்துவந்திருத்தல்போலநெடுமணிக்கதவவாய்தன்
முனைத்திருவிளக்குவைத்தார்முகிழ்முலைக்கருநெடுங்கட்
டனிச்சிலைநுதற்பூங்கோதைச்சரிகுழற்றளிர்க்கைநல்லார். (கச)

(வசவேசரோடுஅல்லமனைக்காணவந்தமாதர்கள்)

அல்லமகுரவன்றன்னையருணந்தியோடுகாணச்
செல்லுவமென்றுசெம்பொற்சீர்கெழுவிமானத்தோடு
மொல்லையிணிலத்திழிந்தவும்பர்வாழ்மகளிர்போல
வில்லெனுமருங்குன்மாதரிருந்தனர்நிலைத்தேறோறி. (கரு)

(நகரத்தின் அலங்காரமகிமை)

ிருநகரிதனையின்றுதிருந்தவேறலங்கரிப்ப
ிருநலுள்ளனகழித்துநீத்தவையமரர்கோமா
ிருநகரலங்கரித்தற்குரியனவென்னினந்தி
ிருநகரணியின்மிக்கபெருமையார்கூறவல்லார். (கசு)

பசவேசர் அல்லமனைக்காண அரண்மனையினின்றுஞ்செல்லுதல்.

ின்னணமலங்கரித்தவெழின்மணிமறுகினூடு
மன்னவர்மன்னனுய்யமந்திரிக்கிழமைபூண்டோன்
ன்றொருகுரவன்றன்னைத்தானெதிர்கொள்ளவேண்டிப்
பொன்னவிர்கோயினின்றும்புறப்படாப்போதலுற்றான். (களு)

(சென்னவசவையர்.)

பதியுமப்பதியாற்காணும்பசுவுமப்பசுவின்ஞானம்
பொதியு * மைம்பாசந்தானும்பொருளெனவழக்கிற்கூறும்
விதியுமப்பாசம்பொய்யாய்வேறறும்வீடுமோதி
மதிமயக்கறுத்தசென்னவசவனுமருங்குசென்றான். (கஅ)

(மடிவாலமாச்சையர்.)

எம்மடிமாசுமுக்கணிறையவனடிமைபூண்டோர்
தம்மடிமாசுநீக்குந்தன்றொழினெறிவழாத
செம்மடிவாலமாச்சதேவனுமன்புதாயின்
மும்மடியாகுநந்திமுதல்வனோடருகுசென்றான். (கக)

(கிங்கரன்-கின்னரப்பிரமன்.)

சங்கரன்சடையிற்பாம்புந்தவழ்ந்தெதிர்கிடந்தபிள்ளைத்
திங்களுஞ்செய்தவொப்பச்செங்கைமானவசமாகக்
கங்கையுந்திரையடங்கக்கானமுன்பாடியீச
கிங்கரன்றனதுபூங்கர்கின்னரப்பிரமன்சென்றான். (உ0)

(அடியார்பகுப்புகள்.)

தண்டினர்கரகக்கையர்சடையருத்திரளனத்தர்
புண்டரநுதலர்கற்றோய்பூந்துகிலுடையர்நீல
கண்டனையகம்புறத்துங்கண்டவர்வினையினீங்கித்
தொண்டுறுநெறியினின்றோர்சூழ்ந்தனரொண்ணிலாரே. (உக)

---

* ஐம்பாசமாவன-ஆணவம், கன்மம், மாயை, வைந்தவம், திரோத சத்தி.

(வீரர்கள்)

தோள்வலந்துடித்ததின்றசுடரிலைவேற்புணென்று
கோள்வலக்கொள்ளுஞ்சொம்பொற்குன்றெனுமார்பிற்காண்
வேள்வலங்கொண்டநெற்றிவிழியிறையருளாலென்னும் [பே
வாள்வலங்கொண்டசேனைமறவர்வாரிதிபோற்சூழ்ந்தார். (உ

(குதிரைகள்)

எங்கள்வாழ்வலையநந்தியெழுந்தருண்மறுகினூடு
மங்குல்வானிரவிப்புத்தேண்மணிநெடுந்தேர்ப்பைங்கிள்ளை
தங்கள்காற்றூட்குடைந்துதரிப்பரிதாகியோட
வங்கண்மாஞாலமெல்லாமதிர்தரநடந்தவம்மா. (உரு

(யானைகள்)

அரவொடுமெண்சுமக்குமடுகளிறெட்டொடும்போர்
பொரவொருகளிநல்யானைபோதுமென்றெண்ணிலாத
விரவொடுபுரைநிறத்தவீர்ங்கவுட்சிறுகட்டேங்கு
கரவளைவெண்மருப்புக்கடாக்களிறெழுந்தவன்றே. (உச)

(சேனாதிபதிகள்)

ஆனைமேற்கொண்டும்வாவுமாடல்வெம்பரியிவர்ந்துங்
கூனல்வேய்தொடுத்துஞான்றகுச்சுடைச்சிவிகையூர்ந்துஞ்
சேனைகாவலரெண்ணில்லார்சிலைமதன்கோலமென்ன
மானவேன்மன்னர்மன்னன்மந்திரிமருங்குசென்றார். (உரு)

(வெண்சாமரம்)

பலங்கிளர்மதன்குடைக்குநகைமணிக்காம்பிலென்ன
விலங்குறுபசும்பொற்காம்போடெண்ணில்வெண்குடையெழு
புலன்களைவென்றவீரன்போகியமறுகிலெங்கும் [ந்த
விலங்கினையன்றிவந்தவிலங்கின்வாலாடிற்றன்றே. (உசா)

(மாதர்களீட்டம்)

மாயைதன்றேல்வியெல்லாமாதர்க்கும்வந்ததன்றே
நாயகன்றன்னைப்பற்றி நாம்வென்றிகொள்வமென்று
போயுறுதன்மைபோலப்புணர்முலைக்கருநெடுங்கட்
டேயுநுண்மருங்குன்மாதர்திரள்பலவெழுந்தவன்றே. (உஎ)

(சேனையின்ஓசை)

பரிகளின்முழக்குமிக்கபல்லியமுழக்கும்பூட்கைக்
கரிகளின்முழக்கும்வீரக்கழலொடுசெல்லும்வெங்கோ
ளரிகளின்முழக்குமாதரணிகளின்முழக்குஞ்செங்கைச்
சரிகளின்முழக்கும்விம்மித்தடங்கடல்போன்றவன்றே. (உஅ)

(சேனையின்சிறப்பு)

ஆடுவகவரியெங்குமசைவனசிவிறியெங்கு
மூடுவகுடைகளெங்குமுழங்குவவியங்களெங்கும்
பாடுவவிசைகளெங்கும்பாய்வனகரிகளெங்கு
மோடுவபுரவியெங்குமுயர்வனதூளியெங்கும். (உகூ)

(சேனைக்குங்கடலுக்குஞ்சிலேடை)

* கரிகலமசையாநின்றகவரிகணுரைகண்மொக்குள்
விரிகுடைமதுகைவீரர்விதிர்க்கும்வாளுகண்மீன்பாயும்
பரிதிரைமுழக்கமார்க்கும்பல்லியமுழக்கமாகப்
பொருகடலெனவெழுந்துபோயதுவசவன்சேனை. (கூ0)

(வசவேசர் அல்லமனைவணங்கச்சேனையோடுசெல்லுதல்)

இன்னவாறெழுந்திரளொடுநந்தியெம்பெருமான்
றன்னைநேர்குருபரனெதிர்சென்றவன்றாளைச்
சென்னியால்வணங்குவனெனுமோகையாற்சென்றான்
றுன்னும்வானவர்தொகுதியும்வியப்பொடுதுதிப்ப. (கூக)

(புத்தரும் அமணரும்வசவேசர்முதலிய அடியார்களையிகழ்தல்)

அத்திறஞ்செலுஞ்செலவினையகங்குருட்டமணர்
புத்தர்கண்டிவனொன்கொலோவறிதெதிர்போதல்
பித்தனென்றுதம்மிறைவனைச்சொல்லுமிப்பேய
ரொத்திறஞ்செயானெனச்சிவசரணரையிகழ்ந்தார். (கூஉ)

(அமணர்கள்விச்சலராசன்முன்வசவேசரையிகழ்தல்)

மன்னன்விச்சலன்பாலடைந்தருகனெம்மன்னு
நின்னகர்க்கொருபுதுமையின்றுற்றதுநீகே
ணன்னிமித்தமொன்றெய்தியதேகொடுநந்தி
தன்னிடத்தொருவன்வருமென்றெதிர்சாரும். (கூகூ)

தண்டநாயகன்றோள்வலந்துடித்தது தன்னைக்
கொண்டுதான்வருங்குருபரனென்றெதிர்கோடல்
கண்டவோர்கனவிற்பெறுமடிசிலைக்கருதி
யுண்டுபோம்விருந்தினர்தமைத்தேடுதலொக்கும். (கூச)

ஒருவன்வந்திடுமெனவெதிர்கடற்படையொருங்கு
பரவிவந்திடச்செலுமிவன்றன்னைநீபார்த்துப்
பொருவின்மந்திரக்கிழமைநல்கியவுனைப்போல்வா
ரரவின்வன்றலைப்படிமிசையிலையெனவறைந்தார். (கூரு)

---

*யானையும்-கப்பலும்-சாமரமும்-நுரையும்-குமிழியும்குடையும்-மீகாமனும்--வீரரும்--வாளும்--மீனும்--குதிரையும்--அலையும் ஓசையும்-வாத்தியமும் என்றுபொருள்கொள்க.

(அரசன் அமணர்களுக்குவசவேசரின்மகிமையையுணர்ந்து புகல்தல்)

அருகர்வாசகங்கேட்டலுமுளம்வியந்தடிகேள்
விரகினுன்மிகுதண்டநாயகனுமெவ்விளைவு
கருதினுன்கொலோவறிகிலமுடிவுறக்காண்பம்
வருகநீரிருமின்களென்றிருந்தனன்மன்னன். (௬௬)

(அமணர்கள்செருக்கழியவசவேசர்முன் அல்லமன்வரநினைத்தல்)

தண்டநாயகன்றனதுளந்தங்குறத்தானத்
தண்டநாயகன்றன்மனந்தங்கியதலைவன்
றண்டநாயகன்றனையிகழ்சமண்செருக்கழியத்
தண்டநாயகனெதிர்செலநினைத்தனன்றனித்து. (௬௭)

(அல்லமன்வேற்றுருவடைந்துவசவேசர்முன்தோன்றல்)

என்னைக்காண்குவனெவ்வகைசெல்லினுமென்று
துன்னற்கோவணமொடுவிரிகுஞ்சியுந்தோன்ற
தன்னைக்காண்குநர்பித்தனென்றெள்ளவென்றனக்குப்
பொன்னைப்போலுநல்வசவநாயகனெதிர்போனான். (௬௮)

வேறு. (அவ்வுழிநின்றோர் அல்லமனுக்கஞ்சுதல்)

மருவிநின்றவரிவன்மருளனேயென
விரைவிலிங்ககலகவெனவிலக்கினு
ரொருவருங்கண்டிறையுருவுணர்ந்தில
ருருவுகண்டெள்ளுநருணரவல்லரோ. (௬௯)

(அல்லமன்புரியும்லீலாவினோதம்)

அல்லமனுயிடையாடலுன்னியே
பல்லெழுவாயுடைப்பாலனாகுவன்
கொல்லிளவேறெனக்குமரனாகுவன்
வில்லெனவுடல்வளைவிருத்தனாகுவன். (௭௦)

விஞ்சையர்மகிழ்வுறவீணையொன்றுகைக்
கஞ்சமென்மலர்கொடுகானம்பாடுவ
னஞ்சனவிழிமணியரிச்சிலம்படி
வஞ்சியர்மனமயல்வளரவாடுவன். (௭௧)

இந்திரனிவனெனயானைமேற்கொளா
வந்தொருபுடைநரர்மருளத்தோன்றுவன்
பைந்தொடிபெயர்தருபாணிபோலவே
பந்திமுன்முடங்குளைப்பரிகடத்துவன். (௭௨)

வானிடைக்கண்டனன்மனையிற்கண்டனன்
சேனையுட்கண்டனன்றெருவிற்கண்டனன்
யானெனக்கடிநகரெங்குந்தோன்றுவன்
ஞானநற்கண்ணினாற்காணுநம்பனே. (சங)

ஆடுநர்தம்முடனாடுநல்லிசை
பாடுநர்தம்முடன்பாடுமென்மலர்
சூடுநர்தம்முடன்சூடும்வாள்விதிர்த்
தோடுநர்தம்முடனோடுமல்லமன். (சச)

பொருவிலாவளநகர்ப்பொருந்துமானிடர்
வரைவிலாவாடலிவ்வகைசெய்கிற்பவ
ரொருவரோபலர்கொலோவுணர்கிலோமென
வெருவினாரல்லமன்விநோதநோக்கியே. (சரு)

(வசவேசர்அல்லமனைஐயமற்றறிந்துவணங்கினமை)

மண்ணிடைமறைவுறுநிதியவைப்பினைக்
கண்ணிடுமஞ்சனக்காரன்காண்கைபோ
னண்ணிடுமுணர்வுடைநந்தியெம்பிரா
னண்ணலையறிந்தனனையமின்றியே. (சசா)

உடம்பெலாமுள்ளமாயுருகிக்கண்கணீ
ரடங்குறுதொழுகமெய்விதிர்ப்பவன்பினாற்
றொடர்ந்தெலாவுயிரையுந்தொண்டுகொண்டரு
ணெடுந்தகாயருளெனநிலத்திறைஞ்சினார். (சஎ)

(அடியார்கள்வணங்குதல்)

தண்டநாயகனிலந்தண்டிற்றாழ்ந்தெழத்
தொண்டராயவனொடுதுன்னினாரெலாங்
கண்டுநீர்விழியுகக்கசிந்தவன்பினா
லண்டநாயகன்றிருவடியிறைஞ்சினார். (சஅ)

தேவர்கள்பூமாரிபொழிதல்)

நந்திதனன்பையுநந்திபால்வரு
மெந்தைதன்னருளையுமென்சொல்வாமெனச்
சிந்தினர்மலர்மழைதேவர்யாவருந்
துந்துமியதிர்த்தனர்தொண்டரார்ப்பவே. (சகூ)

கலியாணபுரமும்கைலையங்கிரியும்)

மயலிலாநங்குருவசவன்வாழ்தரு
மியலினாலல்லமனெண்ணிவந்தருள்
செயலினாலடியவர்திரள்களித்தலாற்
கயிலையேயானதுகல்லியாணமே. (ருய)

(அமணர்கள்பொறாமையுறுதல்)

தெரியநற்றண்டநாயகன்றன்செய்கையும்
பெரியவக்குருபரன்பெருமைதன்னையுங்
கரியமெய்ச்சமணர்தாங்கண்டுமன்பில
ரரியவற்றரிதழுக்காறுவெல்வதே. (ருக)

(அல்லமன்வசவேசர்மடத்திலுறுதல்)

தந்திரமுடிவெனுஞ்சைவதேசிகன்
வந்தெதிர்தனதுதாள்வணங்கினனொடு
செந்திருமகளுலாந்தெருவுட்போகியே
நந்திதன்மந்திரநணுகினனரோ. (ருஉ)

(தேவர்களும்வியப்புறும்ஆதனத்தைஅல்லமனேக்குதல்)

தேவருமுனிவருஞ்சித்தராகிய
யாவருமிதனியலின்னதென்றுளத்
தாய்வருநிலையுடையம்பராதன
மூவருமடிதொழுமுதல்வனேக்கினன். (ருங)

(அல்லமன்ஆதனத்திவர்ந்தமை)

அசைவறுமறிவுருவாகுமல்லமன்
றிசையுறுமணியணைச்சென்னிமீமிசை
வசையறுவழிநடைவசவதேசிக
னிசையமருலகிடையேறவேறினன். (ருச)

(அல்லமன்ஆதனத்திவரத்-தானேபூமாரிபொழிதல்)

கூறருமொளியுடைக்குதிரைத்தேரினன்
வேறொருமணிமயவெற்பிவர்ந்தெனத்
தேறருமணைமிசைதேசிகோத்தம
னேறலுமலர்மழையிழிந்தவென்பவே. (ருரு)

(வாத்தியமுழக்கமும்-அடியார்கள்தோத்திரமும்)

முரசொடுபல்லியமுழக்கெழுந்தன
துரிசறுமடியவர்தொகுதிகைகுவித்
தரகரவெனுமொலியண்டகூடமட்
டொருகணமொடுங்குமுன்னேடிற்றென்பவே. (ருசு)

(ஆறுதாரமுடிவின்நிட்களசிவம்போல்அல்லமன்
ஆதனத்திருந்தமை) வேறு.

முதனிலைமுதலாமூவிருநிலையின்மூலமாமுதலவாதார
விதழவிழ்கமலப்பொகுட்டினுணின்றவிலிங்கமேராறெனநின்
றுதன்மிசையிலகுநிட்களம்போலநுவன்றவேழாநிலையாகு [று
முதன்மிசையமலனல்லமதேவனமர்ந்தனனமரரும்வியப்ப ()

நூலசூக்குமகாரணமுதலியவுபாதியொழிந்ததுரியனைப்போல
அல்லமனையாவருமறிந்தமை)

டம்பொடுபொறிநாற்கரணமற்றுயிரொன்றுரைத்திடப்படுமுபா
டந்துளநிலையிற்சோதியாயிலங்கக்கண்டிடுதுரியனை [திகளைக்,
நடுந்தவிசமையவமைத்தசெம்மணிப்பொன்னிலைக [ப்போல,
டந்தனிவிசும்பென்றல்லமனிருப்ப [ளோரேழையுங்கடவா,
ரிருந்தவர்யாவருங்கண்டார். (கூஅ)

(அல்லமன்புகழை அடியார்கள் துதித்தல்)

டினர்சிலவரங்கைகள்கொட்டியல்லமன்பெரியதோர்புகழைப்
ாடினர்சிலவர்விழிபொழிவெள்ளம்பாய்வுறக்குவித்தகைதலை
டினர்சிலவர்நிலமிசைவீழ்ந்துதொழுதனர்சிலவர்மெய் [மேற்,
டினர்சிலவர்பரவினர்சிலவர்முக்கணனடியவரன்றே. [ப்புளக,

(அல்லமன் ஆதனத்தமரவசவேசர்பரவசமடைந்து ஆனந்தவாரி
யிற்படிந்தமை)

ந்திபம்விடயங்கரணமெய்யென்னும்யாவையுங்காண்கிலனே
ந்தரவணைமேலிவர்ந்திருந்தருளுமண்ணலைக்கண்டவப் [ங்கு,
ந்தியபரமாநந்தவாரிதியுண்மூழ்கினனமூழ்கினன [பொழுதே;
நந்திரமெவற்றுஞ்சிறந்ததுசைவதந்திரமெனுமருணந்தி. [ம்மா,

(அல்லமன் தன்னைப்புறத்துக்கண்டவசவேசனைப்புகழ்தல்)

ண்டலமவத்தைகுணமபிமானமலமிவையனைத்தையுங்கடந்து,
கண்டிடும்வண்ணம்புறத்துநீயெம்மைக்காணியவமைத்தவி [ட்,
வெளிடிமைசுருட்டுங்கருங்கடலுலகில்வேறுளர்செ [ச்செய்கை,
தொண்டர்கடுதிக்கும்வசவனைத்துதித்தான்சுர [ய்வதன்றென்று,
லாந்துதிக்குமெம்பெருமான். (சுக)

(வசவேசர்புகழ அல்லமன் ஆதனத்திலிருத்தல்)

உன்னருளுளதேற்கமலன்மாறொழிலுமொருசிறுதுரும்புசெய்கி
மென்னநல்வசவன்புகன்றுகைகூப்பியிணைவிருபனலுகவு [ற்கு,
தன்னுணர்கிலனுய்வசமறநிற்பத்தண்கதிர்ச்செமமணிகு [ருகித்,
பொன்னரியணைமேல்விசும்புறவிருந்தான்புல்லருமல்ல [யின்ற,
மதேவன். (சுஉ)

இருபத்திரண்டாவது-சூனியசிங்காதனத்திலிருந்தகதி
முற்றிற்று.

ஆக-திருவிருத்தம்-கா௪ககூ.

இருபத்துமூன்றாவது

ஆரோகணகதி,

ஒருவருண்ணவொருவர்பசிகெடார்
தரையிலென்னுந்தகுமொழிபொய்த்திட
வருளினல்லமனரும்பசிகெட
விரவியுண்டமிகுதிவிளம்புவாம். (௧

தண்ணந்திங்களிற்றண்ணெனத்தண்கதிர்
வண்ணங்குன்றுறுஞாயிறுவார்சிலைப்
பண்ணங்குன்றுறுடான்மையினாதனத்
தெண்ணந்தேவனிருந்தருள்காலையின். (௨

ஆதனத்துற்றஅல்லமனைக்கண்டவசவேசர்அசைவற்றிருந்தமை

வசவனுள்ளம்வயல்புகுநீரென
விசயநல்லமன்மேனிவடிவமா
யசைவிலன்பிறிதொன்றுமறிந்தில
னிசையுமோவியமென்னவிருந்தனன். (௩)

(அல்லமனுகியவமுதத்தைச்சென்னவசவையர்நோக்குதல்)

கழுமணித்தவிசென்னுங்கலத்திடை
யழிவறத்திகழல்லமனுகிய
செழியநற்சுவைசென்னவசவனும்
விழியினுக்குவிருந்திட்டனனோ. (௪)

(மோளிகைமாறன்மடிவாலமாச்சையர்மனமாகியவண்டினங்கள்அல்லமனுகியமலரிடத்துற்றமை)

முனிவினைக்கொலுமோளிகைமாறனும்
வினையினைத்தெறுமெய்ம்மடிவாலனுந்
தனைநிகர்க்குந்தவிசமர்பூவினை
மனமெனப்படும்வண்டுறவிட்டனர். (௫)

(அல்லமனிருந்தஆதனத்தைஅடியார்கள்சூழ்ந்தமை)

முன்னிருந்தமுதுக்குறைவாளரும்
பின்னடைந்தபெரியருமாகிய
மன்னிருந்தமணித்தவிசின்புடைத்
துன்னியெங்கணுஞ்சூழ்ந்தனர்தொண்டரோ. (௬)

(ருத்திராக்கமணிபவர், பஞ்சாக்கரதியானமுடையார்சிலர்)
புண்டரந்திருநெற்றியிற்பூசிமெய்க்
கண்டியென்னுங்கலனணிவார்சிலர்
பண்டைநான்மறையின்பயனாகவே
கொண்டவஞ்செழுத்துங்குறிப்பார்சிலர். (எ)

(ஆகமவிதிப்படிசிவார்ச்சனைபுரிபவர்சிலர்)
நந்தனந்தருநாண்மலர்மஞ்சனஞ்
சந்தனஞ்சுடர்தண்புகையாதிகொண்
டிந்தியங்களெலாமடங்குள்ளமோ
டந்திவண்ணனையர்ச்சிப்பரோர்சிலர். (அ)

(இந்திரியசயமுடையார்க்கேவல்புரிபவர்சிலர்)
தாவில்பூசனைதாம்புரிகிற்பதிற்
பாவெலாஞ்சொலப்பட்டிடுமைம்புலக்
காவல்செய்யுங்கருத்துடையார்தமக்
கேவல்செய்தனன்றென்றுசெய்வார்சிலர். (௯)

(சிவபிரானைத்தோத்திரஞ்செய்பவர்சிலர்)
பூசனைத்தொழில்பூண்பதினெண்மடங்
கீசனைத்துதித்தேத்துதனன்றென
வாசலொத்தவுளமிலராய்ப்புலத்
தூசிநிற்பத்துதிப்பவரோர்சிலர். (௰)

(வேதத்தின்முடிவாகியதத்துவமசியின்பொருளைத்
தியானிப்பவர்சிலர்)
அங்கலிங்கமயிக்கமிதென
மங்கலந்தருமாமறையின்முடித்
தங்குறுந்தத்துவமசிதன்பொருள்
பங்கமின்றிப்பகர்பவரோர்சிலர். (௧௧)

(அல்லமறுகிய ஆசிரியனிடத்திற்பசுபதிபாசவியல்பைத்
தெளிபவர்சிலர்)
பாசமேதுபசுவெனப்பட்டதே
தீசன்யார்பதியெவ்வகையாருயிர்க்
காசுதீரவருளுமருளுடைத்
தேசிகாவெனத்தேர்பவரோர்சிலர். (௧௨)

(ஞானபூசையாற்சிவபோதமிழந்தவர்சிலர்)
புறந்தினஞ்செயும்பூசையினன்றெனச்
சிறந்தகஞ்செய்தியானவுருவிமெய்
மறந்திருந்தமனஞ்சிவலிங்கமுற்
றிறந்திடுந்திறமெய்தினரோர்சிலர். (௧௩)

(இடகலைபிங்கலைதடுத்துச்சுழிமுனையினிறுத்துனர்சிலர்

ஓடிமீளுமுயிர்நின்றிடாதெனி
னீடுமாமனநிற்பதன்றுதலால்
வீடுமேவரிதென்றுவிதிமுறை
நாடிவாயுநலிபவரோர்சிலர். (கசு)

(அல்லமனிடத்தில்அன்புவைத்தவசவேசனைக்கண்ட
அடியார்கள்மனம்வருந்திநீங்கினமை)

இனையராகியிருந்தவக்காலையி
லனையனுகியவல்லமன்றன்னிடை
நினைவெலாமுறநின்றுதமதிடை
மனமிலாதவசவனைக்கண்டனர். (கரு)

வேறு.

பெரியவர்சிறியவரொன்னும்பெற்றிமை
யரவணிகடவுடனடியர்தம்முளே
தெரிபவனெவனவன்சிறியனேயென
விரிவுறுமறையெலாம்விளம்புமென்பவே. (கசு)

ஆவுரித்திடினுநீறணியுமன்பனம்
மாவுரிததவனெனவணங்கத்தக்கவன்
பூவுரித்தவண்பதம்புனையப்போற்றுற
நாவுரித்தெனமறைநான்குமோதுமால். (கஎ)

வந்தவர்வருபவர்வருகின்றூர்களா
மந்தமிலடியர்மாட்டாற்றுஞ்செய்கையைச்
சிந்தனைசெய்கிலன்றேசிகன்செயு
மிந்திரசாலமுற்றிருந்துநந்தியே (கஅ)

பத்தியிற்றவறினேன்பாலிருந்துநாந்
துய்த்துடற்சுமப்பதிற்றுறத்தனன்றென
மெய்த்தவக்குழாமெலாம்வெகுண்டுபோயின
வத்தனற்றண்டநாயகனைவிட்டரோ. (கசு)

(அடியார்கள்நீங்கவசவேசர்மணவினைமுடிந்தமனைபோலிருக்கு
மடத்தைநோக்கினமை)

துன்றியமெய்த்தவர்துறந்துபோயபின்
மன்றல்செய்மற்றைநாண்மனையையொத்தொரு
தன்றனிநற்புரந்தனிப்பக்கண்டன
னன்றறிநற்செயனந்திதேவனே. (உ௦)

(அடியார்கள்அமுதருந்தாதொழிந்தமைநோக்கிவசவேசர்மனம் வருந்துதல்)

வழுவினனன்புசெய்வழியையின்றுநான்
குழுவுறுமடியவர்க்குறித்துச்செய்தவிவ்
வொழிவறுமடிசிலுண்டொழிந்திடாதுநீர்ந்
தழிவுறுமேயெனவகந்தளர்ந்தனன். (உக)

சங்கமபத்திசெய்தண்டநாதனே
சங்கமபத்திசெய்தகைமைபூண்டுநான்
சங்கமபத்தியிற்றவறினேனென்றாற்
சங்கமபத்திசெய்தன்மையெண்மையோ. (உஉ)

இழிப்பினும்வெறுப்பினுமில்லினுள்ளன
வழிப்பினுமுடம்பினையரிந்துகொல்லினும்
பழிப்பறுசங்கமபத்திசெய்பவ
னொழிப்பதுபிறவியென்றுலகமோதுமே. (உங)

(அடியார்கள்பசிநீங்கஅல்லமன்வசவேசரிடத்தில்அமுதருந்த நினைத்தல்)

இம்முறைசங்கமபத்தியெய்திய
வெம்முடைநந்திதனெண்ணமுற்றுற
வம்மடையடிசிலுண்டலமன்மாதவர்
தம்முறுபசியெலாந்தணிப்பவுன்னினான். (உச)

(வசவேசரிடத்தில்அல்லமன்தனதுபசிநோயைவிளைவி லகற்றென்றல்)

ஒருவன்யான்சிறுபசியுடையன்சிற்றுண
விளைவுறவிடுதிநீவேண்டுமாறுபின்
பரிவுளவடியவர்பாற்செயென்றனன்
பொருவறுவசவனைநோக்கிப்போதகன். (உரு)

(வசவேசர்அல்லமனையுபசரித்துஅமுதுசெய்வித்தல்)

ஐயனுமுனிவுறுதருளும்வண்ணம்யான்
செய்யுநல்வினையெனமகிழ்ந்துதேவனைப்
பையவுண்மனையிடைப்பணிந்துகொண்டுபோய்ப்
பெய்யுமென்மலர்மணிப்பீடத்தேற்றினான். (உசு)

ஏற்றியவருள்வசவேசனெம்பிரான்
காற்றுணைமலர்களைக்கந்தமஞ்சன
நாற்றமென்மலர்நறும்புகைவிளக்கெனப்
போற்றியவிவைகொடுபூசைசெய்தனன். (உஎ)

பூசனைசெய்தபின்போற்றிநின்றுபொற்
பரிசனமமைத்துமென்பதம்படைத்துமேல்
யோசனைகைகமழ்நறியமொள்ளிய
போசனமுறையிடப்புரிந்துநந்தியே. (உஅ)

அருந்துகவெனவடிதொழுலுமங்கலந்
திருந்தியமுறுவளோரவிழுஞ்சேடியா
தருந்தினஞரிமைப்போதினல்லமன்
பொருந்தியவவரிறும்பூதராகவே. (உக)

பின்னருமம்முறைபெய்யவவ்வயனவ்
வன்னமுமம்முறையருந்திப்பின்னரும்
பின்னருமம்முறைபெய்யவுண்டனன்
றன்னுளம்வியந்தனன்றண்டநாயகன். (கூ0)

சிறுச்சிறிதனமிடுஞ்செய்கையாலரு
ளிறைக்கெழிலுதரசெந்நெருப்பெழுந்ததால்
விறற்கனலமுறைவிறகிடக்கனன்
றுறப்பெரிதெனவெழுந்தோங்கல்போலவே. (கூக)

எண்ணியவெண்ணியாங்கியற்றுமேவல
ரண்ணலும்வருகெனவழைத்துநம்மனைப்
பண்ணியபதமெலாம்படைமினென்றலுந்
துண்ணெனவனமிடுந்தொழிறொடங்கினர். (கூஉ)

வேறு.

அளவறுமடியர்க்கெல்லாமாக்கியவடிசிற்குன்றங்
கொளவுறுகூடையோடுகூடைகடாக்கக்கொண்டு
வளமுறுகயிலைக்குன்றம்பெயர்த்திவண்வைத்ததென்னத்
தளவுறவடிசிலெங்கடம்பிரானெதிர்குவித்தார். (கூகூ)

பருப்பொருபொருப்பெனத்தாம்படைத்தனர்சிலரொடுத்து
விளைப்புதுநெய்கவிழ்த்துவிடுத்தனர்சிலர்மணக்கும்
பொரிக்கறிபளிதம்பாகுபுளிங்கறிபலவுமெல்லா
நிணத்தொருசிலர்சொரிந்துநின்றனர்முகில்கள்போல. (கூச)

வடைபடுதிகிரியாகமாங்கனிகவண்கல்லாக
வுடைபடுகழைக்கரும்பங்கொண்கதையாகக்கொண்டு
கடைபடுமுலகிற்கெல்லாங்காரியகருத்தன்முன்னர்ப்
படைபடையெனச்சொரிந்தார்படைமுகத்திளைஞர்போல. (கூரு)

குளங்கரையாகவந்தக்குளத்திஞ்டபசுவின்றீம்பால்
விளங்குறுமமுதவேலைவிடுத்தெனவிட்டார்சில்லோ
ருளங்கனிமூவர்செய்யுளொத்தமுக்கனியுமேனோர்
வளங்கெழுதொடர்புபோலுமற்றையபழமுந்தூர்த்தார். (கூசு)

ணண்ணிலரிடுவவெல்லாமினியனவின்றுவென்னுன்
கண்ணிமையொடுங்குமுன்னங்கடிதயின்றுதவுருமல்
வண்ணமென்மலர்க்கைவாங்கிவறிதிருந்தனனெங்கோன்றேர்ப்
பண்ணவன்பரிக்குமேடுபள்ளமென்பனவங்குண்டோ. (கூள)

(மடைத்தொழிற்புலவர்வசவேசருக்குக்குறிப்பறிவித்தல்)

சற்றினுமுன்கவென்றுதமருபசரியாவண்ணஞ்
சற்றினுமிடுகவென்றுதம்பிரானுண்ணுநின்றுன்
மற்றிதுகண்டுநின்றோர்மட்கலமொழியவேறு
பற்றிலையென்றுநந்திதிருமுகம்பார்த்துச்சொன்னூர். (கூஅ)

(அடியார்கள் தங்களில்லிலுள்ளவமுதுகளைக்கொண்டுவந்து படைத்தல்)

உண்விளையாடல்செய்யுமொருவனைக்கண்டுவேண்மேற்
கண்விளையாடுநெற்றிக்கடவுண்மெய்யடியாரெல்லாம்
விண்விளையாடுஞ்சோலைவீயனகரிடத்திற்செல்வப்
பெண்விளையாடுந்தம்மிற்பேரனமிடுதற்கெண்ணி. (கூகூ)

பாண்டின்மேலேற்றிவந்தும்பானையிற்சுமந்துவந்தும்
வேண்டியபாகமுற்றுவேறுவேறுயவன்னை
மாண்டகைக்குரவனுண்ணவளவிலர்சொரிந்துயர்த்தா
ரூண்டழல்வெறுக்கும்வண்ணமூட்டுவமென்பார்போல (சுo)

மலையெனவமலஞானவாரிமுன்சொரிந்துயர்ப்பா
ரிலைமலர்பசுங்காய்கந்தமிளஞ்செழுந்தண்டாற்செய்த
வுலையமைபல்காயம்பெயொண்கறியமுதுவேறு
பலபல்முறைமயங்கப்படைப்பார்வல்விரைந்துவந்து. (சுக)

குய்கமழ்கறிக்ளிட்டுக்குவிப்பவர்சிலரொடுத்து
நெய்கவிழ்கையராகிநிற்பவர்சிலர்நிரம்பப்
பெய்கவிழ்சொரியென்றன்பால்பெய்பவர்சிலரளைந்த
கைகமழ்தயிர்க்குடத்தாற்கவிழ்ப்பவர்சிலரங்கம்மா. (சுஉ)

இட்டவர்மறியவன்னமிடுதற்குவிரைந்துசெல்வார்
முட்டுமொதிர்நடந்தமூரல்கைவாங்கிவாங்கிக்
கொட்டுவாடிசிறந்தகூடைகள்கவிழ்த்தெறிந்து
தட்டுவரனம்படைக்குந்தம்பிரானடியூரன்றே. (சுரு)

(அல்லமனுக்குப்பசிநோய்தணியாமையால்பலபண்டங்களநு லொழிக்கநினைத்தல்)

இன்னணம்படைத்தவெல்லாமிமைப்பினிலயின்றுசைவ
மன்னவன்வயிற்றின்வெந்தீயளர்த்தினிர்நீயினெல்லா
மென்னநல்வசவேசிவனிருந்தபல்பண்டங்கொண்டு
முன்னவன்பசியையாற்றமுன்னிமற்றிதனைச்செய்தான். (சுச)

அவரையும்பயறுமெள்ளுமரிசியுமவலுங்கொள்ளுந்
துவரையுங்கடலையுஞ்செஞ்சோளமுநெல்லும்புல்லுங்
குவரையுங்கயிலையும்பொற்குன்றமும்போலஞாலத்
தெவரையுங்களிப்புச்செய்யவெங்கணுங்குவிப்பித்தானால். ()

(வசவேசர்மனத்தாலியற்ற அல்லமனிணைவாலயின்றமை)

குன்றெனக்குவித்தவெல்லாங்கொள்ளெனக்கொண்டுநம்பன்
மென்றதைக்கண்டத்துளின்னுமெல்வனகொணர்தியென்ன
வன்றிறற்றண்டநாதன்மனத்திலைவையயற்றி
நின்றிடத்தம்பிரானுநினைவிலைவையயின்றான். (சுசு)

(அடியார்கள்வசவேசரியல்பையும்அல்லமனியல்பையுநோக்கிப்
புகன்றுவணங்குதல்)

நோக்கினாலளித்தவெல்லாநோக்கினாற்றொலைத்தானந்தி
வாக்கினாலளித்தவெல்லாம்வாக்கினால்வள்ளலுண்டு
போக்கினானிடுதலுண்ணலென்னுமிப்போரின்கண்ணே
தூக்கினாலிருவர்தாமுந்தோல்வியுற்றுடைந்தாரில்லை. (சுஎ)

படைத்திடுந்தொழின்முயன்றபத்தனதியல்புமன்ன
துடைத்திடுந்தொழிலினின்றதூயனியலுநோக்கி
யடுத்தநற்பத்தரெல்லாமனையவரிருவர்திரு
மெடுத்துரைத்துளம்வியப்புற்றிறைஞ்சினரொருங்குமாதோ. ()

இடுதற்குவல்லானந்திபிடும்பொருளொற்றையுங்கை
தொடுதற்குவல்லானிந்தத்தூயனென்பரிவ்வா
றிடுதற்குவல்லாரில்லையென்பரிவ்வாறுநாங்கை
தொடுதற்குவல்லார்தம்மைச்சொல்லவுங்கேளேமென்பார். ()

(அல்லமனுக்கமையுமுணவை வசவேசருக்குச்சென்னவசவை
யர்புகல்தல்)

கண்ணப்பனன்பினானேசுறியெனவமைத்தவூனை
யுண்ணப்பனானின்றேறுமுயிருணினமைவனென்று
வண்ணப்பொன்னனையசென்னவசவதேசிகன்வணங்கி
விண்ணப்பஞ்செய்தான்றுங்கவிடைமுகங்கரந்தானோடு. (ருய)

(மடிவாலமாச்சையர்புகல வசவேசர்அல்லமனுக்குப்பொருந்து
மாறுவீழுதருத்துவித்தல்) வேறு.

சென்னவசவன்சொல்வியவச்செயலேசெய்யுஞ்செயலென்று
மன்னுமருளின்மடிவால்மாச்சிதேவன்வந்துரைப்ப [து
வென்னையுடையானும்மொழியேயெனதுமனத்தைத்தேற்றும
பின்னையுளதோ*கதகமலர்ப்பெருநீர்தெளிந்தற்கென்றுரைத்து.

* கதம்-தேற்றாங்கொட்டை.

)பாறிகள்கரணம்பூதங்கள்புலன்கண்மற்றும்பல்வகையு
:றிகளாகவாருயிரோகலந்துண்பதமாநீயுண்ணப்
)பெறுவதிலன்யானெனநின்றபிறவிப்பணிதீர்மருத்துவன்ற
ாறியமலர்மெல்லடிபணிந்தானமையாளுடையவருணந்தி. ()

(அல்லமன் அடியார்கள்களிக்கவசவேசரைப்புல்லுதல்)

பசவனிலேகண்டருண்ஞானவள்ளலல்லமப்பெருமான்
ாசியின்வந்தேலன்பொருட்குப்படர்காமக்குவந்திலன்யான்
சியுநினதுமனத்தன்புகாணவந்தேனென்றேத்தி
பிசையின்மலியுமரனடியார்யாருமகிழவெடுத்தணைத்தான். ()

(வசவேசர் அல்லமனைப்புகழ்ந்துவணங்கிநிற்றல்.)

ண்போலுயிர்கள்கண்டறியக்கதிர்போற்காட்டும்பெருமானே
புண்போன்யானுவூட்டுமுனக்கூட்டுவேனென்றெழுந்தமையா
)லண்போதென்போற்பேதைமையாரில்லையில்லையென்றனன்
பண்போடமலனெதிர்நின்றான்பத்திவடிவமாயினான். [பின்,

(அடியார்கள்புகழ்ந்துமகிழ்ந்தமை.)

)செம்மைநெறியானருணந்திதேவன்றன்னைப்புகழ்வமோ
)பொய்ம்மைதீருமல்லமனைப்புகழ்வமோவிங்கன்றியிவர்
தம்மைவிழியாற்காண்பதற்குத்தவஞ்செய்துடலமிதுபெற்ற
)வெம்மையாமேபுகழ்வமோவெனநின்றனர்தம்பிரானடியார். ()

(அல்லமன் ஏவுதலால்வசவேசர் அடியார்களுக்கமுதருத்திவிக்கச்
செல்லுதல்)

பரிந்தந்திமுகநோக்கிப்பசித்தாரொன்றுநீதளரப்
பிரிந்தவந்தவடியர்தமைப்பிறங்கலனையநின்மாடத்
தருந்தவணங்கிக்கொணர்தியெனவறிவானந்தமயன்கூற [தில்
விரைந்துவிடைகொண்டெழுந்தன்புவெள்ளஞ்சென்றதவரிடத்

(வசவேசர் அல்லமனருந்தியவுணவுகளியாவுமருந்தியகமகிழ்வுற்
றிருக்குமடியார்களைக்காண்டல்)

)சென்றவசவனருட்குரவன்றிருமேனியிற்றானங்கணிந்த
மன்றல்மலருஞ்சந்தனமும்வடிவிற்றிகழமடிநிமிர்ந்து
நின்றன்முதலகறிமணக்கத்தேக்குவிடுத்துமுகமலர்ந்து [ல்.
)கொன்றைகமழ்வேணியனடியார்குழாங்களிருப்பக்கண்டனன்

(வசவேசர்வணங்கிஅழைக்கஅடியார்கள்புகல்தல்.)

கண்டகந்தியடிபணிந்துகடையேன்செய்தபிழையெல்லா
மூண்டுபொறுமின்வருகவெனவுள்ளங்களிப்புற்றாங்கிருந்த
)தொண்டர்சவநின்பெருமைசொல்லவெளிதோவயிராப்
பண்டுபோல்வாய்கடொழிற்படாமலயின்றேமின்றென்று. ()

தேவருண்ணவியணவசெந்தீமுகத்திலிடுதல்போ
லோவில்யாங்களெல்லேமுமுண்ணவடிசிலல்லமன்ற
ஞவின்மருவவிடுநினையோர்நாவோபுகழுங்கரத்ததென
வாவியனையநந்திசிரபலனடியார்புகன்றேத்தி. (ருகூ)
உலகிலொருவன்சிவயோகியுண்டதம்மாசராசரமா
மலகிலுயிர்களெலாமுண்டதாகுமென்னமறைகூறு
மிலகுமுறைமையைக்காட்டியானின்றிங்குணரவுணர்த்திஞன்
கலகவினைகடீர்க்குமருட்கண்ணன்றிசழல்லமதேவன் (சுo)
ஆதலாலவ்வல்லமனையருத்தலெம்மையெலாமருத்தல்
பாதமவனைப்பணிதலெமைப்பணிதலாகுமெஞ்ஞான்றும்
பேதமில்லைநல்வசவப்பெயரோய்செல்கவென்னமலை
மாதுதழுவக்குழைந்ததோள்வள்ளலடியார்தமைவணங்கி. (சுக)

(வசவேசர்மீண்டுஅடியார்களியல்பைஅல்லமனுக்குப்புகல்தல்.)

மீண்டுநந்தியல்லமனர்மென்பூங்கமலவடியிறைஞ்சி
யாண்டபெருமானடியார்களன்னையுண்டவுணவுகரு
வீண்டுமெகவுமுண்ணல்போலெந்தையுண்டவெலாமுண்டு
பூண்டமகிழ்வோடிருந்தனர்நீபுனைந்தமலரும்புனைந்தென்ருன்.

(உலகோர்புகல்தல்.)

மாறனடித்தவடிபட்டமன்னுமுயிரின்றிறமெல்லா
மீறில்புகழ்க்கங்கணவசவனிட்டவடிசிலுண்டுபசி
யாறியிருந்தவாதலிஞலல்லமன்பூரணனென்னக்
கூறுமொழிமெய்மெய்யென்றகூறியுலகங்களித்ததால். (சுஉ)

(அல்லமன்வேதாகமத்தின்பொருளைவசவேசருக்குணர்த்த நினைத்தல்.)

இவ்வாறருந்தியமைதிபெருமெங்கள்பரமயோகிதான்
றெவ்வாகியவைம்புலன்வென்றதிறல்கூர்வசவன்றனைமகிழ்ந்து
சைவாகமமுநான்மறையுஞ்சாற்றும்பொருளையுணர்த்துதற்குச்
செவ்வாய்மலரத்திருவுள்ளஞ்செய்துதனிவீற்றிருந்தனஞல். ()

இருபத்துமூன்ருவது-ஆரோகணகதி-முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்-கககo.

இருபத்துநான்காவது

மரீஞலயகதி.

மயங்குதலின்றிமஞேலயமெய்திற்
சயந்தருமுத்தித்தலைப்படுமென்று
நயந்தருமல்லமநாதன்விளங்க
வியம்பியவண்ணமியம்புதுமன்றே.

பத்தர்கடங்கள்பசிக்குணுமையன்
றத்துவநல்குமருத்தொடுதெங்க
வத்தலையன்பொடகங்குழைகின்ற
வித்தகனந்திவிளம்புவனன்றே. (உ)

(வசவேசர் அல்லமனை நோக்கிபிரமத்தின்னிலைமையையறியுமா
றுணர்த்தென்றல்.)

விருப்புவெறுப்புருவாம்விடயத்தோ
டிருக்குமயற்சகமென்பதிலாமற்
பரப்பிரமத்தியல்பார்ப்பதெனக்குத்
தெரித்தருளென்றுரைசெய்துதுதித்தான். (ங)

(அல்லமன்வசவேசருக்குஉபதேசஞ்செய்தல்.)

அண்ணலுமார்வமடைந்தருணந்தி
மண்ணுலகோர்தளைமாறுபுஞானக்
கண்ணுறுமாறுகடாவினனென்று
புண்ணியனோடுபுகன்றிடுகின்றான். (ச)

யானெனதென்பதிருந்திடுமாறு
ஞானமுறானதுநண்ணிலனாகிற்
றானிலையாதசகந்திகழ்கிற்குந்
தீனமிலாதசிவந்திகழாதே. (ரு)

கறங்கெனுமாறுழல்கின்றகருத்துப்
பிறந்திறவாதபெரும்பிரமத்தி
லிறந்திடில்யானெனதென்னுமகந்தை
மறைந்திடுமென்றிமறைந்திடுமோதான். (சு)

யானிதுசெய்வலெனக்கிதுசெய்வ
ரேனையரென்னவிருந்தகருத்தான்
மேனிகழ்முத்திவிரும்பவிருட்டாற்
பானுவைமேவுறுபற்றைநிகர்க்கும். (எ)

இருவினைதாம்வரும்யானெனலாலவ்
விருவினையால்வருமின்பொடுதுன்ப
மிருவினையானெனலின்றெனிலில்லை
யிருவினையில்லெனிலில்லைபிறப்பே. (அ)

மனத்தையடக்கமனந்துணையாகும்
பினைத்துணையின்றதுபெற்றனனாயிற்
றனிச்சிவமேயொருதானெனவாழ்வ
னினைத்துமறந்துநிலத்துழலானே. (கூ)

வாரணமாகுமனத்தையடக்கிற்
காரணமாயைகளெங்கொழியாத
பூரணமாகியபோதமடைந்திட்
டாரணமோதுமரும்பொருளாவான். (க

வேறு.

விரிந்தநெஞ்சங்கருவியாம்விடையமுணரவிரியாம
லொருங்குநெஞ்சங்கருவியாந்தன்னையுணரவொருங்காமல்
விரிந்தநெஞ்சமுடையனைவிடாதுபிறவியென்றுணர்க
வொருங்குநெஞ்சமுடையானையுறாதுபிறப்பென்றுணர்கவே. ()
அந்தக்கரணசுத்தியையறிவையறிதற்சாதனமவ்
வந்தக்கரணசுத்திதனக்குறையுங்கருமமாரணங்க
ளந்தக்கரணசுத்திதாறுறாதவாவற்றிடுதலே
யந்தக்கரணசுத்தியினாலடைவன்பிண்டப்பெயரன்றே. (சஉ)
ஆசையறுதல்வீட்டின்பநேரேயடைதற்காரணமா
மாசையறுதலலதில்லைப்பலநூலனைத்துமாய்ந்திடினு
மாசையறுவோன்சிவனாதறின்மைமெனநன்றறிந்திருந்து
மாசையுறுதலென்கொண்டோர்வந்தோமனிதரறியேமே. (கரு)
ஆசுதீர்ந்தமனத்திலிடையன்றியுணர்வுதோன்றாது
மாசுதீர்ந்தவாடியிடையன்றிவதனந்தோன்றுமோ
பாசநீங்குபராஞ்சுடரைநினைக்குநினைவாற்பற்றுமனங்
காசநீங்குகண்போலத்தன்னைக்காணவிளங்குமால். (கசு)
வானமல்லேன்வளியல்லேனழனீரல்லேன்மண்ணல்லேன்
ஞானமல்லேன்வினையல்லேனானேசிவமென்றெண்ணினேறு
னூனமில்லாவொருசிவமேயாவனிவ்வாறுன்னாது
னீனமெல்லாமுடையவுடம்பெடுத்துச்சூழலுமெஞ்ஞான்றும். ()
தன்னைச்சிவமென்றறிந்தவனேயறிந்தான்றன்னையுண்மையாத்
தன்னைச்சிவமென்றறியாதானறியானென்றுந்தன்னுண்மை
தன்னைச்சிவமென்றறிந்தவன்றேதாழ்வாம்பாசந்தனைநீப்பன்
றன்னைச்சிவமென்றறியாதான்றனக்குப்பிறப்பேதுணையாகும்.
தன்னைப்பேதமாய்க்காண்கைசகத்திற்காணப்பட்டதாந்
தன்னைப்பேதமறச்சிவமென்றறிவோன்ஞானிதானொருவ
னென்னக்கருதிமறையதுநீயாறுயென்னவத்துவிதந்
தன்னைப்புகலுங்கண்டதனைச்சாற்றன்மறையின்கருத்தன்றே.
தூய்தாகியநெஞ்சுடையார்க்குத்தாமேசிவமாத்தோன்றுமாற்
றீதாகியநெஞ்சுடையார்க்குத்தெளியவபேதமிகலின்றி
வேதாகமங்கள்விளம்பிடினும்விளங்காதென்றும்வேறென்னுய
வாதாலழிவரவர்மாயைமயக்கமயங்குமதியினர். (கஅ

நெஞ்சஞ்சோகம்பாவனையினிற்கநிறுத்திவிடயங்க
ளஞ்சுந்துறவாத்துறந்தசிவயோகியொருவனடியிணையிற்
றுஞ்சுந்திருமால்முதலமரருள்ளமவனைத்துதித்திலிறஞ்சா
தெஞ்சுந்தவமாமுனிவரிலையெனநான்மறையுமியம்புமால். (கக)

(உபதேசம்பெற்றவசவேசர்அல்லமனைவணங்கஅடியார்களியாவ
ரும்வணங்குதல்.)

என்றுகருணைபொழிவிழியெங்கோமானுண்மையினிதியம்ப
நின்றவசவராயனுளமழல்சேர்மெழுகினெக்குருகிச்
சென்றுகுரவனடிபணிந்தான்சென்னவசவன்முதலாகத்
துன்றுசரணருய்ந்தனம்யாமென்றுதுதித்துத்தொழுதனரால். ()

(அல்லமன்தனதுதொழிலில்நிற்றல்.)

இவ்வாறருளாற்றனையுணர்த்தியிருந்தஞானவியல்வீர
சைவாசிரியனல்லமனித்தரையிற்பருவந்தலைசிறப்ப
வுய்வானினைந்துதனைநோக்கியுற்றவடியார்க்குபதேசஞ் [ளுன்.
செய்வானியன்றவடிவொடுசென்றருள்செய்செயல்செய்துலாவி

இருபத்துநான்காவது-மனோலயகதி முற்றிற்று.

ஆக-திருவிருத்தம்-ககஙுக.

இருபத்தைந்தாவது.

மான்மியகதி.

வியனிலமேவியவிழுமியோர்க்கெலாஞ்
செயிரறுமல்லமன்செய்தநன்றியைக்
கயிலையினுதல்விழிக்கடவுடன்புடை
மயிலியலொடுசொலுமாறுகூறுவாம். (க)

ஆயிடையருணந்தியாதிமாதவர்
நேயமோடமர்வுறநிறுவியல்லமன்
மாயிருஞாலமேன்மாணிடர்க்கெலாம்
போயருள்செயுந்தொழில்பூண்டுளானரோ. (உ)

(திருக்கைலாயத்தில்உமாதேவியார்சிவபிரானைவினுதல்.)

இன்னணமல்லமனிருநிலத்துறத்
தன்னிகர்கயிலையிற்றிங்கந்தாங்கிய
பொன்னணைமிசையமர்புராரிதன்னொடு
மின்னனீமுலையுமைவிளம்பன்மேயினள். (ங)

(சிவபிரான் அம்பிகைக்கிநந்திதேவர்-சத்துவகுணமாயை, சிவகணங்கள் ஆகிய இவர்கள் பூவுலகில், அவதாரஞ்செய்துநடாத்திய வியல்பையும் வீரசைவசமயாசாரத்தையும் அச்சமயிகளுக்குப்போதகாசிரியனாகிய அல்லமன்பெருமையையும் விரித்துரைத்தல்)

அல்லமனருள்பெறற்கடைந்தநந்தியோ
டெல்லையினின்கணமெனதுநற்கலை
மெல்லியனிலமிசைமேவிச்செய்ததென்
சொல்லுதியெனவுமையிறைவன்சொல்லுவான். (ச)

நந்திநல்வசவனாநாமங்கொண்டமர்ந்
தந்தமிலெம்மடியவரையாமெனப்
புந்திசெய்தவர்விழைபொருளளித்தமண்
சிந்தியநிலமிசைச்சிறப்புற்றானரோ. (ரு)

அறஞ்செயுநின்கலையாகுமங்கைபோய்ச்
சிறந்துளவுலகின்மாதேவிப்பேர்பெறீஇ
மறஞ்செயுமதன்வலிமாளமாய்த்தெலாந்
துறந்தனள்குரவனைத்தருவிப்போயினள். (சு)

நண்ணியநங்கணநாதர்தாமுமக்
கண்ணகன்ஞாலமுற்றெம்மைக்காணிய
வெண்ணநல்வினைகள்பல்வகைபுரிந்தவ
ரொண்ணியபலநகரிடத்துறைவினார். (எ)

அளக்கரும்விரதராயவரிருந்திடத்
துளக்கமினிலையுடைத்தூயனல்லமன்
கொளக்குறைபடாதபேரின்பங்கூட்டுண
விளக்கினனுலகினில்வீரசைவமே. (அ)

வேறு.

எவ்வகைச்சமயத்திற்குமிறைவனேயெனினுநேயஞ்
சைவநற்சமயத்துற்றான்சைவத்தும்வீரசைவத்
தவ்வவர்பிறவிநீக்குமல்லமன்விருப்பமுள்ளான்
மைவரிக்கயனெடுங்கண்மடவராலென்றான்வள்ளல். (கூ)

சமயமெவ்வகையினுந்தான்சைவமேலாயதென்கொ
லமையுநல்வீரசைவமதனினுஞ்சிறந்ததென்கொ
லிமையவர்பரவுமுக்கணெம்பிரானருள்செய்யென்ன
வுமையவள்வினவக்கேழுமுரித்தவன்விளம்புமன்றே. (கய)

உரைக்குமெச்சமயத்திற்குமுத்தரபாகஞ்சைவந்
தரிக்குமச்சைவத்திற்குத்தரமெனவீரசைவந்
தெரிக்குநற்காமிகாதிசிரத்தினிற்றிகழுங்கண்டா
யரிக்குரற்சிலம்பரற்றுமடிமலர்த்தடங்கணல்லாய். (கக)

புறந்தருசமயம்புக்குப்புறமலாச்சமயத்செய்தி
யறந்திகழ்சைவமுற்றுங்கதிற்சரிதாதியாற்றிச்
சிறந்துளவீரசைவஞ்சேர்ந்தபின்வீடுநண்ணு
நறுந்தளிர்கவற்றுமேனிநனைமலர்வல்லியன்னாய். (கஉ)

அருமறைமுடியுஞ்சேர்சாலாகமமுடியுமொத்துப்
பொருமறமிலாமன்முற்றும்பொருளினைவிளங்கக்காட்டித்
தருமுமறையதனுல்வீரசைவமேதலைமைத்தாமிவ்
விருமறுவறுநன்னூலுமிதிற்பிரமாணமாகும். (கங)

ஒன்றொருவிடயந்தன்னையுருசுவைநிறைவென்றாக்கி
யென்றுமெம்முகத்தளித்திட்டெம்பிரசாதங்கொண்டு
துன்றுறுகருமமுன்னாத்தூய்மையிவ்வீரசைவத்
தன்றிவேறொருமார்க்கத்தினடுக்குமோவடுக்கண்மாதே. (கச)

ஆதலால்வீரசைவத்தறிவினையறியச்செய்தான்
மாதர்மாதேவியாமுன்வண்கலைமாதினுக்கும்
மேதையாம்வசவனாதிமெய்யடியவர்க்குஞான
போதகாசிரியனென்னும்பொருவிலல்லமன்வேற்கண்ணாய். ()

பருவபேதத்தாற்பேதப்படுபொருள்பருவங்கண்டு
திருவின்மாமுனிவர்யோகர்சித்தர்கண்முதலானோர்க்குப்
பொருவிலாவல்லமப்பேர்புண்ணியன்புகன்றாட்கொண்டான்
குரவவார்குழன்மடந்தாயென்றனன்குன்றவில்லி. (கரு)

(அம்பிகை அல்லமன்பெருமையைச்சிவபிரானாற்கூறக்கேட்டு வணங்கினமை.)

அம்மையுண்மகிழ்வுபொங்கவல்லமன்பெருமைகேளா
மம்மர்செய்துளங்கலக்குமாயையைக்கடந்தானென்றன்
மெய்ம்மைநின்பவளவாயால்விளம்பநானறிந்தேனென்று
மும்மதில்வலிதொலைத்தமுக்கணாயகனைத்தாழ்ந்தாள். (கள)

(நூலாசிரியர்.)

அங்குமைமாதிரேனுமெல்லமன்பெருமைகூறித்
திங்கள்வெண்முகிழ்புனைந்தசெஞ்சடைப்பரமன்மேவ
விங்கருண்மேகமென்னுமிணையிலெங்குருகுகேசன்
மங்கலமுத்தியின்பம்வழங்குமத்தொழிலின்ஞான். (கஅ)

மூத்தவரிளைஞர்நோயர்முகிழ்முலையாதர்நல்ல
சீர்த்தொழிலாளர்பொல்லாத்தீத்தொழிலாளரொன்றும்
பார்த்திலன்யாவர்மாட்டும்பரிந்தருண்மாரிபெய்து
காத்தனனமலஞானகாரணன்குருகுகேசன். (கஎ)

இன்னவாறருளினானையிவருறவிவர்வேறென்று
தன்னைபோலுயிர்கட்கெல்லாமாருளொருங்குசெய்தே
யென்னையாளெனக்கொண்டாளுமிணையடிக்குருகுகேசன்
மன்னுமாதவர்கணெஞ்சமலர்தொறும்வாழாநின்றான். (உ0)

எல்லொளியிரவிபோலவிருண்மலமிரித்திலங்கு
மல்லமன்சரிதமோதிலறம்பொருளின்பவீடாம்
நல்லனபயனோர்நான்குநண்ணுவனிதனைக்கேட்க
வல்லநல்வினையினானுமற்றவைமருவிவாழ்வன். (உக)

மதியிலார்மதிஞராவர்மகவிலார்மகவுயிர்ப்பர்
நிதியிலார்நிதிபடைப்பர்நிலையிலார்நிலைத்துவாழ்வர்
பதியிலார்பதிகிடைப்பர்பழுதிலிவ்விருபத்தைந்து
கதியினானிரம்புகாதைகற்றவர்கூறக்கேட்பின். (உஉ)

மாசறுமல்லமப்பேர்வள்ளறன்சரிதந்தன்னி
னாசறுஞ்செய்யுளெல்லாமன்புடன்படிப்பார்தம்மை
யேசறுமனிதரென்னவிசைப்பதோகரித்தோல்போர்த்த
வீசனென்பதுவேயன்றியேதுமற்றேதுவம்மா. (உ௩)

நூல்செய்தகாலம்.

பார்கெழுசகாத்தமைஞ்ஞூற்றெழுபானான்காவ
தாகியகரநாமங்கொளாண்டிறுவிடைஞாயிற்றிற்
சீர்கெழுமல்லமன்றன்றிருவிளையாடற்காதை
கார்கெழுமிடற்றெங்கோமான்கருணைகொண்டியம்பினானே. ()

வாழ்த்து.

புண்ணியருலகில்வாழ்கபுலனுசெறுநோன்புவாழ்க
பெண்ணொருபாகன்பூசைபேண்வாழடியார்வாழ்க
கண்ணுதலொருவற்சார்ந்தகற்புடைச்சைவம்வாழ்க
வண்ணலல்லமன்சீர்கேட்குமாதரவாளர்வாழ்க. (உ௫)

பொருவரும்பூதிவாழ்கபூதியையணிவோர்வாழ்க
திருவளர்கண்டிவாழ்கசிறந்தவஞ்செழுத்தும்வாழ்க
குருவருள்வாழ்கமெய்யைக்கூறுநாவோர்கள்வாழ்க
வெருவரும்பிறவிதீர்க்கும்வித்தகர்வாழ்கவாழ்க. (உ௬)

அல்லமன்சரிதச்செய்யுளதனிலோர்செய்யுள்கற்க
வல்லவருத்தமோதவல்லவர்வாயவல்லோர்
செல்வமீதென்னவன்பாற்செவிப்புலனிறைக்கவல்லோ
ரொல்லவரும்பூமீதிலென்றும்வாழ்ந்திடுகவன்றே. (உ௭)

இருபத்தைந்தாவது-மான்மியகதி-முற்றிற்று.

ஆக - திருவிருத்தம் -கக௫௮.

பிரபுலிங்கலீலை-முற்றிற்று.

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் துதி

கருணைப்பிரகாசசுவாமிகளியற்றியது.

புனையெழிற்சேர் நெடியினுளோர்பொதுமகட்கண்டமைந்தர்
மனமொன்னைபுலவர்நெஞ்சமருளுமின்றமிழ்ப்பாமாலை
யினவிடையவற்கேசாற்றுஞ்சிவப்பிரகாசனென்னு
முனைவனெம்மடிகள்பாதமுளரிகள்சென்னிசேர்ப்பாம். (௧)

எவனொருநொடியிலெண்ணுநிசைத்ததோர்செய்யுண்மற்றைக்
கவிகள்பன்னுணினைந்தகாப்பியங்கட்குமேலா
மெவனுரைமுதனைத்தொடியைதருவிளக்கப்பேரோ
னவனெம்பிறப்பெமக்கீண்டளித்தபால்வாழ்கமன்னோ. (௨)

சிவப்பிரகாசதேசிகர் திருவடிவாழ்க.

சாலிவாகன சகாப்தம் ௲௭௱௪௰ல் கர௵ வைகாசி௴ ஆதிவாரத்தில் வேதாந்த சித்தாந்த வீரசைவ சமயாசாரியராகிய துறைமங்கலம் சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் திருவாய்மலர்ந்தருளிய பிரபுதேவர் சரித்திரமாகிய இவ்வரிய நூலின் கவிகளின் கருத்தை எளிதிலறிதற்பொருட்டு உறையூரில் வசிக்கும் தொண்டைமண்டல வேளாளர் குலதிலகராகிய மதுரைநாயக முதலியாரவர்கள்குமாரர் சொக்கலிங்கமுதலியாரவர்கள் முன்னிலையில் திருப்பரங்குன்றம் அருணசலசரணர் குமாரர் நாராயணசரணரால் எழுதப்பட்ட அநுதாரிகையுடன் ௸ சகாப்தம் ௲௮௱௨௰ல் சார்வரி௵ சித்திரை௴ ௨௰௨ சுக்கிலபக்ஷம் புதன் வாரம் திரிதிகை-திதி மிருகசீரிட நக்ஷத்திரம் அமிர்தயோகம் இவைகூடியசுபதினத்தில் தஞ்சைமாநகரம் ஸ்ரீகிருஷ்ணவிலாச அச்சியந்திரசாலையில் பதிப்பிக்கப்பட்டது. இப்புத்தகத்தின் ஊதியம் ௸ திருப்பரங்குன்றம் சுப்பிரமணியசுவாமி கோவிலில் ௸யூர்இராமலிங்கசரணரவர்களால் நடத்திவரும் கமலபாத்திரக்கட்டளைக்கு உபயோகிக்கப்படும்.

வேணும், பெரியநாயகிதுணை.

பிரபுலிங்கலீலை முற்றிற்று.

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்.	பாட்டு.	வரி	பிழை.	திருத்தம்.
௪	௬	௧	மெய்யாகிற்	மெய்யாக
௫	௰௧	௨	முங்கது	முகந்து
௩௧	௨௯	௩	கவினீர்	கவினீர்
௪௮	௭௫	௪	காசனி	காசணி
[illegible]	௭௬	௩	தனயை	தனயையை [டு
௮௰	௰௬	௩	வண்டிணைகொடு	வண்டிணைக்கொ
௮௭	௰௪	௩	வாப்தலின்று	வாய்தலினின்று
௮௯	௨௫	௨	மன்ஞன்	மன்னஞன்
௯௨		௬	மாதேயம்மை	மாதேவியம்மை
[illegible]	௪௮	௪	ஞுவிடை	ஞுகைவிடை
[illegible]	௫௰	௨	அடக்கி	அடங்கி
௱௪	௨௰	௨	மொரு	மொழி
௱௮	௫௧	௪	மாலமுண்ட	மாலமுண்ட
௱௰௩	௭	௩	இணங்குரு	யிணங்குரு
௱௨௧	௰௫	௨	பாதமும்	பாதகமும்
௱௫௭	௬௨	௨	யிணைவிரு	யிணைவிழி
௱௬௩		௰	ளுள்ள	லுள்ள